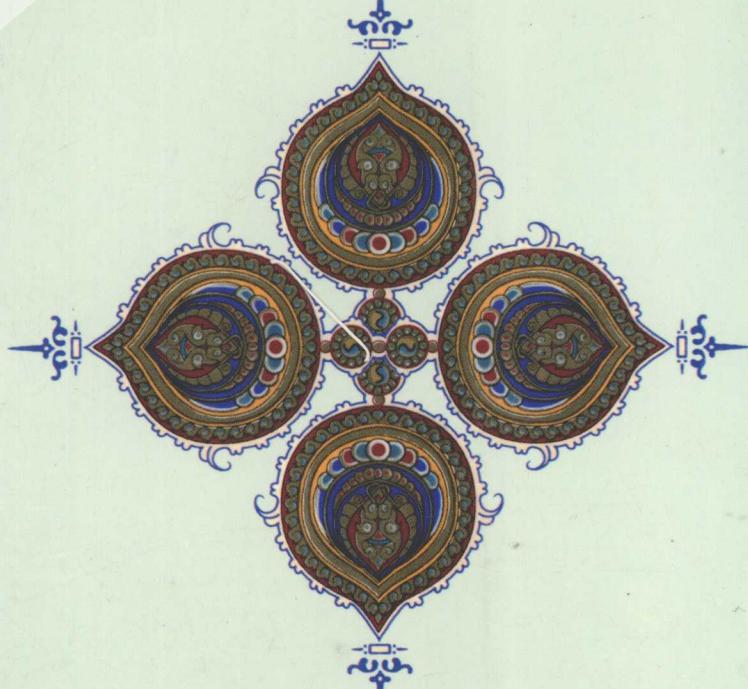

چمەنلەر سەلكىنى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مۇقاۇسىنى لايىھەلىكۈچى: ئەكىھر سالىھ

ISBN 7-228-08755-0

(民文) 定价 : 10.50 元

ISBN 7-228-08755-0

15
1222
1

中國書畫函授學院

郵政信箱：1222
地址：中國廣東省廣州市越秀區惠福東路
郵政編碼：510031
電話：(020) 2221-1222

چمەنلەرسەلكىنى

劉英金艾斯冷木·祖木都謹啟
吾弟相，吾弟相贈出，故致此
想你，不早去，特此相送

نه شرگە تەييارلىغۇچى : مۇنەۋەھەر ھەببۈلاھ نۇر

圖書國分

中國書畫函授學院（廣州）

郵政信箱：1222

地址：中國廣東省廣州市越秀區惠福東路

郵政編碼：510031 電話：(020) 2221-1222

電傳：311-0688 311-0689 311-0689

傳真：311-0688 311-0689 311-0689

電郵：311-0688 311-0689 311-0689

電郵：311-0688 311-0689 311-0689

電郵：311-0688 311-0689 311-0689

電郵：311-0688 311-0689 311-0689

图书在版编目(CIP)数据

花园微风/米娜瓦尔·艾比布拉·努尔 整理. —乌鲁木齐：
新疆人民出版社, 2004. 5
ISBN7—228—08755—0

I . 花 … II . 米… III . 诗歌—作品集—中国—近代—
维吾尔语(中国少数民族语言) IV . I222

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2004)第 039094 号

责任编辑：买买提吐尔地·米尔孜艾合买提

责任校对：艾加尔古丽·吐尔逊

封面设计：艾克拜尔·萨里

花园微风(维吾尔文)

米娜瓦尔·艾比布拉·努尔 整理

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码:830001)

乌鲁木齐仁祥印务有限公司印刷

850×1168 毫米 32 开本 7 印张 插页 2

2004 年 5 月第 1 版 2004 年 5 月第 1 次印刷
印数: 1 — 3000

ISBN—228—08755—0 定价: 10.50 元

شامه‌هاق، نلمجه نشل بـ نـلسـلـ.

مـسـئـولـ مـوـهـرـرـرـرـىـ: مـوـهـهـمـهـتـتـوـرـدـىـ مـيـرـزـيـهـخـمـهـتـ
مـسـئـولـ كـورـرـبـكـتـورـىـ: هـجـهـرـگـولـ تـوـرـسـوـنـ
مـوـقاـؤـسـىـ لـايـلـيـگـوـچـىـ: ئـكـبـهـرـ سـالـىـهـ

لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ
لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ لـجـاـعـهـ

چـيـمهـفـلـهـرـ سـهـلـكـىـ

تـوـزـگـوـچـىـ: مـوـنـهـقـوـهـرـ هـبـبـوـلـلاـهـ نـوـرـ

*

شـنـجـاـڭـ خـلـقـ نـدـشـرـيـاتـىـ نـدـشـرـ قـىـلـدىـ

(ئـۇـرـۇـمـچـىـ شـهـهـرىـ جـەـنـبـىـ ۋـازـاـدـلـقـ يـوـلىـ №348)

ئـۇـرـۇـمـچـىـ رـبـنـشـياـڭـ باـسـمـىـچـىـلـقـ چـكـلـكـ شـرـكـتـىـدـىـ بـىـسـلـدىـ

فـورـمـاتـىـ: 850×1168 مـمـ، 1/32؛

باـسـماـ تـاـؤـنـقـىـ: 7؛ قـىـسـتـوـرـماـ ۋـارـقـىـ: 2

2004 - يـلـ 5 - ئـايـ 1 - نـهـشـرـىـ

2004 - يـلـ 5 - ئـايـ 1 - بـىـسـلـىـشـىـ

ترـازـىـ: 1 - 3000

ISBN - 228 - 08755 - 0

باـهـاسـىـ: 10.50 بـۇـنـ

رېپەندىن. مەتحىمەج پىستىقلەلە ئەپىتەنچەنىڭ نەتەنلىكىن،
 ئەندەن تۈرىنلىكىن بىلدۈرنىڭ ئەپەنلەتكەنلىكىن، ئەندەن
 ئەپەنلىكىن ئەپەنلىكىنلىكىن، ئەپەنلىكىن ئەپەنلىكىنلىكىنلىكىنلىكىنلىكىنلىكىنلىكىنىڭ
 ئۆزبېك كلاسیسىك ئەددەبىياتى جۇڭخوا مەددەنیيەت خەزىئىنە
 سىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسىمى بولۇپ، ئۇ قەدミيلىكى،
 ھەجمىنىڭ ئىنتايىن زور، كۆلەپنىڭ ناھايىتى كەڭلىكى، تو-
 رىنىڭ كۆپ، شەكللىنىڭ خىلمۇخ خىللەقى، مەزمۇنىنىڭ مول ۋە
 سەر خىللەقى، شۇنداقلا بەدىئىي سەنئەت جەھەتنىن دۇنياۋى سە-
 ۋىيە ياراقانلىقى، شۇنىڭ ئۇچۇن كۆپ تەرەپلىمە قېزىش ۋە
 تەتقىق قىلىش قىممىتىگە ئىگە ئىكەنلىكى بىلەن خاراكتېرىلىنىد
 دۇ... - ٢٤٨١

ھەممىگە مەلۇمكى تارىختىن بۇيان مەملىكتىمىزنىڭ شىلدە
 جاڭ رايونى بىلەن ئۆتتۈرۇ ئاسىيا ئەللەرى ئۆتتۈرسىدىكى ئىق-
 تىسادىي ۋە مەددەننى ئالاقە ئۆزۈلمى داۋاملىشىپ ۋە ئۆزلۈكىسىز
 تەرقىقىلىكىنىڭ كەلگەن. بولۇپمۇ چاغاتاي تىلى ۋە چاغاتاي
 ئەددەبىياتى دەۋرىىدە بۇ رايونلاردىكى چاغاتاي تىلىنى ئورتاق قول-
 لانغۇچى تۈركىي تىللەق مىللەتلەر، بولۇپمۇ ئويغۇر ۋە ئۆزبېك
 خەلقى ئۆتتۈرسىدىكى مەددەننى ئالاقە ناھايىتى قويۇق بولغان.
 نەتىجىدە ئۆزبېك كلاسیسىك ئەددەبىياتى نەمۇنلىرى بىلەن ئويغۇر
 كلاسیسىك ئەددەبىياتى نەمۇنلىرى دەۋرىدىن - دەۋرگە ئۆز ئارا
 ئۆتۈشۈش ئارقىلىق ئويغۇر ۋە ئۆزبېك خەلقى ئارىسىغا كەڭ
 تارقىلىپ، بۇ ئىككى مىللەت خەلقىنىڭ ھاياتىغا، تۈرمۇشىغا،
 ئېڭىغا ۋە مەنىۋى دۇنيايسىغا خۇددى ئۆزىنىڭدە كلاسىخىپ ئۆز-
 لىشىپ كەتكەن. بۇ قىممەتلىك ئابىدەرنىڭ كۆپ قىسىمى مەم-
 لىكتىمىزنىڭ ھەرقايىسى جايدىرىدا ياشسغۇچى ئويغۇر ۋە ئۆز-

بېك خەلقى ئارىسىدا بۇ گۈنگىچە ساقلىنىپ كەلمەكتە. بۇ ئەدەبىي مەراسىلار جۇڭخۇا مەدەننیيەت خەزىنەسىدىكى ئەڭ قىممەتلىك يادىكارلىقلار قاتارىدىن ئورۇن ئالماقتا.

قەدرلىك دوستلار، قوللىڭىز لاردىكى توپلامغا ئۆزبېك ۋە ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىغا ئەڭ تارقالغان، رايونىمىز شىنجاڭ-دا ياشىغۇچى ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدىن تېپىلىپ قۇنقۇز ۋېلىنى-غان، بۇنىڭدىن كېيىننمۇ تەربىيىتى ئەممىيىتى، ئېسپتېتكى قىممىتى، تەتقىقات قىممىتى ۋە باشقا جەھەتلەردىن ئۆز قىممىتىنى مەڭگۈ ساقلاپ قالالايدىغان قەدىمكى ئەسرەرلەردىن بىر دىن ئېلىنىدى:

1. «ئەرمۇغانى خىسلەت» — خىسلەت ئىشاننىڭ توپلى-شى، شەۋىكەتنىڭ قەلەمگە ئېلىشى ۋە موللا توپىچخاننىڭ خىرا-جەت چىقىرىشى ئارىسىدا ھىجرييە 1329 - يىلى تاشكەنت غۇلامىيە مەتبە ئەسىدە بېسىلغان 238 بەتلەك تاش باسما، تولۇق نۇسخا.

2. «بەيازى ھەزىنى» — شەۋىكەتنىڭ قەلەمگە ئېلىشى بىلەن ھىجرييە 1331 - يىلى چاپ قىلىنغان 240 بەتلەك تاش باسما، تولۇق نۇسخا.

3. «بەياز» — شەۋىكەتنىڭ قەلەمگە ئېلىشى بىلەن ھىجرييە 1328 - يىلى تاشكەنت غۇلامىيە مەتبە ئەسىدە چاپ قىلىنغان. تاش باسما 240 بەتلەك، تولۇق نۇسخا.

4. «بەيازى ھەزىنى» — شەۋىكەتنىڭ قەلەمگە ئېلىشى، موللا ئەكمەلخان ئىسلامبىي ئوغلىنىڭ خىراجەت چىقىرىشى ئاز-قىلىق ھىجرييە 1329 - يىلى تاشكەنت غۇلامىيە مەتبە ئەسىدە چاپ قىلىنغان تاش باسما، 240 بەتلەك تولۇق نۇسخا. يۇقىرىقى توت پارچە توپلام ئاساسىدا بىر قىسىم ئۆزبېك كلاسسىك شائىئرلىرىنىڭ ھەر خىل شەكل ۋە ھەر خىل ئۇس-

ئۇسلۇپتا ئىجاد قىلىنغان ئىنتايىن گۈزەل ۋە بىز مۇندارلىرىك
شېئىرلىرى تاللاپ كىرگۈزۈلدى. بۇ ئەسەرلەرنىڭ بىر قىسى
ئۆزبېك خەلقنىڭ خۇش ئاۋاز مۇقاમچىسى ۋە خەلق كۆچىسى
موللا توپىچىخان كۆيىلەنەن كۆيىلەر ۋە ئۆزبېك كلاسسىك
مۇزىكىسى 6 مۇقاام سىستېمىسىدىكى نەۋا، دۇغاھ، ئۇشاق،
چارىگاھ، بىيات، دېباچە، ئەۋجى قاتارلىق كلاسسىك
مۇزىكىلىرىنىڭ ۋە گىرييە، گۈلىار، دىلخېراج قاتارلىق خەلق
كەڭ ئۇيغۇر جامائەتچىلىكى بىلەن يۈز كۆرۈشۈنى ئۆزبېك
كلاسسىك مۇزىكىسى 6 مۇقاام، ئۇيغۇر كلاسسىك مۇزىكىسى 12
مۇقاام ۋە مۇقاام تېكىستىلىرى، خەلق كۆيىلەرى تەتقىقاتى،
شۇنداقلا ئۇيغۇر، ئۆزبېك خەلقنىڭ تارىخى، مەددەنیيەتى،
ئېتىنوجرافىيىسى، تىلى ۋە يەرلىك شېۋىلىرى تەتقىقاتى ئۈچۈن
قىممەتلەك ماتېرىيال مەنبەسى بولۇپ قالغۇسى. بۇ كىتابنى
نەشرگە تەيىارلاشتى يۈقىرىدا تىلغا ئېلىنغان تۆت پارچە ئەسەرنىڭ
تولۇق نۇسخىسى ئىنچىكە سېلىشتۈرۈپ چىقىلىدى. ئەسلىگە
садىق بولۇش پەنسىپىغا ئاساسىن ئەسەرلەرنىڭ تىل جەھەتىكى
ئالاھىدىلىكىگە ھۆرمەت قىلىندى ۋە ئەسەرنىڭ تىلى ئەسلىي
ئاپتۇر تىلى ئۇيغۇر يېزىقىدا ترانسکرېپسىيە قىلىندى. يەرلىك
شېۋە ئالاھىدىلىكى گەۋەدىلەندۈرۈلگەن شېئىرلارنىڭ تىلىمۇ
ئىمکانىيەتنىڭ بارىچە ئەينەن ترانسکرېپسىيە قىلىندى. بىر
تۈركۈم ئەسەرلەر باشلىنىشتىن بۇرۇن ئاپتۇرنىڭ كىملەكى،
قايسى خىل ژانىردا بىز بىلغانلىقى ۋە باكى قايسى كۆيىگە
سېلىنغانلىقى، نېمە سەۋەبىتىن، كىمگە بېغىشلانغانلىقى مەزكۇر
ئەسەرنىڭ باش قىسىمغا ئېنىق ئىلاۋە قىلىنىڭ.
تەتقىقاتچىلىرىمىزغا قولالىق بولسۇن دەپ ھەربىر ئەسەرنىڭ
ئاخىرىدا ئەسلىي نۇسخىسىدىكى قايسى كىتابنىڭ قانچىچى
بېتىدىن ئېلىنغانلىقى ئەسکەرتىپ قويۇلدى. توپلامدىكى

كلاسسىك ناما يەندىلەر ۋە ئۇلارنىڭ نەمۇنلىرىنى مەقسەتسىز
هالدا ئاربلاشتۇرۇپ قويۇشتىك خاتالىقلارنىڭ سادىر بولما سلىقى
ۋە بۇرۇن قىسمەن هالدا ئاربلىشىپ كەتكەن ئەھۇلارغا
تۈزىتىش بېرىش گېھىتىياجىدىن شائىر لارنىڭ تەرجىمەمالى
ئۇستىدە ئىنچىكىلەپ ئىز دىنىپ، ئىمكانىيەت يار بەرگەن ئەھۇل
ئاستىدا ئۇلارنىڭ قىسىقىچە تەرجىمەمالى بېرىلدى. ئوخشاش
ئىسىمىلىك ياكى ئوخشاش تەخەللۇسلىق شائىر لارنى ۋە ئۇلارنىڭ
ئەسىرلەرىنى بىر - بىرىدىن پەرقەلەندۈرۈش ئۆچۈن ئۇلارنىڭ
ئىسىمى ياكى تەخەللۇسنىڭ ئاخىرىغا يۇرتى قوشۇپ يېزىلدى.
كتاب ئاخىرىدا بېرىلدى. بۇ كەتابقا ئەسىرلەرى كىرگۈزۈلگەن شائىر لار تۈركىي
مەللەتلەر كلاسسىك ئەدبىياتىدا مۇھىم ئورۇن تۇتىدىن
پېتىلگەن ناما يەندىلەردىن بولۇپ ئۇلارنىڭ بىزىگە سۈغىن
نەمۇنلىرى تېمىسىنىڭ رەڭدارلىقى، مەزمۇننىڭ كەڭ ھەم
چوڭقۇرلۇقى، پەلسەپىۋى پىكىر چۈشەنچىلەرنىڭ روشنلىكى،
تىلىنىڭ راۋان، ئاممىباب، گۈزەل، شېرىن، ۋە جەلبدارلىقى،
شۇنداقلا تارىخىنىڭ ئۆزۈن، ئۇسلۇبىنىڭ ئۆزگەچە ۋە
شەكللىنىڭ خىلمۇخىللەقى بىلەن كىشىنىڭ يۈرەك تارىنى
تىترىتىپ ئەڭ گۈزەل ۋە ئەڭ چوڭقۇر ھېس - تۈيغۇسىنى
قوزغاب پىكىر بۇلىقىنىڭ كۆزىنى ئاچىدۇ. بۇ ئەسىرلەر ئۆزبېك
كلاسسىك ئەدبىياتى چىمەن زارىدىن ئىسکەن خۇشبۇي شامال
كەبى دېمىغىڭىزغا ئۇرۇلۇپ، سىزگە هوزۇر ۋە ئېستېتىك زوق
بەخش ئەتسىلا، بۇ كىتابنى نەشر گە تەييارلاش جەريانىدا چەككەن
جاپا - مۇشەققەتلەرىم بىكارغا كەتمىگەن بولىدۇ. بۇ ئەسىرلەر
يەنە ئۆزبېك ۋە ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدبىياتى، كلاسسىك مۇقام
ۋە مۇقام تېكىستىلىرى، شۇنداقلا خەلق كۈيلەرنىڭ
تېكىستىلىرىنى قېرىشىمىز ۋە تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشىمىزدا،

كلاسيك ئىدەبىيات تارىخىمىزدا ئۆتكەن ئوخشاش ئىسىمىلىك ۋە ئوخشاش تەخەللۇسلۇق ئەدبىلىرىمىز ۋە ئۇلارنىڭ قۇسقانلىرىنىڭ پەرقەندۈرۈش ھەم ئۇلار ئۇستىدىكى تەتقىقات مەرىنىڭ چوڭقۇرلاشتۇرۇشىمىزدا بىزنى ئەھمىيەتلىك ماتېرىيال بىلەنۋە پېپى ئادىسى تەمىنلەيدۇ.

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، «چىمەنلەر سەلكىنى» ناملىق بۇ بېيازى نەشرگە تەيارلاش مېنىڭ قەدىمكى ئەسرلەرنى نەشرگە تەيارلاش خىزمىتى ئۇستىدىكى تۇنجى قەدىمىم بولغاچقا تەجربىەمنىڭ كەملىكى، سەۋىيەمنىڭ تۆۋەنلىكى سەۋىبىدىن كۆرۈلگەن خاتالىق ۋە سەۋەنلىكلەرنى ۋاقتىدا تۆزىتىۋېلىشىم ئۇچۇن تەنقىدىي پىكىر بېرىشىڭىزنى سەممىي ئۇمىد قىلىمەن. بۇ كىتابنى نەشرگە تەيارلاش جەريانىدا ماڭا يېقىندىن ياردەم بەرگەن ئۇستازىم شۈكۈر يالقىن ۋە دادام ھەبىب للاھنۇر مەخدۇمغا چىن كۆڭلۈمىدىن رەھمەت ئېيتىمەن.

مۇندەر بىجە

بىلەتلىق

رىچىقلىق

نېڭىسى

اپتەقلىق

كەمەلخان تۆرە

ئەلمەئى

ئەمەر ئۇمەرخان

پېرىم قارى ئەندىجانى

خىسلەت شاشى

خىلۋەتى

دىلکەش تاشكەندى

راغبىي

زەۋقى

شەۋقى

شەۋكەت

فەزلى

فۇرقةت

كامىل خارەزمى

كەمى	 100
مەۋلانە ۋە سلى	 119
مۇخلىس	 124
مۇقىمى	 133
مېسىكىن	 143
ھۇزۇيدا	 145
سۆزلۈك	 152
نەھىيە بىندى	 8
ئەنجىتىن جىلە ئەپىپ	 11
ئەشلىك تېلىستە	 12
ئەۋەھلىك	 13
ئەنەنەشكەن شەھىلە	 14
ئېسەل	 15
ئەقۇن	 16
ئەقۇنىش	 17
ئەقۇنىشە	 18
ئەلەفە	 19
ئەلەفە	 20
ئەنەنەشكەن	 21

ئەن ئەلمان ئەلماقىنەت. نەڭلاچ پېتىپ ان ملب نەقەھاھە مەجىتتەب

ئەن ئەلمان ئەلماقىنەت. نەڭلاچ پېتىپ ان ملب نەقەھاھە مەجىتتەب

ئەن ئەلمان ئەلماقىنەت. نەڭلاچ پېتىپ ان ملب نەقەھاھە مەجىتتەب

ئەكمەلخان تۆرە

ئەكمەلخان تۆرە (ئەكمەل تاشكەندى) — تاشكەنتتە تۇغۇلغان بولۇپ، (تۇغۇلغان يىلى ئېنىق ئەممەس) 1883 - يىللەرىدا ۋاپات بولغان. ئەكمەلخان تۆرە ئۆزبېك ئەدەبىياتى تارىخىدىكى مەربىپەتپەرۋەر شائىر. ئۇنىڭ شېئىرىيەتنىڭ ھەر خىل شەكىللەرىدە ئىجاد قىلغان ئەسىرلىرى ئەل ئارىسغا ناھايىتى كەڭ تارقالغان.

ئەكمەلخان تۆرە دەسلەپكى مەزگىللەرەدە قوقان (خوقەند) مەدرىسىلەرىدە ئوقۇغاندىن كېيىن، قەشقەرگە كەلگەن ۋە بىر مەزگىلدىن كېيىن قەشقەرگە قازى بولغان. ئۇ بىرەنچە مۇددەت قەشقەرەدە تۇرغاندىن كېيىن، تاشكەنتتە قايتىپ كېتىپ مەكتەپ ئېچىپ تالىپلارنى تۈركۈملەپ تەربىيەلەپ چىقىدۇ. ئەكمەلخاننىڭ باللارنى ئوقۇتۇشتىكى ئۇسۇلى باشقا مۇدەررەسىلەرگە قارىغاندا بىرقەدەر ئىلغارلىققا ئىگە بولۇپ، بۇ ھال مۇتەئەسىسىپ روھانىلارنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرايدۇ. شۇ سەۋەبلىك ئەكمەلخان تۆرە بۇخاراغا كۆچۈپ كېتىدۇ. ئەكمەلخان تۆرەنىڭ ھاياتى قىينچىلىق ئېچىدە ئۆتكىنى ئۈچۈن، يازغان شېئىرلىرىنى توپلاپ دىۋان تۈزۈشكە ئىمكانييەتى يار بەرمىگەن. ئەمما، بۇ ئوت يۈرەك شائىرنىڭ ئەسىرلىرى «تىزكىرەئى ھاجى ئەبدۇلەمىزىم»، «تارىخى ئەمىننىيە»، «بەيازى مۇھەللا»، «ئەرمۇغانى خىلسەت» ۋە «بەيازى كەمى» قاتارلىق مەجمۇئەلەرگە كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇ نەمۇنلىر

بىزگىچە تولۇقى بىلەن يېتىپ كەلگەن. ئەلخان تۈرگەپىنه ئەرەب تىلىدا «تەجۇنى ئۇممۇل كىتاب» (قۇرغۇنى ئۇمما ئوقۇش قائىدىلىرى) ۋە «ئىلمى فەرىنىز» (مسىرالا ئەلخان تەقسىملەش ئىلمى) قاتارلىق ئەسەرلەرنى يازغان.

غەزەل

بىتىھىشكەت — (بىتىھىشكەت راسىمەت) مىقتە نىغايمەت
— 4881 (بىدەن رقىبىتىرىلىك نىغايمەت)
تىرانە ئەزىز كەمەلخان تۈرە
يار ئەغيارە شەككەر خەند ئېلە تا سۆز قاتەدۇر،
رەشكىدىن ئاچىخىغ - ئاچىغۇ ۋەھ مەنى قان يىغلاڭاتەدۇر.
كۆزدە ياشىمىنى ئەجەب يۈزدە نقابىن كۆرگەچ،
يايلىر چىرخ ئۆزە سەييارە، قۇياش چۇن باتەدۇر.
رەشكىدىن رىشتەئى جانىمە شىكەن ئۆززە شىكەن،
غالىبا سۇنبۇلى زۇلغىنى سەبا تەبرەتەدۇر،
پىتالىڭ ئويغانىماسە مەھشەر تاشى ۋەسىل ئۇيقوسىدىن،
ئولكى تاك ئاتقۇچە يارە قۇچاڭىدە ياتەدۇر.
بۇلەۋەسلىرنى بىرابىر بىلۈر ئول ئاشقىكىم،
بىر باقىشىدە دىلىو دىنى بىراجەر سانەدۇر.
راستىكم راستىبىن ئېرمەس كۆرۈڭ ئول كەجەزەرى،
هەددەقى سىنە شىكاف ئۆززە شىكاف ئولسا نېتەڭ،
تا مۇقەۋۋەس قاشى ئاۋەك ئۆززە ئاۋەك ئاتەدۇر.
نى رەۋوش بىرلە ئەجەل فەرزىتىدىن مات ئولماس،
بۇ بىسات ئۇستىدە هەر شاھىگە ئات ئويناتەدۇر.
ئەكمەل ئول ئاي يۈزىنى كۆرمەدى ۋەھ - ۋەھ ھەزگىز،
«ئەنجۇم كەبى يۈزىنى ياشۇرۇپ تۈن قاتەدۇر. 39 - بەت»
(«ئەرمۇغانى خىسلەت»)

مۇخەممەسلەرچىقە ئېلىتىمە
ئەكمەلخان تىسەنچە رەنەنە خەنچە ئەلمەنە
ئەنلىكەش رايىچە مۇخەممەسى ئەكمەلخان شاشى بىرغا زەللى ئەنلا ئاماسۇن،
باغ ئارا كىرگىل كۈلۈپ گۈلچىپەرە رەئنالا ئاماسۇن،
غۇنچە تۇمارىن يازىپ ناز ئىللە زىيىبابالا ئاماسۇن،
ئەرگىسىڭ ھەم كۆز ئاچىپ ھەر يان تەماشالا ئاماسۇن،
ئارەزىڭ كۆرسەت كۆڭۈل كۈلۈشەن تەماشالا ئاماسۇن،
قامەتىڭىخە جىلۋە بىر تۇبى تەمەننالا ئاماسۇن.

كۆزلەرىڭ جەللادى ئاشىق كۆشلىك ئەيلەر ئىختىيار،
ياشۇرۇن لۇتقۇ غەزەب رەسمىنى قىلدى ئاشكار،
خەنچەرى مىزگانىدىن ئالدى قولە تىغ ئابدار،
مەقسىدىڭ گەر قەتلەم ئېرسە، ئەيلە پىنهان زىنهار،
زاھىر ئەتمە بۇ كەرمەم، مات خەلق غەۋغانلار ئاماسۇن.
لەبلىرىڭ ئەنجازىدۇر ئەھىياء رۇھئامىزلىق،
خەتنى خالىڭنى شۇئائى مۇشكۇ ئەنبەررېزلىق،
كۆزلەرىڭنى شىۋەسى ئەپرەڭ سەھر ئامىزلىق،
ئەي پەرى قىلغىل تەكىللىم بىرلە شەكەررېزلىق،
تا ئانى تۇتى كۆرۈپ ئالدىدە گويالا ئاماسۇن.

بىگۇنەنە قەتلى ئەيلەمە كەدۇر كۆزلەرىڭنى مەتلەبى،
بىسەبەب جانبەخشلىك لەۋزى مەسىوا مەنسىبى،
مەزھەرى مىھرۇ ۋەفادۇر زاتى ئالىي مەشرەبى،
لەما بىر نەفەسەدە مىڭ ئۆلۈككە جان بىررۇر لەئلى لەبى،
وەلە ئەي قۇياش بىر غىل خەبىر ئىيسا مەسىوالا ئاماسۇن.

مۇترىبا، تۈزگىل جۇنۇن بىزمىدە ۋەھشەت شىمارىنى،
يەتكۈر ئەكمەل سەمىئىغە نەفەئى ئەلەست ئاۋازىنى،
لامەكان پەرۋاز قىل باز ئېت كۆڭۈل شەبازىنى،
كويىدە ئەل ئىشق ئەلەق بېقىرار ئېت غازىنى،
هەجر دەشتىدە قۇيۇن يەڭلىخ شىكىبالانماسۇن.
»بېيازى هەزىنى« 104 - بەت)

مۇخەممەسى ئەكمەلخان تۆرە ئەلەيھىررەھمە

جۇنۇن ئىقلىمىدە مىھىنەتفەزالار بار ئىكەن مۇنداغ،
گۈلى شەبنەم خەزان ئۇرگەن سەبالار بار ئىكەن مۇنداغ،
پىنىڭ باشىمغە يۈز تۈرلۈك بەلالار بار ئىكەن مۇنداغ،
باشىمغە چىرخ جەۋرىدىن حەفالار بار ئىكەن مۇنداغ،
كۆڭۈلغە ھەجر دەرىدىن دەۋالار بار ئىكەن مۇنداغ.

دەمى چۇن گۈلخەن ئوتىنگە كەباب ئىيلەپ دىلى مەھزۇن،
گەھى غەم ۋادەسىن جەۋلان ئۇرۇپ مانەندەئى مەجنۇن،
گەھى ۋامىق كەبى كۆزدىن تۆكۈپ يۈز دەجلەپ جەبەۇن،
سەرىشكىمىدىن جەھان تۇفانغا كېتتى چىرخ ئۇرۇپ گەردۇن،
فەلەكىنى گەردىشىدىن ئاسىيالار بار ئىكەن مۇنداغ.

ئەسىر ئىيلەپ مەنى ھەجر ئىلىكىدە بېچارەلەر قىلىداڭ،
تەنمنى تىرى بارانى غەمىڭدىن يارەلەر قىلىداڭ،
كۆڭۈل مىناسىنى غەم تاشى بىرلە پارەلەر قىلىداڭ،
سۇراغىڭدە مەنى بېچارەنى ئەۋۋارەلەر قىلىداڭ،
ۋىسالىڭ سۇبەيدە بادى سەبالار بار ئىكەن مۇنداغ.

ساڭا ساۋۇق سۆز ئايىتىپ غۇنچەئى سۇرەتدىن ئاچىلمام،
نى دەپ غەم كەزلەكى بىرلە تەنمنى يۈز تىلىم قىلىم،

دهپ ئېرىدىڭ تا تىرى يك مەن بىر نەفەس مەن سەندىن ئايىرلىمام،
كۆزۈمىدىن ئانچۇنىن كەتسەڭ قايانغە بارغانىڭ بىلماام،
خىلافى ئەهد ئەتكەن بىۋەفالار بار ئىكەن مۇنداغ.

دەرىغا، بولمادى مەقبۇلى سۈلتان ئەرزى ھاجاتىم،
قەرىنى فەيىزى راھەت بولمادى سۈبھى مۇناجاتىم،
يۈز ئايىندىن ئەسەر گۈل قىلىمادى گۈلزارى دەئۋاتىم،
سەلامەت دۇختەرىدىن مەھۇ بولدىن بىنىشان ئاتىم،
ئىجاباتدىن يىراق تۈشكەن دۇئىلار بار ئىكەن مۇنداغ.

ئۇشاتتى لەئى نەرخىن قىيمەتى لەئى گۈھەر بارىڭ،
چەمەنخە ئانەش ئۇردى غۇنچەئى گۈل بەرگى سىرا بىڭ،
خىتىڭ ۋەللەيلەك تالىئ ئولۇپ ۋەشەمس رۇخسارىڭ،
مۇنەۋەر قىلدى ئالەم تەلئەتى خۇرىشىد ئەنۋارىڭ،
مۇھەببەت باغىدە رەڭگىن غەزىلەر بار ئىكەن مۇنداغ.

تىلىسىمى سىرەتتى دىدارىڭ تا دىيدە مەھۇ تۈلدى،
مۇھىتى ئەئزەم ئەشكىم سىپىھر ئۆزەر رەۋان بولدى،
شەرابى ۋەسل ئىچمەي، غۇسسىدەن پەيمانەلەر تۈلدى،
سەممۇمى جانگۇدازى ھەجرىدىن ئۇمرىم گۈلى سۈلدى،
ستەمگەر زۇلمىپەرۋەر دىلىرىبالار بار ئىكەن مۇنداغ.

ۋىسالىڭ قاسىدىن پەيغامىن ئىزلىپ بولدى شاد ئەكمەل،
سىپىھر ئېيۋاندىن ئۆتتى بەرەڭگى بەرقۇ باد ئەكمەل،
بېلىغە باغلاب ئىھرام تىلەپ ھاجى نەھاد ئەكمەل،
تەۋافى خانەئى مەقسۇد ئېتىپ تاپتى مۇراد ئەكمەل،
مۇھەببەت ۋادىسىدە مۇدىئىلار بار ئىكەن مۇنداغ.
(«بەيازى ھەزىنى» 107 - بەت)

ئەلمەئى

مەرىجەلال ئوغلى مۇللا فەزىلۇلاھ ئەلمەئى 1850 - 1895 تاشكەنتتە تۈغۈلۈپ، 1895 - 1900 يىلى ۋاپات بولغان تالاتلىق شائىر ئۇستا ترجمان، ماهر خەتنات ۋە يېتىلگەن ئەرەبشۇناس. ئەلمەئى دەسلەپىكى ساۋاتىنى مەھەللۆزى مەكتەپلەرde چىقارغان بولۇپ، ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدىن باشلاپلا ئىلىم ئېلىشقا چوڭقۇر ئىشتىياق باغلىغان. ئۇ تاشكەنتتىكى «موىسى مۇبارەك» مەدرىسىنى ۋە بۇخارادىكى مەدرىسىلەرde ئىلىم تەھسىل قىلغان بۇ تالانت ئىگىسىنىڭ ئۆزبېك، ئەرەب ۋە پارس تىلىدا يازغان شېئىرلىرى 19 - ئەسirنىڭ ئاخىرى ۋە 20 - ئەسirنىڭ باشلىرىدا تۈزۈلگەن بەيازاردا كۆپ ئۈچۈرلەدۇ. ئەلمەئى قەدىمكى ھىندى مەسىللەرى تۈپلىمى «كەلىلە ۋە دىمنە»نى پارس تىلىدىن ئۆزبېك تىلىغا ترجمە قىلغان.

غەزەل

ئەلمەئى عىلە رەيماھى يېھانىن سەلخىمۇ نىھەسىلە ئەلىلسەن ادەبىم:

دېدى: تۆشۈكەرلى ئالتۇن سىترەھ تاق ياراشۇر،

دېدى: ساچىڭىز ئاغرىتىار مەيلىگەمۇ.

دېدى: ئەياغىڭىز كېيگىل قارا قېرىمدىن كەفس،

دېدى: قەپارسە نېتەرمەن بىكار مەيلىگەمۇ.

دېدى: ساچىڭىز ئۇلاڭىل كۆمۈش پاپۇك ياراشۇر،

دېدى: بېلىمگە تېگىپ ئاغرىتىار مەيلىگەمۇ.

دېدىم: ئىفەكدىن ئەلۋان شايىدىن كىيىڭ كۆيىلەك،

دېدى: بۇ ئاق بەدەنمگە باitar مەيىلىگەمۇ.

دېدىمكى: كۆكسۈڭە گەۋەھەردىن ئەيلەگىل مەرجان،

دېدى: ئاگىر، نە قىلۇرمەن بۇ كار مەيىلىگەمۇ.

دېدىم: قولۇڭە جەۋاھىز ئۇزۇك سالغىل ياراشۇر،

دېدى: قولۇم سۆڭەك يوق سىقار مەيىلىگەمۇ.

دېدىم: ۋىسالىڭ ئەلمەئىنى قىل مىھمان،

دېدى: ئاييم ئۇرۇشۇر ھەم سۆكەر مەيىلىگەمۇ.

(«بىياز» 112 - بىت)

دەشقىنچىغا رىستەتلىك رىسىتلىك نىڭىزىنلىقىلىك

نەسىلىي - 2081، پۇناجىز رىكە ئىلىنىقىلىك نىڭىزىنلىقىلىك

ن لەپەتھامىغا دەستىتە زىقىلىك ھېچىخىلى - 2281.

دېلىنىلىكەتەتىشىھە تەيىمىتىلە مەن ئەنلەپەتھامى

رەتلاڭىشىھە مۇغ نەھاھىقە، زەلخەنە يەققەقە نەپەللىشىھە

نەن لەتسەتىھە، تەنەشكە، نىڭىزىنلىقىلىك نەپەللىشىھە

مۇغ تەپچىمە ئەكلىلە رىقىلىكە لەلە لىياغە، دەۋاپىلسە، تەنەلەمەمە

مۇغ نەغىتىلىسە مەكتىبەت ئەلمازىلە، بىيىنلىمە لەن بىر مەلىسەمە

مۇغ تەپچىمە - نەپەتلىك ئەنلەپەتھامى - نەن لەخەنپىزە ئەلمازىلە

مۇغ دېھاھا نەغىتىلىقىلىك مەنچىرى، 2021 تەتھىسى - تەلەپەتھامى

بىيىنلىكەتە ئەلمازىلە ئەنلەپەتھامى - تەتھىسى ئەنلەپەتھامى

ئەماھە ئەللە مۇغ بەللاش رىقىلىكەلە مۇغ رەتھەن ئەنلەپەتھامى

بىيىنلىكەتە ئەنلەپەتھامى - تەتھىسى ئەنلەپەتھامى - نەن لەقىچىيە بىيىنلىكەتە

نەنلەپەتھامى - تەتھىسى ئەنلەپەتھامى - نەن لەقىچىيە بىيىنلىكەتە ئەنلەپەتھامى

- شەقەلەنەمەمە» نەسەپىتە رەپەشىھە مۇغ رەنلەپەتھامى - 2021 وەتكەنە

بىيىنلىكەتە ئەنلەپەتھامى - بىيىنلىكەتە ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى

بىيىنلىكەتە ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى

بىيىنلىكەتە ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى

بىيىنلىكەتە ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى - ئەنلەپەتھامى

ئەمەر ئۇمەرخان

ئەمەر ئۇمەرخان 1787 - يىلى توغۇلۇپ 1822 - يىلى 35 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇ 1809 - يىلى قوقان ئەتراپىدىكى ئالتىقۇش قىشلىقىدىكى ساراي ئەمەلدارلىرىنىڭ ئىغواگەرچىلىكى بىلەن ئاكىسى ئالىمخانىنى ئۆلتۈرۈشكە قاتنىشىپ قوقان خانلىقىنىڭ خانى بولۇپ، 1809 - يىلىدىن 1822 - يىلغىچە خانلىق تختىدە ئۆلتۈرغان.

ئەمەر ئۇمەرخان دەۋىرىدە ھاكىمىيەت مۇستەھەملەنىپ، سودا ئىشلىرى تەرەققىي قىلغان، قۇرۇلۇش ۋە سۇ ئىنسائىتى ئىشلىرى راۋاجىلىنىپ قوقان، تاشكەنت، تۈركىستان، چىمكەنت، سايرام، ئەۋلۇيا ئاتا قاتارلىق جايilarدا مەسچىت ۋە مەدرىسىلەر بىنا قىلىنىپ، مازارلار تەرتىپكە سېلىنغان ۋە قاناللار قېزىللغان. بۇ دەۋىردا يەنە پەن - مەدەنبىيەت ۋە ئەدەبىيات - سەنئەت زور دەرىجىدە راۋاجىلانغان بولۇپ، ئەمەر ئۇمەرخان ۋە خانىمى نادىرەنىڭ ئۆزئارا ھەمكارلىشىشىپ تىرىشچانلىق كۆرسىتىشى ئارقىسىدا ساراي دائىرىسىدە نۇرغۇنلىغان ئىلىم ئەھلى ۋە تالاتلىق شائىر ھەم شائىرەلەر بېتىشىپ چىققان. بۇ دەۋىردا دىننىي ھەم دۇنياۋى ئەسەرلەر كۆپلەپ ئىجاد قىلىنغان. ئەمەر ئۇمەرخاننىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن ئەينى دەۋىردا فەزلى ۋە مۇشرىق تەرىپىدىن «مەجمۇئەنۇش - شۇئەرائى ئۇمەرخان» تۆپلىمى تۆزۈلگەن. بۇ توپلام 1902 - يىلىغا كەلگەندە تاشكەننەتە چاپ قىلىنىپ تارقىتىلغان بولۇپ، ناھايىتى زور ئىلمىي ماتېرىيال قىممىتىگە ئىگە مەنبەدۇر.

ئەمەر ئۇمەرخان ئىقتىدارلىق دۆلەت ئەربابى ۋە ئىلسۆيەر خان بولۇپلا قالماي، تالاتلىق شائىر ۋە ھەر تەرىپتىن يېتىلگەن ئۇقۇمۇشلۇق زات ئىدى. ئۇ «ئەمەرى» تەخلەللۇسى بىلەن ئۆزبېك ۋە پارس تىلىدا يۇقىرى سەۋىيىلىك شېئىرلارنى يازغان ۋە شېئىرلىرىدىن دېۋان تۈزگەن. ئۇنىڭ بۇ ئەدەبىي مەراسىلىرى ئەينى دەۋردە ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن تۈزۈلگەن بەيازىلارغا كۆپلەپ كىرگۈزۈلگەن، «دىۋانى ئەمەرى» ناملىق دېۋانى 1882 - يىلى ئىستانبۇلدا 1905 - يىلى تاشكەتتە نەشر قىلىنغان. ئەمەر ئۇمەرخان جۇشقۇن، روھلۇق ۋە پائالىيەتچان. مەربىپەتپەرۋەر كىشى بولۇپ، قوقان خانلىقىنى گۈللەندۈرۈش ۋە راۋاجىلاندۇرۇش ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ ياخشى ئىشلارنى قىلغان. ئۇنىڭ يارانقان تۆھپىسى كۆزدە تۆتۈلۈپ ئەينى دەۋردە ئۇنىڭخا «ئەمەر ۋۇل. مۇسلمىمن» ئۇنىۋاتى بېرىلگەن.

غەزەللەر

ئەلخە ئادەتتۈر نېچۈككىم گوپى چەۋگان ئۇيناماق، ئىشق مەيدانىدە گويا رەسمىدۇر جان ئۇيناماق. چەرخ لەئب ئېيلەپ سەرەفراز ئەتسە مەغرۇر ئولماغانلىك كىم قويۇندەك ئەيلەمىش يېر بىرلە يەكسان ئۇيناماق. شەمئى يەڭىلەپ باش بېرىپ ھەر لەھزە ياش ئالماق كىرەك. ئىشق ئۇتى بىرلە يوقۇر بەسىكى ئاسان ئۇيناماق. تەفلەتكە يۈز مىڭ ھەۋەس بىرلە كۆڭۈل ئاشۇفتەدۇر. ئەيلەدى جەمئىيەتىم ئاخىر پەرشان ئۇيناماق. كۆكسۈم ئىچەرە ئىشق تەبىدىن كۆڭۈل بىتاب ئىرۇر، كەلمەكىل بۇ خەستەغە ئەي شوخ بۇھتان ئۇيناماق. گويدەك باشىڭىنى مەيدان ئىچەرە قىلدى پايىمال، سىنىكىم ۋاي تېبلە ئۇل ئاي بىرلە چەۋگان ئۇيناماق.

قالیپ ئېردى ۋۇجۇدىمدىن خەيالى، ئانى قىلدىم ۋۇجۇدىڭىخە تەسەددۇق.

لهبیاٹ ههجريدة زههري غدم یوتارمهن،
ههلاۋەت يادى بالىڭخە تەسىددۇق.

کچھ اعلانات میں اسی کا نام لے لیا گیا تھا

کوکول گایینه سده جوشی همیره است،
جه مالی بپرسال لخه تمهده دوق.

نېڭىنى ئېرۇرسەن ھۇسن مۇلکىنى ئەملى،

جههان جانا جه مالکنگه ته سه دد وق.

قرآن مجید نسلک را تسبیح می‌نماید («بهدیار» ۱۰۷ - بہت)

ن لَكْ * بِكْ * مُتَهِمَّة بِهِ رَجَهْ هَلِيَّة

ئېرۇز ھەر كىمنىكىم جانانى بىباڭ،

نه غمدور، تفل يهخليغ جانی ببایک. فایل

كۆنگۈل سەر تەختىكە كېلىدى خەيالىك،

ئېرۇر بىباكتى مومانى بىباك.
 كىشىكىم بولسا ئاشقلىقە مايىل،
 جەهان ئەھلى دېگەيلەر ئانى بىباك.
 بىسى زالىمدۇر ئول شوخ سىتەمگەر، رامە
 يۈزى گۈل نەركىسى فەتتانا بىباك. شىقىنە
 غەمىدە جان بېرىردىن باك يوقتۇر، ئەننىك
 ئانىڭ بار ئاشقى ھەيرانى بىباك. ئەننىك
 قۇتۇلماس جانىم ئول بىباكلاردىن، ئەننىك
 كۆزىدە خەنجەرى مىزگانى بىباك. بىچەنە
 ئەملىرى، ئىشقا فەريادىغە يەتمەس، ئەننىك
 ئەسىرىكىم ئېرۇر سۇلتان بىباك. ئەننىك
 («بەياز» 109 - بەت)

لەب ئۇيۇر تەكەللۇمغە، زۇلفيڭنى پەرىشان قىل،
 قەند قىمەتنى سىندۇر، نەرخى شەكىر ئەرزان قىل.
 ھۇسن ئېلىنى شاھىسىن، بىنەۋا گەدالرغە
 كۆز ئۇچى بىلەن باقىپ، خەير بىرلە ئەھسان قىل.
 ئىشقا دىنىگە مۇنكىر بولسە زاھىدى خۇدبىن،
 ئەي سەنەملىقا كۆرسەت كۇفرىنى مۇسۇلمان قىل.
 ئىھوتىساب ئۇچۇن، زاھىد، كىرسە دەير ئەرا ساقى،
 بىر قىدەھ بىلەن ئانى زۇھىدىن پۇشايمان قىل.
 ئىستەسەڭ كۆڭۈللهرنى غەمزە تىبغىغە قۇربان،
 قاشلارىڭ ھىلالىنىڭ ماھى ئىيىدى قۇربان قىل.
 شوخ چەشم نەۋى خەتسەن نازى دەشتىدە سەير ئەت،
 گەردى خاكى پايىڭنى سۈرمەئى غەزان قىل.
 يار لەئىدىن ھەرفى ئەيلەدى ئەمير ئىنسا،
 ئەي كۆڭۈل، بۇ گەۋەھەرنى جان ئىچىدە پىنھان قىل.
 («بەياز» 139 - بەت)

ئول شوخكى بار ئاڭا ۋەفا غەيرى مۇكىررەر،
لۇتقىڭە ۋەرمىز ئىدا غەيرى مۇكىررەر.
ئايىنەنى سۇ ئىيلەدى خۇرىشىد جەمالى،
يۈزى ئۆزگەچەدۇر شەرمۇ ھەيا غەيرى مۇكىررەر.

ئۇششاقلەرە غەمزە بىلە نازى بۆلەكچە،
بىدادى بىلە جەۋرۇ جەفا غەيرى مۇكىررەر.
شاھىكى ئېرۇر شەفقەتى شامىل فۇقەراغە،
كۆڭلىدە ۋەفە تىلەدە دۇئا غەيرى مۇكىررەر.

ئايىنەئى ئىنسافىدە تەۋەفقىق سەفاسى.

ئەتمىش ئانى زاتىنى خۇدا غەيرى مۇكىررەر.
ئەچۈن غەيرى مۇكىررەر ئانى سەلتەنەتى بار،
ئەدلەردىن ئىشىكىدە گەدا غەيرى مۇكىررەر.
ئەدلەر فۇقەراغە قىلاادۇر ئۆزگەچە شەفقەت،
ئەشۇركانە يازارلار فۇقەرا غەيرى مۇكىررەر.

ئول ھۇسن ئەملىي دۇئا ئۆزگەچە قىلىدىم،
تايپىتىم كەرەم بىرلە نەۋا غەيرى مۇكىررەر.

(«بەياز» 155 - بەت)

مۇخەممەسى ئەملىي بەرگەزلى ئازلۇلى

سەھەر چەمەندە قۇلاغىمغە باڭى ئۇد يېتىر،
بېشارەت كەرەمى ۋاجىبىل ۋۇجۇد يېتىر،
بۇ كېچەكىم تولۇن ئاي ساغھەرىغە جۇد يېتىر،
فەلەك پىيالەسىدىن شەربەتى شۇھۇد يېتىر،
سەۋارى سورىم دېمە كۆزلەرىمغە دۇد يېتىر.

تەرقىت ئەھلىنىڭ ئەندىشەسى قەنائىتىدۇر،
 ۋۇجۇد شەمئىنى كۆيدۈرمەك ئاڭا ئەدەتىدۇر،
 چۇ ساف بولسە كۆڭۈل ئەنجۇمەنە خىلۋەتىدۇر،
 چىراقى خانەقەئى سوغىييان نې ھاجەتىدۇر،
 سىتارەئى فەلەك گۇنبىزى كەبۇد يېتەر.

ھەۋايى ئىشىدىه پەرۋانەوار تەير ئەتكىل،
 ئانى ۋىسالى ئۈمىدىدە تەركى غەير ئەتكىل،
 ۋۇجۇدى كىسۋەتىنى سېلىكى كارى خەير ئەتكىل،
 تەمامى دەشتى تەرقىت بەرەھنە سەير ئەتكىل،
 كۇلاھۇ خىرقەئى پەشمەندىن نە سۇد يېتەر.
 ۋىسالىسىز بۇ چەمەندىن كۆزۈمگە زىنداق خوب،
 نىشات مەھفىلىدىن كۈنچى بېيتۈل - ئەهزان خوب،
 ئەگەرچە بۈلۈللى شورىدەغە گۈلىستان خوب،
 ماڭا جەhan ئېلىنى بەزمىدىن گورىستان خوب،
 نەۋائى نەۋەھەئى هەر قەبرىدىن سەرۋەر يېتەر.

فىغانكى غەفلەت ئېلى نەقد ئۇمرى بولدى ھەبا،
 ھەبب رەۋزەسىخە يەتمەدىم چۇ بادى سەبا،
 ئەمەر ئېرىدىم ئەگەرچە مۇھىب ئالۇ ئەبا،
 نىسىبەئى چۇ جەراھەت زۇلۇلى، ۋاھ ئەجمبا،
 مۇھەممەدى ئېپدىمۇ شەرتى جوھۇد يېتەر («بىياز» 200 - بەت)

پىريم قارى ئەندىجانى

پىرمقارىنىڭ ئىسلامى پىرمقۇل قارى بولۇپ، 1883 - يىلى ئۆزبېكىستاننىڭ ئەندىجان شەھىرىدە تۈغۈلغان. بۇخارادىكى داڭلىق مدرىسىلەرдە ئىلىم تەھسىل قىلىپ، ھەر تەرىپىلمە بىلىم ئالغان. كېيىن شىنجاڭنىڭ چۆچەك شەھىرىگە كېلىپ ٹولتۇرالقىلىشپ قالغان ھەم شىنجاڭدىكى ئىلغار پىكىرلىك زاتلار بىلەن ناھايىتى قويۇق مۇناسىۋەتتە بولغان. ئۇ بىر مەزگىل چۆچەكىنىڭ قازىسى بولغان، 1938 - يىلى ھەج قىلىش ئۈچۈن سەپەرگە چىقىپ ھەجدىن قايتارىدا يول ئۈستىدە ۋاپات بولغان.

پىرمقۇل قارى ئەندىجانى ياشلىق مەزگىللەرىدىن باشلاپلا شېئىرىيەتكە ئىشتىياق باغلىغان بولۇپ، ئۆمرىنىڭ گاخىر بىغىچە قەلەمنى قولىدىن چۈشۈرمىگەن. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى بېياز لارغا كىرگۈزۈلۈپ ۋە خەلق ئارىسىدا قولىيازما ھالەتتە ساقلىنىپ دېگۈدەك دەۋرىمىزگىچە بېتىپ كەلگەن.

لەندە ئەزىز پىرمقارى ئەندىجانى

تەۋاف قەسىدىدە قويىدۇم قەددەم بەبىسىللاھ،

دەبان نەفس بەتەخسىس تەلەبىدە مەن گۈمراھ.

(تىم) - هزار شۇكىرىكى بۇ كۆزغە جىلۋەگەر ئولدى،

ماڭا يانە كۆرۈنۈپ ئول شەرەفلى بېيتۇللاھ.

كىرىپ ھەرمەغە ئۇ بابىسىللام بابىدىن،

قارا لىباس كۆرۈپ ئاندە دەپكى يا ئاللاھ.

هەرم کەبۇتەرندىك يەتتى ئايلانىپ ئاندىن،
 نەخۇشكى بۇسەئى ئەسوھەت بولۇپ ئەتاۇللاھ.
 قايو مەكاندە ئېرۇرسەن ئۆزۈڭە بول ھوشيار،
 تىلىڭدىن ئۆزمەگىل، ئىدى بەندە زىكرللاھ.
 نېچۈك يەتۈردى خۇدا سەن گەدانى بەيتىگە،
 ھەمىشە سەجىدە كامىڭ ئېرىدى خالىسىمن لىللاھ.
 بارىپ نەماز قىلىپ ئۆل مەقامى ئىبراھىم،
 دۇئاغە قول كۆتەرىپ ئىيلە ئاندە ۋاۋەيلاھ.
 مۇھەببەت ئاتەشىنىڭ كەرەمىدىن ئىچىپ زەمىزەم،
 ھەمىشە مەست يۈرۈپەمن، ئۇدۇر شەرابللاھ.
 دۇئا ئىجابەت ئىمىش مۇلتەزەمە ئەلبەتتە،
 بىلىڭكى ئەسوھەت ئىلە بەينى بايى بەيتۈللاھ.
 ھەمىشە ئايلانىپ ئالدىڭدە ھەجرى ئىسمائىل،
 ئۆل ئېرىدى ئىبراھىم ئوغلى دېگەن زەبھۇللاھ.
 قەرا يۇزىڭى سۈرۈپ كەمەرسىن پىرمى قارى،
 يۈرەكىدە قالمادى ئەرمان بۇ ئېرىد ئەرمۇللاھ.
 («ئەرمۇغانى خىسلەت» 60 - بەت)

سەۋىتى مۇخەممەسى پىرىمقارى ئەندىجانى

دائىم مېنى غەمىڭ بىلە ھالىم خەرابدۇر،
 تاپماي ۋىسالىڭ، ئىدى سەنەم، قانىم شەرابدۇر.
 ھەجريڭ ئوتىدە ئۆرتەنلىپ باغىرم كەبايدۇر،
 زەھم ئەتمەسىڭ بۇ جانىمە قاتىسغ ئەزايدۇر،
 قىلغىل نىزارە ھالىمە مەندىن خىتابدۇر.
 كەلغىل يانىمغا كەتمەگىل مەندىن يېراق قاچىپ،
 بەرگىل زەكاتى ھۆسنىڭ بایى كەرم ئاچىپ،

سیرنخە مەھرەم ئولغىلۇ لەبىدىن گۈھەر ساھىپ،
رەھم ئەيلەغىل غەربىڭى سەن بارچە كېچىلىك،
كۆرسەم ئەگەر مۇرۇۋۇتلىك شەيخىم شەبابىدۇر.

گۈل ئاچىلۇر گۈلشەندە كىم بۇلبۇل نەۋاسىدىن،
غەمكىن كۆڭۈل فەرەھ تاپار تۇتى سەداسىدىن،
ھۇسنىڭ كەمالە يەتكۈسى ئاشقى دۇناسىدىن،
ئاشقىلەرىڭ ئۇمىد ئېتىر ۋەئەڭ ۋەفاسىدىن،
كەلغىل ئەيلەغىل خۇش ئەيلەغىل ئەينى سەۋابىدۇر.

نەيلەرسەن، ئەي پەرىۋەشم، دېۋانەلەر قىلىپ،
ئەقلى ھۇشۇمىدىن ئاجراتىپ بىگانەلەر قىلىپ.
ھەجرىڭ چۆلىدە تەشنى ئەۋۋارەلەر قىلىپ،
ئەغيارلار ئاراسىدە ئەفسانەلەر قىلىپ،
جىسمىم سېنىڭ يولىڭ ئۆزە خاكۇ تۇرابىدۇر.

بەردىم كۆڭۈلنى ئول كۇنى، ئۆز دىلەرىم دېدىم،
ئىككى كۆزۈمنى نۇرپىو تاجى سەرىم دېدىم،
زۇلمەت شەبىنىڭ ماهىيۇ ھەم ئەختەرىم دېدىم،
دەردۇ غەمىڭى زەھرىنى مەن كەۋسەرىم دېدىم.
ئاخىر دەمىدە يىغلايىپ چەشىمىم پۇر ئابدۇر.

يوق لەھزە سەبرۇ تاققەتىم ئايىدەك يۈزۈڭ كۆرۈپ،
توپىسام ئىدى جەمالىڭى بىر دەم ئۆزۈڭ كۆرۈپ،
دەفعى خۇمارىم ئەيلەسەم شەھلا كۆزۈڭ كۆرۈپ،
شەكەر لەبىڭىدىن، ئەي پەرى، بۇسە قىلىپ سۈرۈپ،
مەندىن ھەمىشە ئارازۇ سەندىن ئىتابىدۇر.

ئەۋەلەدە جىلۇھلەر قىلىپ، ئاخىر سىتەم نەددۇر،
كەلمەي قاشىمغە بىر يولى، ماڭا بۇ غەم نەددۇر،
داگى غەمىڭدە جىسمىمە مۇنداق ئەلەم نەددۇر،
قارى پىرىمغە ۋەسىلىڭنى قىلسالىڭ كەرمەن نەددۇر،
ئەرزى دىلىمنىڭ شەرھىدىن بۇ بىر كتابدۇر.

(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 69 - بەت)

دila مىڭ ئۇمر كۆرسەلگە بىر كۈن ئۆلگەنىڭگە ئەرزىرەمۇ،
گۈل ئۇمر ئۆلگەنىڭگە ئەچلىمىاي غۇنچە سۇلگەنىڭگە ئەرزىرەمۇ،
تىكىپ ئاخىر خەزان يەڭلىخ تۆكۈلگەنىڭگە ئەرزىرەمۇ،
سۆيەكىڭ بەندى بەندىدىن سۆكۈلگەنىڭگە ئەرزىرەمۇ،
لەتقى جىسمىڭ قارا يەرگە كۆمۈلگەنىڭگە ئەرزىرەمۇ. پىسى
تۈشۈپ باشىڭە دەۋلەت سايەسى شاهى جەهان ئۇلسالىڭ،
مېنباي سەلتەنەت تەختىن نېچە يىللار ئەمان ئۇلسالىڭ،
ئەدالەتىدە بولۇپ مەنزۇرۇ مەقبۇلى زەمان ئۇلسالىڭ،
ھۇكۈمەت كەيفىدىن مەسرۇرۇ چىندىن شادۇمان ئۇلسالىڭ،
 قولۇڭدىن كەتسە دەۋلەت قىلغان ئەرمانىڭگە ئەرزىرەمۇ.

ھەياتىڭنى غەنمەت بىلمەيىن ھېرسۇ ھەۋا ئىزلىپ،
يۈرۈيىسىن ئېيشۇ ئىشەتلەر بىلە يۈز مۇددە ئىزلىپ،
قۇۋانىپ ھالۇ مۇلکۈڭھە ئەجەب فەخرۇ بىنا ئىزلىپ،
قولۇڭخە قايسى يەردىن خاك ئالسالىڭ كىمىيا ئىزلىپ،
ھىساب ۋەقتىدەكى قىلغان پۇشەيمانىڭگە ئەرزىرەمۇ.

ساقا بولسا ھەمىشە خىز ئېلە ئيليانس ئەگەر رەھىپەر مۇيەسىسىر بولساۋۇ كىرسە قولۇڭخە لەئل ئىلە گەۋەھەو، كىتابلاشىش پېكى ئادىسىرىنىڭلىكىندا ئەپتەر، سۇرۇرىدىن ياشارساڭ ھەگز ئولماي ھالەتىڭ ئەپتەر، كېپتەر ۋەقتىدە قىلغان ئاهۇ ئەغاخانىڭگە ئەرزىرمۇ.

يۈرۈرسەن تاكى ئۆزىنى بۇ فەنادە سەرفەراز ئەيلەپ، ساقا نۇھ ئۇمرىنى بەرسە خۇدا ئۇمرۇڭ دەرەز ئەيلەپ، كېلۇر قاشىڭە ئەزراڭلىكى بىر كۈن جىلۋەساز ئەيلەپ، ئالۇر ئول جان قۇشىن مانەندى لاچىن سەير باز ئەيلەپ، بىرۇردى جانى شىرىن تەلخىئى جانىڭگە ئەرزىرمۇ.

سۇلەيماندەك مىننېپ تەخت ئۆزىرە ئالەم ئەيلەسەڭ جەۋلان، ۋەيا مىسىلى ھۇما پەرۋاز ئېتىپ سوبىي سەما تەيران، مىننېپ ھەم ئەسپتازىلىمەر يۈگۈرسەڭ ھەر تەزان ھەر ئان، با تاپىپ ئىززۇ ئەلا ئېل ئىچىرە سۈرسەڭ بۇ قەدەر دەۋران،

ياتۇر بولساڭ ھەمىشە مەسىنەدى ئەيشۇ فەراغتىدە، تۇرار بولسا ئەزىز جانىڭ ھەمان ئارامۇ راھىتىدە، كېلۇر بولسا نىدaiي ھاتىفى سۇبىي قىيامەتىدە، تەۋەھەمدىن ھەممە ئۆز ھالىغە ئاهۇ نەدامەتىدە، خىجالەت تەرىغە غەرقاب بولغانىڭە ئەرزىرمۇ.

كىرامان كاتىپىن قىلغان گۇناھىڭنى بۇتەر بولسا، بىرۇردى نامەئى ئەئمالىڭى چەپدىن تۇتار بولسا،

^① ئىسلامى نۇسخىدا بىر مىسرا چۈشۈپ قالغان.

قۇرۇپ لەمتزان ئوشۇل كۆنکىم سىرات كۆپرۈك ئۆتەر بولسا،
گۇناھىڭ شۇمىلىغىدىن جىسمۇ جان دەۋازەخ كېتەر بولسا،
تامۇغ ئىچرى كىرىپ بىر لەھزە كۆيىگەنىڭ ئەرزىرمۇ.

دېدى «لاتقىنەتۇمىن رەھمەتۇللاھ» تەڭرىيۇ بارى، - ھېچىخ
خەبىردار ئۇل ئائىڭ مەزمۇنىدىن ئۆزىمە ئۆمىد تارى،
مەگەر بولىدى ھەممە گۇمرالەرغا لۇتقى جەبىارى، اھىمە يەلتە
گۇنەھ لايىخە بانقان شەرمەكىن خەستە پىرەمكارى، فەيمە ئەنەن
بۇ دۇنيا لەززەتى دىدارى سەجانىڭ ئەرزىرمۇ.

دېمىش مەلۇم، دایا رەبىكى، ئۆزىنى شادىمان ئەيلەپ كېتەي،
قەسىد ئېتىپ مەن كەئىبەنى تەركى جەھان ئەيلەپ كېتەي،
ئۇل مەدىنەغە فىدا بۇ جىسمۇجان ئەيلەپ كېتەي،
ئۇل قەبۇل ئەتمەس قەتارى خادىمان ئەيلەپ كېتەي،
ئاستانىغە ۋۇجۇدۇم پاسىبان ئەيلەپ كېتەي. ھەلەن شەك
تاقةسىم يوق تارتىقلى جەۋرى سىتەملەر كەتمەسەم، ئەن سەن
تەھدىدىن ئاشتى كۆڭلۈم ئىچرى گۇسسىغە ئەلمەلەر كەتمەسەم،
كۆكسۈمى مەجرۇھ ئېتەر تىرى ئەلەمەلەر كەتمەسەم،
دەم بەدەم چەككەي گۇناھىمۇخە رەقەمەلەر كەتمەسەم،
بەيتۈلئەھزىنىم قويۇپ نەقلى مەكان ئەيلەپ كېتەي.

گەرچە بەدەندىشە بەدكىردارمەن قانداغ قىلاي،
قىلىمىشىدىن سىنەسى ئەفگارمەن، قانداغ قىلاي،
كۆرمەكە مەككە، مەدىنە زارمەن قانداغ قىلاي،

كىم ئۇچۇپ ھىممەت بىلە ئاشىيان ئەيلەپ كېتىي:
بارماين تەن سەھەت ئولماس، دائىما بىمار مەن،
كېچە - كۈندۈز گىرىيە ئەيلەپ كۆز لەرى خۇنبار مەن،
بىر جىڭىر باغرى ئىزلىگەن بەندەئى ناچار مەن،
قاي مەھەل كەلسە ئەجەل قوللۇق ئارا تەيار مەن،
يۇرگىچە مۇنداغ ۋۇجۇدىمنى نەوان ئەيلەپ كېتىي.

ئۇمرۇم ئۆنتى تەشىنلىخىدە دائىم ئاھۇ ۋاھ دەپ،
گەر نەسىب بولسە يۇرەي باشىم بىلەن ئىللەھ دەپ،
بىر تەرەھوۇم بىرلە شايىد ئاسىيان گۇمراھ دەپ،
يوقلاسا ھەزرەت مەنى كەل، ئەي سەگى دەرگاھ دەپ،
يدىغە كۆكسۈمىنى سۈرۈپ، ئاھۇ فىغان ئەيلەپ كېتىي.
مىسىلى بۈلبۈل نالدىيۇ ئەفغان چىكىرمەن دەم بەدەم،
ھەسرەتا، تاپماي مۇرادىم كۆزدە نەم، تەندە ئەلمەم،
باش ئىلە كىرسىم ھەرمەنگە نە ئەرمانۇ نە غەم،
جەننەتۇلبەقى نەسىپ ئەتسە كەرىمى پۇركەرەم،
مەن پىرىمقارى ۋىدائى دوستان ئەيلەپ كېتىي.

(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 156 - بەت)

موللا پىرىمقارى ئەندىجانى رۇبائى

بەزم ئەتمەككە باغ ئىلە بەھاران ياخشى،

مەي ئىچمەككە مەۋسۇمى گۈلىستان ياخشى،

بۈلبۈل سىفەت ئالدىدە فىغان ئېتىمەككە،

بىر ئارەزى گۈل، لەلەرى خەندان ياخشى.

خىسلەت شاشى

سەئىد ھەيدەتۇللاھ خوجا سەئىد ئارىف خوجا ئوغلى خىسلەت ميلادىيە 1880 - يىلى تاشكەنتte باغۇن ئائىلىسىدە توغۇلۇپ، 1945 - يىلى 8 - ئائىنىڭ 6 - كۈنى تاشكەنت شەھىرىدە ۋاپات بولغان تالاتلىق شائىر ۋە تەرىجىمان، شۇنداقلا ئىجتىمائىي پائالىيەتچى. خىسلەت ئۆسمۈرلۈك ۋە ياشلىق دەۋرىلىرىدە ئاتاقلىق مەدرىسىلەردا ئىلىم تەھسىل قىلغان، ئۇ ئۆزبېك ئەدەبىياتى نامايدىلىرى ۋە نەمۇنلىرىنى قېتىرقىنىپ ئۆگىنىپ ۋە تەتقىق قىلغاندىن سىرت، ئەرەب، پارس تىلى ۋە ئەدەبىياتىنى بېرىلىپ ئۆگەنگەن. ئۇ 1908 - 1909 - يىللاردا نەۋائىنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «فەرھاد ۋە شېرىن» داستانلىرىنى نەسرىي يول بىلەن ئىشلەپ، تاش مەتبەئەدە باستۇرۇپ تارقاتقان.

1911 - يىللرى پارس شائىرى ئوبىيد زاكانىينىڭ «مۇشوك بىلەن چاشقان» ئەسىرى ۋە قەدىمكى پارس قەھرىمانلىق ئېپسى «بەرزۇيى شىر» داستانىنى ئۆزبېك تىلىغا تەرىجىمە قىلغان.

1910 - يىلى «ھەدىيەئى خىسلەت»، 1912 - يىلى «ئەرمۇغانى خىسلەت»، 1914 - يىلى «تۆھىپەئى خىسلەت» ۋە «سەۋاغاتى خىسلەت» ناملىق بەياز (شېئىرلار تۆپلىمى) لارنى تاش مەتبەئەدە باستۇرۇپ تارقاتقان. خىسلەت بۇ ئازقىلىق ئىينى دەۋرىدىكى ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن زور تۆھىپە قوشۇپلا قالماي، بەلكى شۇ دەۋرى ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى ئۆزبېك كلاسسىك ئەدەبىياتى نامايدىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ نەمۇنلىك ئەسىرلىرىنىڭ بۈگۈنكى كۈنده بىزگىچە يېتىپ كېلىشىدە كۆرۈكلىك رول ئوينىغان.

خىسلەت ئۆز ئەسرلىرىدە خىسلەت، خىسلەت ئىشان ۋە خىسلەت تاشكەندى ۋە ياكى خىسلەت شاشى (شاش - ئەشكەندى شەھىرىنىڭ قەدىمىي ئاتىلىشى) قاتارلىق تەخەلۇملىرىنلىكلىرىنىڭ قوللانغان بولۇپ، خىسلەت شاشى بىلەن خىسلەت كاشغەرى ئوخشاش تەخەلۇسلىق شائىرلار بولغاچقا دەۋرلەرنىڭ ئۆتۈشىلىكلىرىنىڭ قىلىشىسى بىلەن بۇ شائىرلارنىڭ ئەۋالاتلىرى ئارىلىشىپ كەتكەن. ئەمەلىيەتنە بۇ ئىككى شائىرنىڭ ياشاپ ئىجاد ئەتكەن دەۋرىىدە بىر ئەسىر پەرق بار. بۇ تېما بىزنىڭ تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىشىمىزنى كۈتمەكتە.

غەزەللەر

تەرانەئى دۇگاھ ئەزخىسلەت ئىشان

ھەجريڭىدە بەس ئۆلۈرۈمە ئەندىشەئى فەردا قىل، كەل ئەمدى، ماڭا، جانا، ۋە سلىڭنى مۇھىيىا قىل. مەستانە باسىپ بىر - بىر گۈلشەندە خىرام ئېيلەپ، تاۋۇسنى ئېتىپ ھەيران ھەم كەبکىنى شەيدا قىل. داغى چىكىبان قامەت، پەرددەڭنى ئالىپ يۈزدەن، سەرۋ ئىلە قىزىل گۈلنى شەرمەندەيۇ رەسۋا قىل. مەي تا ئىچۈرۈپ مەنگە، ساقى بولۇبان يارىم، غەم بىرلە كۈدۈرەتدىن كۆڭلۈمنى مۇسەففا قىل. خەم بولدى قەدىم نۇندەك كۆلفەت يۈكىدىن ئاخىر، كۆپ لۇتفۇ تەرەھەمۇلار ھالىمغە، نىڭارا، قىل. ئۆتكەندە چەمەنلەردىن ئول سۇنبۇلى زۇلەنگىنى، ھەريانغە تاراب تاشلاپ خۇشبوىلىغىن ئىغشا قىل. نەم يەرغە بېرىپ كۆكىسىن خىسلەت ياتادۇر تاكى، كەل كۆلбەسىغە ھەر كۈن، بىچارەگە پەرۋا قىل.) «ئەرمۇغانى خىسلەت» 23 - بەت(

تەرەننۇم ئەز خىسلەت ئىشان

ھەجريڭدە، ئېي يار، كارىم فىغانندۇر،
تىنماي كۆزۈمىدىن ئەشكىم رەۋاندۇر.
تارتىپ جۇدالىغ دەردىن ھەمىشە،
ھالىم خەرابۇ رەڭگىم ساماندۇر.
ئېيلە تەرەھەھۇم مەنگە، نىڭارىم،
ئەھۋالى زارىم سەنگە ئىياندۇر.
سەن سەن ھەببىم، ھازىق تەببىم،
دەرىدىمە دائىم بۇ بىگۇماندۇر.
ئەرمانۇ ھەسىرەت كۆپدۇر دىلىمە،
دېسىم تۈگەنەس گوياكى كاندۇر.
ھەم لالە يەڭىلۇغ كۆكۈمىدە قات - قات،
باز ئۇستىنە باز داغلار نەواندۇر.
شاها غۇلامىڭ فەريادۇ دادىن،
سورمايسەن ئەسلا قانداغ زەماندۇر.
ئېي جانى جانىم، قىلىدىم ھەۋالە
تەڭرىغە، بول كۈن ھەر كىم ياماندۇر.
گۈلدەك يۈزىتىنىڭ ئىشىقىدە خىسلەت،
بۇلۇلغە ئوخشاش كارى فىغاندۇر.
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 83 - بەت)

ئەشۇلە ئەز خىسلەت ئىشان

ئېي نازەنن، تاشلاپ كېتىپ، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن،
ئىككى كۆزۈم ياشلاپ كېتىپ، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن.
ئارامى جانىم سەن ئىدىڭ شىرىن زەبانىم سەن ئىدىڭ،

هم مهربانیم سەن ئىدىڭ، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن.
 تاشلاپ كېتىپ بېگانەۋار، بىر زالىمى جانانەۋ ئەيلەپ مەنى دىۋانە ۋار، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن
 جانىم كۆيەر بىريان بولۇپ، كۆرمەي يۈزىڭ نالان بولۇپ كەچقۇرۇن بىرى ئۇمىتلىكلىرىنىڭ
 راستىن دېگىل مىهمان بولۇپ، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن بىرى ئۇمىتلىكلىرىنىڭ
 بىر ئۇمر مەن سەرسانلارڭ ئىككى كۆزۈم گىريانلارنىڭ،
 قىلدى ئەدا ھىجرانلارنىڭ قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن.
 ئىشقاڭ ئىلە مەجىنۇن بولۇپ، يۈرۈم ئەميشە ئاھ ئۇرۇپ،
 مۇنداغ مېنىڭ ھالىم كۆرۈپ، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن.
 تارتىپ مۇشەقەتلەر ھەزار، كۆزدىن ئاقىپ ياش شەش قەtar،
 بولدىم ساڭا كۆپ ئىنتىزار، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن.
 مەجرۇھ تەننم بىتاب ئېتىپ، دىيدەمنى ھەم پۇرئاب ئېتىپ،
 ئۆزىنى دۇرى ناياب ئېتىپ، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن.
 خىسلەت دىلىن ۋەيران قىلىپ، دۇشەنلەرنى خەندان قىلىپ،
 كىملەرغە سەن پەيمان قىلىپ، قايلارده قالدىڭ كەچقۇرۇن.
 («ئەرمۇغانى خىسلەت» 172 - بەت)

تەرەننۇم ئەز خىسلەت ئىشان

ئايىدەك تولۇپدۇر، جانا، يۈزىڭىز،
 ۋەھ جانىم ئالغاي فەتنان كۆزىڭىز.
 خۇبان ئىلىنىڭ سۇلتانىدۇر سىز،
 كۆزلەرغە سورمە باسگەن ئىزىڭىز.
 ۋەھ جىلۇھ بىرلەن مەن خەستە دىلىنى،
 ئەيلەپ گىرىفتار كېتىگەن ئۆزىڭىز.
 نەچە شىرىنلەر شىرىن ئەمەسدۇر،
 شىرىن ئالاردىن ھەر بىر سۆزىڭىز.
 دىلەدە نىيەتنى قىلسە يامان كىم،

کور ئەتسۇن ئانى بىرگەن تۈزىڭىز .
جانا كۆزۈمە ئوتىدەك يانارسىز ،
ئانەشىمۇ ئېركىن يا يۈلدۈزىڭىز .

ئىلكلەم ئاچىبان قىلغۇم دۇئالار، جىماپ نېتىپ وەنە
بولسۇن زىبادە رىزقۇ رۇزىڭىز بىانان ئەلغە يەتمىلىتە
نېچۈنکى خىسلەت بولبۇل نەۋادۇر، بەھەملىقە رەھىنە
يەكلەت ئۇخشار ئاچىلغان گۈلغە يۈزىڭىز . («ئەرمۇغانى خىسلەت» 175 - بەت)

يەكلەت رقابىلە ئەننىپ رەنە ئەنلىقە ئەنلىقە وەقىپە
خىسلەت ئىشاندىن هاجى ھەمدە مخان شەھرىخانىمە
تەرەفینە ئىرسال ئۇلۇنمىش بىر مەكتۇبى، بىلەك
بىلە يىلاڭ مۇھېبىت ئۇسلىۋىدۇر: ماڭ رەنە ئەنسىپ
يەكلەت رقابىلە ئەن وەنە ئەنلىقە ئەنلىقە ئەنلىقە
دۇن لە خەمت يۈبرىپ گاھى دەفتى ئەغم قىلىڭ، ئەنسىپ پەلىدە
يەكلەت ئەنى بۇ غەمكىن دىلىم خۇرراەم قىلىڭ . («ئەنلىقە
بەمىشلە مۇبتەلا دۇرمن جۇدالىغ دەرىدە، ھەنە ئەندە نەھەملىقە
رەھم ئېتىپ بۇ دەردە سىز مەرھەم قىلىڭ . (ئەنسىپ
خەسم ئۇلۇپدۇر ئىككىمىزغە ھەركىشى، بىلە ئەنلىقە
رەشك بارىدىن قەدىنى خەم قىلىڭ . سالە ئەنلىقە
بىر نېچە يالغانو بۇھتان سۆز ئىلە،
قىلسە ئىغۇا كىمكى، سىز مۇلزەم قىلىڭ .
لۇنقۇ ئېھسانلار گەدارلەرگە بىسى، بىسى،
ئۆتىم سۇن تا ۋەقتى ئۇشىپ دەم قىلىڭ .
سىز گە بىرگەندۇر خۇدايم ھۇسنى خۇب ،
ھەمد ئېتىپ ھەق شۇكىنى ھەر دەم قىلىڭ .
ئايىرىلىپ خىسلەت قالا يەلىڭ دەبان، سالە
خەت يۈبرىپ گاھى دەفتى غەم قىلىڭ . (ئەنسىپ
«ئەرمۇغانى خىسلەت» 181 - بەت)

غەم بارىدىن بولدى مەنى قەددىم دۇتا، قايداڭ قىلاي،
 قىلماي فىغانۇ نالىلەر شامۇ سەبا، قايداڭ قىلاي.
 لۇتقى ئېيلەمەي قىلىدىڭ، سىتەم زالىم ئىكەنسىن مۇنچە ھەم،
 چىقىمىي تەندىدەن، جان ئۆكمەم، بولىدىڭ جۇدا قايداڭ قىلاي.
 ئەۋۇھەل مېنى يار ئېيلەدىڭ، ئاخىر ئەجەب خار ئېيلەدىڭ،
 خىرقەم كۆرۈپ ئار ئېيلەدىڭ، مەن بېنەۋا، قايداڭ قىلاي.
 مىھنەت بىلە دەردۇ ئەلەم يالغۇز تاپىپ هېجراڭۇ غەم،
 ئاخىر مېنى قىلىدى ئەدەم، ۋاۋەيلاتا، قايداڭ قىلاي.
 ھالىم مېنى بولدى خەراب، ئەرزاڭ ئېشت، ئالىي جەناب،
 بەرسەڭ ماڭا يۈزمىڭ ئەزاب، بولۇم رىزا، قايداڭ قىلاي.
 ئېيلەپ ئىدىڭ ئەھدى ئەمان، ئۆينىپ كۈلۈپ نەچچە زەمان،
 ھەركىم ئەگەر بولسە يامان، باردۇر خۇدا، قايداڭ قىلاي.
 نەيلەرەمن ئەمدى مەھۋەشىم، كۆزدىن ئاقار تىنماي ياشىم،
 بولسۇن فىدا سەنگە باشىم، جانىم ئۇكا، قايداڭ قىلاي.
 خىسلەت يۈرۈر مەجنۇن بولۇپ، شامۇ سەھەر لەر ئاھ ئۇرۇپ،
 تەئىنە قىلۇر ھالىن كۆرۈپ شاھۇ گەدا، قايداڭ قىلاي.

(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 194 - بەت)

غەزەلى خىسلەت ئىشان

ئولدۇم ئىسىرىڭ، ئەي يارى بەرنا،
 قىلغىل تىرەھەمۇم مەن زارە گاھا.
 سالدىڭ دىلىمۇخە سەۋدایى ئىشقىڭ،
 قىلىدىڭ مېنى سەن مەجنۇنى شەيدىل.
 ھەسرەتلەرىمىنى ئېيتىسام سەراسەر،

هەرگىز تۈگەنەس، ئىي لەھەفلى، ئارا. لەك
 قالماس تەئىمەدە بىر زەررە تاقفت، نەپەتلىك
 يادىمغە نامىڭ تۇشكەندە، جانا، مەلاخ يەممە
 قانغە تولۇپدۇر گۇلۇنچە يېڭىلىخ، شەنچە رەنپىءە
 كەل، كۆر، يۈرەكىم ھەجرىڭدە گويابانىن
 خىلۋەت قىلۇبان ئەغىيار لاردىن، نەپەتلىك
 كەلسەڭ نە بولغاي بىر كېچە تەنها، ئەڭلىخە
 ئەتكىل ئىلاجىن دۇۋانەدۇر مەن، نەپەتلىك
 تا بولماسىمەن ئەل ئىچىرە رەسىۋا. لە ئەمان
 نەم يەرغە كۆكىسىن مەندەك بىر زۇبان، نەن
 ئىشقىڭدە كىمىدۇر ياتىگەن، نىڭارا. نەپەتلىك
 نامىكىنى خىسلەت مەخفى قىلىپدۇر، پەنچە
 تاپقاي غەزەلدىن كىم بولسى دانا. فەرالىك رەنپىءە
 («ئەرمۇغانى خىسلەت» 195 - بەت)

بۇ كۈن سىز لەرغە ئۇربابى فەراشتە، ئەنسىب
 قىلاي مەن توپىخاندىن بىر ھىكايت. نەپەتلىك
 نەھايەتتە ئۆزى دىلدار ئەپ دىلىكش، جىمعە، ئەڭلىخە
 مۇھىيىبا سۇھىبەتىدە نەچچە مەھۋەش. نەن كەباب
 ئالىپ ساز ئىلىكىغە قىلىسە تەرەننۇم، لە ئەنەجە
 بولۇرلەر سامىئە ئول دەم بارچە مەردۇم، نەن
 ھەمە بىئىختىيار رەھىمەت دېگەيلەر، نەن ئەنەجە
 جەھاندە چەكمەغىل زەھىمەت دېگەيلەر. پىسلە
 قىلىپدۇر ئەرجۇمەند ئەلغە خۇداۋەندە، نەن
 بولالماس اھىچ خۇشخان مۇنگە مانەندە، نەن
 (تىپ) بۇ يېڭىلىخ بولسا ھەم يوقتۇر بىناسى،

ئاڭا بىردىك جەھان شاھۇ گەداسى ئانىچقۇن شۇھەرتى ئالەمنى تۇتىگەن، دېمەي ئالەم، فەلەك تاقىدىن ئۆتكەن. مېنى ئۈشۈپ سۆزىم يالغان ئەمەس دۇر، ئۆزىن بىلگەن مۇنى يالغان دېمەس دۇر. دېمەكىدە بۇ سۆزىم، لېكىن سەببە بار، قۇلاق سالىڭ دەمى، مەن ئېيلەي ئىزەر. قوشۇقنى ئالغۇچى باردۇر ماشىنى، بولۇر چايخانىلەرنى ئول قاشىنى. يەنە هەركىمنى مۇمانخانىسى بار، ئەممەس ماشىنىسىز ئەمما، ئايا يار. ئوقۇپ بەرغەن ئاڭا كىم بولسە خۇشخان، كى باردۇر نەچچە خىل، فىلسەنلىكا، ئەي جان.

(تىپ - قويارلار تويچىخان خانىشلەرىدىن، ئىشتىگەنغا بولۇر مەقبۇل بارىدىن.
ئەگەر ئۇمرىم بارىچە مەدھىن ئەتسەم، تۈگەنەمس نەچچە يىل دەفتەرغا بىتسەم.
پىسەند ئولماس كىشىكىم سۆزلەسە كۆپ، دەبان بەس ئەيلەدىم مەن قىسىقەسى خوب، ئىلاها، تويچىخان بولسۇن سەلامەت، بەلا دىن ساقلاسۇن تەڭرىم دەۋامەت.
جەھان بارىچە سورسۇن دەۋرى دەۋران، پىساڭ كى يۈرسۇن كۆرمەين، غەم شادۇ خەندان، خۇدا غەدە دەۋلەتن ھەددىن فۇزۇن قىل، قىلىپ رىزقىن زىياد ئۇمرىن ئۇزۇن قىل.
كەل، ئەي خىسلەت، سۆزىڭ ئەمدى ئەدا قىل، كى ئۆتىمەي فۇرسەت ئەزىمى مۇددە ئا قىل،
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 4 - بەت)

سەۋىتى دۇگاھ ئەز خىسلەت ئىشان

كۆرۈپ ئاشقىنى ھالىن لۇقىق ئېتىر ئول تۇرفە جاناندۇر،
پەرىۋەشلەر چېلىغە بايەددالىت خانۇ سۇلتاندۇر.
ئۆزى دىلكەش، سۆزى شىرىن، ئەجەب ئازادە بىر تەنناز،
قارىغۇنى قىلۇر رەۋشەن، يۈزى چۇن ماهى تاباندۇر.
مۇيەسسەر بولسىه كىمغە ئۇل پەرىنىڭ سۇھبەكى بىر يول،
ئەگەر قالدى دېسە ئەرمان بىلىڭ ئۇل نامۇسۇلماندۇر.
لەتاھىت باغىدە بۇلبۇل يۈزىن گۈل دېپ خىمال ئېيلەپ،
قىلۇر يۈز نالدىيۇ فەرياد ئەجەب ھالى پەرشاندۇر.
خىرام ئېلە ئەگەر گۈلشەنسارى قويىسە قەدەم بىر - بىر،
كۆرۈپ بۇ جىلۋەسىن تاۋۇس، ئەجايىپ مەھۋى ھەيراندۇر.
ئائىڭ دەردى فرافقىنى چېكىپ ئاخىر بولۇپ بىمار،
ھەمىشە ئادەتمى شامۇ سەھەرلەر ئاھۇ ئەفغاندۇر. ھەلىخ
نىڭارىن نامىنى پىنھان ئېتىپ خىسلەت غۇزەل ئىچەرە،
دېدى تافسە ئوقۇپ ھەركىم ئوشۇل، دەننابى ئىنساندۇرىسى
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 125 - بېت)

مۇۋەششەھى خىسلەت ئىشان

ئارەزمىۋ يَا گۈلى رەئىامۇدۇر، بىن رىلىقلا
تىشلىرىمۇ يَا دۇررى بىزامۇدۇر. ھەلىخ
لەبلەرىمۇ يَا بەدەخشان لەئىلمۇ، ھەلىخ يەڭى
يەڭى يَا مەگەر ئول ياقۇتى ھۇمۇرمۇدۇر. ھەشىقى

يۈز تەۋەللا ئەيلىسىم بىر باقىمايى،
 قەھرىمۇ يا نازۇ ئىستىخانامۇدۇر.
 خۇش سۇخەن مۇندەك خەلايىق ئىچەرە يوق ئېتىلاشكىپنىڭلىنى
 تۇتىمۇ يا بۇلىبۇلى گويامۇدۇر.
 ئۆيىلاب ئەسلىن ئەرتە - كەچلەر بىلمەدىم،
 ھۈرمۇ ياتىرىپەرى سىمامۇدۇر.
 ئەچجە كۈنلەر دۇر ماڭا لۇتق ئەيلەمىس،
 يا ھەرنىقلەر دىن ئەڭا ئاشتامۇدۇر.
 ھەسرەتىدە كۆزدەن ئاققان ياشلاڭىڭ.
 راھى يىرى خىسلەتا، يامغۇرمۇ يادهرىامۇدۇر.
 ئەزىزلىق («ئەزمۇغانى خىسلەت» 194 - بەت)
 پەليغە ئالىنە پېرى ئەنچەن ئەنچەن ئەنچەن ئەنچەن
 تەرا انه ئى بەيات ئەزمۇخەممەسى خىسلەت
 نەيلەرەم باغۇ چەمنى سەيرىنى جانان بولماسى،
 مىسىلى تاۋۇس سىلكەنپ ھەريان خەرامان بولماسى،
 سەرۋى قامەت، ئارەزى گۈل، خەتنى رەيھان بولماسى،
 چەشمى شەھلا، ئۆزى بەرنا، شاهى خۇبان بولماسى،
 ئۆلەمەينمۇ ھەجريدىن، جىسمىم ئارا جان بولماسى.

باشىمە تۈشكەن مەنى سەۋىدارىدۇر مۇشكىلىم،
 لائەقىل بىر يوقلامايدۇر قايدە قالدى دەپ قولىم،
 سەر بەسەر ھەسرەتلىرىن، شەرە ئەتكەلى لاالدۇر تىلىم،
 ئاي يۈزىن بىر كۆرمەسىم، ھەر تۈن قارانغۇدۇر دىلىم،
 رەۋشەن ئولماش كېچىسى تا ماھى تابان بولماسى.

بىر يولى رەھم ئېيلەمەس مەخۇمۇلىغىمغە دوستلار،
 ئايۇ يىللار ۋەسىدىن مەھرۇمۇلىغىمغە دوستلار،
 سوراڭىز شولدۇر سەبىب مەئدۇمۇلىغىمغە دوستلار،
 يىغلاڭمايمۇ بىكەسۇ مەزلىمۇلىغىمغە دوستلار،
 سورغالى ئەھۋالۇ زارىم بىر قەدىردان بولماسە.

كۈلکۈ بولدۇم ئىشقى يوق بىدەر دلەرگە ئانچۇنان،
 سورماغا ياي مەخفىي كېلىپ ئەفتادە هالىم ھەر زەمان،
 زەررەچە كۆزگە كۆرۈنەس خانۇمانۇ مالۇ جان،
 دەرىبەدەرلىكتە كۆرۈپ، يىارەب، مەلامەت ئېيلەغان،
 رازى ئېرمەسمەن مەنىڭدەك تاكى سەرسان بولماسە.

ئۇمرلەردۇر تارتارەم بىمىھرى دىلىبىر ھەجرىنى،
 باغرى سەندان، كۆڭلى قاتىغۇ نازپەرۋەر ھەجرىنى،
 كۆزلەرى جەللاۋەش، كىرىپىكى خەنچەر ھەجرىنى،
 چەكمەس ئېرىدىم بۇ كەبى زالىم سىتەمگەر ھەجرىنى،
 قەبزەئى قۇدرەت ئەگەر ئەۋۇقەلدە يازغان بولماسە.

مەن يۈرۈرمەن ئىشقىدە تەئۇ مەلامەتلەر بىلە،
 كۆزلەرىمدىن ياش تۆكۈپ ئاھۇ نەدامەتلەر بىلە،
 سەلتەنت تەختىدە يارىم ئىشۇ راھەتلەر بىلە،
 چىقسە يۈز خىل تۈرلەنب ھۆسنى لەتافەتلەر بىلە،
 ئادەم ئېرمەس ئۈل كىشى كۆرگەندە قۇربان بولماسە.

بۇ جەهاندە بىر پەرى رۇخسار ئۇچۇن خىسلەت كەبى،
 بارمۇكىن ئەفسانە بولغان يار ئۇچۇن خىسلەت كەبى،
 ئەھدى يالغان بېۋەفا دىلدار ئۇچۇن خىسلەت كەبى،

كېچە كۈندۈز قان يۇتۇپ ئەشىار ئۈچۈن خىسلەت كەپى،
ئاشقى سادىق ئېمەس ئالىمغا داستان بولماستىنىڭ ئەرىپتەرىنىڭ 42
(«ئەرمۇغانى خىسلەت»)

تەرانەتى بەيات ئەزمۇخەممەسى خىسلەت ئىشان

ئاھ كىم دىۋانە قىلغان بىر پەرى سەۋادىسىدۇر،
ھەم ئانىڭ خۇلقى جەھان ئاشۇفتىيۇ شەيداسىدىزۇر،
زۇلۇنى سۇنبۇل ئازارزى باغى ئىرەم رەئىناسىدىزۇر،
ئاھۇنى ئەۋۋارە قىلغان نەرگىسى شەھلاسىدىزۇر،
خۇبلىغىنى بابىدە تەناھىسىنىڭ تەناھاسىدىزۇر.

كېچە كۈندۈز تارتارەم ھەجريدە تىنماي ئۇتلۇغ ئاھ،
روبەرسىدىن گەر ئۆتسەم مىڭ يولى قىلماس نىگاھ،
ئىي بىرادەرلەر بولۇپتۇر مۇنچە ھەم بەختىم سىياھ،
كىلمەگىي كۈلبەمەغە ھەرگىز لۇتقى ئېتىپ ئول گاھى كاھ،
ئۆزگەگە لۇنقۇ كەرەملەر ماڭا ئىستىخنانىسىدۇر.

رەۋىشەن ئولماي تاللىئىم تابارە بولدى شاملار،
ئەرتە - كېچ كۈلەفت چىكىپ، جانىمە يوق ئاراملار،
ئەرز ئېتىپ ھالىم يازارمن شاھىمە پېغاملار،
رەھم ئېتىپ قىلماس شەرابى ۋەسىدىن ئىنئاملار،
تەشىندۇرمن ھەجرى گويا كەربالا سەھراسىدۇر.

مىسىلى مەجىنۇن بولمىشەم ئىشقى ئارا دىۋانەلەر،
كىم بولۇر مەندەك مۇھەببەت ئوتىخە سوزانەلەر،
ئاقىبەت بولدى مەكانىم چۈغىزدەك ۋەيرانەلەر،
مەھرەم ئولدى ۋەسىلى جانانىمغە ۋاھ بىگانەلەر،
كىم خۇشامەتگۈي بولسى ئول ئانىڭ ئاشنانىسىدۇر.

خەستەمەن قىلماش تەرەھەمۇم يا دىلى سەندانىمىدۇر،
دېمەگەي كويۇمە بۇل ئاۋارەيۇ، سەرسانىمىدۇر،
ھېچ كىشىنىڭ مەن كەبى رۇخساري سارغا ياغانىمىدۇر،
خىدىمەتن ئەيلەپ يەتۈشىمەك يارغە ئاسانىمىدۇر،
دەپ سەزا بېرگەي خەلا يىق ھالى بول ھەلۋاسىدىر.

ئەيلەرم مەدھىنى ئىنسا لەھزە تىنماي سۇبەۋ شام،
كۆرمەدىم ئالەمە مۇنداغ دىلبەرى شىرىن كەلام،
بولغۇسى ئاشۇفتە ھەركىم كۆرسە قىلغاننى خرام،
ئۇل پەرى رو ئىشقىدە دىۋاندۇرلار خاسۇ ئام،
رەئى ئەمەس قوپقىل فەلەكلىرىدىن بۇلار غۇغاسىدىر.

نۇزم ئىلەن تەئىرق قىلسام بولغۇسىدىر بىر كىتاب،
سەفوهەرغە يازمىشەم ئەۋسا فەنى ئەمما بەھىساب،
كۆرسەتىدى دەپ ئەلغە ھۇسنىن، خىسلەتا، ئالىسەنىقاب،
ناڭەھانى كۆرسە يۈزىن مەھۋ بولغا يائىتاب،
يوق مىسالى دۇنيادە مەھبۇبەلەر ئەلا سىدىر. مەھبۇبەلەر ئەلا سىدىر
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 58 - بەت)

سەۋىتى تەرەننۇم مۇخەممەسى خىسلەت ئىشان

ئەي نىكارىم، بۇ نە سەۋدا ئەيلەدىڭ،
مەھرى ئىشقىڭ جان ئىرا جا ئەيلەدىڭ،
خانەڭى دىلى مۇسەففا ئەيلەدىڭ،
ئۆز جەمالىڭنى چۇ پەيدا ئەيلەدىڭ،
ئىشق ئەھلىن مەستۇ شەيدا ئەيلەدىڭ.

ئۇمۇرلۇر سەندىن سورارمەن بىر نىشان،
فۇرقة تىڭىدە كۆزلەرى مىدۇر خۇن فىشان،
ئىستەرەم ۋە سلىڭ، قىلىپ تۇن - كۈن فىغان،
گەھ بولۇپ پەيدا بولۇرسەن گاھ نەوان،
بۇل ئەجەب ئۇزۇنى ھۇۋەيدا ئەيىلدىڭ.

نارى ئىشقىڭ كۆڭلۈم ئىچرە تاشلابان،
جانۇ جىسمىم ياندۇر وۇرغە باشلابان،
ھەسرەتىڭىدە كۆزلەرى مىنى ياشلابان،
غەيرىلەرنى ئۆزىتىڭە يولداشلابان،
ئىقلۇ ھۇشۇم تۇرفە يېغما ئەيىلدىڭ.

بىنەۋا ئەفتادە لە رغە يار ئۆزۈڭ،
لە بىلەر تىدىن دۇر ساچىپ ھەر بار ئۆزۈڭ،
بىلەتكۈسى ئېتسەڭ كەرەم ئىزەر ئۆزۈڭ،
سور ما ساڭ ھالىمىنى بەس دىشوار ئۆزۈڭ،
قاڭەتىم غەم باردىن يىا ئەيىلدىڭ.

(تب - 82 «تەلسەت (الفنون)»)

خىسلەتى دىل پارەنى ئىشقىڭ ئارا،
بىكەسو بىچارەنى ئىشقىڭ ئارا،
مەھزۇنۇ ئەۋۋارەنى ئىشقىڭ ئارا،
ۋەھ بۇ بەختى قارەنى ئىشقىڭ ئارا،
بېخۇدۇ ئاشۇفتە رەسۋا ئەيىلدىڭ.

(«ئەر سۇغانى خىسلەت» 84 - بەت)

بىلەتلىق ئەپپەنچە رەنلەنەنچە،
ئەپلەتلىق ئەپپەنچە رەنلەنەنچە،

ئاشسلیق و ملائحت نېھەجىفه رېھەت بەقىيەت نېھەت

دېستې ئەھىپ بېھە ئەلەن ئەلەن بەھىپ ئەلەن قە ئەلەن مەكەن

نەقەتكەن مەلەن ئەلەن بېھە ئەلەن بەھىپ ئەلەن نەقەن مەلەن

خىلۋەتى

دېسلىپەر ئەنچىلىق بەھە ئەلەن بەھىپ ئەلەن بەھىپ

مۇللا يولداش تۆرەباي ئوغلۇ خىلۋەتى 1861 - يىلى
هاربرقى نەمەنگان ئوبلاستى ئۇيىچى رايونى جىيىدە كەپە قىشلىقىدا
تۇغۇلۇپ، 1924 - يىلى ۋاپات بولغان تالانتلىق شائىر.

خىلۋەتى ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدىن باشلاپ ئىلىم ئېلىشقا زور
ئىشتىياق باقلىغان، نەمەنگاندىكى ئاتاقلىق مەدرىسىلەرنىڭ
بىرىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان. دوستلۇق، پاك ئىشىق -
مۇھەببەت، ئىلىم - مەرىپەت ۋە ئادالىتنى ياقلاش، كەلگۈسىگە
ئىشەنج خىلۋەتى ئەسەرلىرىنىڭ بېتەكچى ئىدىيىسىدۇر، ئۇ ئۆز
ئەسەرلىرىدە مېھنەتكەشلەرنىڭ ئازارۇ - ئۇمىدىلىرىنى ئەكس
ئەتتۈرۈپ، زۇلۇم ۋە ھەقسىزلىقنى، نادانلىق ۋە جاھالەتنى
قاتىق قامچىلىغان.

خىلۋەتى ئۆز ئىجادىدا بىدىل، جامى، نەۋائى، فۇزۇلى
ئەنئەنلىرىنگە ۋارىلىق قىلغان ۋە داۋاملاشتۇرغان، مۇقىمى،
فۇرقمەت، نادىم، ھەيرەت قاتارلىق زامانداش شائىرلار بىلەن
ئىجادىي ھەمكارلىق ۋە بېقىن دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئۇرۇناتقان.
خىلۋەتىنىڭ ئۆزى بېزىپ، ئۆز قولى بىلەن كۆچۈرۈپ تۆزگەن
«دىۋانى خىلۋەتى»نىڭ قولىازمىسى ئۆزبېكىستان پەنلەر
ئاکادېمىيىسى قولىازمىلار ئىنسىتىتۇتى فوندىدا ساقلانماقتا.

ھەجۋىنى زەن ئەز خىلۋەتى

جانبىي دۇنياغە ئەرزىڭى زىياد ئىيلەر خاتۇن،
ھاسىلى ئۇمرۇم ھەۋەس يادىدە باد ئىيلەر خاتۇن.

ئەمرى مەئرۇق نەھىيى مۇمكىردىن تەنەللىق ئەپلەسەڭ،
 غۇزە يوقدۇر پاختە قىلسام دېپ فەساد ئەي خاتۇننىڭ
 ئالماھۇ ئۆرۈك يېسىم كۆڭلۈم ئازار دېپ سوز قىشىپ
 رەفده ئۇن ئۆيىدە ئۆتۈن يوق دېپ ئىناد ئەيلەر خاتۇننىڭ
 بۇ كېچە رەۋەغەن چىراغ يوق دېپ قەباغىنى چېكىپ،
 شەمئىدەك رەۋشەن كۆڭۈللىرىنى سەۋاد ئەيلەر خاتۇن.
 ئاخىرەتنى توشىسى زۇهد ئىلە تەقۇيدۇر دېسەڭ،
 سەندۇق ئۇزىرە كۆرفەيۇ بالىش زىياد ئەيلەر خاتۇن:
 تىخلاماس پەندۇ نەسىھەتنى مەسىھادىن قاچىپ،
 كۆرسە شەيتانى خىزىر دېپ ئىتتىقاد ئەيلەر خاتۇن.
 كۈندەگىدىن بىر كېچە كەمراق ئەگەر ياتساڭ يېراق،
 دەربەدەر يۈگۈرۈپ يەنە ھەر كىمگە داد ئەيلەر خاتۇن.
 دۇن تەبىئەتلەر كۆتىغە تەپسەلەر ئار ئەيلەمەس،
 تەبئى نازۇك ئەرنى رەسۋايى بىلاد ئەيلەر خاتۇن.
 بارمايىن مەكتەب ئارا ئۇستادىدىن ئۇرگەنمەين،
 يۈز تۆمەن مەككارلىقنى ئىجتىھاد ئەيلەر خاتۇن.
 ناتەۋان ئەرنى يەقاسىدىن توتۇپ شاۋقۇن قىلىپ،
 بويىنخە رىسمان سالىپ تۇرغە ئىزاد ئەيلەر خاتۇن.
 نازۇ ئىستىغىنا بىلەن خىلۋەت ئارا كوكسىن يازىپ،
 بىر كېلىپ قالغان گىرىپەلەرنى كوشاد ئەيلەر خاتۇن.
 نەن ئەنەن بىقىرۇچى ئەن ئەن رەبىعە بىپ («بەياز» 126 - بەت)

ئەن ئەنەن بىقىرۇچى ئەن ئەن رەبىعە بىپ

ئەن ئەنەن بىقىرۇچى ئەللىن رەنڭ ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
 ئەن ئەنەن بىقىرۇچى ئەللىن رەنڭ ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن

جەنلىق ماھى ئەنلىقىنە مەچىپا نىدى كالى رىشلە.

دېلكەش تاشكەندى

میرزا قارى 1808 - يىلى تاشكەنتتە توغۇزلۇپ 1885 -
يىلى ۋاپات بولغان، دېلكەش) تەخەللؤسى بىلەن ئىجات قىلغان
تالاتلىق شائىر.

دېلكەش تاشكەندى بىزگە نۇرغۇنلىغان ئەدەبىي مىراسلارنى
قالدۇرۇپ كەتكەن بولۇپ، شائىر ۋاپاتدىن كېيىن مىرىئىزەم
مىرسۇلتان ئوغلى دېلكەشنىڭ بىر بولۇك شېئىرلىرىنى يىغىپ
تۆپلاپ «بىيازى دېلكەش» نامى بىلەن 1902 - يىلى تاشكەنتتە
تاش مەتبەئەدە چاپ قىلىپ تاراقاتقان. ئۇنىڭدىن باشقا
مىرمەخدۇم شاھ يۇنۇس ئوغلى تۆپلىغان «بىيازى مۇھەممەدلا»
(1911 - يىلى) ۋە مۇللا ئەھمەد میرزا كەرىم ئوغلى جەملىگەن
«بىيازى ھەزىنى» (1912 - يىلى) قاتارلىق بىيازار ۋە باشقا
مەجمۇئەلرگە شائىر دېلكەشنىڭ كۆپلىگەن شېئىرلىرى
كىرگۈزۈلگەن، بۇ ئەسرلەر زامانىمىز گىچە يېتىپ كەلگەن.

غەزەللەر

ئىشق ئىچىرە سېنى دېدىمۇ، دېلىمەر، ئۆلە يازدىم،
رەھم ئىيلە بۇ ھالىمغا، سىتەمگەر، ئۆلە يازدىم.
خۇب ئولدى تەغافۇل بىلە ئېتىدىڭ مەنى بېخۇد،
دۇۋانە بولۇپ ۋەھكى قەلەندەر بولە يازدىم.
ئۇت تۇشتى نىھادىمغا كۆرۈپ ماهۇشىمىنى،
شەققۇ ئۇتىدە مىسىلى سەمەندەر بولە يازدىم.
(تىپ - بىغىرىم يارەسى ناۋەھكى مىژگان ئەددەدى يوق،

قاشى يالاردىن نېچىچە مۇقەررەر ئولە بازدىم.
 دەرىدىم كۆپ ئولۇر فىكىرى ئەگىر كەلمەسە دىلىنى
 چۈن كەلسە ئەجەب ۋالەت و بىسىر بولە يازدىم
 قەددىم خەمىيۇ سوزشى كۆڭلۈمغە نەزارە،
 چۈن ئىيلەب ئۆزىم غىيرى مۇكەررە ئولە يازدىم.
 دىلکەش نېدەپ ئولدۇڭ غەمى ئىشق ئىچەرە گىرىفتار،
 باشىمغە سالىپ قىسىمى مۇقدەدر ئۆلە يازدىم.
 نەخلىق تىچىن ئىلىپ رسەلەت («بىيازى ھەزىنى» 133 - بەت)

ئەللىك يېرىھەن ئەنلىقنىڭ ئەنلىقنىڭ رەنگەداشىن ئەشكەن
 خەيالىڭدۇر كۆڭلۈنى خانەسىدە، بىنامەن مەكتەپ بىنامەن مەمالە
 ئائىڭ نۇرى كۆزۈم كاشانەسىدە، بىنامەن ئەتكەن بىنامەن
 غەمىڭىدىن كېچە كۈندۈز تەلبەۋارەم، بىنامەن شەك
 نەزاكەتلەر ئېمىش مەستانەسىدە، بىنامەن ئەتكەن بىنامەن
 ئەلەم نەكىم بەلا خەپلى تۈزۈپ سەف، (رەلىي - 1181)
 فەغاندىن ئۆزگە يوق دىۋانەسىدە. بىنامەن ئەتكەن بىنامەن
 تۇشاшиб ئاھ ئۇتى باغرىمىدە پىنھان، بىنامەن ئەتكەن بىنامەن
 بۇ بىكەسىنى دىلى ۋەميرانەسىدە.

چەمەندە گۈل كەبى مەن قان يۇتارەمن،
 بۇ رەسم ئىلە جەفا دەۋرانەسىدە.

بولۇپ بىخۇد جەفا بىرلە ئەلەمدىن،

ئەجەب سەرمەست ئۆلۈپ مەيخانەسىدە.

نۇۋا تاپىماس كىشى ھەم بىرگى ئۆممىد،

بارىپ تا ياتماين ئاستانەسىدە.

قەدى خەمدىن ھەزىر قىلماق ئىمىش خۇب،

كەمان بىل ئاھ ئۇقى پەرۋانەسىدە،

ئەلەمدىن ئاھلار كىم نېچە دىلکەش،

چىكىپ پىنھانى ئاتەشخانەسىدە.

(«بىيازى ھەزىنى» 134 - بەت)

مۇخەممەسلەر ئامىتىنە رىجى
مۇخەممەلەن لەپىرىنىڭ ئەل بەنەنە رەنەنە
مۇخەممەسى مەۋلانا ادىلکەش مەرھۇم
دەمادەم خۇدانى ئېتىلىپ يادلار، ئەللىكەن ئەللىك
ئۇقۇرەنەن ھەمىشە بۇ ئەۋرادلار،
گەھى غەم كېلۈر چۈن گەھى شادلار، ئەنەن
بۇز ئۇلغاي ھەممەسى بۇ بۇنىادلار، ئەشىنەن
بۇ ئىجادلار دۇر، بۇ ئىجادلار بېچىنەن ئەنەن
مەنى تېئىمى گۇلۇرۇش ئەيلەمىش، ئىيىسە بۇ
لەبن زىكىرىدە جانۇرۇش ئەيلەمىش،
سۆزى غارەتى ئەقلۇ ھۇش ئەيلەمىش، بۇ ئەنەن
چەمن سەرۋىدەك تا يۈرۈش ئەيلەمىش، ئەشىنەن
بۇ كەيىادلار دۇر، بۇ كەيىادلار بەن ئامانلىقىنەن
كۆزۈم غەرقە بولدى جىڭگەر قانىدە، ئەللىك
تۇرائىالمائىن ئىشق مەيدانىدە، ئەنەن
پېتۈشمەس ئۇلۇغ قەسر و ئەيۋانىدە، بۇ ئەللىك
بۇ فەريادلار دۇر، بۇ فەريادلار بەن ئەللىك
ئەجب تۇند ئۇلۇب، قاش ئۈزە چىن سالىپ،
ئەگەر چىن دېسەم غارەتى دىن سالىپ،
مۇھىبىلەر دىلىخە ئېچە كىن سالىپ، بۇ پىالتە
تەمەشىش ئېلىخە في تەھسىن سالىپ، ماڭا بۇ
بۇ جەللادلار دۇر، بۇ جەللادلار بۇ ئەنەن

كى غەمزەڭ ئوقىن ئات ۋەفا ئەھلىخ،
 غەمى ھەجر ئارا پۇر جەفا ئەھلىخ،
 يولۇڭدە ھەمە بىندۇ ئەھلىخ،
 نىكى نەقشىن ئۇر كۆپ غەنا ئەھلىخ،
 بۇ ناشادىلار دۇر، بۇ ناشادىلار.

ئىكى قاشنە بىرىيان ئىكى زۇلۇف كەمند،
 ئېتەر ئىشق ئېلى جاننى قەيدىو بەند،
 يەنە قەتل ئۈچۈن تىغى ئەبرۇ دۇنەند،
 نەوان ئەيلەبان يۈزىنی مۇشكىن پەرەند،
 بۇ سەييادىلار دۇر، بۇ سەييادىلار.

ئۇتۇپ گاھ يۈز شورۇغ خەۋۇغا بىلە،
 كىشىخە كۆز ئاچىماي تەمدەننا بىلە،
 مۇنىڭدەك ھەممەغە تەماشا بىلە،
 يىراقدىن تۇرۇپ مەن تەۋەللا بىلە،
 بۇ ئۇستادىلار دۇر، بۇ ئۇستادىلار.

كىشى كۆرمەمىش دۇر، مۇنىڭدەك پەرى، مالاڭا ئەتتەپ
 پېرىلەر سەر اسىيۇ سەردەفتەرى،
 كۆڭۈللەر ئالۇرغە ئىچىب دىلبىرى،
 چەمنەن نەۋەدىسى دۇر ئانىڭ قىدلەرى،
 بۇ ئازادىلار دۇر، بۇ ئازادىلار.

قالىپ دىلکەشلى داغىنىڭ داغىدە،
 نى لالە داغىدەك نى كۆل باغىدە،
 كۆرۈپ تا ئۆزىن ئەجز تۇفراغىدە،

بولاركيم دېمىشلر بىلا تاغىدە،
بۇ فەرھادلار دۇر، ئاپۇ، فەرھادلار.
(«بىيازى ھازىنى» 136 - بەت)

مۇخەممەسى دېلىكەش بەرگەزەلى ئەمیر

يوق سەن كەبى ئىستىدىسم ئەجەمنى،
خوبىلغەدە دىقەئى ئىرىھەمنى،
دەرد ئۆزۈرە زىياد ئېتىپ يارەمنى،
قاشىڭىخە تەگكۈزۈمە كىلى قىلدەمنى،
بۇ خەت بىلە يازما مەگىل رەقەمنى.

ۋەقق ئولدى غەمىڭ ماڭا سەرآپا،
ھەجرىڭ غەمىدەك غەممىم يوق ئەسلا،
باشدىن ئىياغىڭ ئەجەپ مۇسەففا،
بۇتخانىلەر ئىچەرە ھېچ تىرسا، بۇمە ئەمەنداك
بىر كۆرمەدى سەن كەبى سەنەمنى.

جانلارغە غىزا تەكەللۈم ئەتكىلى، مەتىي دېمىشلەل
لۇتق ئىلە نەچە تىبىسىم ئەتكىلى،
خۇبان ئىلىدىن تەقەددۈم ئەتكىلى،
ئاشقلەرنىڭ تەرەھوۇم ئەتكىلى،
كۆپ ئەيلەمە جەۋۇ ئىلە سىتەمنى.

فيكىرىڭ دىل ئارالىمۇقەزىرەر ئولسا،
گوياكى جەهان مۇئەتتەر ئولسا،
ھەم كۆزۈ كۆڭۈل مۇنۇۋۇرەر ئولسا،
نەقشى قىدەمىڭ مۇيەسىر ئولسا،
نېيلەي بۇ جەهانىدە چامى جەمنى.

ئاشۇفتەۋۇ زار بىر دەرمىڭ،
ھەم ئاجىزۇ خار پۇر جۇرمىڭ،
جانلاردە غەمىڭ تولا يارىمىڭ،
كۆڭلۈم قۇشى تايىر ھەرىمىڭ،
سەيد ئەتمەگەي تايىرى ھەرمىنى.

يادىدە لەبىڭتى خۇن كۆڭۈللەر،
شاد ئەيلە نېچە بۈگۈن كۆڭۈللەر،
ئىشق ئىچرە قىلۇر ئويۇن كۆڭۈللەر،
يوق ئالىم ئارا بۇتۇم كۆڭۈللەر،
زۇلۇڭدىن ئايىرمە پېچۇ خەمنى.

تا شەھرى غەمىڭىدە شاھ بولۇم،
ئالىندەۋۇ ھەم پۇر ئاھ بولۇم،
گاھى يوق ئۆزۈمە، گاھ بولۇم،
بىلۇڭدە غۇبارى راھ بولۇم،
باشىمگە يەتۈرمەدىڭ قەدەمنى.

دايمىكى خەيالىڭ ئەسىرمەن، نېتىلىق نېتىنە
ئەفتادە فىگارى بېنەزىرمەن،
غەم بارىنى چەككەلى دەلىرمەن،
سەن ياردىن ئۆزگە كىمە دەرمەن،
كۆڭلۈمەگى سەردە ئىلە ئەلمىنى.

نازۇكلار ئېلىن ھەرىرىدۇرسەن،
نەۋەختەر ئارادە بىرىدۇرسەن،
ھەم دىلكەشۇ خۇش زەمىرىدۇرسەن،

ئىقلىمى ئۆھفاب ئەملىرى دۇر سەن، پۇغۇتاتىخ
ئىي شاھ بۇ گەداغە قىل كەرمەنى يۈچ
(«بىيازى هەزىنى» 171 - بەت)

پېستىخ ئاكىسى لەھەلە رەھىدە يۈچ
ۋىدىاڭ رەھەزانى شەرپىف
پېستىخ مەسىھەن رەھىنە مەھىلىشىت
ئەلۋىداڭ، مەھى خوجەستە سەفات،
ئەلۋىداڭ، باسئىسى ھەممە فەرەجات،
ئەلۋىداڭ، بارچەغە بولۇپ تەرابات،
ئەلۋىداڭ، كۆپ سەلام ھەممە رەھىمات،
ئەلۋىداڭ، ئەلۋەداڭ، با بەرەكەت.
نەھەنە ئۆزە خەپىن بەقابى، وەڭلەن بەقابى
ئەلۋىدائىم ئۆزە فىراق بىڭىز، نەھەنە
يەنە يىلغىچە ئىشتىياقىڭىز، نەھەنە
ساقلالىين دىلە ئىشتىياقىڭىز،
ئىستەبان دائىما ۋىساقىڭىز،
كۆزلەرىدىن توڭۇپ ئەجب قەتەرات.
كەلدىڭىز دائىما كەرامات ئىلەن،
ھەم نەئەم يەتكۈزۈپ قەنانەت ئىلەن،
فەيزۇ رەھىمەت يەنە ئىزافەت ئىلەن،
ياخشىلىق بابىدىن بىشارەت ئىلەن،
ئەلۋىداڭ، ئىي شەرپى باشەرفات.
ۋە ئەندە ئەنەن مەغىزەت ئىشارەتتىنىڭ،
يوق قىلۇرغە تامۇغ ھەرارەتتىنىڭ،
مەئىسىيەت ئەفۇنى بىشارەتتىنىڭ،
(ت. ٨٢١ - ٤٣)

کەلتۈرۈپ يانە ئىتەق سىبارەتتىپ،
ئەي شەھۋارى كەرىم پۇرنەئمات.

(تب - 171 «ئەنەنە رەزىپ»)

ئەي مەھى دىلرەبا، سەنالار ئېتىپ،
ئول كېچە تەۋەپنى ئول پەيدەمەر ئېتىپ،
تەشىنەلەرغا مۇژىدەئى كەۋەسەر ئېتىپ،
ئىككى سەندۇق تولاكى دەفتەر ئېتىپ،
بىرى ئىسييان ئۈچۈن، بىرى ھەسەنات.

ھەر كېچە بىچەلەر ئوقۇپ رەھىزان،
لەيلەتۈلەنەدر ئولۇپ مەھەللى ئەمان،
بىلگەن ئادەم بولۇپ بىچە فەرەھان،
فەيزى غەيىبى يېتىپ چۇ رۇھى زەۋان،
ئەھلى سۇننت تاپىپ ئۇلۇغ دەرەجات.

ئەي شەھى سەر بەلەندۇ ئالى مەقام،
قىلىدى ئاللاھ سىزە شەرىفى كەلام،
رەھىمەتى بەرىدىن ئېتىپ ئىنئام،
رۇزەنىڭ ئەمرىنى قىلىپ ئەئلام،
ئاسىلەر نەفلىغە بولۇپ سەمەرات.

يا رەب ئەت جۇملەنى ئەتائىغە دۇخۇل،
كەرددە ناكەردەسىن ئېتىپ مەقبۇل،
شادىكام ئەيلەغىل تۆفەيلى رەسۇل،
قالماغا يى دىلەشى ھەزىنىڭ ئول،
تەشىنە لەب نەزىئى جان تا گەرەسات.

(«بىيازى ھەزىنى» 176 - بەت)

راغبىي

مۇھەممەد رەھىم راغبىي 1865 - يىلى خارەزىمەت تۈغۈلغان بولۇپ، 1934 - يىلى ۋاپات بولغان. راغبىي دەسلەپكى مەلۇماتىنى مەھەلسىدىكى مەكتەپتە ۋە ئۆرگەنج شەھىرىدە ئالغان. كېيىن خۇۋەدىكى «مۇھەممەد ئىمىن مەدرىسى» دە ئىلىم تەھسىل قىلغان، ياشلىق دەۋرىدىن باشلاپلا ئىددەبىيانقا زور ئىشتىياق باغلاب، راغب (رېبىغىتلىك، ئىشلىكگۈچى) تەخەللۇسى بىلەن شېئىر يېزىشقا كىرىشكەن. راغبىنىڭ شېئىرى تالاتىغا قايىل بولغان مۇھەممەد رەھىم II (فېرۇز) شائىرنى سارايغا تەكلىپ قىلغان، ئەمما راغبىي ساراي مۇھىتى بىلەن كېلىشىلمەي چىقىپ كەتكەن ۋە خارەزىمە يېڭى جەمئىيەت قۇرۇش ھەرىكەتلەرىگە ئاكىتىپ قاتناشقا.

راغبىي ئۆز ھاياتىدا نۇرگۇنلۇلغان نادىر شېئىرلارنى يازغان، شائىرنىڭ «دۇوانى راغبىي» ناملىق توپلىمى ئۆزبېكىستان شەرقشۇناسلىق ئىنسىتىتۇتى قولىياز مىلار فوندىدا ۋە خەۋە تارىخ - ئىنقلاب مۇزىيىدا ساقلانماقتا. ئۇنىڭدىن باشقا ئۇنىڭ نۇرغۇن شېئىرلىرى خارەزىمە تۈرۈلگەن بەيازار ۋە «مەجمۇئەتتۈش - شۇ ئەرايى پېرىھەۋى فېرۇز شاهى» قاتارلىق مەجمۇئەلەرگە كىرگۈزۈلگەن.

غەزەللەر

لەبىڭنى ئايىنى ھەيۋانى شەننەمەجە جان بېرىھەۋىر، نابى
شىكار ئەھلى كىرىھ كىلىم ئىتتىغە ئان بېرىھەۋىر لە

تمرا اوچىتىكىخە تەجەمەل ئېتەرغە خالىق
كۆڭۈل قۇشنى غىزاسى بولۇرۇھە دان www.ughurkitap.com
فەربى بىرلە كۆزىڭى مەردۇمۇ قىيا باقادۇرۇم
قاراسە ئۇتۇرۇ كىمىڭى جانىغە ئەمان بېرىدۇر.
ئوت ئىچەرە تۈشتى يۈرەك، گۇل يۈزىڭىنى ھۇرفىدىن بېرىدۇر.
سىرىشىك ئورنىغە باغرىم تۆشۈكى قان بېرىدۇر.
لىگىندە نۇقرەئى دەرمان سويمىۇكىم كۆرۈنۈر،
تەكەللۇمىڭىدە لەبىڭ تەئىمى ناردان بېرىدۇر.
لەتافەتىڭدىن ئۇمىدى ھەيات ئىيلەرمن،
غەزىبىدە تۈزلىغىڭى مەرگىدىن نىشان بېرىدۇر.
ھەزار گۈلدىن ئۆزۈپ دەستە قىلسا نامىڭىنى،
دىماغى راگىيىغە يوبىي گۈلسەستان بېرىدۇر.
(«بەيار» 81 - بەت)
نى بولۇركى بىلە كۆرسەم قامەتىڭنى، ئەي دىلبەر،
غەم بىلە مېنى قويىمە ئۆلۈم ئەي پەرى پەيكەر،
بىر كۈندە فۇرسەت تاپ، يوقلا كەل، خۇدا ھەققى،
ساقا قۇل بولۇپ قالدىم، ئىيلەگىل سۆزۈم باۋەر.
كېچەلەر سېنى يادىڭ كۆزگە ئۆيقۇ كەلتۈرمەس،
قىلماساڭ تەرەھەمۇم گەر، يىغلارەمكى تا مەھىشەر.
ئېيتاڭلەدىم ئەرزىم، دۇشمن ئالماسۇن مەزمۇن،
پەرده ئىچەرە سەندۇرسەن، كۆچەلەر دە مەن بىسەر.
ئىيلەدىڭ بۇ يەڭلىخ زار يوقۇدۇر ۋەبالىمكىم،
جان بىلە قەبۇل ئەتدىم باشىم ئۇزىزە سال خەنجەر.
داغلاركى كۆكسۈمە ياز دىلەر رەقەم يۈز داد،

خاتىرىمده كۆرگۈزدى جان رىشتهسىنى مەستەر.
لۇتقى بىرلە ياد ئەتغىل راغبىي تىلىر سەندىن،
ياقماغانلىق قۇرۇق تەننى كۆيمەكىغە كۆپ ئۇتلەر،
(«بەياز» 82 - بەت)

لەھەمەتىڭ ئىشىفە رەغىمە ئەم مەلسىمە ئەنچەنە
دەنگانىڭ ئەنچەنە ئەنچەنە ئەنچەنە

لالە كۆكىسىدەك بېغىرىم تەھ بەتەھ قارا قانلار،
ھەجري ئىتىلاسىدۇر، نەيلەي ئەي قەدىر دانلار
غەمزە ئۇتىدىن ھەريان باش چىقاردىلار چەندان،
جىسمى نانەۋانىمىن دەستە - دەستە پىيكانلار.

بىردىم ئىيلە مەردۇملىق دىدەم ئىچىرە مەنلىق قىل،
دۇررى لەئىل ساچسوٗنلار مەقدەمىڭ مۇزگانلار.
ۋەئىدلەر قىلىپ ئېرىدىڭ شاد، ئېتىي سېنى غەمدىن،
ئۇشبوغۇمدا جان بەردىم، قانى ئەھدۇ پەيمانلار.

سەن نېچۈك پەرىدۇرسەن تاپىمادىم سوراغىنى،
كەزمىشەم قۇيۇن يەڭلىخ ۋادىئى بەيابانلار.

گۈلخانىنى قان تارتىنى، ئەزمى كويى يار ئەنتى،
قەتل ئېتىرغە مۇزگانلار چىكتى تىخى ئۇريانلار.

(«بەياز» 83 - بەت)

يار ئىلەن باغ ئارا بادە نوش ئەتمەدىم،
ئىككىلەن مەست ئۇلۇپ بىر ئاغۇش ئەتمەدىم.

فەسىلى گۈل چۈن ئۆتۈپ سەرۋى ئاز ئىلکىدىن،

(تىپ - 251 «بەي»)

بىر ئاياغ مىي ئىچىپ دىلىنى خۇش ئەتمىدىم
بىر بارىپ دەپ ئىدى خاتىرىڭ شاد ئېتىيە ئەتمىدىم
ۋەئەئى ۋەسلىنى فەراموش ئەتمىدىم.
ئەقلىمى ئالدى كۆزىڭ ئەزەلدىن ئىبددىم،
ئۆزگە ندرگىسلەرە سەرفى ھۇش ئەتمىدىم.
لەززەتى بادهنى يۈزى گۈلزارىندە،
كۆرمەين نەشىءىسىن تا خۇرۇش ئەتمىدىم.
مۇترىبى دەھر ئەگدەر نەغەمە ساز ئىيلەسە،
تاکى دەم ئۇرماسە ئاشا گۇش ئەتمىدىم.
راغب ھۆزۈرى لەب يادىدە يىغلامماي،
خاتىرىم باغىنى سەبزەپۇش ئەتمىدىم.
(«بىياز» 156 - بىت)

ئاشۇقىندا ئۆلدۈم كويۇڭدە، ئەي گۈل،
يېتىمىس سەڭا ھەر دەم فەريادى بۈلبۈل.
يۈزىڭنى كۆرمەين ئۆلدۈم تەلەبدە،
يادىڭدە تىنمايمىن ئۇقۇوارە كۆڭۈل.
باخ ئىچىرە قامەتىڭ كۆردۈم ئوشۇل كۈن،
ئاھىم يەلى بىرلەن تەبرەندى سۇنبۈل.
ۋەيرانە مەسکەنەم كۆز ياشى بىرلەن،
دەۋانە ئەيىلەدى ياش ئۇزۇرە كاگۈل:
سىنەمنى راغبىي دەردى ئايىتاي،
هالىمنى كۆرسەتەي شىشەئى قول قول.
(«بىياز» 157 - بىت)

دۇغىمابىي اىتىقىسىن بىرىنچىنىڭ مۇۋەشىشەسى راغبىي:

ئىي يۈزى گۈل، قەدىڭمۇدۇر لىشمىشاد، ئەمەنچەن
ھەجر شامىدە چەكىدۇگۈم مىڭ داد. بىرىمەنڭىك
ياستانىپىسدن بۇ دەۋرى گۈلشەندە، ئەمەنچەن رېقىشىت
بۇتىمەدى قامەتىڭ كەبى ئازاد. ئەنچەن لەغىخ نېچە
شانەدەك كۆكىسىنى قىلىپ لىيۈزەچاڭ، چەن مەلىخ
چېكە ئالماسدۇر سۇرەتىڭ بېھزاد.

ئىككى كۆز مەردۇملىمۇ ياخىلىمەن، بىلەن ئەنچەن
مەگەر، فەن ئەھلىغەدۇرۇر ئۇستاد. ئەنچەن بەن
نى ئۈچۈن باش كۆتۈردى مۇزگانىڭ، ئەنچەن
قتىل ئۈچۈن، ھەربىرىدۇرۇر جەللاد. ئەنچەن رافە
خەمى ئۇبرۇغە دىلگۈداز ئولدى، بىلەن ئەنچەن
ئۇسمە رەڭىدىن ئەيلەغەندە سەۋاد.

ئول ئىككى ئەفئى گەنجى ھۇسنوڭىدە، ئەنچەن
سالماسۇن ئەلغە فىتنە بىرلە فەساد. ئەنچەن بىنەن
نەزەرىڭ راغبىي سارى تۈۋىشىسى، بىنالا رىنامە
تالىئى يارۇ بەخت ئولدى كۇشاڭ. لىماڭ بىنەن
دۇغىمابىي اىتىقىسىن بىرىنچىنىڭ («بەياز» 158 - بەت)

مۇخەممەسى راغبىي:

دەنگىزلىكىن ئەنچەن ئەنچەن رېقىشىتىن
نى بىلا كۈنكى، ئائاشىنا بولدۇم، ئەنچەن ئەنچەن
گۈل يۈزىلە زەۋىقىدىن ئەدا بولدۇم، ئەنچەن
خىرمەنى غەم ئارا فەنا بولدۇم، ئەنچەن ئەنچەن

ۋەسىل ئۈچۈن دەر بەدەر گەدا بولۇم
ئەل ئەرا خارۇ بىندۇا بولۇم

ۋەئەنى كۆپ ماڭا قىلىپ ئېرىدىڭ،
تالىئىم بار ئىدى كېلىپ ئېرىدىڭ، سەلە ئەلمە
ئىشلى رەسۋەلىخىم بىلىپ ئېرىدىڭ، سېيىھلىلىلى
چۇن ۋەفا تەختىغە مىنلىپ ئېرىدىڭ،
كېلە كۆر، ئەلمە بىلە ئەدا بولۇم.

ماڭا غەم تۈشكەندە ھەمدەم ئىدىم،
ھەر سىرىڭ بار ئىدىكى مەھرەم ئىدىم،
ئېشىڭە خۇش، غەمىڭە مەھرەم ئىدىم،
قۇل ئۆزۈمىنى نېچۈك دەين كەم ئىدىم،
يوقلاغىل بارچەدىن سەۋا بولۇم.

قورقۇڭىز، ئەي سەنەم، ۋە بالىمدىن،
لۇتفىڭىز كەتمەدى خىالىمدىن، خانەن سەلەمالى
تولدى ئالەم سىرسىكى ئالىمدىن، خان شەقىقەن
باخەبەر بولمادىڭ سۇ ئالىمدىن، خان ئەننىڭ
(تىم) - جان نىسار ئەگە رىزا بولۇم.

قەدەمىڭى يەتۈركى باشىمغە،
زەھر قوشى فەلەك مەئاشىمغە،
مۇنتەزىرلىك بىلەن قاراشىمغە،
رەھم ئىيلە ئال ئۆزىڭى قاشىمغە،
بىدەۋا دەر دە مۇبتەلا بولۇم.

دائىما بۇ تەنمدەدۇر تەبۇ تاب،
جىسمۇ جانىم يولۇڭدە ئولدى تۇراب،
يا ئول ئاي سالدىمۇ يۈزىغە نىقاب،
يا قەمەر چىھەرسىنى ئالدى سەھاب،

بىسىكى ھېرانى مەھلىقا بولدۇم. كىانىخەمەنە
پېسىلەنەسىلەنە (بىلەتتەركىيەت) ن لەفيشە ئىلىت پەھىش
ن لغاھە تىپاچە رىلى - ٢٤٩١، پېلىپەن لەلینە، مەسىلەنە
بارى غۇربەت قەدىمىنى خەم قىلدى، بىئەلە ئەلتەنە جەمبە
قۇشەنە هەجرىدە تاققىتىمىنى كەم قىلدى، تامپاچى «خ» رالا
مەتتىيەلەر راغبى ئەرزىنى رەقەم قىلدى، پەكىشەن سەلىخەنە
رەقەنە، زەئىدىن بۇيىلە شەرھى ئەدم قىلدى، پەھىشە ٢٥٠٠
رەتسە خامە نالى كەبى دۇتا بولدۇم. بىلەنە رىلى - ٢٤٨١
ن ئەلىپەن قەنار ئەنەنە پېسىلەنە («بەيار» ٢٠٨ - ٢٠٧)
ەمەشە رەسەنلەنە ھۆنرىپەن، ن لغاھە ھېبىتە لەشىتتەنەنە
رەنسىشەنە، پېلىتە قىلىپەتە ئىتتىپ ن لقىنەنە بەندەنە
ن لەخىدىكە.

رەڭلىن فەسەنە مەپىللەنە ن لەقاخقەنە ئەلىدە رەقەنە بىئەلە
ن ئەسماھە، مەپىللەنە ن لغلىقەنە قىلىپەتەنە رەقەنە ئەنەنە
زەقەنە، ن لەفيشە پېستىتەنە رەنۋىلىتە ئەلچىنە، ن شەنەنە
ن ئەلىپەن ئەلسەن قىشلىمەنە، وەقىن ئەپىرىققەنە، وەقىن ئەنۋىلىتەنەن
يەنەنە رايەن ئەنەنە، ن لغاھە پەنەپەنە ئەتكەنە ئەنەنە ئەنەنە
وەپەنە ئەنەنە ئەتكەنەنە، ن لقۇن ئەنەنە رەنۋىلىتەنە
پېشەنە بەپەكىشە ئەنەنە - ٢٥٠، وەقىن ئەنەنە ئەنەنە - ٢١
لەنلىيەتە، وەقىن ئەنەنە لەنلىيەتە لەنلىيەتە، وەقىن ئەنەنە ن لەغىنلىتە
ن لەنلىيەتە پېستىپ مەچەنەنە، پېنىقلەسە ئەنەنە رەقەنە ئەتمالە
پەكىشە ئەتكەنە ئەتكەنە، پەكىشە ئەتكەنە، وەقىن ئەنەنە

زەۋقى

ئۇبىيدۇللا سالىھ ئوغلۇ زەۋقى 1853 - يىلى قوقند شەھىرىنىڭ شەيخان (هازىرقى قىيابار) مەھىللسىدە كاسىپ ئائىلىسىدە دۇنياغا كېلىپ، 1921 - يىلى ۋاپات بولغان. دېموკراتىك شائىر. ئۇ ياشلىق دەۋرىتە قوقندىكى «مەدرىسە ئالى» وە «چەلپىك مەدرىسى» دە تەلىقىم ئالغان وە شۇ مەزگىلدىن باشلاپ «زەۋقى» تەخەللىۋىسى بىلەن ئىجادىيەتكە قەدم قويۇپ شېئىرىي تالانتىنى نامايان قىلغان. زەۋقى 1874 - يىلى ئائىلىۋى قىيىنچىلىق سەۋەبىدىن مەدرىسىدە ئوقۇشنى توختىتىپ، ئاتا كەپىسى موزدۇزلۇق بىلەن شۇغۇللىنىشا مەجبۇر بولغان، كېيىنچە قوقانىدە مەشھۇر سودىگەر مۆمىنقاڭ يېنىدا كاتىپلىق قىلىپ، تۇرمۇشىنى قامدىغان.

شائىر زەۋقى مەيلى ئوقۇۋاتقان مەزگىللىرىدە بولسۇن ياكى موزدۇزلۇق وە كاتىپلىق قىلغان مەزگىللىرىدە بولسۇن ئۆگىنىش وە ئىجاد قىلىشنى توختىتىپ قويىمغان. ئۇ ئۆز زامانىسىدە شائىر وە تەرەققىيەر رۇھىر ئەدەبىياتشۇناسلار بىلەن دوستانە مۇناسىۋەتكە بولۇپ بولغان. ئۇ بىزگە مول ئەدەبى مىراسلىرىنى قالدۇرغان. ئۇنىڭ بۇ قىممەتلىك ئەسەرلىرى 19 - ئۇسېرنىڭ ئاخىرى وە 20 - ئۇسېرنىڭ باشلىرىدا نەشر قىلىنغان مەجمۇئە وە بايازلارغا كىرگۈزۈلگەن ھەم قولىازما حالەتتە خەلق قولىدا ساقلىنىپ، بىزگىچە يېتىپ كەلگەن. شائىر زەۋقى مۇرەككەپ تارىخىي شارائىستتا ياشاپ

ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان بولۇپ، شېئرىيەتنىڭ ھەر خىل
 شەكىللرىدە مەزمۇن داىرىسى كەڭ ئەسرەرلىرىنى يارانقان، بۇ
 مىراسلار ئىچىدە غەزەلدىن باشقا ئۆتكۈر يۈمۈرىستىك روھقا ئىگە
 چوڭقۇر سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي مەزمۇنلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن
 130 مىسرالىق «ۋاقىئائى قازى سەيلاۋ» (1909 - 1910)، 92
 مىسرالىق «قەھەتچىلىك» (1916 - يىلى) داستانلىرى ۋە
 «تەئىفى كەلەش» (كالاج تەرىپى)، «ئاتىم»، «ئۇلسون
 ئاتىڭ»، «پەشىھەلەر» (چىۋانلار)، «فانۇس»، «قاتارلىق
 ھەجۋىيلىرى مەشھۇر. بۇ ئەم سەھىپىنىڭ ئەتتۈرۈلگەن بۇ
 بىلەن ئەسپا تەرىلى 05 اىتىلىيلىن لىغاپ تىلپامقۇن مەكتەب
 ئەتتۈرۈلگەن ئەندىلەر قىالداش ئەززەۋقى خوقەندى «ئەنەن نەب
 ئەتتۈرۈلگەن ئەندىلەر قىلىقىسىنەمەن بىلەن ئەتتۈرۈلگەن
 گۈنەن قىلىماقدە، ئەي تەن، ئۇيلا كۆيىگەننىڭ ئەرزىرمۇ، بىلەن
 بۇ يەڭىلخ مىڭ يىل ئۇمرۇڭ بىر كۈن ئۇلگەننىڭ ئەرزىرمۇ.
 يۇرۇرسەن ئېيشى بىرلە لەززەتى نەفسۇ ھەۋا ئىستەب،
 جەھان شىرنىلىكى باتەلخەئى جانىڭ ئەرزىرمۇ. بىلەن
 يىگىتلىك قۇۋۇتىنى سەرف ئېتىپ بىھۇدە ئىشلارغا، بىلەن
 قارىغان ۋەقتىدەگى ئەفسوسۇ ئەرمانىڭ ئەرزىرمۇ. بىلەن لىغاپ
 جەھاننى كىردىگارى سەلتەنەتىدە شاھلىخ تەختى،
 قارا يەر ئاستىدە بىر كېچە ياتغانىڭ ئەرزىرمۇ.
 تەئىددى زۆلم ئىلە بۇ جەمئ قىلغان مۇلۇك ئەۋالىڭ،
 كېتىر پۇرسەتىدەگى حالى پەريشانىڭ ئەرزىرمۇ.
 مىندىر بولساڭ سەھەتلىكىدە ئەگەر تازىي سرات ئۆزىر،
 ياغاج ئات فىكرىنى قىلغىلىكى، جەۋلانىڭ ئەرزىرمۇ.
 ئىرۇر مەشرىقىدە خۇر Shi'di ھەياتىڭ تەۋبە قىلىمايسەن،
 چىقار بولغاندا مەغىربىدىن پۇشايمانىڭ ئەرزىرمۇ.
 تىرىكلىك بارىدە ئىستە ھەقىقت يارىن، ئەي زەۋقى،
 مەجازىلەرنى ۋەسىلى سوزى ھىجرانىڭ ئەرزىرمۇ. بىلەن ئەنەن
 («ئەرمۇغانى خىسلەت» 74 - بەت)

شەۋقى

19 - ئەسپر ئۆزبېك كلاسسىك ئەدەبىيات تارىخىدا بىزگە مەلۇم بولغان «شەۋقى». تەخەللۇسى بىلەن ئىجاد قىلغان ئىككى نەپەر ئۆزبېك شائىرى ئۆتكەن بولۇپ، بۇلارنىڭ تۈغۈلۈپ ئىجاد ئەتكەن ۋە ۋاپات بولغان يىللەرىدا 20 يىل ئەتراپىدا پەرق بار. بىز مەزکۇر «بەياز»غا «شەۋقى» تەخەللۇسلۇق شائىرنىڭ مۇسەددەسىنى كىرگۈزدۈق. بۇ مۇسەددەس قايىسى شەۋقىنىڭ ئىجادى ميراسىغا مەنسۇپ، بۇ بىزنىڭ زامانداش شەۋقىلىرى ئۇستىدىكى كېيىنكى تەتقىقاتىمىزدا ئايىدىلاشقاوسى.

شەۋقى كاتتا قورغانى — مۇھەممەد شەرىق 1785 - يىلى ھازىرقى سەمەرقەند ئوبلاستى كاتتا قورغان شەھىرى ئەتراپىدىكى ئەلچان قىشلىقىدا تۈغۈلۈپ 1861 - يىلى ۋاپات بولغان. ئۇ 1815 - يىلى بۇخارادىكى «گاؤ گۈشان مەدرىسى» دە ئوقۇپ ئالىي مەلۇماتقا ئىگە بولغان ۋە ئەدەبى ئىجادىيەتكە كىرىشىپ «شەۋقى» تەخەللۇسى بىلەن ئۆزبېك، ئەرەب ۋە پارس تىللەرىدا نۇرغۇنلىغان گۈزەل لىرىكىلارنى ئىجاد قىلغاندىن سىرت مۇسۇلمانچىلىق قانۇن - قائىدىلىرىنىڭ قىسقا مەجمۇئەسى «مۇختەسرەرۇل ۋىقايە» ناملىق 23 مىڭ مىسرالىق زور ھەجمىلىك ئەسەرنى «میرئاتەل - مۇختەسرە» نامى بىلەن پارس تىلدا نەزمىي يۈل بىلەن شەرھلىگەن ۋە ئۇنىڭغا لۇغەت تۈزگەن (1839 - 1840 - يىللار). ئەرەب تىلى گر اماماتىكىسىغا ئائىت «رسالەئى قافىيەئى مىرأتون - نەھەۋ ئەسپىرىنى يازغان.

شەۋقى نەمەنگانى — موللا شەمسى موللا ھۇسەن ئوغلى 1805 - يىلى ھازىرقى نەمەنگان ئوبلاستى تۆرەقورغان رايونى كالۋاڭ قىشلىقىدا تۇغۇلۇپ، 1889 - يىلى ۋاپات بولغان. كىچىكىدىنلا زېرەك ۋە تىرىشچان ئۆسۈپ يېتىلگەن موللا شەمسى «شاھەند مەدرىسى» دە ئەترابلىق ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئۇنىڭ ھاياتى غۇربەتچىلىك ئىچىدە ئۆتكەن بولۇپ، بىر مەزگىل بايلارغا شەخسىي كاتىپ بولغان، كېيىنچە بۆز توقۇپ تۇرمۇشىنى قامدىغان. موللا شەمسى قانچىلىك قىينچىلىق ئىچىدە ياشمىسىۇن، ئىلىم تەھسىل قىلىش ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشتن توختاپ قالىغان. ئۇ «شەۋقى» تەخلەلوسى بىلەن نۇرغۇنلىغان لىرىكىلارنى ئىجاد قىلغاندىن سرت، بىر قانچە شېئىرىي دىۋان تۆزگەن ۋە «جامىئۇل - ھەۋادىس»، «جەڭنامەئى خۇدايىارخان»، «تارىخىي قوقةند» ھەم «پەندىنامەئى خۇدايىارخان» قاتارلىق تارىخىي داستانلارنى يۇقىرى ماھارەت بىلەن يېزىپ مۇۋەپپە قىيدىلىك تاماملاپ بىزگە مىراس قالدىرغان.

مۇسەددەس شەۋقى

كۆڭۈل، مېنىڭ بىلە بول، بىر نەفەس نەۋا ئەيلەي،
 ئۆزۈمنى ئىشقا مۇھەببەتگە ئاشنا ئەيلەي،
 يۈرەك جەراھەتنىغە ئىشقدىن دەۋا ئەيلەي،
 مەدىنە - مەككە ئۈچۈن نەقدى جان بەها ئەيلەي،
 بۇ يول مۇھەببەتىدە ئاهى رەبىدنا ئەيلەي،
 رەفيقۇ ھەمدەم ئىلە مۇنىسىم خۇدا ئەيلەي.

فەسادۇ فىسى يامان بولدى خەلق ئەرا مەشھۇر،
 ھەۋايى نەفس ئىلە بولدى جەھان ئىلى مەغرۇر،

رلەھەمەدىنە - مەككەدىن ئۆزگە يوق ئولدى ئۆزگە يوق ئولدى ئەجايى تەھۋىتلىرىنىڭ
ئوشۇل مەكانغە بارىپ تۇرماق ئولدى ئەمدى ئۈرۈمىنلىرىنىڭ ئەجايى تەھۋىتلىرىنىڭ
بۇ يول مۇھەببەتىدە ئاھى رەببەنا ئەيلەي،
رەفقۇ ھەمدەم ئىلە مۇنسىس خۇدا ئەيلەي.
نەھەنلىرىنىڭ ئەجايى تەھۋىتلىرىنىڭ ئۆزگە يوق ئولدى ئەجايى تەھۋىتلىرىنىڭ
چېكىپ مۇشەققەتى يول، باغانسىم بارىپ ئىھرام،
كى تا يەتنۇشمەغۇچە يولە تاپاسىم ئارام،
ئۆزۈمغە تەۋبە نەدامەتى ئەيلەسەم ئىلزاام،
فىخانۇ نالە قىلاي تەندە جان ئىسە مادام،
بۇ يول مۇھەببەتىدە ئاھى رەببەنا ئەيلەي، بىلەپ تەھىيەللىك
رەفقۇ مۇنسىس ئىلە ھەمدەميم خۇدا ئەيلەي. «رەيقەش»

ئەرەفات مەنادىن سوڭ، تەۋافى خانە قىلاي،
باشىمنى يەرگە قويۇپ فەرسى ئاستانە قىلاي،
سەدابۇ سەيىھە چېكىپ، ئاھى ئاشقانە قىلاي،
نۇزۇرۇ ھەدىيە ئۇچۇن ئەشكى دانە - دانە قىلاي،
بۇ يول مۇھەببەتىدە ئاھى رەببەنا ئەيلەي،
رەفقۇ مۇنسىس ئىلە ھەمدەميم خۇدا ئەيلەي.

خۇدا يەتتۈرسە بارىپ كەئىدەغە يۈزىمنى سۈرەي،
چېكىپ مۇشەققەتىنى بار ھۇزۇرن ئاندە كۆرەي،
سەفاۋۇ مەرۋى ئەراسىدە سەئىنى ئىلە يۈگۈرەي،
قىيامەت ئولسا بارىپ، ھاجىلدر سەفىدە تۇرەي،
بۇ يول مۇھەببەتىدە ئاھى رەببەنا ئەيلەي،
رەفقۇ مۇنسىس ئىلە ھەمدەميم خۇدا ئەيلەي.

ئۆتۈپ مەدىنەگە بارسام، چېكىپ دەما دەم ئاھ،
كۆزۈم ياشىنى جىڭىر قانىغە قىلىپ ھەمراھ،

دېسم مېنىڭچە كىشى بارمۇ مۇنده نامە سىياھ،
بۇ ئاسى ئۇممەتىڭىز كەلدى، يا رەسۈلىلاھ،
بۇ يول مۇھەببەتىدە ئاهى رەببەنا ئەيلەي،
رەفقۇ مۇنسى ئىلە ھەمدەمم خۇدا ئەيلەي.

تىرىكلىكىم ماڭا نىئەمت بىلىپ بولاي شاكىر،
تىلىم بىلەن بولايىن ھەممىي پاكتىڭ زاكتىرىپ،
 قولۇڭدە يوق سېنى، ئەي شەۋقى، بىر ئەممەل زاھىر،
ئۇمىد ئوشۇلكى خۇدا قىلسە ھەممەين تاھىر،
بۇ يول مۇھەببەتىدە ئاهى رەببەنا ئەيلەي،
رەلىستەرەفقۇ مۇنسى ئىلە ھەمدەمم خۇدا ئەيلەي،
«بىياز» (117 - بېغىت)

تەھەنئىش نىز زەنلخالىقى رەسىھەت پىسلەنەنلىرىمە
، ماڭ) نەھىيە دەن رەقلىيەتكەن رەقىسى دەن لەقىلەنەنلىخەت
رەقلىت كەلتىقەن. نەھىيە عىصىتلىكلىخەت (ئاھىفە زەنلخالىقى
، دەن بېستەنەن دەكتىرىتىپ كەلتىقەن. زەنلخالىقەتەن خەنەت
نەنمچىقەتە لەتسەنە.

زەنلخالىقەت رەقلىيەتكەن بەرقە رەلىپ - 2181 تەھەنئىش
لەقلەت ئەپىنچەن «عېچىجىپ كەلىت» يەندەن ئەلىسەنگ ئەنھەنە
رە «زەنلخالىقەت كەلىتتەن قۇش» رەلىپ - 4101. زەنلخالىقەت
كەلىتتەن قۇش (لىسلەرەلت) زەنلخالىقەت پىسلەنەشى
نەھىيەنەن «تەھەنئىش» - رەنلىقىيەت «كەلىنەن قۇش»، «زەنلتسىماھىنە
زەنلخالىقەن». زەنلخالىقەن زەنلتسىماھىنە «بىلىت لەھىپ» كەلىت لەھىپ
، فەمىتلىكلىخەت رەقلىيەتكەن «زەنلخالىقەن»، «زەنلخالىقەن زەنلخالىقەن»، «تەھەنئىش
نەھىيەنەن». زەنلخالىقەن پىسلەنە بالىتىنەن زەنلخالىقەن «زەنلخالىقەن»
نەھىيەنەن دەن ئەنچىقەت دەن ئەنچىقەت زەنلخالىقەن فەمىتلىكلىخەت لەقىلەنەن
نەھىيەنەن دەن ئەنچىقەت دەن ئەنچىقەت زەنلخالىقەن فەمىتلىكلىخەت لەقىلەنەن

شەۋىكەت

سراجىدىن مەخدۇم مىرزاھىد ئوغلى شەۋىكەت مىلادىيە 1884 - يىلى تاشكەنت شەھرى بىوستانلىق رايونى خاندەيلقى قىشلىقىدا تۈغۈلۈپ، 1934 - يىلى 50 يېشىدا تاشكەنت بىوستانلىق رايون پەرۋىز تۆپە قىشلىقىدى ۋاپات بولغان. شەۋىكەت باللىق دەۋرىدىن باشلاپلا ئىلىم ئۆگىنىشكە زور ئىشتىياق باغلىخان، تاشكەتىسى «بېكلەر بېكى» ۋە «كۆكەلداش» مەرسىلىرىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئۇ شەۋىكەت تەخەللۇسىدىن باشقا يەنە سىدقى خاندەيلقى ۋە شىۋەن (نالە، زار، پىغان، مۇڭ) تەخەللۇسىلىرىدا ئىجاد ئەتكەن. ئۇ تالانتلىق شائىر ۋە ھۆسنتەت ماھىرى، شۇنداقلا يېتىشكەن كاتىپ ۋە ئۇستا تەرجمىان.

شەۋىكەت 1912 - يىلى ئەرەب ئەددەبىياتى تارىخىدىكى مەشھۇر كلاسسىك ئەسىر «مىڭ بىر كېچە»نى ئۆزبېك تىلىغا تەرجمىمە قىلغان. 1914 - يىلى «شەۋىكەتنىڭ سۆۋىغىسى»نى نەشر قىلىپ تارقاتقان (تاش باسما) شەيخ سەئىدىنىڭ «گۈلىستان»، نەۋائىنىڭ «بەدایئۇل - ۋەسەت» شەھەفىدىن بۇخارىنىڭ «چەھار كىتاب» ئەسىرنى كۆچۈرگەن. «ئەرمۇغانى خىسلەت»، «بەيازى ھەزىنى»، «بەياز» قاتارلىق كىتابلارنىمۇ شەۋىكەت كۆچۈرگەن، 1917 - يىلى «تازا ھۆرىيەت»، «روسىيە ئىنقىلاپى» توپلاملىرىنى كىتاب قىلىپ نەشر قىلغان. ئۇنىڭدىن باشقا شەۋىكەتنىڭ نۇرغۇنلىغان ئىجادىي تەرجمە ۋە كۆچۈرگەن ئەسىرلىرى ۋە ئەينى دەۋرىدىكى «بەياز» لارغا كىرگۈزۈلگەن

ئەسەرلىرى بار، بۇلار كەڭ خلق ئامىسى قولىدا ۋە ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى شەرقشۇناسلىق ئىنسىتىتۇتى قولىيازىملار فوندىدا ھەممە مەھلىكتىمىزنىڭ ھەرقايىسى جايلىرىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلرى ئورۇنلىرىدا ساقلانماقتا.

تەرانەمى دۇگاھ ئەزىزىھەۋەكتى كىسکەندىرى

بىر كېچە كېلىپ تەنها، كۈلەمنى چەراغان قىل،
خانى ۋەسلىڭە مەندەك بېنەۋانى مەھمان قىل.
ناز ئىلە خىرام ئەيلەپ، گۈلشەن ئىچرە تا، جانا،
يازىبان قارا كاڭۇل سەھنىن ئەنبىرستان قىل.
گۈل يۈزىڭە زىبالق ئەيلەر مۇشك دەئۋاسىن،
كۆرسەتىپ يۈزىڭ، ئانى رەشك ئوتىغە سوزان قىل.
فۇرقةتكە ئەرا بولدى زەئىدىن تېنىم بىمار،
مەرھەمت بىلە، ئەي شوخ، ئۇشبو دەرمان قىل.
ھەسرەتىڭدە ۋەسلىڭنى يىلمەسە كىشى قەدرىن،
ئەي سەنەم، بۇ نادانى مۇبىتلائى هىجران قىل.
زۇھە ئىلى كۆرۈپ، ھالىم ئەيلەمش مەلامەتلەر،
كۆرسەتىپ يۈزىڭ، مەندەك كۆپۈك ئىچرە سوزان قىل.
ھالىنى بۇ شەۋەكتىنىڭ سورغۇدەك كىشى يوقتۇر،
غۇربەت ئىچرە سەن ئەمدى لۇق بىرلە ئىوسان قىل.

* * *

گۈل يۈزىڭ كۆرەلمەسىدىن ھەر دەم ئەيلەپ ئەفغانلار،
ياش ئۇرىنگە تۆكتى بۇ كۆزلەرىم قارا قانلار.
نىڭە مەنگە باقماسىن، رەھم ئىلە قىلىپ شەفقەت،
كىم چېكىپ غەمىڭ ھەردەم، رەڭگىم ئۆلدى اسامانلار.
سەڭا بولغايمۇ مەنزۇر مەن كەبى كەمن قۇللار،

ياتسه لەر يوليڭ ئۆزىرە، چاڭ ئېتىپ گىرمايانلار.

لۇق ئېتىپ چەمەن ئىچىرە ناز ئىلە خىرا مان بولى،
كىم يولۇڭخە نەرگىسىدىن تۇتتى چەشمى ھەيرانلار
قامەتىڭ بەمايان ئەت، سەرۋى تا كۆرۈپ قەددىڭ
قىلغانىغە دەئۇالار بولسۇن ئۇل پۇشەيمانلار.

تاڭى كاكۇلىڭ يايدىڭ، تىيرە ئۇلدى رۆزگارىم،
بۇ كۆڭۈل يەنە بولدى ھەر سارى پەريشانلار
كۆلбەسخە شەۋىكەتنىڭ گەر كېلۈر ئىسەڭ تەنها،
زەررە كۆڭلىدە قالماس ھەسرەت ئىلە ئەرمانلار.

* * *

ئەيلە خەستە كۆڭۈلنى ئىككى ياغە قۇربانلار،
تا بۇ ئىككىسى بولسۇن تەن ئۆيىدە مۇهانلار.

گۈلشەن ئىچىرە لەئىلگىدىن دۇر ساچىپ، تەكەللۇم قىل،
رەشك ئۇتىدە بولسۇنلار غۇنچەلەر باغىر قانلار.
كاڭۇلىڭنى سەۋىداسى تاڭى باش ئۆزە توشتى،
مىھرى چىقتى كۆڭۈلدىن سۇنبۇل ئىلە رەيھانلار.

ئىي سېنى ئىككى كۆزلەرىڭ خوتەن دەشتى
ئىچىرە ئەيلەدى ئاھۇ بارەسىنى سەر سانلار.

خەتلەر ئىنى شەرھىنى ئەيلەمەكىدە تەھرىرىن،
ئۇلدى گۈلکىم ئۇل دەمدە بىردىن ئەنبەر ئەفغانلار.
سېنى ۋەسفى ھۇسنوڭنى ئۆلمەسەم ئەگەر ئەيدى،
يازبىان جىڭەر قانى بىرلە تۇرفە دىۋانلار.
شەۋىكەتنىنى ۋەسلەتىنىڭ خانىغە قىلىپ مۇھمان،
بىر كېچە ئاثا قىلغىل لۇق بىرلە ئەھسانلار.

تەرانەئى بەيات ئەزشەۋىكەت ئىسکەندەرى نەتىلى
تەققەش پەملە ئەت بەھىنەن مەسىلەمەلە ئەندە دەڭىن

غۇنچە لەئىلگىدىن قاشىڭىدىن تىغى بۇرراندۇر خىجىل،
قامەتىڭدىن باغ ئەرا سەرۋى خىياباندۇر خىجىل.

لاله‌ده‌ک يەشناپ ئۇتۇرساڭ بەزم ئېتىر دە كېچەسى،
يۈز لەرىتىدىن، ئىي پەرى، شەمئى شەبىستاندۇر خىجىل.
ئاھ ئۇرۇپ كۆڭلۈم كۆزۈم قان يىغلاغاندە سەنسىزىن،
رەشكىدىن ياقۇتى ئەھمەر بىرلە مەرجاندۇر خىجىل.
مۇشك يەڭىلغۇ خەتلەرىڭ ئول كۈن كۆرۈبان باخ ئارا،
سەيرى گۈلزار ئىيلەگەن چاغىڭىدە رەبىهاندۇر خىجىل.
خۇش ئەدا شىرىنىقلالىك كىشىۋەرنى تەنھاىسى سەن،
بۇ نەزاكمەت بىرلە سەندىن جۇملە جاناندۇر خىجىل.
ئۇلماغاي نېچۈن يۈزىتىدىن بارچە گۈلرۇخ شەرمىسار،
كىم فەلەك ئۇقىجىدە، جانا، مىھرى رەفائىندۇر خىجىل.
نامى پاكىڭىنى اھورۇقىن تىزدى سۆلکى تەزم ئەرا،
شول سەببەپ شەۋەكت سۆزىدىن دۇرلىغەلتاندۇر خىجىل.

سەۋىتى دۇغاھ ھۆسەينى ئەزشەۋەكت

ماڭا قىل ئول نىگارى بىۋەفانى ئاشنا، يا رەب،
ئېرۇر ھەر دائىما كۆڭۈلدە ئۇشىپ مۇددە ئا يارەب،
مېنى ھەجرىغە تاشلاپ، سورماسا ھالىم، ئەگەر ئۆلسەم،
ئانى بويىنگە تۈشكەي بۇ سەبىدىن خۇنبەها، يا رەب.
ئەگەر ھەر يەردە كۆرسەم نەقشى پايىنى غۇبارىنى،
چىكىدرەن چەشمى مۇشتاقىمغە ھەمچۈن تۇتىيا، يا رەب.
ئەگەر كۇلبەمغە لۇتق ئىيلەپ مېنى يوقلەپ كېلۇر بولسا،
قىلىورەن مەقدەمىنىڭ مۇزىدەجە جانىم فيدا، يا رەب.
ئەمان ئىيلەپ نە يېردى بولسە ئول مەھبۇبلار شاهى،
پەناھىڭ سايىسىدە ساقلا يەتكۈرمىي بەلا، يا رەب.
سەمەندى نازغە چىقسە، مىننىپ تاكى قىلىپ جەۋلان.
غۇبارى راھىدەك جىسىم قىلىورمۇ زىرى پا، يا رەب.
نېھ دەپ رەشك ئۇتىغە ئۇرتەنمەسۈن سوزان ئولۇپ شەۋەكت،
چۇ بولسا مەھۋەشىنىڭ غەير ئىلە ئېيشى بەجا، يا رەب.

ئەم بىتىخىچ 55 مەتتىپ بىرىپ تالىقىتىم
 مۇۋەشىشەنى شەۋىكەت
 www.ughurkitap.com

غازە تال چىكىپ يۈزغە ئېيلەدىڭ مېنى شىدا،
 تۈشمىسىنمۇ ئىل ئىچرە سەد فىغانۇ ۋاۋھىلا.
 لەھزە قاشىمە كەلمەي ئۆرتەدىڭ مېنى ۋەھكىم،
 نى بولۇركى رەھم ئەتسەڭ، لۇتق ئىلە باقىپ گاها.
 ئېيلەدىڭ كۆڭۈل مۇرغىن بىر باقىش بىلەن بىسىملى،
 ئانى زىبى فىتراڭ ئىلت ئالىپ، ئىي كۆزى شەھلا.
 مەن تىلەپ ۋىسالىڭنى، نالە چەكتىم ئانداغىكىم،
 ئاڭلادى ھەمە ئادەم لېك سەندە يوق پەرۋا.
 خامە ۋەسفىڭ ئىنسايسىن تا يازارەد كاغەزغە،
 مەندىن ئەۋۋەل ئول يىغلاپ، سالدى باشىمە سەۋدا.
 ئەۋۋەلا ئەسىر ئېيلەپ، داغى ئىشقىڭە نېچۈن،
 تاشلاپ ئاخىرى كېتتىڭ يىغلاتىپ مېنى تەنها.
 نەزمى شەۋىكەت ئارايىش تاپتى نامى پاكىڭىدەن،
 ۋەسفىڭ ئېيلەپ ئول ئەي گۈل، بولدى ئەندەلىپ ئاسا.
 («بىيازى ھەزىنى» 125 - بىت)

ئېتىپ سەيرى چەمەن فەسىلى بەهاران ئوينامايسىزمو،
 قەددەنگىزدىن ئېيلەپ گۈلنى خەندان ئوينامايسىزمو.
 رەمۇزۇ نازۇ دىلىپەرىلىقنى ھەر دەم ئاشكار ئېيلەپ،
 قەددەم بىر - بىر باسىپ ھەر يان خىرامان ئوينامايسىزمو.
 تۇتار گۈلشەن يولىڭىزغە ھەزاران چەشمى نەرگىسىدىن،
 بارىپ تا غۇنچەلەر باغرىن قىلىپ قان ئوينامايسىزمو.
 ۋەفا رەسمىن تۇتۇپ مەن بىنەۋانى كۆڭلىنى ئاۋلاپ،

بولۇپ بىر كېچمىسى كۇلبەمغە مىھمان ئۇينامايسىزمو. . .
 قىرا كاڭۇلىنى تاشلاپ، غازەدىن يۈزغە چىكىپ زىيىندت،
 قىلىپ سۇنبۇل بىلە نەستەرنى يەكسان ئۇينامايسىزمو.
 جەمالىڭىزنى شەمىىدىن بېرىپ كۇلبەمغە رەۋشەنلىق،
 كى يەئىنى ئەيلەبان رەشكى گۇلىستان ئۇينامايسىزمو.
 ئىشارەت ئەيلەبان قاس ياسى مۇزگاندىن ئوق ئاتپ،
 جەراھەتلۇغ دىلىم چاڭ ئەيلەپ ئىي جان، ئۇينامايسىزمو.
 نىگارا، ناز تىغى بىرلە شەۋىكەت باشىنى ئالىپ،
 ئاتپ چۈن گوي، مەيدان ئىچىرە جەۋگان ئۇينامايسىزمو.
 («بىيازى ھەزىنى» 184 - بىت)

مۇرەببەئى شەۋىكەت

مۇرەببە ئەيلەپ ئەيلەدىڭ،

بۇرقە ئاچىپ يۈزنى تابان ئەيلەدىڭ،

ھىرسۇ خىرام ئەيلەپ جەۋلان ئەيلەدىڭ،

نەركىس كەبى كۆزۈم ھىرمان ئەيلەدىڭ،

سالماي نەزەر تۇرفە نالان ئەيلەدىڭ.

كۇلبەمغە قويمەدىڭ ئەسلا قەدەملەر،

ئاشۇردىڭ ئۆزگەدىن مەڭا سىتەملەر،

ۋا دەرىغا، ئەلگە ئەيلەپ كەرەملەر،

رەشك ئوتىغە باغرىم سوزان ئەيلەدىڭ.

تا ئالدىدىن كېتىپ يەنە كەلمەدىڭ،

ھىجرانىڭدە نېلىر چەكتىم بىلمەدىڭ،

قىلغان پەيمانىڭگە ۋەفا قىلمادىڭ،

دىيىدە گىريان، سىينە بەريان ئەيلەدىڭ.

تاتاكم كەتمەقلقىقە تاپتىڭ بەهانە،
 كۆزلەرمىدىن ياشلار ئولدى رەۋانە،
 تاشلاپ كەتتىڭ مېنى ئەيلەپ ھەيرانە،
 مەكانىمنى بەيتۇل - ئەهزان ئەيلەدىڭ.
 رەهم ئەيلەگىل، كۆپ ئاققۇزمىي كۆز ياشىم،
 كىم قالمادى ھىجرانىڭھە بەرداشىم،
 گۈل يۈزىڭىز ئەفغان ئېرۇر يولداشىم،
 ئۆزى «مۇنچە نامىھربان ئەيلەدىڭ».

ۋەسىلىڭ بىلەن ئېرىدى، جانا ھېياتىم،
 فراقيڭىدە كەتتى سەبرۇ سەباتىم،
 ئەمدى سەنسىز ياخشىر اقدۇر مەماتىم،
 تاشلاپ كېتىپ، جىسمىم بىجان ئەيلەدىڭ.
 شەۋىكەتدىن ئالمادىڭ ئەسلا خەبىرلەر،
 ئىشىتىمەدىڭ نالەسىنى سەھەرلەر،
 يىغلاپ ئېرىدى يادىڭ بىلەن جىگەرلەر،
 گەنجى غەمدىن دىيىدە گىريان ئەيلەدىڭ.
 («بىيارى ھەزىنى» 108 - بەت)
مۇرەببەقى شەۋىكەت

قەتئى نەزەر قىلىدىڭ، جانا، ئى بولدى،
 كېلۈر ئېرىدىڭ سوراپ گاها: ئى بولدى،
 مەھزۇنىڭھە باقماي ئەسلا، ئى بولدى،
 بىر دېمەدىڭ ھالىڭ ماڭا ئى بولدى؟

دەرىپاڭىتىرىنىڭ ئەنلىقەنلىك لىرى

گۈل يۈزىخىسىز ئىشىم دائىم فەغانلار،
لەئىلگى خەيالىدە دىل بولدى قانلار،

(٢٥) دىلده قالدى كۆرمەي يۈزىڭ ئەرمانلار،
هاسىل قىلساتقىلىق بىر مۇددەئ، ئى بولدى؟

ئەي الەتافەت، گۈلزازنىڭ گۈلنارى، ھەشكەن، رەشكەن
ۋەي مەھلىقلارنىڭ كۆزى خۇمارى،

بېچ سورما دىلگە ئەھۋالىمنى بىر بارى، عالا ئەشكەن
ئەي سۇلتانى مۇلكى ۋەفا، ئى بولدى؟

بىر كۆلۈپ باقىشىدە دىۋانە قىلدىڭ، سېچىۋەنلىقەنلىقەن
يۈزىڭ نەرگىسىدەك ھەيرانە قىلدىڭ،

ئاخير مېنى ياتۇ بىگانە قىلدىڭ،
شۇنداقمىدى ئەھەدۇ ۋەفا، ئى بولدى؟

ئاشۇفتەن ئۆلۈم كۆرمەي جەمالىڭ، بىر مەھلىك
خەيالىدىن نارى كېتىمەس خەيالىڭ، بىر بىر بەھىلە

ئەسلا ئىشىتمەدىم شىرىن مەقالىڭ، وابىتەنلىك
يانداشما دىلگە قىلىپ پەرۋا، ئى بولدى؟

چەكسەم ناگاھ كۆكە يېتىرە فەغانىم، لەپەن ئەشكەن
ھەجرىڭ ئاتارتىپ قالدى رەمەقدە جانىم، بىر بەھىلە

ئايتىاي دېسەم ساڭا سىررىنىھانىم، بىر بەھىلە
دۇج كەلمەدىڭ ماڭا تەنها، ئى بولدى؟

ئەي شەۋىكەتنى كۆزىن ئاقۇ قەراسى، بىر بەھىلە
بىدەۋا دەردىنى سەنسەن دەۋاىسى، بىلەت بەلە رېشى

ئەيا نازۇك ئەدارنى سەراسى،
بىمارىڭ باقسالى قىيا، نى بولدى؟

169

«بىازى هەزىنى»

مۇخەممەسلەر

سەۋىتى دۇگاھ مۇخەممەسى شەۋىكەت بەرغۇزەلى مۇقىمى

بۇرقةئىڭ ئالىپ يۈزدىن، ئاي كەبىي دەرەخشان قىل،
ئىل كۆزىنى ھۇسنوڭخە ئۆزىلە نەركىسىستان قىل،
قەد چىكىپ خىرام ئەيلەپ سەرۋەلەرنى يەكسان قىل،
سۇبەيىدەم كىرىپ، جانا، باغ ئىچىدە جەۋلان قىل،
دامەنلەك نەسىمىدىن غۇنچەلەرنى خەندان قىل.

ھەجر ئوتى ئارا تاشلاپ، ياقماغىل قۇرۇق تەننى،
ئاي يۈزىڭ ماڭا بەسدوْر، نېيلەي ئۆزگە رەۋشەننى،
تاپىمادىم جەھان ئىچەرە سەندىن ئۆزگە ئەھسەننى،
دىلەبا، يازىپ گىيسۇ، ھەر تەرفەقە گۈلشەننى
ناز ئىلە خىرام ئەيلەپ، سەھنىن ئەنبەرسitan قىل.

تا تەننمەدە جان باردۇر ئەيلەين دۇئاسىنى،
گەرچە سورماس ئول شاھىم مەن كەبىي گەداسىنى،
قىلماس ئېرسە گەر ئىشقىم دەرىنىڭ دەۋاسىنى،
يار كويىدىن كەلسە سلاپ ئىت ئىڭەسىنى،
ئەي كۆڭۈل، يۈرەك باغرىڭ تاشلاپ ئانى مىومان قىل.

كىمسە كۆرمەدى سەندەك خۇبلارنى زىبىاسىن،
ئىشق ئېلى تىلەر سەندىن دىلەگى تەمدەنناسىن،

بۇلغانىڭدە سەن نەيلەي بۇ جەهاننى زەئناسىن، قىلىدى سەرۋ ناز وُكلىك قامەتتىخە دەئۋاسىن، ئەي سەنەم، قىلىپ جىلۋە، كۇفرىنى مۇسۇلمان قىل.

سەن كەرەملى بىر شاھسىن بۇ گەدارلار مەندەك، ئىستەبان سېنى يۈرگەن مۇقتەللارار مەندەك، ئۇچرەگەن تىلەپ ۋەسلىڭ مىڭ بەللارار مەندەك، خۇبلار ئەمىرىسىن بىنەۋالار مەندەك، مەرھەمەت مەھەلىدۈر لۇتق بىرلە ئەسەن قىل.

تاپىادىم دەمى ۋەسلىڭ، ئىستەبان مەنى مەھزۇن، سەن كەبى جەھان ئىچرە بارمىكىن قەدى مەۋزۇن، مۇددەتى ئېرۇر، جانا، ھەسرەتتىڭدە مەن دىلخۇن، ئافتاب ئەگەر خىجلەت ئەبرىغە دېسەڭ تاپسۇن، پەرەنلى كۆتۈر يۈزدىن ئارەزىڭ نەمايان قىل.

بەخت ئولۇپ مېنى يارىم كۆرمەدىم دەمى دىيدار، مەن يېرائقۇ ۋەسلىڭدە دائىما ئېرۇر ئىغىyar، قىلىدى شەۋىكتە ئەرزىنىڭ ئەھدى ئەيلەبان ئىزهار، نەچقە مۇددەت ئۇلدىكىم، ھەجربىغە مۇقىم بىمار، ئەي نەفەسى مەسەھ ئاسا بۇ دەرلەرغە دەرمان قىل. («ئەرمۇغانى خىسلەت» 28 - بىت)

مۇخەممەسى شەۋىكتە بەرگەزەلى يۈسۈف

تاکى ھۇسنوڭ گۇلشەننەخ بولدى زىۋەر كاكۇلىڭ، ئالىم ئىچرە شورۇ غەۋۇغا سالدى يەكسەر كاكۇلىڭ، بولدى ئالىم مۇشك بۇيى، يايىدىڭ مۇقەررەر كاكۇلىڭ،

کېچە تەبرەندى سەبادىن، ئەي سىمەنبەر كاڭلۇڭ،
گۈل بۈزىڭ ئەترافىدە چۈن سۇنۇلى تەر كاڭلۇڭ،
ئۇيىلەكىم ئايىنە باردۇر ھۆسنىڭە ھەيرانلارىڭ،
ئەي كەمان ئەبرو، نېچۈڭ مەن بولماين قۇربانلارىڭ،
ئەيش ئىشىڭدۇر سېنىڭ، دەۋران سېنىڭ دەۋرانلارىڭ،
بىر تەرف تاراجى دىلغە سەف چىكىپ مىشگانلارىڭ،
بىر تەرفدىن دەستە - دەستە چەكتى لەشكەر كاڭلۇڭ.

مەھرى رۇخسارىڭدىن ئالغىل پەرددە، بولسۇن ئاشكار،
ئىشق ئېلى بارىنى قىلغىل زەررە يەڭىلغى بىقەرار،
دەۋلەتى ھۆسنىڭ كەمال ئەۋجىدە بولسۇن پايەدار.
تۇررەدىن مەرغۇلە ئاچغىل نافەدىن مۇشكى تەتار،
تاڭى قىلسۇن جان دىماغانى مۇئەتتەر كاڭلۇڭ.

قددى شەۋىكەت بولدى خەم، جانا، قاشىڭنى ياسىدىن،
بىر سېنى دەپ كەچتى ئاخىر مەنزىلۇ مەئۇاسىدىن، نە
نەچچەلەر بىمارى ئىشىمىڭدۇر كۆزىڭ شەھلاسىدىن،
ئەلگە يۈز شورۇ جۇنۇن خالۇ خەتىڭ سەۋاداسىدىن،
يۈسۈفي بىچارەنى قىلىدى قەلەندەر كاڭلۇڭ.
(«بىيازى ھەزىنى» 70 - بەت)

مۇخەممەسى شەۋىكەت بەرغەزەلى خىسلەت تاشكەندى
ئىشىقىڭدە مەندەكى كىم ناتەۋاندۇر، نەھىئەن ئەنالا
رەڭگىم غەمىڭدىن چۈن زەئفەرەندۇر، بىداڭ نەنە

فىكىرىدە لەئلىڭ دىل تولا قاندۇر،
 ھەجىرىڭىدە ئەي يار، كارىم فەغانپۇر،
 تىنماي كۆزۈمىدىن ئەشكىم رەۋاندۇر.
 قىلغىل نەزارە جانا مائىا ھەم،
 كىم يەڭىدى ئاخىر يالغۇز تاپىپ غەم،
 تاكى قىلۇرسەن ئاهۇ كەبى رەم،
 تارتىپ جۇدالىغ دەردىن دەمما دەم،
 ھالىم خەرابدۇر رەڭگىم سەماندۇر.
 جانا، ئۆزىتىخەن شەفقەتلى يارىم،
 تارتىپ غەمىڭىنى كەتتى مەدارىم،
 دائىم قاراڭغۇ سەنسىز نەھارىم،
 ئەيلە تەرەھەمۇم مەڭا، نىڭارىم،
 ئەھۋالى زارىم سەڭا ئەياندۇر.
 بولغىل نېيرەدە بولساڭ سەلامەت،
 ئۇمرىڭى قىلسۇن تەڭرىم دەۋامەت،
 سەنسىز مەندىن ئەتدىڭ تا قەتتى ئۇلغەت،
 ئول لالە يەڭلىغ باغرىمە قفت - قفت،
 باز ئۇستىنە باز داغلار نەواندۇر.
 دەرد ئىلە كۈلغەت كۆپدۇر دىلىمەت،
 ھەم سوزى فۇرقەت كۆپدۇر دىلىمەت،
 سەنسىز مۇشەققەت كۆپدۇر دىلىمەت،
 ئەرمانۇ ھەسەرت كۆپدۇر دىلىمەت،
 دېسىم تۈگەنەمس گوياڭى كاندۇر.

بىز مىغە بارىپا، جانما، زەقىبىم،
زەھرائى غەمنىڭ قىلىدىك نەسىبىم،
گاھى مەنىڭ ھەم بولغىل قەربىم،
سەنسەن ھەببىم، ھازىق تەببىم،
دەردىمغە بىشەك بول بىگۈماندۇر.

مەن سارى باقمىي كىبىر ھەۋادىن،
دۇشىمنلەرمىنىڭ بەردىڭ مۇرادىن،
قىلسالىڭ نە بولغا يى مەن خەستە يادىن،
شاھا غۇلامىڭ فەرياد دادىن،
سورمايسەن ئەسلا قانداغ زەماندۇر.

ھەجىتىدە قالىپ يەتمەي ۋىسالە،
دائىم ئىشىمدۇر فەريادۇ نالە،
تۇشتۇم غەمىڭدىن رەنجۇ مەلالە،
ئىي جانى جانىم، قىلىدىم ھەۋالە،
تەڭرىغە بول كۈن ھەر كىم يەماندۇر.

فۇرقەت ئوتىغە ئۆرتەندى شەۋىكتە،
غۇرق ئەتتى جىسمىم توڤانى ھەسرەت،
قىل ئاثا شەفقەت، فۇرسەت غەنمەت،
گۈلدەك يۈزىگىنى ئىشىقىدە خىسلەت،
بۇل بۇلغە ئوخشاش كارى فىغاندۇر.

(«بەيازى ھەزىنى» 155 - بەت)

مۇخەممەسى ئەھەققى كۈتىپ سىراجىدىن مەخدۇم
بەرگەزەلى مۇقىمىتى بىر نان كۆسەمن،
بار مىھنەت ئاستىدە بىر تۇرفە نالان كۆسەمن،
ھەم فەقىرۇ ناتھۋان بىبەرگى سامان كۆسەمن،
دەر بەدەر دائىم كىزىپ مۇھتاجى بىر نان كۆسەمن،
ئاھ، ساقال قەدرى ئۆتۈپ، كۆڭۈلدە ئەرمان كۆسەمن،
ھەفتىددە ئايىنەگە باقغاندە ھېران كۆسەمن.
يىغلاماي نېتسۈنكى ئۇل ئادەمە بىر تۈك بولماسە،
بۇلغۇسى مەشھۇر ئافاق ئاندە بىر تۈك بولماسە،
مەجلىسۇ مەھفىلى ئەرا شەرمەندە بىر تۈك بولماسە،
بارچەدە بولسە ساقالۇ مەندە بىر تۈك بولماسە،
يىغلهبان ئۇشبو ئەلمەن گاھى خەندان كۆسەمن.
تاکى كەلتۈرىدى بۇ ئالىمگە خۇداۋەندى كەرىم،
دەۋرى زەھاڭ ئۆتكەرپىمەنكىم بولۇپ ئاثا بەزىم،
سەددى ئىسکەندەر دە لاي ئورنۇغە مىس قۇيىگەن ئۆزىم،
يىل سۈرۈشتۈرمە، بىلەلمىيەن ئۆزىم ھەم شۇنچە كىم،
كاتته - كاتته مۇيىسەفىدلەرغا پەدەرخان كۆسەمن.
شەتتە بېرگەيلەر مەڭا ھەر يەردە بولسام ئەھلى دۇن،
بۇ سەبەبدىن ئاھكىم ھالىم پەريشانى زەبۇن،
داغى سىزلىر ھەم مەزاخ ئىليلەپ مەڭا كۈلمەڭ بۇ كۈن،
ياش گۇمان ئەتمەڭ كۆرۈپ ئەفتىم سەقالىم يوق ئۈچۈن،
مەللەخاندىن قالغان ئىسکى قەدرى تولان كۆسەمن.

قىسىمەتىم رُۇزى ئازەلده زورلىقدىن كەلدى دۈرلەتىن
قۇۋۇچەتىم يوق پەشىھەچە ئەلبىتىدە مەندىن پەشىھە زۇر
تابۇ تاققت مەندە يوقدۇر تا ئائىڭا قىلسام غۇرۇر،
ياش گۆدەك بىرلە كۇرەش چۈشىم چىلەكىدەك ئاشۇرۇر،
سۇرەتىم كۆرسەڭ ئەگەر ئۆلگۈنچە پەلۋان كۆسەمن.

كۆرمەدى ئەجۇبە مەندەك تا بۇ دەم چەشمى جەھان،
دائىما فەرسۇدە ئۇ فەرتۇتلۇخىنى بىلمەگەن،
ياشىم ئاج ئىبىنى ئۇنۇقدىن كاتتهۋۇ ئەفتىم جەۋان،
بولمە ئۆزۈارە بىلەلمىيەن سۇرۇشتۇرگەن بىلەن،
بىر چىگىلەنەن كىم يەشىلمەسمەنكى چىتان كۆسەمن.
تاكى فەرشى سەبزە ئالىم ئەرسەسىغە يايلىۇر،
تەبئى ناشادىم سەياھەت قىلماقاھ ئازىم بولۇر،
بىر شەھەردە تۇرماغايىمەن بىر باشىمە مىڭ ئۇزۇر،
ھەر شەھەردە كۆپ ئەگەر يۈرسەم بىر ئاي يۈرگۈم كېلىۇر،
نېيلەين سەۋدايى ئەھۋالى پەريشان كۆسەمن.
ئەقرابا خىيشۇ تىبارىمدىن سورارگە يوق كىشىم،
بۇ جىمەتىدە ئاھۇ ئەفغان ئولدى دائىم ۋەرزىشىم،
فەقرو فاقە شىددەتىدىن ئۆزگەچەدۇر نالەشىم،
نېچەلىك بولدى فەلەك بىدادىدىن ئاخىر ئىشىم،
يوقسە بىر ۋەقتىدە سۇرگەن دەۋرۇ دەۋران كۆسەمن.
مەن ئۆزۈم لوكۇ لوقۇ بىر تۇرفە ھەيرانۇ گەرەڭ،
رەمنىشىنىم دائىما ھەرىتىرە دەنبۇر ئىلە چەڭ،
ئىككى بېتىم ئانچۇنان دەفكىم تىرىشكەنۇ تەرەڭ،

جۇڭلارىم شەيداننى دەستىدەك گىيىدە يوق لەفلىڭ،
ئېڭە كىمىدىن بەرئەلا مەھرۇم نەمايان كۇسەمن.

قىلمادى دەھر ئېلىدىن يا نەسارا قەۋىمىدىن،
يا رەۋاپىز ياكى ھىندىيۇ مەجۇسا قەۋىمىدىن،
يا كى ئەھلى ئەھرەمەندىن يەئنى گۈرمەھ قەۋىمىدىن،
نەيلەر ئېرىدىم قىلسە تەرساپۇ يەھۇدا قەۋىمىدىن،
شۇكىرىم فەرغانە خەلقىدىن مۇسۇلمان كۇسەمن.

سەن ئىشتىت نى نې ھىكايت قىلغۇسى، ئەي ئەھلى ھال،
كىم جۇدالقدىن شىكايت ئەيلەبان قىلغاي مەقال،
ئۇشبو بايسىدىن ئاندە نى ئىرۇر مەن ماھۇ سال،
جوپىبار گۇلشەن فييارىزىدەن تاپگەن كەمال،
بۇلپۇلى شورىدە ئەھۋالى پەرشان كۇسەمن.

ئۆتكەرۇمەن كۈلغەتى دەھر ئىلە مالۇ سالىمى،
ئۆز ئۆزۈمەن ئەيلەبان ھەر يەردە قىلۇ قالىمى،
ئەي بەرادەر تا كۆرۈپ بۇ كۆزدە ئەشكى ئالىمى،
سورىمە مەزمۇنلىقى قىل نېدىن قىياس ئەھۋالىمى،
يازۇ قىش بىر يەردە مۇنداغ ساھىب ئەفحان كۇسەمن.

تاکى خۇرشىد ئالىمە يايغۇسى نۇر ئاقۇ سارىغ،
كامىرانلىغ ئۇزىرە سىزگە يەتمەسۈن رەنجى قاتىغ،
بەزلى ئەتمەكلىكىدە ھانەمغە قىلىپ ھەمپىشەلىغ،
بىر فەقىردىن بىر فەقىرنى دوستلار تۇتماڭ دەرىغ،
مەن دۇئاگوئى مۇقىمىمەن قەدىردان كۇسەمن.

(«بەياز» 170 - بەت)

ئىجىب ھىكمەت قاراڭلار، كەمبەغەلىنى بار ئېتىر ئەتكەنلىكىنىڭ
قىزىل تىلا بىلەن كۆپ ئاقچىدەن سەرشار ئېتىر پاختە،
كى قىشلاقۇ شەھەرلەر بارچەسىن بازار ئېتىر پاختە،
ئىگەر كۆپ ياخشى بولسە ئۆيلىرىڭ ئەنبار ئېتىر پاختە،
قەزارا ئېكمەگەننى تۇرفە بىر بىمار ئېتىر پاختە.

كۆرىڭ ھەم ئۇشىپ يىل قەدر ئىلە قىيمەت تاپىپ كەتتى،
ھەمە دەقان ئېلىنى قىرزىنى ئۆزىن يايپىپ كەتتى،
نېچە بىر ئېكمەگەن ئادەمنى باغرىن داغ ئېتىپ كەتتى،
كى گويا ئېكمەگەندەن بەخت ئىلە دەۋلەت قاچىپ كېتتى،
كىشىكىم ئېكمەسە ئانى زار - زار ئېتىر پاختە.

يە قولغان چاغىدە ھەق ئەمرى بىرلە ياماسە يامخۇر،
ئاچىلغاي قالمايسىن كۆسەك دېگەيسەن گويا كافور،
ۋەيا كۆرگەن دېگەيلەر ياغدىمۇ ئېركىن ھەۋادىن نۇر،
ھەمە دەقان ئېلى ئانى كۆرۈپ ئويلاپ ئۆزىن مەسرۇر،
دېگەيلەر ھەر نە دېسەڭ ئۇشىپ يىل تەيار ئېتىر پاختە.

بىلىڭ بىر نەچچە يىل بېچارەلەر بېبەرگۇ بىر بولدى،
ئاتا ئوغۇلغە باقمىي بىر بىرىدىن پۇر ھەزەر بولدى،
ئېلىن بىتمەي خەلايقلار ئەرا بىھەد زەرەر بولدى،
 يولىن تاپمايكى بەئىزى ئەل گوياكى كورۇكەر بولدى،
كىشىغە يەر يۈزىنى بولماسا گەر تار ئېتىر پاختە.

خۇدانى قۇدرەتى بىرلە نەچچە يىل پاختە كەم بولدى،
ھەمە دەقان ئېلى ۋاؤھىلەتا دەپ پۇر ئەلم بولدى،

يەنە سۇدگەرلەر ئەھلى ئىچەرە كۆپ جەۋرۇ سىتەم بولدى،
غىزاسى بارچەسىنى كېچە - كۈندۈز دەرددۇ غەم بولدى،
قەزا مۇنداغ ئىسە ئەي دوستلار، نە كار ئېتەر پاختە.

ئۇشۇل يىللار ئىرا ئەل بولدى ئىتقا تۇخىمداك مەئدۇم،
ھەمە ياشۇ قارى ئۇشبو جىوهەتدىن بولدىلەر مەغمۇم،
دېمەس ئېرىدى بارى ھەم فىئلىمىز بولدىمۇ ئىكىن شۇم،
بەرادەرلەر ئەمەسمۇ بۇ ھىجابى غەيىب ئارا مەكتۇم،
كى ھەق ئۆز ئۇمرى بىرلە بارچەگە ئىسار ئېتەر پاختە.
(«بەياز» 174 - بەت)

فەزلى

فەزلى نەمنىگانى ئەسلىي ئىسمى گەبىدۇلخەرىم بولۇپ، 18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياشاپ ئىجاد قىلغان تالانتلىق ئۆزبېك شائىرى ۋە پېتىشكەن ئەدەبىياتشۇناس، شۇنداقلا ئىقتىدارلىق ئىجتىمائىي پائالىيەتچى. فەزلى ئەمىر ئۇمەرخاننىڭ ئەڭ يېقىن بۇراھەرلىرىدىن بىرى. ئۇ ئەمىر ئۇمەرخان دەۋرى (1809-1822) ده، قوقاندىكى ساراي شائىرلىرىغا باشچىلىق قىلىپ، ئىينى دەۋر ئەدەبىيات سەئىتىنىڭ راۋاجىلىنىشى ئۈچۈن تېگىشلىك ھەسسى قوشقان. شۇ دەۋرلەرde فەزلىنىڭ «شاھنامە» ناملىق زور ھەجمىلىك ئەسىر يازغانلىقى مەلۇماتلاردا قدىت قىلىنغان بولسىمۇ، بۇ ئەسىر بىزگە ھازىرغىچە پېتىپ كېلەلمىگەن.

فەزلى 1821 - يىلى بىرقانچە شائىرلار بىلەن بىرلىشىپ «مەجمۇئەئى شائىران» (شائىرلار توپلىمى) ناملىق چوڭ تىپتىكى تەزكىرە تۈزگەن، بۇ ئەسىرگە ئۇ ئۆزىنىڭ غەزەل ۋە قىسىدىلىرىنى كىرگۈزگەن. ئۇنىڭدىن باشقا فەزلىنىڭ ئۆزبېك ۋە پارس تىلىدا يازغان غەزەل، مۇخەممەس، رۇبائىي ۋە تۈپۈقلۈرى ئىينى دەۋرde تۈزۈلگەن مەجمۇئە ۋە بىياز لاردا ناھايىتى كۆپ ئۇچرايدۇ.

غەزەل

گۈل يۈزىڭدە زۇلغىڭنى باغ ئەرا نەمایان قىل،
 لاله بىرلە سۇنبۇلنى داغ ئېتىپ پەرىشان قىل.
 لالەگۈن قەبا جەيىن تۈگەمىسىن ئاچىپ گەھى،
 گۈل ياقسىنى چاڭ ئەت لاله باغرىنى قان قىل.
 دەۋلەتى ۋىسالىڭنى شۇكىرىن ئەقىمەگەنلەرنى،
 غەم ئوتىغە داغ ئەيلەپ، مۇبىتەلايى ھىجران قىل.
 ساقىيا، يۈزىڭ ئەكسى قىلىدى بادەنى گۈلگۈن،
 لالەرەڭى ساغىر تۇت بىزمىنى گۈلىستان قىل.
 ئەي كۆڭۈل، خەرابىڭە كەلسە ياشۇرۇن دەردى،
 ۋاقىف ئولماسۇن مەردۇم كۆز ئۆپىنەدە مەھمان قىل.
 ئاشقى تەلەبكارىاڭ مەردىلەرنى شاھىدۇر،
 بۇسەئى دەھانىڭدىن نەزەر شاھى مەرداڭ قىل.
 فەزلىيا، ئەمېر سۇلتان دەرگەھىغە يول تاپساڭ،
 كۆزلەرەڭگە تۈغراغانى سۈرمەئى سۇلەيمان قىل.

(«بەياز» 140 - بەت)

مەسەنەۋى

ئېرۇر خىسلەت ئول كاشغەرى شائىرى،
 كى تۈتىيۇ بۇلۇلنى ئولدۇر بىرى.
 مۇزايىنلەرنى بارچە تەھسىن ئېرۇر،
 خەتادىن مۇئەررا بارى چىن ئېرۇر،
 بولۇپ شېئرى سۇلتانغە تېبىئىيەتى،

ئىتائەت ئېرۇر شاھقا نىيەتى.
كۆڭۈل رىشتەسىن كاشغەردىن ئۆزۈپ تۈزۈپ دەرىجىدا
بۇ خوقەند ئەرا ئىستىقامەت تۈزۈپ.
بەر اىيا ئەملىرى فەلەك ئىقتىدار،
دۇئاگوبلۇق ئىليلەدى ئىختىيار.
يەتىپ ئاندە چۇن سىتتە دار اىي ڈەھر،
باقىلۇپ تەختى فەرمانىدە يەتى شەھر.
ئېرۇر بۇ غەزەل ئۆل خىرەد پىشىدەن،
فرەھ تاپتى فەزلى بۇ ئەندىشەدەن.
(«بەيازى ھەزىنى» 86 - بەت)

مۇرەببەئلەر

سەتمەن باشلادى ماڭا زۇلمىكىم، سەتمەن باشلاخىن
ستەم ئەتتى جەۋرۇ جەفالارىڭ، سەتمەن قىشكىڭ
كى ۋەفاغە ۋەئەدلەر ئەيلەبان، سەتمەن رەمىسەن
قانى ۋەئەغە ۋەفالارىڭ.

رۇخى ماھ ئۆزە خەتى مۇشكىسا،
لەبى لەئلى نۇكتەئى جان فەزا،
كۆزۈ قاشى هەر بىرى خۇش ئەدا،
مېنى ئۆرتەدى بۇ بەلالارىڭ.

كى ھۇسن مۇلكىنى شاھىسىن،
ئېشت ئاشق ئەھلىنى دادىنى،
كى فىراقى سىينەسى چاڭىنى،
ساڭا ئەرز ئېتىم فۇقىرالارىڭ.

ماڭا ناز قىلدى تەغافۇلىڭ،
دىلۇجان دۇئاغە يۈگۈردىلار،
كۆز ئۇچى بىرلە قارادىڭ كۈلۈپ، لەلە رەلغايى
تەلەبىگە يېتى بۇ گەدارلىڭ.

مەھى ئارەزىڭنى خەيالىدە،
كۆيەمن فىراق ئىلە جەۋىرىدە،
كەفى خاك بولدى ۋۇجۇدىمىز،
يەنە كېتىمەدى بۇ بەلاڭارىڭ.

نەچە يېل كۆڭۈل كېچەلەر فيغان
قىلىپ ئۆتەين ئانى كويىدە،
دىلى تاشدۇر ئەسىر ئەيلەمەس،
بۇ فيغان ئىلە بۇ نەۋالارىڭ.

دىلۇ جانى فەزلىئى ناتەۋان،
ساڭا مۇتىزىر كۆزى تىغران،
ھەمە دەم كۆڭۈلدە مۇھەببەتىڭ،
تۈنۈ كۈن دىلىمە دۇئالارىڭ.

(تىپ - 201) («بىياز» 159 - بىت)

مۇرەببەئى فەزلى

يا رەب، بۇ جەھان ئىچىرە كەلدىۋۇچە سېنى دەرمەن،
ئۇمرىمنى گۈلى تاڭلا سۇلدۇچە سېنى دەرمەن،
بىر بەندەئى ئەققرىمن ئۆلدۈچە سېنى دەرمەن،
ئۈل شوخ سىتەمگەردىن دۇندۇچە سېنى دەرمەن.

ئاللهم يۈزىنى كەزدىم، جانانە، سۇراغىنگەدە، ئەرزىمنى دېگەي ئېرىدىم، تۇرسىنى قۇلاغىنگەدە،
بولغاي ماڭا ئۆز دەردىم قويىمە يەنە داغىنگەدە،
مىشگانلىرى خەنجىرد دۇندۇقچە سېنى دەرمەن.

بۇ نالەيۇ ئاهىمنى كۆك سارى يەتۈرگەندە، خۇبلارنى قاتارىدە نامىمنى بىتۈرگەندە،
شۇكىرغە زۇبانىمنى ھەر دەمدە كېتۈرگەندە،
ئۇل تىللەرى شەكەردىن دۇندۇقچە سېنى دەرمەن.

ئىبيان چۆلىدە كەزدىم مويمىنى سەفىد ئەيلەپ،
دائىم ئەمەلمىم يۈرۈمۈم جۈرىمىنى جەددى ئەيلەپ،
سائىقا قىلامەن زارى فەزلەڭدىن ئۆمىد ئەيلەپ،
دىلبىر يۈزى ئەھەردىن دۇندۇقچە سېنى دەرمەن.
(«بىياز» 165 - بەت)

مۇھىتمىلاتى فەزلى

(تىپ - ٢٠١٣ء)
ئەي پەرۋەش، گۈل يۈزىڭدىن پەرددە ئال،
كىم غەمىڭدىن كۆزدە ياشىم بولدى ئال،
يار بولغايلار سائىقا مەھىشىر كۈنى،
ئەھەدى مۇختار ئىلە ئەسھابۇ ئال.

بادەسىز بېتابىمەن بۇ كېچەمەن،
لەئىلەك ئىستەب ئەمدى جاندىن كېچەمەن،
ساھىلى مەقسۇدە يەتگەيمەنەن دېپ،
كۆز ياشىم دەرياسىدە سۇ كېچەمەن.

دەپلۇغىن * ئەسقانى رەپلۇن رېتقايدى
 بىندۇامەن يارى كۆزۈ قاشىدىن، ئەل
 تەلبە كۆڭلۈم كەلمەس ئانىڭ قاشىدىن.
 كاپىرۇ مۇئىمن ئانىڭ لەپىر انىدۇر،
 گاھى ئىزهار ئائەتتى ئانى قاشىدىن،
 ئول پەرى جانىمغە ئوتلار ياقەددۇر،
 كۆيگەنەم كۆڭلىخە ياخشى ياقەددۇر،
 ئىشقىدىن ھەر يان توشۇپ جىسمىمە چاك
 قىلامەن، سپراھەنەم بىياقدۇر. قىل
 ئەي سىلۇ قامەت، باشىمغە سايە سال،
 تابىلەر گىيسۈي ئەنبىر سايە سال،
 ئىشقا سەھر اسىدە، ئەي سەرۋى رەۋان،
 سەل ئېرۇر ئەشكىم ئاياغىڭ سايە سال.

 هەمنىشىن ئەغيار مەتنا ئول يارەددۇر،
 كۆكىرەكىم ھەسرەت ئۇنىدىن يارەددۇر،
 مەيى بىلە ساقى ھىمايمەت بولماسە،
 شىھنەئى هىجران يۈرەكى يازەددۇر.

 ئەي مۇھىبىلەر، يەتسەڭىز گەر يازەسىز،
 گۈل ئاياغىدە خۇمارى يازەسىز،
 گەر مەن ئۆلسەم تۈرېتىمىنى باشىغە،
 گەشتەئى پەرسۇفددۇر دەپ يازەسىز.

*   *

ئارەزىڭ گۈلزارى جەننەت باغىدۇر،
 تارى زۇلفيڭ جان قۇشىنى باغىدۇر,

هەلقەئى زۇننارى زۇلفىڭ دەۋر
 كاپېرى ئىشقى ئولماغانلار باگىدۇر.
 ئۇل پەرى تا ئەيلەدى خۇررم بۇخار،
 دۇدى ئاھىمداور فەلەك ئۇزىرە بۇخار،
 گۈلنى رۇخسارى دېگەن فەرق ئەتمەدى،
 كىم لەتاقفەت ئىچەرە ئۇل گۇلدۇر، بۇ خار.

ئەر كېرەك ئۆرتهنسە كۆيىسى يالىنە،
 يارە يېب ياتسە ئاتىنى يالىنە،
 ئىت ئۆلۈمى بىرلە ئۆلسۈن نامۇراد،
 ئۆرتهنسەپ ئۇل دۇشمەنسە يالىنە.

بويىنۇغە نىسبىت چۇ ئەتتىم يارۇمى،
 ئۇل خىجالەتدىنكىم ئەتتىم يارۇمى،
 تارى مويىنى زەكاۋەتكە بېرىھى،
 يا مىسىرنى يا ھەلەبىنى يا رۇمى.

نەۋەختىم زۇلفىدىن ئاچقان چاغدا، چىن،
 مۇنقة ئىلىدۇر رەشكىدىن ئاھۇيى چىن،
 چىنۇ ماچىن زۇلفى فەرمانىدەدۇر،
 بۇل سۆزىم يالغان ئەمەسدىر بارچە چىن.

(«بېياز» 123 - بەت)

لە «ئىسىتىنە مەتكەنلىك» رەپى - ٤٦٨١ تىقىنە

فۇرقةت

زاكىرجان خالمۇھەممەد ئوغلى فۇرقت ئۆزبېك كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە دېموکراتىك ئەدەبىياتى سەھنىسىدىكى مۇھىم نامايىيەندىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ۋەتەنپەرۋەرلىك، مەربىپەتپەرۋەرلىك، تەرەققىيەرۋەرلىك ۋە خەلقچىلىق ئىدىيىسىنىڭ تەرغىباتچىسى. ئۇ تالانتلىق شائىر، ماھىر خەتنىتات، مۇزىكانىت، ئىقتىدارلىق تېۋىپ ۋە ئاكتىپ ئىجتىمائىي پائالىيەتچى. ئۇ يىدە ئەللەر ۋە مىللەتلەر دوستلۇقنىنىڭ ئاتەشىن كۈيچىسى.

فۇرقت 19 - ئەسرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىكى ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ راۋاجىلىنىشىغا زور ھەسسىه قوشقان شائىر بولۇپ، ئۇنىڭ ئىجادىيەتى شۇ دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتىغىمۇ بىلگىلىك تەسىر كۆرسەتكەن. شائىر ئىجادىيەتىنىڭ ئەڭ مەھسۇلدار دەۋرى شىنجاڭدا ئۆتكەن بولغاچقا، ئۇ ئۆزبېك خەلقنىڭلا ئەمەس ئۇيغۇر خەلقنىڭمۇ سۆبۈملۈك شائىرى.

فۇرقت 1859 - يىلى 3 - ئايىنىڭ 1 - كۈنى پەرغانە ۋادىسىدىكى قوقەن شەھىرى غىشىكۈرۈك گۈزەرى كونا بەشىپرىق مەھەللەسىدە ئۇششاق تىجارەتچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۆسمۈرلۈك ۋە ياشلىق مەزگىللەرىدە ئۆزبېكىستاندىكى ئالىي بىلىم يۇرتىلىرىدا ئىلىم تەھسىل قىلغان ۋە ئۆزبېك، پارس كلاسسىك ئەدەبىياتىنى ئىجتىوات بىلەن ئۆگەنگەن.

فۇرقت 1873 - يىلى «ماھلەر ئايىم مەدرىسى» گە كىرىپ ئىلىم تەھسىل قىلغان، 1879 - يىلى يېڭىمەن (هازىرقى فەرغانە شەھىرى) گە بېرىپ تىجارەت شۇغۇللانغان، شۇ مەزگىلدىن باشلاپ فۇرقت (ئايرىلماق، بولماق) تەخەللۇسى بىلەن ئىجادىيەتكە كىرىشكەن ۋە ئەل ئارىسىدا تونۇلغان. ئۇ 1882 - يىلى خوجەنتكە ۋە شۇ يىلى 6 - ئايىدا تاشكەنتكە كېلىپ بىر مەزگىل «كۈكۈلداش - مەدرىسى» دە تۇرغان. 1890 - يىلى 4 - ئايىلاردا تاشكەنتدە چىقۇناتقان «تۈركىستان ۋىلايتتىنىڭ گېزتى» رېداكىسىسىدە تەرجىمان ۋە مەسىلەتچى بولۇپ ئىشلىگەن. (مەلۇماتلاردا فۇرقتتىنىڭ ئەينى دەۋر رۇس تىلىنى ئۆگەنگەنلىكى قىيت قىلىنغان). ئۇ بۇ مەزگىللەر دە هەر خىل ژانزىلاردا ئەسىرلەر يېزىپ ئەل ئارىسىدا ناھايىتى زور شۆھەرت قازانغان ۋە ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتتىنىڭ تەقىب ئاستىغا ئېلىشىغا ئۇچىنغان.

فۇرقت 1891 - يىلى مەلۇم تارىخي ۋە ئىجتىمائىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ۋەتىنىدىن ئايىلىشقا مەجبۇر بولۇپ، تاشكەنتدىن يولغا چىقىپ نۇرغۇن مەملىكتەرنى ئايىلىنىپ زىيارەت قىلىپ، 1893 - يىلى رايونمىز شىنجاڭنىڭ يەركەن شەھىرىگە كېلىپ بۇ گۈزەل دىيارنى ھەم سەنئەتسۆيەر ئۇيغۇر خەلقىنى چىن دىلىدىن ياقتۇرۇپ قالغان ۋە بۇ جايىدا ماكانلىشىپ بۇ دىيارنى «مېنىڭ ئىككىنچى ۋەتىنىم» دەپ ئاتىغان.

فۇرقت يەركەندە كىچىك كۆلبىشى مەھەللەسىدە ئۇلتۇر اقلاشقان ۋە رەستىدىكى «سۆگەت سارىيى» نىڭ يېنىدا تېۋپىلىق دۇكىنى ئېچىپ، تۇرمۇشىنى قامىدۇغان. ئۇ 1909 - يىلى 51 يېشىدا بوغۇز ئاغرىقى كېسىلى بىلەن يەركەندە ئالەمدەن ئۇتكەن. ئۆزلىرى بىلەن 16 يىل ھەمنەپەس بولۇپ قەلبىلىرىدە ھۆرمەت تۈيغۇسى ئويغۇقان بۇ سۆيۈملۈك شائىرنىڭ مېيتىنى يەركەن خەلقى داڭدار مەھەللەسىدىكى ئۆزبىكلەر قەبرىستانلىقىغا

دەپنە قىلغان. شىخ بىزىقەت ئەمەن بىزىقەت دەپنە قىلغان. شىخ بىزىقەت ئەمەن بىزىقەت دەپنە قىلغان.

فۇرقةت بىزگە ئالىيچاناب پېزىلەت ۋە مول ئەدەبىي مىراسلىرىنى قالدىرۇپ كەتتى. ئۇنىڭ بىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئەسىرلىرى تۆپلىنىپ 1988 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن «فۇرقةت تاللانما ئەسىرلىرى» دېگەن نامدا نەشر قىلىنىدى. فۇرقةت بىر ئۇمۇر گۈزەللىك ۋە ھەققانىيەت ئىزدەپ جاھان كېزىپ غۇرۇبەتچىلىككە ئۆتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇ قوللىدىكى قەلمىنى تاشلاپ قويىدى. ئۇ گۈزەل ھېس - تۇيغۇغا باي، ئىنكااسى ناھايىتى تېز، ھازىر جاۋاب، يۇمۇرسىتىك روھقا ئىگە ھېسىسىياتچان شائىئر بولۇپ، ئۇ گۈزەللىكىنىڭ كۈچىسى ئىدى. ئۇ ئۆز ئەسىرلىرىدە ئاياللار ئوبرازىنى ئىنتايىن گۈزەل سۆزلەر بىلەن مەدھىيلىپ ناھايىتى يارقىن ياراتقان بولۇپ «ئايال» دېگەن بۇ ئاتالغۇ «گۈزەللىك، ۋاپادارلىق، مۇلايمىلىق، نازۇكلىق، رايىشلىق، سەممىمىي ۋە ساداقتمەنلىك، شۇنداقلا مەڭىۇ تۈزىماش خۇش پۇراق گۈل، ھياپلىقنىڭ ئارامبەخش بۇلىقى» دېگەن سۆزلەر بىلەن تەڭىداش مەتىدە ئىشلىتىلگەن. ئاياللار ئوبرازىنى مۇشۇنداق گۈزەل سۆزلەر بىلەن زىننەتلەپ كەلگەن. فۇرقةتنىڭ تۆۋەندىكى «خاتۇن» ھەجقۇيىسىنى يېزىشى نازۇك ۋە گۈزەل تەبىئەتلەك شائىرنىڭ ۋەتىنىنى تەرك ئېتىشىدىكى ئىجتىمائىي سەۋەبلىرىنىڭ بىرى بولۇشى مۇمكىن دەپ پەرەز قىلايىمىز.

ھەجۇئىي فۇرقةت

مەرد بولساڭ سىررىڭ ئايىتىما، ئاشكار ئەيلەر خاتۇن،
ھەر زەمان ئايىنە تەبىئىخنى غۇبار ئەيلەر خاتۇن.
قىلغۇسى يۈسۈف كەبى مەھبۇسى زىندانى بەلا،
گەر زۇلەيخادەك مۇھەببەت ئاشكار ئەيلەر خاتۇن.

جەۋىرىدىن ئاخىر ئەزىمەت يولىنى تۇتغايى كېشى،
 بۇ كەسافەت بۇيىلە مەھرۇمى دىيار ئەيلەر خاتۇن.
 ئاغرىسىه باش ماڭا يۈك تۇشتى دەپ، ئەچكۈ ئالىپ
 گوشتو ياخ ئۆيدىن ئوغۇرلاپ قوشىنخە ساقىپ ئانى،
 كەلسە سانقۇچى مەزەڭ سەرفى ئىپار ئەيلەر خاتۇن.
 كەلسە بىر مەمان جەۋان سورەت ئەگەر تاشقارىگە، زەھىجە
 بەچەدۇر دەپ نەئەر تارتىپ شەرمىسار ئەيلەر خاتۇن.
 يوق لىباس ئەڭىنەدە دېپ بىر ئاي ھېيتىدىن ئىلگەرى، زەھىجە
 كۆزگە غەۋغانلار سالىپ ئالەمنى تار ئەيلەر خاتۇن.
 باۋەر ئەتمەس سۆزلىسەڭ بىر نەچە ئەزروۋى كىتاب، زەھىجە
 پالبىن يالغان سۆزىنى ئىتتىبار ئەيلەر خاتۇن.
 ياتماساڭ ئالدىدە بىر كېچە كۆڭۈلىسىز بولىدى دەپ، «اللّٰهُ
 باشۇ ئىككى تەتقىخە يەتمىش تۇمار ئەيلەر خاتۇن. قەنمىيكانە
 ئەلخەرەز، بۇ بەدىرىشتنى رايى بىرلە يۈرمەسەڭ،
 فۇرقەتا، دائىم پەرىشان رۇزىكار ئەيلەر خاتۇن. قەندىلتىلە
 («بىيازى ھەزىنى» 215 - بەت)

تەققىقە رېتىلە

سەئەلە ھەلبە ئەشكەن، لەم توڭى ئەشكەن ئەلساھىر،
 نەقەتكە ھەلبە ئەنەن، نەقەتكە ھەنبىك نەمعن،
 كاب، زەنلىقنى رەغىبەنە بىلەن رەھىسەن، زەنلىق خەلخە
 نەقەتكە ھەلبە ئەشكەن تەبىەنە ھەنامەلخەمانى، زەنخەن

كامل خارزمى

مۇھەممەد نىياز كاميل خارزمى تالانلىق شائىر، مەشھۇر كومپوزىتور، ئۇستا خەتنات، يېتىلگەن ئالىم ۋە تەجربىلىك سىياسىي ئىرباب بولۇش بىلەن بىرگە پىشقان ترجىماندۇر.

مۇھەممەد نىياز كاميل خارزمى 19 - ئىسرىنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا خارزم ئەدەبىي مۇھىتىدا ياشاپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان بولۇپ، 1864 - يىلىدىن باشلاپ بەدىئىي ۋە تارىخي ئىسرەلەرنى تەرجىمە قىلىپ، كەڭ خەلق ئاممىسىغا تونۇلغان. ئۇنىڭ ئىسرەللىرى قولياز مىلارغا ۋە تاش باسما تۈپلامارغا كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇ ئىسرەلەرنىڭ ئاز بىر قىسىملا بىزگىچە يېتىپ كەلگەن. ئۇنىڭ پارس تىلىدىن ئۆزبېك تىلىغا تەرجىمە قىلغان بەرخوردار تۈركىمەننىڭ «مەھبۇبول قولۇب» («مەھافىل ئارا») ئىسرى ۋە ھۇسمىن ۋائىز كاشىفىنىڭ ئوغلى ئىلى سەفيينىڭ «لەتاييفۇز - زەراييف» ئىسرى ئەبۇ رەيھان بىرونى نامىدىكى شەرقسۇز سلىق ئىنسىتتۇتىدا 884 - ۋە 4502 - نومۇرلۇق تىزىمىلىكتە ساقلانماقتا.

غەزەللەر

گەر ئالىسە ئىلکىگە ئول ماھ تەنبۇر،
چېكەر ئوتلۇغ كۆڭۈلدەك ئاھ تەنبۇر
قىلۇر مۇتر بىۋەشىمنىڭ فۇرقتىدە،

دهما دهم نالهئى جانگاھ تەنبۇر
غەمىڭىدىن ناله ئېيلەردە تۇنۇ كۈن،
ماڭادۇر ھەمدەمۇ ھەمراھ تەنبۇر،
بولۇرمەن غەم سەقلىدىن سەبۈكبار،
ئەيان قىلسە گەر ئىشق ئاللاھ تەنبۇر،
جەهاندە سازنىڭ ئەنۋائى كۆپدۇر،

ۋەلى ئىستەر گەدابۇ شاھ تەنبۇر،
بولۇر ئۇششاق، ئەي مۇتىپ، ئەسپىڭ،
ئالىپ ساز ئېيلەسەڭ دۇگاھ تەنبۇر،
قىلۇر سەبىرى مەقامات ئول جىھەتنىن،
ئىرۇر كامىلگە خاتىر خاھ تەنبۇر.

(«بەيار» 50 - بەت)

قويمە گۈلزار ئەرا قەدەم گۈستاخ،
ياتىش ئاندە نەچە سەنەم گۈستاخ.
خاكى ئەجزاسىدىن ئېرۇر مەدفون، «بەنەنە»
نەچە دار ئۇنچە جىسمىنى گۈستاخ.
يەل غۇبارى ئارا بىل ئالۇدە، سەھىپى سەھىپى
قىلما ئانلارنى ئۇيقۇدىن بىدار،
چالىبان نەغىمە زىرۇ بەم گۈستاخ.
ھەم شاھەنشاھلار جەنابىدە،
ئۇرماغىل لاف بىرلە دەم گۈستاخ.
ئاجىزانە مۇرادىڭ ئەت مەئرۇز،
بول تەكەللۇم قىلۇردا كىم گۈستاخ.
ئەرزى ھالىڭى سىفتە ئېيلەر ئىسەڭ،

بىتمەگىل سەفەھەغە رەقەم گۇستاخ. (تىپ - ٤٨ - بەت)
هەر نېچۈك ئەمەر قىلسە مەئمۇر ئول،
دېمەگىل لاف ئىلە نەئەم گۇستاخ.
هەر نېچە مەھرەمۇ مۇقەرەب ئىسەڭ،
فىئۇ خۇلقىڭنى قىلمە ھەم گۇستاخ.

بولمە ھەزلى مۇتاپىبە ئارامىم،
گەر سىنى بىلسە مۇھەتەرم گۇستاخ.
بولمە كامىل ھۆزۈرى ئەشىرفەدە،
بىل ۋۇجۇدىڭنى چۈن ئەددەم گۇستاخ.

(«بىياز» - 51 - بەت)
ئىگىنگە كىيدى تاكى نىگارىم قىزىل لىباسى،
كۆرگەندە ئالدى سەبرۇ قەرارىم قىزىل لىباسى.
رەڭىگىمنى زەئىران كەبى قىلدى سارىغ كەمەر،
تا ئەنتى ئەشكىمۇ دىلى زارىم قىزىل لىباسى.
كۆرسەتىمە ئانەشىن گۈلۈڭ ئې باغان مائىا،
ئول سەرۋ ئۇستىدە گۈلنارىم قىزىل لىباسى.
گۈلگۈن بۇلۇت كەبى كۆرۈنۈپ مەھر ئۇستىدە،
چۈن زەررە ئالدى سەبرۇ قەرارىم قىزىل لىباسى.
بۇركى قاراسى قىلدى قارا رۈزىگارىمى،
قان ئەنتى چەشمى لەئلى نىسارىم قىزىل لىباسى.
چەھرىمىنى ئەسەر ئەنتى تۆكۈپ قان ياشىم مۇدام،
تەبدىل ئېتەر خەزانىغە بەھارىم قىزىل لىباسى.
خۇرشىد ئۇرا شەھقى كەبى جىلۋە قىلۇر ئىيان،
كىيىگەن زەماندە مېھرى ئۇزازىم قىزىل لىباسى.
دېدىمكى كىمنى قەتل قىلۇرسەن قىزىل كىيىپ،

كىيمەك دېدى ھەمىشە شىئارىم قىزىل لىباسى.

قەبرەمدىن ئەتتى قان ياشىم ئەندىغان تەرەششۈرىنى،
كۆرگەن دېگەي كىيپىمۇ مەزارىم قىزىل لىباسى بىلەتلىك
گۇلەڭ بادە نۇشاسى ياقماس دىماغىمە،
كامل كەبى چۇ يازدى خۇمارىم قىزىل لىباسى.
(«بەياز» 53 - بەت)

بەهار ئەيىامى بولمىش گۈلشن ئىچەرە، ئەي سەنەم كەلگىل،
ئۈلۈسىدىن قىلغالى دەم شىدەتى رەنجىنى كەم كەلگىل.
گۈلى رۇخسarıنىڭ سەرۋى قەدىڭنىڭ ئازار ۋۇسدا،
قلۇر تۇتىيۇ قۇمرى تۈنۈ كۈن ئەلھانۇ نەغەم، كەلگىل.
بەهار ئاسا نەسىمى رۇھ پەرۋەر ئېيتۈرۈپ ھەر يان،
گۈل ئاچىمەققە چەمەنلەر ئىلەمەنىدۇر باغ ئارا شەمشاد،
قىلىۇرغە قەددىن ئانىڭ قامەتتىڭ ئالىدە خەم كەلگىل.
پېيامى نۇش ئەيلەپ ئىشرەت ئەفزا بادە سۇبوھۇ شام،
كۆڭۈلنى جامىدىن مەھۇ ئەيلەمەككە زەڭگى غەم كەلگىل.
توشاپدۇر يوللەرىنىڭ ئۆزۈرە خىابانلەرگە گۈلبەرگىن،
قويارغە ئۇشىپ پائىئەندىز ئۇستىغە قەدەم كەلگىل.
چەمنى سەيرىغە كەلسەڭ ھەر قاچان، ئەي خۇبىلەر شاهى،
شۇكۇفە بىرگىدىن باشىڭ ئۇزە ساچقايى دەرمە كەلگىل.
شەباب ئەيىامىيۇ گۈل مەۋسۇمى ئېرىمەسدىرۇر جاۋىد،
بۇ كەم فۇرسەت زەماننى ئەمدى ئاڭلاب مۇغۇتەنم كەلگىل.
رۇخى گۈلگۈنىڭ جامى ۋىسالىڭ ھەجريدە دائىم،
بۇ گۈلشن ئىچەرەدۇر كامىلگە سەنسىز مادەسەم كەلگىل.
(«بەياز» 54 - بەت)

ئەي لەئى لەبىڭ مېنىڭ ھەياتىم،
 چەشىڭ داغى بائىسى مەماتىم،
 خۇرىشىدى ئۇزارىڭ ئالىدە يوق،
 زەررە كەبى تاقھەتۇ سەباتىم.
 ئىشلىخە ئېرۇرمەن ئۇيىلە پابەست،
 كىم مۇمكىن ئەممەس يانە نىجاتىم.
 بۇ ئىسمەت ئىلە دېمەك خەتادۇر،
 ئىنسان سېنى، ئەي مەلەك سىفاتىم.
 سەرگەشتەمن ئىشق ئەرا فەلەكتۈر،
 ئەفغان ئىلە ئاھۇ ھادىساتىم.
 ھەجريڭدە چۇ ئۆلمىدىم غەمىڭدىن،
 كۆرسەم يۈزىڭ ئۆلتۈرۈر ئۇيىاتىم.
 خالۇ خەقى ۋەسفىنى يازارىدە،
 خامە مىزەمۇ كۆزۈم دۇۋاتىم.
 تاپىلدى قەددۇ يۈزىڭ ماڭا كام،
 يوق سەرۋ ئىلە گۈلگە ئىلىتىفاتىم.
 خۇشراق ماڭا چىقسە شاھلىقىدىن،
 كامىل كەبى قوللاقلۇڭدە ئاتىم.

تەككەن بىھىشىت («بىياز» 55 - بىت)

تەللىك بىلە ئەلەكلىك.

ن بىلە ئەنەنلە ئەنەنلە ئەنەنلە.

تەللىك بىلە ئەلەكلىك بىلە ئەلەكلىك.

لەبىڭدىن بىھىشىت ئىچەرە كەۋەسەر فىدا،
 سۆزىڭغە سەدەف ئىچەرە گەۋەھەر فىدا،
 يۈزۈ زۇلۇنى سۇنبۇلۇ گۈل ئەسىر،
 خەتۇ خالىڭ مۇشكۇ ئەندىر فىدا.

ئۇزارۇ لەبۇ قامەتۇ چەشمىڭە،
 گۇلۇ غۇنچەۋۇ سەرۋۇ ئەبەر فىدا.
 قەدەمىڭىخە ھەم تەخت ئېرىرۇ تەختىپا،
 ئانىڭىدەككى باشىڭىڭە ئەفسەر فىدا.
 باشىخىدىن نېڭە ئايلانۇر سۇبەھۇ شام،
 ئايىو كۈن ساڭا بولماسە گەر فىدا.
 كۆزىمەدەك نېڭە بولدى لەبرىز ئەشكە،
 لەبىڭىخە ئەمەس بولسە ساغەر فىدا.
 ھەمىشە كۆتۈرمەس باشىن سەفەهەدىن،
 خەتىڭىخە مەگەر بولدى مەستەر فىدا.
 قويار باش ئىياغىڭىخە نېچۈن ساڭا
 ئەمەس بولسە زۇلۇنى مۇئەنبىر فىدا.
 يولىڭىخە ئاچۇق چەشمى ھەيرانى كەبى،
 سەڭا بولغالى مىھەرى ئەنۋەر فىدا.
 فىدا بولسە كامىل ئاڭا خۇبلەر،
 نېتاڭ بولغۇسى شەهدۇ شەككەر فىدا.

(«بەياز» 57 - بەت)
 ئەي خۇسرەۋى كىشىۋەرى مەلاھەت،
 ئەيلەر ساڭا خۇبىلار ئىتائەت.
 كافۇر كۆزىڭ ئۇلدى ئافەتى جان،
 ئىمەنمە كۇفرى زۇلۇڭ ئافەت.
 ئىشقىڭىدە كۆڭۈلىنى، ئەي پەرىۋەش،
 چالى ئەيلەدى خەنچەرى مەلامەت.
 كۆز چىھەرەگى ئەسقەرىمە سالسۇن،
 كىم ئىستەسە ئىشقىدىن ئەلامەت.

سەنسىز غەمۇ دەرددۇر رەفتىقىم،
 قىلىدەڭ نې بولۇر ماڭا رەفاقت.
 ۋەسىل ئىسىمە ھەجر رەنجى چەكىمىي،
 كىم كامىنى تاپتى بىرىازەت.
 يارنىكى يۈزى گۇلدۇرۇر، قەدى سەرۋ،
 كامىل ساڭا سەرۋۇ گۇل نې ھاجەت.

(«بەياز» 58 - بەت)

*

ماڭا زۇلمىن كەم ئەتمەس گۇنبەزى دەۋار بىر سائەت،
 تۆكەر غەم خىرمەنن باشىمغە يۈز خەرۋار بىر سائەت.
 نې ئول ئايىدىن كېلۈر يىللار ئارا بىر ۋەسىلى پەيغامى،
 نې ئانىڭ مەجلىسىدىن ئايىرلۇر ئەغيyar بىر سائەت.
 نې ئەھۋالىمنى ئەرز ئەيلەرگە ھامىيۇ مەئىيەتىم بار،
 نې شەھ يىللار دەھالىم ئەيلەر ئىستىفسار بىر سائەت.
 كەمە بىر خىزمەت ئەتسەم ئەيلەگەن ئۇرنىغە يۈز تۇھەت،
 ئەسەلخە زەھر، گۇل ئۇرنىغە سانچار خار بىر سائەت.
 بولۇپ بىگانەۋەش يىللار يامانلىغ ئاشكار ئەنتى،
 كىمەكىم ئاشنانلىغ ئەيلەدىم ئىزھار بىر سائەت.
 يېتىر، ئەفغانىكى، نادان دوستلارنىڭ ئىختىلاتىدىن،
 كۆڭۈل ئايىندىسخە يۈز تۇمان زەڭگار بىر سائەت.
 جەھان پەستۇ بەلەندى، ساقىيا قان قىلىدى كۆڭلۈمنى،
 مېنى مەسەتۇ مۇدام ئەت قويىماغىل ھوشيار بىر سائەت،
 بولۇر ھەر سائەتىم بىر كۈن كۈنۈم يۈز يىلىم مىڭ ئاي،
 ماڭا لۇتقى ئەتمەسە شاھى فەلەك مىقدار بىر سائەت.
 ھەمىشە ئۆز تەممە شاھى جەھاندىن ئۆزگەدىن، كامىل،
 دېسەڭ بولماي جەھان ئىچىرە زەلىلۇ خار بىر سائەت.
 («بەياز» 59 - بەت)

مۇخەممەس

ماڭا قىلماي ئىرسال پېغاملار،
چەمن سەھىنە سۇبىھى ئىلە شاملار،
رەقىيم ئىلە نۇش ئېتىپ جاملار،
ئالىپ خەلقدىن سەبرۇ ئاراملار،
دەلىئاراملاردۇر، دەلىئاراملار.

كۆزۈم گىرىيەسى چەشمى بادامىدىن،
كۆڭۈل قانلىغى لەئلى گۈلغا مىدىن،
مۇقەيىيەدىلىغىم زۇلغىنىڭ دامىدىن،
ماڭا سېبىھەلەر فۇرقەن ئالامىدىن،
قارا شاملاردۇر، قەرا شاملار.
قارا قاشلارىڭدۇر، قەددىم نۇن قىلان،
قىزىل يۈزىڭ ئەشكىمنى گۈلگۈن قىلان،
لەبىڭدۇر يۈرەك باغرىمنى خۇن قىلان،
مەنى ئىشق دەشتىدە مەجنۇن قىلان،
نىكۇننامىلاردۇر، نىكۇننامىلار.
گۈلىستاندە ئارەز جەمال ئەيلەگەن،
گۈلۈ سەرۋىنى پايىمال ئەيلەگەن،
رەقىب ئىلە بەزمى ۋىسال ئەيلەگەن،
مېنى دائىم ئاشۇفتە ھال ئەيلەگەن،
بۇ خۇدکامىلاردۇر، بۇ خۇدکامىلار.

بولۇپ بارچە دىلدارلار ھەمنىشىن،
 بارى ماھ رويو بارى گۈلچەبىن،
 چۇ تارقاتتى زۇلغىن ھەمە نازەنىن،
 كۆڭۈل سىدىغە كاڭۇلى ئەنبېرىن،
 ئەجەب داملاردۇر، ئەجەب داملار.

*

بارىپ سەھنى گۈلشەندە ئېيىلەپ مەقام،
 ئىچىپ غەيرى ئىلە باھە ئىلە فام،
 ياتىپ مەست گاھىكى ئېيىلەپ خىرام،
 مېنىڭ سۇبەۋ شام ئۇيیقۇم ئەتكەي ھەرام،
 گۈلئەنداملاردۇر، گۈلئەنداملار.

ئەيان ئېيىلەگەچ قاشلارى ياسىنى،
 قويارلار يەڭى ئاي تەممەشاسىنى،
 تەلب قىلسە ئۇششاق شەيداسىنى،
 دېگەيلەر كۆرۈپ چەشمى شەھلاسىنى،
 باداملاردۇر، باداملار.

خۇش ئۇل ۋەقتىكىم شادۇ خۇررم ئىدىم،
 پەرى چىھەرلەر بىرلە ھەممەم ئىدىم،
 ئىچىپ باھە ئىۋسىلى چۈن جەم ئىدىم،
 شەھەنسەھ جەتابىدە مەھررم ئىدىم،
 بىياملاردۇر، بىياملار.

ئۇقۇپ ئەھلى تەقۋا نەمازى رىيا،
 تۇتۇپ ئۆزلەرىن كامىلۇ پارسا،

تىكىپ يانە كەۋەرگە كۆز بارھا
قىلىۇر تەركە مەئشۇقۇ مەي دائىما،
ئىشى خاملاрدا، ئىشى خاملار.

«بېياز» 189 - بىتلەك پەيپەرىنىڭ

* *

دامى مۇھەببەتىڭە تا پايىببەست بولدۇم،
لەيلى يوليده گويا مەجىنۇنى مەست بولدۇم،
تۈن - كۈن ئۇرۇپ تەكۈپ، سەھرا نىشەست بولدۇم،
بۇ دەشت ئارا قۇيۇندەك بىپايو دەست بولدۇم،
ئىشقىڭ ئۇتىغە گويا ئاتەشپەزەست بولدۇم.

بىر مەھۋەشى سىتەمگەر يوق سەن كەبى جەهاندە،
پىنھان بولۇرسەن ئۇلغەت غەير ئىلە هەر مەكاندە،
قالمادى ئەمدى تاقھەت مەن زارۇ ناتەۋاندە،
چۈن بادەنۇش بولۇڭ غەير ئىلە گۈلىستاندە،
ئول سەربەلەند بولىدى، مەن يەرگە پەست بولدۇم.

چۈن مەجلىس ئىچەرە يايىدىڭ گۈل ئۇزىرە سۇنبۇلىڭنى،
يەئىنى ئۇزارىڭ ئۇزىرە شەبرەڭى كاكۇلىڭنى،
كۆرگەندە نالە قىلىدىم ئول سۇنبۇلۇ گۈلىڭنى،
چۈنكىم بۇ گۈلىستاندىن قاۋۇدىڭ بۇلۇلىڭنى،
ئەغيyar خۇشدىل ئولدى، مېنى دىلىشىكەست بولدۇم.

ھەر كۈندە كۆرمەسەم گەر خۇرشىددەك ئۇزارىڭ،
جانۇ كۆڭۈل بولۇرلار چۈن زەررە بىقەرارىڭ،
بولغاندە مەستلىكدىن مىھرۇ ۋەفا شىئارىڭ،

هەر مەجلس ئىچەرە ناگاھ ياد ئەيلەدىڭ بۇ زارىڭ، بۇ سۆزنى چۈن ئىشتىتىم بىبادە مەست بولۇم. مالك
 تا ئەپشۇ ئىشرەت ئەتتى دۇشمن ھەبىب بىرلە، گۈلشن ئارا نېچۈكىم گۇل ئەندەلىپ بىرلە،
 هىجرانىندە ئىشىمدۇر سەبرۇ شىكىب بىرلە، ھەمسۇھېبەت ئولدى، ۋاھىكىم، دىلىبەر رەقىب بىرلە،
 دەردۇ غەمۇ يەلاغە مەن ھەمنىشەست بولۇم. ھەجران ئارا مېنى كۆپ مەھزۇنۇ زار قىلمە،
 يولىڭدە كۆزلەرىمىنى كۆپ ئىنتىزار قىلمە، ئۇششاق ئارا مەنى ھەم بىئىتىبار قىلمە،
 ھەمسۇھېبەت ئەيلەمكىدىن كامىلىنى ئار قىلمە، كۆرنىڭى بەرباد ئولۇم، رۇزى ئەلەست بولۇم.
 («بەياز» 191 - بەت)

مۇخەممەسى كامىل بەرغەزەلى راجى

ئەچە، ئەچە، كۈندەن بىرى جەھان يەكسىر، قارا، قارا، قارا ئېرىدى كۆزۈمگە شامۇ سەھەر،
 بۇ كۈن، بۇ كۈن، بۇكۈن ئالەم مۇنەۋۇر ئولدى مەگىر، قۇياش، قۇياش، ئاسا جەمالىن ئول دىلىبەر،
 ئاچىپ، ئاچىپ، ئاچىپ ئالەمنى ئەيلەدى ئەنۋەر. ئالىپ، ئالىپ، ئالىبان بۇرقةئىن ئاچىپ دىدار،
 بولىپ، بولىپ، بولىبان ناز مەركەبىغە سەۋار، سۈرۈپ، سۈرۈپ، سۈرۈپ ئۆتكەچ سەمەند خۇش رەفتار،
 كۆرۈپ، كۆرۈپ، كۆرۈپ ئانى يېراقدىن مېنى زار، ساچىپ، ساچىپ، ساچىپ ئاھىم بىلە جەھانغە شەرەر.

ئاتى، ئاتى، كەينىدە بىلدىم ئانداقلىم،
قارا، قارا، قاراسىن كۆزگە ئىلدىم ئانداقلىم،
ئىزى، ئىزى، ئىزىدە پۇيە قىلدىم ئانداقلىم،
بارىپ، بارىپ، بارىپ ئۆزدىن يىقلىدىم ئانداقلىم،
تەننىم، تەننىم، تەننىم ئىچرە يوق ئىرىدى جاندەن ئەسەر.

ئۆلۈك، ئۆلۈك، ئۆلۈك ئاسا ماڭا ئاغىز قۇرۇبان،
ياتىپ، ياتىپ، ياتىپ ئېرىدىم يولىدە تېمۇرۇبان،
باشىم، باشىم، باشىم كەلدى ناگاھ ئات سورۇبان،
مېنىڭ، مېنىڭ، مېنىڭ ئوشبو يىقلىلماغىم كۆرۈبان،
يۈرۈپ، يۈرۈپ، يۈرۈپ ئولدى قاشىمغە لۇتق ئاؤھەر.

دېدى، دېدى، دېدى ياش تۆكمە مىسى ئەنجۇملار،
ئىچى، ئىچى، ئىچى قان ئولمە ئۆيىلەكىم خۇملار،
قىلىپ، قىلىپ، قىلىبان بۇ سىفەت تەكەللۇملار،
كېلىپ، كېلىپ، كېلىپ ئەيلەپ نەچە تەبىسىملار،
سورۇپ، سورۇپ، سورۇپ ئەتتى تەلەتتۇق ئىلە نەزەر.
ماڭا، ماڭا، ماڭا دائىم ۋىسالى ئېرىدى ھەۋەس،
دەمى، دەمى يولىدە پۇيەم ئولماي بەس،
ياتىپ، ياتىپ، ياتىپ ئېرىدىم يولىدە ئۆيىلەكى خەس،
تۇتۇپ، تۇتۇپ، تۇتۇپ ئىلکىم دېدى قوب، ئەي بىكەس،
كېتىپ، كېتىپ، كېتىپ ئۆزدىن ئەل ئىچرە بولما سەمەر.

كېرەك، كېرەك، كېرەك ئولسە ۋىسال ئاياغى دېدى،
ماڭا، ماڭا، ماڭا كەل باقمه سولۇ ساغى دېدى،

مۇنى، مۇنى، بىل ئىلتىفات چاغى دېدى،
لەبىن، لەبىن، ئاغزىمۇخ قويىدى داغى دېدى،
تاتىپ، تاتىپ، ئايت ئۇشبو تاتلى يا شەكىر؟

يائىپ، يائىپ، يانبان كاميل ئۇشبو سۆزلەردىن،
كۆزۈڭ، كۆزۈڭ، كۆزۈڭ يۇم بۇ مەست كۆزلەردىن،
تەمەء، تەمەء ئۆز لالەرەڭ يۈزلەردىن،
ئۇيال، ئۇيال، ئېي راجى، ئۇشبو سۆزلەردىن،
مەگەر، مەگەر، مەگەر ئىمىشىسەن ئۆزگە يَا ۋەھنەر.
(«بەياز» 193- بەت)

لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە پەلىغە ئەلتەت

پىسالە نەتىجى يەنەن خەسەنەن ئەنەن ئەنەن مەلىخە بېت ئەقتەم
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن ئەنەن رەشىم

نەستىلەن سەكتىغان ئەنەن مەيسىس بەن مەلىخە بېت
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن ئەنەن مەلىخە مەلىخە

نەنلىك ئەنەن مەتكەن ئەنەن مەتكەن ئەنەن مەتكەن
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن مەتكەن مەتكەن

مەتكەن ئەنەن مەتكەن ئەنەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن مەتكەن مەتكەن

نەنلىك ئەنەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن مەتكەن مەتكەن

مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن مەتكەن مەتكەن

مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن مەتكەن مەتكەن

مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن مەتكەن مەتكەن

مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن مەتكەن
لەل رەھىن رەھىن نەزەقىسىلە مەتكەن مەتكەن مەتكەن

كەمى

نېھىماغەنە ئېنىڭە رىمەك ،لىتىي ،پېغىلى ،دېمىنلەنە
نېھىماغەنە ئىسىنە ئېنىڭە ،قۇرغۇچە ،قانۇنچە
غەزەللەر

دەرگەھى ھەق پاسىبانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا،
سەيرى نەبى رازدانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
تاپتىلەر ھەققا جەنابى ھەقنى قۇربىغە ۋۇسۇل،
تەرك ئەيلەپ ماسىۋانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
ئۇقۇر ئېرىدىلەر فۇرۇزى خەمسەنى، ھەر كۈن سالىپ
ئەرشى ئەئلاغە رىدانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
ئېرىدىلەر زاھىر سىيەھ فامۇ ۋەلىكىن باقىنەن،
تاپتىلار نۇرۇ زىيانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
ئەيلەگەيلەر تا مەماتىدىن بېرۇرىدە زەبان،
ئاللاھ، ئاللاھ، رەبىئانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
تۇرفە بىر كەشىف كەرامەت كۆرگۈزۈپ دەھر ئەھلىخە،
ئالدىلەر ئەنبىر ئەنانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
ئەجز ئىلە ئىزهارى ھاجىت ئەيلەڭىز ئەبابىلەر،
بىزەبانلەر تەرجۇمانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
ناتەۋانۇ ئاجىزۇ ئەفتادەلەرغە بىگۈمان،
مۇتىنە كادۇر ئاستانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
خەستىيۇ بىمارلارغە مىھربان ھازىق تەببى،
لۇتقى ئىلەن ئەيلەر دەۋانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
كىمكى ئىخلاسۇ مۇھەببەتلە يۈزىن سۈرتەر كېلىپ،
 قوللاغاي روھى رەۋانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.

ئەي كەمى، ئىزهارى قوللۇق بىرلە قىلغىل مەدھىيلەر،
فاتىھە بىرلەن دۇڭانى ھەزرەتى زەنگى ئاتا.
(«بەياز» 103 - بەت)

من يەنلىكىن ئەمەن بىرلەن ئەنلىكىن
من يەنلىكىن ئەمەن بىرلەن ئەنلىكىن
من ئاشق بىر ھەبىپ ئىكەنەن، سەمەت
دائىم غەزەپ ئېتىپ ئىكەنەن. سەمەت
گۈلچەرەيۇ سەرۋى قەد ئېرۇر ئول،
چۈن قۇمرىيۇ ئەندەلىپ ئىكەنەن. سەمەت
ۋەسلىدىن ئانى بەئىد دائىم، سەمال تىرى
ھەجربە ۋەلى قەرب ئىكەنەن.
(تېرىپ بىر يەتمەدى ۋەسىلى مىۋەسىدىن،

بىمار دىلىم ئىلاجىنە، ئەبا، لەپەت تەنلىكىن
مۇھتاج چۇ بىر تەبىب ئىكەنەن.
ئەھۋالىمى سورغۇدەك كىشى يوق،
ئۆز شەھرىم ئارا غەرب ئىكەنەن.
بىلدىمكى قاتارى قوللەرىدىن، سەمەت
ۋەھ، ۋەھكى، كەمى اھەيىپ ئىكەنەن. سەمەت
(«بەياز» 105 - بەت)

تەبىلەت ئەمەن قەم خەنچى * بىر قەم خەنچى نەقلەت
تەخشىن ئەخلىقىن قەنەن دەن ئەنلىكىن
تەم تۇت غەنئىمەت پىيالە، ئەي ساقى، سەمەت
تەم ئۆتەمەسۇن دەۋرى لالە، ئەي ساقى. سەمەت
ئەيلەين گىزلىنى ھەسەرتىدە، ئەلەن
تابىكەي ئاهۇ نالە، ئەي ساقى. سەمەت
ئارزۇنى بەھارى ھۇسۇنۇڭلە، سەمەت

کۆز ياشىم مىسىمى زالە، ئەي ساقى.
 ئارەزىڭ دەۋرىدە خەتىڭ گويا،
 ماهى گەردىدە ھالە، ئەي ساقى.
 تىپ - 601
 كۆرمىدىم مەن جەھان ئۇناسىدىن،
 سەن كەبى ياخشى بالە، ئەي ساقى.
 ئىشرەت ئەھلىن جانى فىدا بولسۇن،
 قويىمە جەڭگۈ جىدالە، ئەي ساقى.
 ئىلتىماسىم بۇدۇرلىكى، تۇتۇما قۇلاق
 هەر بېچۈك قىلۇ قالە، ئەي ساقى.
 كەمى مەخمۇرە جۇرەئى كەلتۈر،
 يەت ئالھى كەمالە، ئەي ساقى.
 («بىياز» 120 - بەت)

ئىن تەئىرفى دەرۋەفاتى يەكى ئەزىئەغنىيائى زەمان وە
 سەخاۋەت تەۋىئەمان، ئەئىنى بانىئى مەدرەسەتى
 كىساڭقورغان ئەزقەلەمى شىكەستەرەقەم
 كەمىئى ھىچمەدانى خاتىرى پەريشان
 ئەفسۇسكى، رەھمەتى بابا باي حاجى چۇ قىلدى،
 بۇ دارى فەنادىن ئەم بەقا دارىغە رېھلەت.
 بىر ساھىبى خەيراتىن جەۋانى مەرد ئىدى ئولكىم،
 قىلگەن كەرەمۇ جۇۋەدە يوق ھەددۇ نەھايىت.
 مۇھتاجى مەئىن ئېرىدى فەقىر ئەھلىخە مۇشفق،
 كىم مەنبەئى شەفقەت ئىدى ھەم كانى مۇرۇۋەت.
 ئىلم ئەھلى رەۋاجىخە قىلىپ سەئىيۇ تەرەددۇد،
 بۇنىاد قىلىپ مەدرەسە ۋەقىف گەيلەدى قىممەت.
 ئاتمىشغە يېتىپ ئۇمرى بەسىدقى دىلۇ ئىخلاس،
 فەۋەت ئەتمەدى بىر ئان ئۇلەما ئەھلىخە خىدمەت.

کارو رهۋىشى ئىردى ھەممە ئادەمە مەقبۇل، بىچ بى
 خۇلقى خۇشىسى ئېرىدى پىسەندى ھەممە مىللەت.
 گىريانۇ ھەزىن (بۇلدى ۋەفاتىدە ھەممە ئەل،
 ئۇل زات ھەياتى دەيپ بىز لەرغە غەنیمەت.
 گەر شاھۇ گەدا خاھى فەقىرۇ غەنى بولسۇن،
 يەتسە چۇ قەزا بەرمەگۈسى زەررەچە مۇھىلت.
 بايانى جەھانلىرى كۆرۈبان، ئېبرەت ئالىڭلار
 سىز ھەم ئېتىڭىز نامى نىكۇ ئالماقە غەيرەت.
 كەلگىل كەمى خەتم ئەيلە دۇئا بىرلە سۆز ئەمدى،
 قىلسۇن ئانى ھەق رەھمەت ئېتىپ جايىنى جەننەت.
 تەئىرىخى ۋەفاتىنى سۇئال ئەيلەسەلەر كىم،
 ئۈچۈز يىگىرمە ئىككىيۇ مىڭ ئىدى ھىجرەت.
 («بەياز» 129 - بەت)

ئەي پەرى پەيكەر جەمالىڭنى كۆرەلمىي داغمەن،
 كىمسەدەن نامۇ نىشانىڭنى سورالماي داغمەن.
 فۇرقەتىڭدە تاق ئولۇپ تاقەت، بولۇپ بىئىختىيار،
 بىر مەكانىدە سەبات ئەيلەپ تۇرالماي داغمەن.
 بولسە تالىڭ يوق خاتىرم ئاشۇفتە ئۆرەلمىي داغمەن.
 كاكۇلۇڭنى ئوشلابان جانا ئۆرەلمىي داغمەن.
 چەھەئى زەردىم بىلە سورمە سىرىشك ئالىمى،
 كۆزلەرمىنى ئاستانىڭخە سورەلمىي داغمەن.
 ئۇمرلەر ئەرمانۇ ھەسرەتلەر بىلە قانلار يۇتۇپ،
 لەئىلى نابىڭنى كۆڭۈل قانىپ سورەلمىي داغمەن.
 چۈن مۇھەببەت سىرىرى ئەفشا بولماسۇن دەپ، ئەي پەرى،
 زار بىغلاپ نالە تارتىپ ئاھ ئۇرالماي داغمەن.

بىر كېچە كۆڭۈلدە كى مەھۋەشنى تاپىدەپ، ئىھى كەمى،
بەزمى جەمشىدۇ فەرىدىۇنى قۇرالماي داعمىندا، 1938- بەياز («بەياز» 153 - بەت)

نۇسخىيەتىنەن مەھەممەت ئەلمۇن، رەقىيەتىنەن مەھەممەت ئەلمۇن،

نامۇ پاكى مىرزا ئەبدۇللاھدۇر، ئەلبىر ئەزىزلىل
هۇسن ئىقلىمىغە گويا شاهدۇر. وۇدە بىس
ئەرز قىلماقلقى ئاشا ھاجىت ئەممەس، لەتەجەت
ھالى دىلدىن ئۆزىزلىرى ئاگاھدۇر. نۇسخىيەتىنەن مەھەممەت ئەلمۇن،

زەررەئى كەتمەس خىيالىدىن نارى،
قايدىدە بولسام فىكەرتى ھەمراھدۇر.

قايسى بىر ئەۋسا فىنى ئىليلى بەيان،
دېلىپرۇ ھەم دىلکەشۇ دىلخاھدۇر.
لەبلەرنىڭ شەھدۇ شەكىر چاکەرى،
يۈزلىرىنخە بەندە مىھرو ماھدۇر.

ۋەسىلەدن تقدىر ئېلە بولدۇم يىراق،
لىكى ھەسرەت دىلەدە لەبىدە ئاھدۇر.

ئول سەمنىبەرنى خۇدا قىلسۇن ئەمان،
بۇ دۇغا دەردىم مېنى ھەر گاھدۇر.
كەبىئى ۋەسىلە ئەتكۈر، يَا ئىلاھ،
بىلە بۇمەكمى قوللارنىكىم گۈرمەھدۇر.

قايو گۈلچىھەر يادى بىرلە ئەفغان ئەتدىڭ، ئىي بۇلۇل،
ھەزىن ئۇۋاز ئىلە دېدىمكى گىريان ئەتدىڭ، ئىي بۇلۇل.
قەھەسەدە كى تىرى ئاھىڭ بىرلە سىنەم چاڭ - چاڭ ئەيلەپ،

نهۋائى دەردىكىڭلە دىلىم قان ئەتدىڭ، ئەي بۇلىبۇل.
 سىنى بۇ نهۋائى قايىسى غۇنچە لەپ نالان قىلىپ قويىدى،
 مىنىڭدەك سۆزلەرىڭدە شەرھى ھېجران ئەتدىڭ، ئەي بۇلىبۇل.
 تەرا ئەڭدىن سىنى قۇمرىيۇ توْتى گۇڭۇ لال ئولدى،
 بارى قۇشلارنى ئاۋازىڭغە ھەيران ئەتدىڭ، ئەي بۇلىبۇل.
 ئەگەر بىر گۇل فىراقى بىرلە كۆيگەن بولساڭۇ نېچۈن،
 ۋۇجۇدىڭ بۇيلە خاكىستىرغە پىنهان ئەتدىڭ، ئەي بۇلىبۇل.
 كەلامىڭدۇر مۇئەسسىر ئەسرو رۇھ ئەفزا مەگەر دىلغە،
 خۇش ئەلھان قارىلاردەك ھېفيزى قۇرئان ئەتدىڭ ئەي بۇلىبۇل.
 مۇئىززىنندەك چېكىپ ئۇن خابى غەفلەتىدىن قىلىپ بىدار،
 ساڭا رەھمەت مېنى ھەم سوبھى خىزان ئەتدىڭ، ئەي بۇلىبۇل.
 زەماندىن ساڭا ئافەت يەتمەسۇن، ئۇمۇرىڭ دەراز ئولسۇن،
 مەكانمىزنى سەۋىتىگە گۈلىستان ئەتدىڭ، ئەي بۇلىبۇل.
 كەمى بېچارەدەك شامۇ سەھەرلەر تىنمايمىن بىرددەم،
 قەيۇ گۈلچىرە يادى بىرلە ئەغۇغان ئەتدىڭ، ئەي بۇلىبۇل.
 («بەياز» 163 - بەت)

ماڭا مەئلۇم بولدى ئاھۇ ئەغۇانىڭدىن، ئەي قۇمرى،
 يىراق تۈشتۈڭ مەگەر سەرۋى خىرامانىڭدىن، ئەي قۇمرى.
 جۇدا تۈشكەن ئەلمىلىكمەن سېنىڭدەك ياردىن مەن ھەم،
 ماڭا سۆزلە كۆڭۈلدە بولسە ئەرمانىڭدىن، ئەي قۇمرى.
 مېنى كەتتى قەرارۇ تاقەتىم، كۆرگەچ سېنى ئى هال،
 فىراقى يارە قىلغان سەبرۇ سامانىڭدىن، ئەي قۇمرى.
 قەفس زىنداڭىگە بويىنۇڭدە غۇلىياندىن ئەسىر ئولدۇڭ،
 مەگەر بىر جۇرم ئىلە ھۇكم ئولدىيۇ جانىڭدىن، ئەي قۇمرى.

کى بىر سەرۋى سەھى قەد ئىنتىز ارىن چىلۇر ئىگىڭىش مەئلۇم،
 سىنۇق رەئىگىڭىش بىلە بۇ چەشمى ھەپتەن ئىندىن زەبانىڭدىنى سۈبەپ شام زىكىرى پۇر ئېرۇر جارى، ئەمان بول يەتمەسۇن ئافەت ساڭى جانىڭدىن، ئەي قۇمرى ئەگەر كۆرسەڭىش كەمنىنىڭ يارى قەددىن بىر يول ئەلبەتنە،
 يۇمۇپ كۆزنى كېچەرسەن سەرۋۇ بوسـتـانـىـدىـن، ئەي قۇمرى.
 («بەياز» 164 - بەت)

فراقى ھەجـرىـڭـىـزـى ۋـەـھـىـدىـنـ قـارـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ،
 ۋـسـالـىـڭـىـزـى تـىـلـەـپـ ھـەـقـقـەـ ئـاـھـوـ زـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.
 تـۆـكـۆـپـ فـرـاقـىـڭـىـزـ ئـىـچـرـەـ سـىـرـشـىـكـىـ گـۇـنـاـ گـۇـنـ،
 دـېـمـىـكـىـ بـاغـۇـ چـەـمـەـنـ رـەـشـكـىـ لـالـ زـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.
 دـېـمـىـكـىـ غـافـىـلـ ئـېـرـۇـرـ يـادـىـ زـىـكـرـوـ فـىـكـرـىـدىـنـ،
 نـەـفـسـدـەـ يـادـىـڭـىـزـىـ بـىـرـھـەـزـارـ بـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.

كـېـتـىـپـ قـهـرـارـ ئـىـلـەـ ئـارـامـ شـاشـ شـەـھـىـنـدىـنـ،
 بـېـزـ ئـەـمـىـ سـۇـرـئـەـتـ ئـىـلـەـنـ ئـەـزـمىـ ئـولـ دـىـيـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.

فـرـاقـىـڭـىـزـدـ بـۇـ كـۈـنـ ئـانـچـەـ يـىـغـلـامـاـقـلىـقـىـدىـنـ،
 كـۆـزـىـمـىـزـ يـاـشـىـنىـ چـۈـنـ ئـەـبـرىـ نـەـۋـبـەـھـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.
 تـەـرـەـھـەـۇـمـ ئـىـلـەـ كـېـلـىـپـ ھـالـىـمـىـزـىـ سـورـسـاـڭـىـزـ،
 قـۇـدـۇـمـىـڭـىـزـغـەـ ئـەـزـىـزـ جـانـىـمـىـزـ نـىـسـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.
 ئـوقـۇـپـ خـەـتـىـڭـىـزـىـ ھـەـدـىـنـ زـىـيـادـ بـولـدـۇـقـ شـادـ،
 كـىـ هـەـ ھـۇـرـۇـقـىـنىـ بـىـرـ دـۇـرـ دـەـپـ ئـىـتـىـبـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.
 كـۆـرـىـڭـىـشـ مـۇـھـەـبـىـتـ ئـىـخـلـاسـىـمـىـزـىـ سـىـزـ، ئـەـيـ دـوـسـتـ،
 كـەـلـەـنـ خـەـتـىـڭـىـزـىـ جـانـ بـويـنـىـغـەـ تـۇـمـارـ ئـېـتـەـمـىـزـ.
 خـۇـداـ ۋـسـالـىـڭـىـزـ بـىـزـلـەـرـ نـەـسـبـ ئـەـتـسـوـنـ،

کی ئاندە ھەسرەتۇ ۋەملەرنى ئاشكار ئېتەمىز.
كەمى غۇلام بولۇپ دوستلار قاتارىندا، ئالەد - دەۋام دۇئاڭىزنى سۈبھۇ شام ئېتەمىز.

(«بەياز» 236 - بەت)

رەھىپ تىقىقىشە ئەھىم ئاستەن رەتىپ

قىلىپ * رەپىسى شەنلىكتىشە خىلىقە

رەھىقىشە ئەلمان ئەلھەر، قىلىكتەن

ئەي لەبىڭ يادىدە خۇنى دىل ماثا ئەھەر شەراب،
نە ئىلاج ئەيلەي، نەسېبىم ئۆلدىيۇ دىگەر شەراب.
يۇتىشمەم خۇناپەلەر ھەجرىڭدە، ئەمدى رەھم ئېتىپ،
مەنگە سۇنسالىڭ جايىدۇر ھەر لەھزە، ئەي دىلپەر، شەراب.

ۋەسەت ئېتىي مەن قايسى بىر ھۇسنو جەمالىڭنى سېنى،
ئەي يۈزى جەننەت، قەدى توپى، لەپى كەۋسەر شەراب.

بەزم ئارا ساقى بولۇپ ئىستەر ئىسەڭ ئەيشۇ نەشات،
سەدقى جانىم ئۆزىمە بۇ دەۋور ئىچىرە جانپەرۋەر شەراب.
خۇن ئىلە زەرداب بولمىشۇر غىزا يۇ شادىمەن،
ئارى شاد ئەيلەر كىشىنى بولسا پۇر زەقەر شەراب.
ئەيلەسۈن نەقىدى سىرىشكىنى نىسارتىڭ، ساقىيا،
كىمكى ئىلىكىڭدىن مېنىڭدىك بىر قەدەھ ئىستەر شەراب.
نازى ئىتابى كەمى لەپ تەشنىيۇ خۇمماр دۇر،
ئانچۇنانكىم نۇش ئېتەر گەر بولسە بەرۇم بەر شەراب.

(«بەياز» 49 - بەت)

دېرىپەت نىچىنەپ سەھىفە مەنلە، دېلىنەن رىنلىكەنەن ئەلتىنە
مەنلەنەن مۇۋەشىشەنى كەمى مەنلەنەن رىنلىكەنەن
وھاڭە رېتلىقە مەنلەنەن بەتىس ئەلپىپ وھاڭە مەنلەنەن
ئەي لەتافەت گۇلىستانتىڭ گۈلى، بىر ئەجىپ ئەسلىتەن
بۇ گۇلىستانتىڭ ئېرۇرمەن بۇلپۇلىم، ئەنەن ئەن ئەستەن
مۇلکى ھۇسنى سەنسەن ئانداغ پادشاھ، ئاتىۋەن ئەغايى

ئۆزگە مەھۋەشلەر قۇلىخىندۇر قولى
 يەتتى ئەفلاكى سەڭا يەتمەس ھەنۇز،
 ئەيلەگەن ئاشقىلارىڭنى غۇلغۇلى.
 نازۇ ئىستىغنا تەغافۇل ئەيلەمەي،
 نېتى ئەتسەڭ مەھرۇ شەفقەت بىر يولى.
 خۇبلۇخ بۇستانىنىڭ سەرۋى ئەدىڭ
 خەتلەرىڭ رەبوانۇ زۇلۇڭ سۇنبولى.
 ئەتمە ئىشقىنگەدە مېنى تەئنۇ مەلام،
 بول مەجازىدۇر ھەققەتنى پۇلى.
 نازەننىا، كۆپ زەمانلاردۇر كەمى،
 ئارزۇسىدۇر لەبى لەئىڭ مۇلى.
 («بەيار» 128 - بەت)

مۇۋەشىشەنى كەمى

هالى دىلىمىنى، ئەي سەبا، ئەرز ئەيلە ئول جانانىمە،
 جانان دېمەي، جاندىن ئەزىز تەن مۇلكىدە سۇلتانىمە.
 ئەۋۇھەل بارىپ ئۆپ ئاستان، ئاداب ئىلە تۇر بىر زەمان،
 سوڭەر غەممىم مۇتىداغ بەيان ئىت ئول شەھى خۇباشىمە.
 جانىم رەمەققە يەتتى، ئاھ، ھىجرانىدە بىئىشتىباھ،
 ئۆلسەم ئەگەر ئول رۇھى ماھ قالغايى مېنىڭ تاۋانىمە.
 يوق مەندە ھېچ تابۇ تەۋان، ئاگاھمۇكىن ئول نەۋەچەۋان،
 ئېرىدى ماڭا ئارامى جان، مەرھەمى دىل بىريانىمە.
 مەستانە كۆزلەرنى سۈزۈپ، ئاندە فەرەھ بەزمن تۈزۈپ،
 مۇندە مېنى كۆڭلۈم بۇزۇپ، رەھم ئەيلەم سەمۇ جانىمە.
 رەنجۇ ئەلەم بىرلە سىتەم ئول قارا كۆز قاشى قەلەم
 قىلمەس نېچۈن بىر زەررە كەم باقمايى مېنىڭ دەرمانىمە.
 ئەتسۇن ھەزەر ئول دىلرەبا، ئېرمەسەمۇ تۇفانى بىلا،
 بولدى فەلەك چۈن ئاسىيا بۇ دىيدەئى گىرىيانىمە.

داغى دىلىم ئىزهارىنى، ئىشقىدە جانىم زارىنى،
 ئول ياره ئايتسام بارىنى، سەبر ئەيلە دەر ھىجرانىمە.
 خۇرەملىخىم غەمگە بەدل، ھەجريدە زەھر ئولدى ئەسىل،
 باۋەر بولۇرمۇ ۋە ئوشۇل لەئلى لەبى خەندانىمە.
 ئۆلسۈن مۇرادى دائىما ھاسىل ئەڭ، دەپ بۇ دۇئا،
 بىر مۇزىدە ئالىپ، ئەي سەبا، كەلگىل بۇ زۇدى يانىمە.
 ناز ئەيلەگەي ئول سەرۋى ناز ئەتسەم كەمى ئەجزۇ نىياز،
 دىلە نەھان سوزۇ گۇداز مەڭلۇم ئېرۇر يېزدانىمە.
 («بەياز» 135 - بەت)

مۇۋەشىشەسى كەمى ئەلەيھەر رەھمە

منىڭچ سەممەندى ناز ئۆزە، كۆرگەنلەر ئايىتۇر ئافەرەن،
 چەشمى خۇمارىغە باقىپ، مەستانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 ۋالە بولۇپ ياشۇ قارى، ئالسا ئىقاپىن ئول پەرى،
 ھۇرۇ مەلەك تەھسىن قىلىپ، ئىنسانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 لەئلى لەبىن كەۋسەر دېسەم دۇر، تىشلارىن گەۋھەر دېسەم،
 ئۇممانانلارۇ ھەم چەشمەئى ھەيۋانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 ئەيلەرەد گۈلگەشتى چەمەن تەڭرىمىنە بىشەكۈ تەن،
 سەرۋۇ سەنەۋېر باش ئېگۈپ بostانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 نەكەھتەدە زۇلۇنى مۇشكى چىن كويى ئانىڭ خۇلدى بەرن،
 كۆرسە ئەگەر ئول مەھجىبىن، غۇلمانانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 خالۇ خەتى خۇزراسىنى ئول ئارەزى رەئناسىنى،
 گۈللار كۆرۈپ ھەيران بولۇپ، رەيھانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 ئول قاش، كۆزۇ مۇزىغانغە بولماي مۇقابىل يانىنە،
 تىغۇ سىنان ھەم خەنچەرى بۇرالانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 نەخللى قەدى يادى بىلە كۆزىدە سىرىشىكىڭ ئەي كەمى،
 ئەبرى بەھار ئەيلەپ گۇمان يارانلەر ئايىتۇر ئافەرەن.
 («بەياز» 136 - بەت)

دەرىنلىك مۇۋەشىھەنى كەمى
خەنلىقىچىھە ئەپەن بەندىن، دەرىنلىك www.ughurkitap.com

ئاھىستە خىرام ئەيلە، رجانا، ھەندە زىرى قەدەمىنگە جانى شىيدا.
يوق سەن كەبى خوبىرۇ جەهاندە، ئەي قاشى قىرا يۈزى مۇسەففا.
سەرۋى سەھى بەندە قامەتىڭغە، غۇنچە لەبىڭگە، يۈزىنگە رەئنا.
ئەيلەرە خەيالى خالۇ رۇخىڭ، گەھ نۇر باشىمە گاھى سەۋدا.
نى قاتلىل ئېرۇر نىگاھى چەمنىڭ، ئىشق ئەھلىنى قەتل ئېتەر، نىگارا.
خۇبانى جەھان ئەگەرچە كۆپ، لېك، سەندىك ئەمەس قىئول زەرىفۇ داتا.
ئەتسۈون سېنى ھەق زىيادە ئۇمرىڭ، نازۇ سىتەمۇ تەغافۇل ئەتمىي، لۇقى ئەيلە كەمى قولىڭغە بىگاها.

«بىياز» 145 - بەت

مۇۋەشىھەنى كەمى شاشى ئەپەن بەندىن خەنلىقىچىھە ئەپەن بەندىن، دەرىنلىك
ئارەزىمۇ ياخى تابانمۇدۇر، خەتلەرى سۇنبۇلمۇ ياخى رەيھانمۇدۇر.
بۇ لەتاففت ئادەمىزاز ئىچرە يوق، يا پەرى بىلەمكى ياخى غۇلمانمۇدۇر.
دامەنى گەردىمۇ ياخى كۆز سۈرمەسى، نەقشى پا ياخى ئەفسەرى خاقانمۇدۇر.

(تىپ - ٤١)

رهۋىزەئى ۋەسلىمۇ يا فىردىھۆسمۇ،
 ئاتەشى دەۋىزەخەمۇ يا ھېجرا نىمۇدۇر.
 ھۇسنىغە باقغانسارى تويماس كىشى،
 يا مەلەك يا ھۇرى يا ئىنسان نىمۇدۇر.
 مۇلكى دىلى ئالدى سىپاھى زۇلۇ ئىلە،
 زۇلۇ فىمۇ يا لەشكەرى يايپان نىمۇدۇر.
 ئىيلەگەي دەشنام چۈن قىلىسام دۇئا،
 قەھرىمۇ يا لۇتقى ئىلە ئىھسان نىمۇدۇر.
 نۇقتەئى جانمۇ ۋە يا كۆز مەردۇمى،
 يا سەۋاادى خالى ئول جانان نىمۇدۇر.
 خانى تۈركىستان نىمۇ يا فەرغانەمۇ،
 يا ئەملىرى كابۇلۇ ئەفغان نىمۇدۇر.
 ئىيلەرەم دائىم دۇئايى جانىنى،
 قىلىماين ئاشىق دۇئا ئىمكەن نىمۇدۇر.
 نەخلى قەددى، سەبزە خەتتى يادىدە،
 ئىي كەمى دىيدە ئىمۇ يا بارا نىمۇدۇر.

(«بەياز» 135 - بەت)

مۇخەممەسلەر
 ھېجرا نىڭىز ئىچىرە غەم بۆلە كچە،
 ھالىم مېنى دەم - بەدەم بۆلە كچە،
 يىغلاردا كۆزۈمە نەم بۆلە كچە،
 سىز دە غەزەب، ئىي سەندەم، بۆلە كچە،
 ناز ئۆزگەچە ۋۇ سىتمە بۆلە كچە.
 گەرچەندىكى كۆپ ئېرۇرلەر ئۇشاق،
 مەندەك سىزە يوق ۋەلبىك مۇشتاق،

ۋەھ، شۇھەتىڭىز تۇتۇپدۇر ئافاق،
ئەي قااشۇ كۆزى قارا، يۈزى ئاق،
ناز ئۆزگەچەۋۇ سىتمە بۆلەكچە.

يۈز جىلۇھ بىلەن خۇزرمە ئېتىرسىز،
كەبکى دەرىنى غۇلام ئېتىرسىز،
ئەھبابە جەفا مۇدام ئېتىرسىز،
بىگانەلەرە كەلام ئېتىرسىز،
ناز ئۆزگەچەۋۇ سىتمە بۆلەكچە.

سىز كەبى جەھاندە بارمۇ دىلدار،
تەننازۇ سەتەڭۈ شوخ رەفتار،
خانىشلەرى خۇبۇ شەھدى گۇفتار،
ھەز كىمكى كۆرۈر بولۇر گىرىفتار،
ناز ئۆزگەچەۋۇ سىتمە يۈلەكچە.

ئۆلۈم سىزى مەن فىراقىڭىزدىن،
كۆيىدۇم بەسى ئىشتىياقىڭىزدىن،
قەدىم خەمى قاشى تاقىڭىزدىن،
ئۆپسەم دېسەم ئاق تاماقىڭىزدىن،
ناز ئۆزگەچەۋۇ سىتمە بۆلەكچە.

ئېي يۈز لەرى مەھرى ماھى تابان،
ھەر سارىغە بولساڭىز خىرامان،
قالغاى كۆرۈپ ئەلنى چەشمى ھەيران،
بولسوۇن سېزى سىدقى يۈز دىلۇ جان،
ناز ئۆزگەچەۋۇ سىتمە بۆلەكچە.

بەزىمىڭىزە كىمكى بولدى ھەمدەم،
دەرەمن ئانى شاھ خۇسۇرەۋۇ جەم،
ھەرىشكى جەهاندە بولماڭىز كەم،
بىزدەك كەمى قوللەرىنە ھەر دەم،
ناز ئۆزگەچەۋۇ سىتەم بۆلە كچە.

(«بەياز» 177 - بەت)

مۇخەممەسى كەمى بەرغەزەلى ئۇزىلتە

كۆڭۈلغە نە يوقۇ نە بارىم كېلۈر،
نە يادىمغە خىشۇ تەبارىم كېلۈر،
نە جىسمۇ نە جانۇ نە زارىم كېلۈر،
سەھىرەدە خەيالىمغە يارىم كېلۈر،
خىرام ئەيلەبان گۈلئۈزازىم كېلۈر.

كىم ئېركىن سەياسەتلە بارىپ كېلەن،
قىلىور نالەڙۇ زار ئىلە ئەنجۇمەن،
ئېرۇر لەرزەدە خەۋىفىدىن جانۇ تەن،
كۆڭۈل مۇلکى ئىچرە تۆشۈپ قوزغالىن،
مەگەر سەھنەئى شەھىسىۋارىم كېلۈرلە.

بۇلاي خاھى سەھرا دەۋۇ تاغىدە،
ئۇلاي خاھى گۈلزار ئارا باغىدە،
شەبۇ روز يۈرمەغۇ تۇرماغىدە،
ۋىسالى خەيالى تۆشەر چاغىدە،
چەمەندەن نەسىمى بەھارىم كېلۈر.

ئېرۇر لازىم ئەشكىمنى ئال ئەيلەسەم،
ئىكى كۆزنى دەريا مىسال ئەيلەسەم،

فراقىدە قەددىمنى دال ئەيلەنەن
دىل ئارامى ۋەسىن خىال ئەيلەنەن
كى ئەنقا قوشىدىك شىكارىم كېلۈر.

مەن ئىشقىدە گەھ شەر دە گەھ خەير دە،
گەھى مەسجىد ئىچرە گەھى دەير دە،
ھەۋاسىلە جانىم قۇشى تەير دە،
ئانىڭ رەۋزەسى جەننەتە سەير دە،
كۆڭۈلغە نە مۇلكۇ دىيارىم كېلۈر.

يەتۈشمەككە جانانە ئۇزىلتە كەبى،
مەنۇ كۈنجى ۋەيرانە ئۇزىلتە كەبى،
كەمى تۇشتى ھېجرا تە ئۇزىلتە كەبى،
فراقىدە دىۋانە ئۇزىلتە كەبى،
كى بىر يەردە تۇرماققە ئارىم كېلۈر.

(«بەيار» 210 - بەت)

مۇسەددەسلەر

جانا، ئۇل كۈن كۆرۈپ ئايىدەك جەمالىڭ،
ئاندىن بارى خەيالىمە خەيالىڭ،
ساغىنۇرمەن ھەر دەم شىرىن امەقالىڭ،
گەھى لەبىڭ گەھى رۇخسارى ئالىڭ،
كۆڭۈلۈم تىلەر كۆرمەك سېنى جەمالىڭ،
مۇيەسسەر ئەيلەسۈن تەڭرىم ۋىسالىڭ.

ھەجرىڭ تىغى بىلەن كۆكسۈم يارالىغ،
بىلدىم ئەمدى يامان ئىكەن جۇدالىغ،
دەردى ئىشقىڭ ئەمەس ئىكەن دەۋالىغ،

ئاشق ئىشى دائىم رەنجلۇ ئەنالىخ،
كۆڭلۈم تىلەر كۆرمەك سېنى جەمالىڭ،
مۇيەسىسەر ئەيلەسۈن تەڭرىم ۋىسالىڭ.

(تىپ - 48 «لىپ»)

ئايرو سەندىن، جانا، ھالىم ياماندۇر،
دىلىم قانۇ كۆزۈم ياشى رەۋاندۇر،
رەڭگۈ روپۇم زەغىرەندەك ساماندۇر،
سەنسىز ئىشىم خۇللەس ئاھۇ فىغاندۇر،
كۆڭلۈم تىلەر كۆرمەك سېنى جەمالىڭ،
مۇيەسىسەر ئەيلەسۈن تەڭرىم ۋىسالىڭ. ئەلە بېتىق
نازەننەلەر قۇلدۇر شاھى جەھانسەن،
ھۇسنو جەمال ئىچىرە ھۇرۇ غۇلمانسەن،
مەلەكمۇ سەن بىلەم ۋە ياد ئىنسانسەن،
قىسىسە كوتەھ، يىگانەئى دەۋران سەن،
كۆڭلۈم تىلەر كۆرمەك سېنى جەمالىڭ،
مۇيەسىسەر ئەيلەسۈن تەڭرىم ۋىسالىڭ!

ئىستەپ سېنى ھەر يان بولدۇم ئەۋۋارە، نېيلەك
جۇدا تۈشۈپ ۋىسالىڭدىن مەكارە، تەلە پەتمەڭ
تەن يارەۋە دىلارىمدۇر سەددىپارە، نېتەقلىيە ل
زەھم ئەيلەسەڭ جايىز ئېرۇرەمن زارە، نەنەتەن
كۆڭلۈم تىلەر كۆرمەك سېنى جەمالىڭ، نەنەتەن
مۇيەسىسەر ئەيلەسۈن تەڭرىم ۋىسالىڭ!

ھەر دەم سەندىن كەمى ئۇممىدى شولدۇر، بېتىق
غايدىبانە جەنابىڭخە بىر قۇلدۇر، بەنەڭ بەنەڭ
مەدھىڭ گۈلزارىدە گويا بۇلبوولدۇر، رەنەنەنەن

نه پەرۋاىى باغۇ سەرۋۇ سۇنىبۇلدۇر،
كۆڭلۈم تىلىر كۆرمەك سېنى جەمالىڭ
مۇيەسىدە ئەيلەسۈن تەڭرىم ۋىسالىڭ.
»بەياز« - 84 -

ئەندىجانى ۋاقىئەتى ھەيرەت ئەفزا وە ھادىسەئى
ھۇشەبا خۇسۇسىدە كەمنى شاشىنى قايتىگەن
مۇسەددەسى ئەشىارىدىندۇر

تەۋبە دېڭ ئەھبىلار بولدى يەقىن ئاخىر زەمان،
جۇنبىشى يەر بىرلە يەكسان بولدى مۇلكى ئەندىجان،
جۇملەسى بەرباد بولدى مالۇ جانۇ خانۇمان،
زارۇ گىريان قالدىلەر ياشۇ قارى خوردو كەلان،
خەۋىدەن بولدى ھەممەنى رەنگى مىسى زەغىران،
بىكۈمان بۇ ۋاقىئە بولدى قىيامەتىدەن نىشان،
ئەلئەمان، بۇ زىلزىلە ئافاتىدەن مىڭ ئەلئەمان،
ساقلا ئۆز لۇتقىڭ بىلە، ئەي خالقى كۈللى مەكان.

تاپماين تەسکىن زەمنىن جۇنبىش دەۋام ئەتمەكتەدۇر،
ئاھكىم سائىت بەسائىت سۇبھۇ شام ئەتمەكتەدۇر،
تا قىيامەتىن خەلايىقىخە پەيام ئەتمەكتەدۇر،
ياكى ئىسييان ئەھلىدىن بىر ئىنتىقام ئەتمەكتەدۇر،
ئەلئەمان، بۇ زىلزىلە ئافاتىدەن مىڭ ئەلئەمان،
ساقلا ئۆز لۇتقىڭ بىلە، ئەي خالقى كۈللى مەكان.

ئەندىجان ئەھلىنى ئەھۋالى قاتىسخ بولدى خەراب،
بەئىزىلەر نالانۇ ھەيران، بەئىزىلەر چەشمى پۇر ئاب،
بەئىزى دىل بىرىانۇ بەئىزىنى جىڭىر باغرى كەباب،

ئاچۇ مۇھتاجۇ يالانغاج قالغان ئىلغە يوق ھىساب، ئەلئەمان، بۇ زىلىز بىلە ئافاتىدىن مىڭ ئەلئەمان، ساقلا ئۆز لۇتقىڭ بىلە، ئەي خالقى كۈللى مەكان.

ئەندىجان مۇلكى ئىجەب ئافاق ئارا مەشۇر ئىدى، خۇشەۋاڻۇ ھەم فەرەھەنەفزازۇ كۆپ مەئمۇر ئىدى، هەر زەبانىدە كەمالۇ شۇھەرتى مەشۇر ئىدى، مالۇ دۇنيا ئېشۇ ئىشەت بىرلە ئەل مەغرۇر ئىدى، ئەلئەمان، بۇ زىلىز بىلە ئافاتىدىن مىڭ ئەلئەمان، ساقلا ئۆز لۇتقىڭ بىلە ئەي خالقى كۈللى مەكان.

يەر يۇتار، ئوتغە كۆيىر، مالىكى بولسا بىزەكت، تىرك قىلماڭ ھەم يەنە ئەي دوستان، سەۋمۇ سەلاۋات، فەرزۇ سۇننەتدىن تەجاۋۇز ئەيلەمەڭ قاتىخۇ ئۇيات، خەيرۇ ئەسازۇ مۇرۇۋەتلە چىقارىڭ ياخشى ئات، ئەلئەمان، بۇ زىلىز بىلە ئافاتىدىن مىڭ ئەلئەمان، ساقلا ئۆز لۇتقىڭ بىلە، ئەي خالقى كۈللى مەكان.

ئەندىجان ئەھلىغە ياران ئەمدى ئىمداد ئەيلەڭىز، خەستە جان، مەجرۇھ تەنى، غەمكىن دىلىن شاد ئەيلەڭىز، كۆز ئاچۇپ، ئىبرەت ئالۇپ، بۇ كۈنلەرە ياد ئەيلەڭىز، كۆرسەڭىز ھەر يەردە بىر ۋەيرانە ئاباد ئەيلەڭىز، ئەلئەمان، بۇ زىلىز بىلە ئافاتىدىن مىڭ ئەلئەمان، ساقلا ئۆز لۇتقىڭ بىلە ئەي خالقى كۈللى مەكان.

ھۆكمى ھەق بىشكەك بىلىڭ ھەر يەرغە مۇنداغ جارىدۇر، خەۋق ئېتىڭ بۇ ۋاقىئە قەھرۇ غەزەب ئاسارىدۇر، بىندە دەم ئۇرماق نە لازىم بۇ خۇدانى كارىدۇر،

جۇمۇلەئى جانۇ جەھاننى قادر و قەھارىدۇر، مىڭ ئەلئەمان ساقلا ئۆز لۇقىنىڭ بىلە، ئەي خالقى كۈلى مەكان، ئەندىجان ئەھلىنى مۇنداغ ھەيرەتىندا فزا، نىچىنە باشىغە تۈشكەن بەلاؤ مۇمنەتى دەردۇ غەمى، داغى ھەسەرەت قويىدى كۆڭلىخە جەمئى ئادەمى، نىچىنە داگۇز رىزاۋ سەبرىدىن يوق ئۆزگە چارە، ئەي كەمى، ئەل ئەلئەمان، بۇ زىلىزىلە ئافەتىدىن امىڭ ئالامان، ساقلا ئۆز لۇقىنىڭ بىلە ئەي خالقى كۈلى مەكان. («بەيار» 100 - بەت)

ئەتكەن لىساھىر ئەتىلە ئەپىچە ئەتىلە ئەتكەن،
ئاشقاكىسى ئەمەن دەلتىھە يىغىن ئەن وە ئەلمىلە ئەتىلە،
ئەتلىرىق خەتنەلە ئەتلىرىق ئەتلىرىق ئەتلىرىق،
ئەتكەن رېشىلى ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،
ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،
ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن.

ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،
ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن.

ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،
ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،
ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،

قىتىئە ئىنايەت فەرمۇدەئى مەۋلانا ۋەسىلى ئەل

مەۋلانا ۋەسىلى

غەزەل

قىتىئە ئىنايەت فەرمۇدەئى مەۋلانا ۋەسىلى ئەل
مۇدەریس سەمەرقەندى بەرايى تەیرىخى
«ئەرمۇغانى خىسلەت»

تەبئىدىن چىقىتى بۇ خوجىستە بەياز،

ئەي گۈزەل دىلرەبا، بەيازى ئوقۇ.

بولدى مەتبۇئى جۇملە ئەھلى تەبئى،

غۇسسىغەددۇر دەۋا، بەيازى ئوقۇ.

موللا توپىچىيۇ ۋە مەۋلەتى خىسلەت،

قىلدى سەرق تىلا، بەيازى ئوقۇ.

خەتىدۇر خەتنى مەۋلەتى شەۋىكەت،

دەردو غەمە شىفا، بەيازى ئوقۇ.

سورادىم ئاقىلىدىن ئەڭا تەرىخ،

دېدى بۇل دىلکۈشا، بەيازى ئوقۇ.

(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 224 - بەت)

مۇۋەشىشەھەر

مۇۋەشىشەھە دوئىسمەھۇ ئەزمەۋلانا ۋەسىلى سەمەرقەندى

مەرھەمەت ئىيلەپ كېلىپ بىر جىسمىمە جان ئەككەلىڭ،

قاامەتىمنى يَا كۆرۈپ بولمىي گۈرۈزان ئەككەلىڭ.

لۇققۇ ئىلە باشىم ئۇزە كەل، هەر بىرىڭ ھالىمنى كۆر،

ئىلتىجالار ئەدۇكىمde قىلغىل ئەسپان ئەكەلىڭ.
ئاشىنا بولما زەرۇ سىم ئىستەبان ئەۋ باش ئىلە
رەسم ئېدۈپ كەسى سەرف قىل ھىزى قۇرئان ئەكەلىڭ
ئاھكىم ھەر بىر گۈزەل ھۆسىنى ئېلى مەغرۇدۇر،
ياشلىك ھەڭگامى بولغىل ئەھلى ئىرفاان ئەكەلىڭ.
ھۆسىنى زاھىر گۇستە ھۆسىنى باتىنى دەركار ئېرۇر،
نازەنلىك ۋەقتىدە بۇل بەر ئىلە كان ئەكەلىڭ.
رەشكى غۇلمانۇ پەرىدۇر ھەربىرىنىڭ ئارەزى،
جىلوه قىلغاي ئىككى ئاي قىلغاندە جەقلاان ئەكەلىڭ.
ئاززۇي ئەكەلىڭ ئەيلەر جەھاندە ھەر كىشى،
مەسندى ھۆسىنۇ لەتافەت ئىچەرە سۇلتان ئەكەلىڭ.
رازى دىلىنى فاش ئېتىر ھەر كىمسە كۆرسە ھەر بىرىڭ.
ئايۇ كۈن بەھەم كۆرەر بولسەڭ خىرامان ئەكەلىڭ.
قاشلارىڭ خەنجەر كەبىدۇر، كۆزلەرىڭ جەللادۇش،
لەشكەرى مىزگان ئىلە ئاشۇبى دەۋران ئەكەلىڭ.
لەئلى مەيگۈن ھەسرەتىدە قان يۇتارمەن چۈن ئەقق،
دەرمەندەم ئەمدى ئەت لۇتفۇ فەراظان ئەكەلىڭ.
ياندى كۆڭلۈم نارى ھىجران ئىلە يوقتۇر تاقەتم،
يارسىز جانسىز كەبى بول مەنگە مەھمان ئەكەلىڭ.
بۇ غەزەل ھەر مىسرائىخە بىر گۈزەل ئىسمى نىھان،
نەزمى ۋەسلىنى ئۇقۇپ بولغان نەمايان ئەكەلىڭ.
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 162 - بەت)

مۇۋەشىھەسى مەۋلانا ۋەسلى سەمەرقەندى

ئارەزىڭ خۇرشىدى تابان كۆزلەرىڭ ئاھۇ كەبى،
ئەقلى تەسخىرى ئۇچۇن نەرىسىلەرىڭ جادۇ كەبى. نەمتىكە
باغى رىزۋان نەخلىدىن ياخشى نىھالى قامەتىڭ،

کۆرمەدىم سەرۋى سەھى بۇ قامىتى دىلچو كەبى. ئەستىشتە داغدۇر كۆڭلۈم غەمى ھەجىرىڭىدە جىسىمىمدۇر فەراب، بىچۇتاب ئىلە كۆپۈر ئوت ئىچىرە تۈشكەن موي كەبى. ئارزۇبى ۋەسلىڭ ئەيلەپ يىغىلارەم شامۇ سەھەر، جارى بولدى كۆزلەرىمدىن ئەشكى ھەسرەت جۇ كەبى. لۇتقى ئىلە شاد ئەت دىلىمىنى بىر يۈلى كۆرگۈز ۋىسال، كۆزلەرىم كۆرسۈن سەفaiي ئارەزىڭ كۆزگۈ كەبى. مەست قىلماس مەي مەنى بىر باقماساڭ، ئەي نۇشى لەب، بادەلەر بىنەشئە سەنسىز قانچە ئىچىسەم سۇ كەبى. جەۋەلەر قىلدى ماڭا چەرخ، ئەي سىتەمگەر، رەھم قىل، قىلماغىل خۇ زۇلمىغە بۇ كەستەئى بەدەخۇ كەبى. ياندى كۆڭلۈم ئانىشى ئاھ ئىلە، ئەي جان، فۇرقمەتكى ئەيلەدى ئاتشىپەرەست ئاخىر مىنى ھىندۇ كەبى. دائىما سەنسىز ماڭا چۈن سىركە ئاچىغىدۇر شەراب، بى چۈن لەبىڭ ئالدىدەدۇر شەهدۇ ئەسىل لىيەمۇ كەبى. خەستە كۆڭلۈم ناللەر ئەيلەر تەغافۇل دەستىدىن، قارچىغايى چەڭىغە تۈشكەن ناتەۋان تېيھۇ كەبى. لامەكان ئەبرۇ سەھى قەد ناز ئىلە ھالىمنى كۆر، بارى فۇرقمەتكىن ئىگىلدى قامەتمىم ئەبرۇ كەبى. نامى پاكىڭ ئىلە بولدى بۇ غەزەل بەك چوق بەند، شۇل سەبەبدىن بولدى ۋەسلى سەئىدىيۇ خاجۇ كەبى.)«ئەرمۇغانى خىسلەت» 165 - بەت( )

مۇۋەشىشەسى ئەز مەۋلانا ۋەسلى سەمەر قەندى

مىھرىۋەش بىر نازەنин ئاشۇفتە ھال ئەتمىش مېنى، زەررەدەك تەمكىنۇ ئارامىم مەھال ئەتمىش مېنى، ھۇر يەڭىلغى ئارەزىن بىر كۆرسەتىبان بىر كېتىپ،

ئىشقىدە ھەيران ئېتىپ، كۆزگۈ مىسال ئەتمىش مېنى،
 مەستۇ ناز ئىككى كۆزى بىر باقىش ئىلە، ئاھكىم،
 ئاشقى دىۋانەت و مەدھۇشۇ لال ئەتمىش مېنى.
 دەرى ئىشقى ئىلەدۇر كۆڭلۈم ھەمىشە دەرمەند،
 مۇبىتلەلابى دەرى ئىشقى لايەزال ئەتمىش مېنى.
 كۇلھەتۇ غەمدىن ئەلىفەتكە قامەتم بولدى دۇتا،
 چەرخەدەك ئىككى پۇكۈب قەددىمنى دال ئەتمىش مېنى.
 رەنجى گەردۇن ماڭا يەتمەسمۇ ئىدىكىم ئول يەنە،
 تىرى ئىستىغىنا ئىلە مەجرۇھى بال ئەتمىش مېنى.
 يادى ئەييامىكى ئېرىدى مەنگە بەك چوق ئاشىنا،
 بۇ زەمانىدە قەھر ئېدۇب ساھىب مەلال ئەتمىش مېنى.
 مەسەندى ۋەسل ئۇزۇرە ئېرىدىم بەزم چاغى ھەمنىشىن،
 ئاھكىم ھىجران ھۇجۇمى پايەمال ئەتمىش مېنى.
 جامى مەي ئىلکىمە ئېرىدى نۇش ئېرىدىم يار ئىلە،
 فۇرقىتىدە كاسە مەي سىنگەن سەفال ئەتمىش مېنى.
 ئافتابى ئارەزىگە زەرزە يەڭلىغ ئاشقەم كەنگەن
 نەيلەرەمكىم، تەڭرى بىسەبرۇ مەجال ئەتمىش مېنى.
 نامىنى يارمىغە ئۇممەت يارمىسىغە بەندەئەم،
 شۇكىرىم، ۋەسلى، ئوخان ئەھلى كەمال ئەتمىش مېنى.
 (ئەرمۇغانى خىسلەت 166 - بەت)

مۇخەممەسى مەۋلانا ۋەسلى بەرغەزەلى كەمى

كەل، ئىي يۈسۈف بەدهن جانلەر مەتائى فەرشى راھىنگىدۇر،
 زىلەيخادەك نەچە قىز، ئىي گۈزەل، مەستى نىگاھىنگىدۇر،
 ھەزاران پىرى كەنئان ۋەسلەڭ ئىستەب خەيرى خاھىنگىدۇر،

ئەزىزى مىسىرى خۇبى سەن نەزاكت ئىززۇ جاھىنگۈر، ساڭچە كۆڭۈل بىر قفترە قان بىرلەن مۇرەسىسى ئەختىگاھىنگۈر،
 ئەلا ئەي دىل، ئەجىب يوق ئەرزى مۇئىتادىڭغە گەر يەتمەس،
 غۇرۇرى ھۇسن ئىلە مەستانە فەريادىڭغە گەر يەتمەس،
 تەغافۇل ئەيلەبان زارىئى ناشادىڭغە گەر يەتمەس،
 نىگاھى گەرم ئىلە، ئەي كۆزلەرمىم، دادىڭغە گەر يەتمەس،
 ئاياغىن ئاستىغە تىقلى سەرسىكىڭ تاشلا شاھىنگۈر.
 يۈزۈلگۈ ياد ئەيلەبان، ئەي گۈل جەبىن، بولدى ئىشىم ئەفغان،
 كۆزۈڭنى كۆرمەيۈپ ئاقتى كۆزۈمىدىن قفترە - قفترە قان،
 باشىڭدىن ئورگۈلەي، بىر كېچە بولغىل كۈلبەمە مىھمان،
 ساچىڭ يەئىنى سىياه ھۇسن سەردارى كەممەندى جان،
 كۆڭۈل مەئمۇرەسىن غارەتگەرى چەشمى سىياهىنگۈر.

قارىلار ئاشقىڭ بولدى ئەگەرچە ياش ئېرۇر ياشىڭ،
 نە سىرلار فاش بولدى، بولمايدىم بىرلەھەزە سىراداشىڭ،
 لەتافەت سىدرەسىنى جەبرەئىلى رايى كېڭاشىڭ،
 نەزاكت ئاسمانىنىڭ ھىلالى ئوسمەلىك قاشىڭ،
 سەباھەت بۇرجىنىڭ بەدرى مۇنرى رۇخى ماھىنگۈر.

نىگارىم، مۇلکى ھۇسن ئىچەرە ئىرۇر شاھەنشەھى ئادىل،
 ئانى فەرمانىدۇر ھەر ئاشقۇ مەشۇقىغە شامل،
 فەراغەت ئىستەسەڭ، ئەي جان سەرى كويىدە قىل مەنزىل،
 ئەگەر ھىجران يۈكىن چەكمەكىنى دەئۇا ئەيلەسەڭ، ئەي دىل،
 ئاشا ئىككى پۇڭۇلگەن قامەتىڭ ئادىل گۇۋاھىنگۈر.

گۈلىستان گۈللارى ئەڭ ئولمەيور ئۇل مەھىنىمىخ،
سالۇر بىر باقىش ئىلە فىتنەۋە ئاشۇب دىننىمىخ،
ئەجەبكم مەڭزەمەز ھېچ سەرۋ سەرۋ دىلىنىشىنىمىخ،
مۇئەنبەر خەتى زىبىا قەد نىگارى ناز منىنىمىخ،
نە نىسبەت، ئىي چەمن، رەئالىغىڭ چۆپۇ گىياھىڭدۇر.

ئاچنىمە ۋەسىلى ھەرفى سەردىلەرنىڭ تەئىنسىدىنكىم،
پەريشان سۆزلىرى چۇن گەردىلەرنىڭ تەئىنسىدىنكىم،
يېمە ئەندۇھۇ غەم نامەردىلەرنىڭ تەئىنسىدىنكىم،
كەمى ۋەھەم ئەتمەگىل بىمەردىلەرنىڭ تەئىنسىدىنكىم،
خەرابات ئەھلى پىرىنى دەرگەھى فەرروخ پەناھىڭدۇر.
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 80 - بەت)

مۇخەممەسى ۋەسىلى بەرغەزەلى شەۋىكەت

بەھەمدىللاھ يۈزىڭ ئايىنەئى گىتى نەما بولدى،
يۈزىڭ كۆرگەچ كۆزىم، ئىشقىڭىدە كۆڭلۈم ئاشىنا بولدى،
بولۇپ دىۋانە ئاخىر رەسمى دانىشدىن جۇدا بولدى،
قازا زۇلۇڭ تولۇن ئايىدەك يۈزۈڭخە حالە تا بولدى،
مېنىڭ ئۇل دەمەدە يارۇق روزگارىم ھەم قارا بولدى.

قىيامەت قايىم ئولغاى راست قىلسالىڭ ناز ئىلە قامەت،
فېراقىڭ نەقەمتى دەۋەزەخ، ۋەسالىڭ نىمەتى جەنەت،
شەھىدى بىر نىگاھىڭ، ئىي قارا كۆز، بولدى ھەر ئۇمەت،
ئۇلۇس قەتلىغە، جانا، يادىن ئوق چەكمەك ئەمەس ھاجەت،
نېچۈن مىزگاندىن ئوق ئاتماقە قاشىڭ تۇرفة يَا بولدى.

ھەمە ئاشق قىلۇر سەندىن تەممەننا ھەر تەممەنناسىن،
جەھان ئەھلىنى سەن بىر مەھۋەشى دىلچىبىي زىبىاسىن،
يۈزىڭ كۆرگەن ھەمان گۈل رەشكىدىن چاڭ ئەتتى ياقايسىن،
قىلۇر ئېرى چەممەندە سەرۋ ناز وُكلىكىنى دەئۋاسىن،
قەدىڭ كۆرگەچ، خىابان ئىچىرە خىجلەتدىن دۇتا بولدى.

چەممەنى سەير ئىلە بولمادىم دىلشاۋو خۇررمىكىم،
سەممۇمى ھەجر قىلىدى رەۋنەقى ئېيشىمنى بەرھەمكىم،
تامۇغ ئوتتىدىن ئارتوقدۇر ماڭا بۇ ئاتەشى غەمكىم،
قۇرۇق جىسمىم مېنىڭ رەشك ئوتتىغە ياناسىمۇ ھەر دەمكىم،
سېنىڭدەك مەھۋەشىم ئەغيyar ئىلە ئېيشى بەجا بولدى.

ھەمىشە جانۇ كۆڭلۈم ئارەزىڭ كۆرمەكىغە مايل،
سېنى ۋەسلىڭنى ئىستەر كېچە - كۈندۈز جۇملە ئەھلى دىل،
يۈزىڭ بىپەردە كۆرمەك ماڭا ھەرگىز بولمادى ھاسىل،
ھەرىمى قۇربىڭە مەندەك كىشىنى يەتمەكى مۇشكىل،
كى سۇلتانلار سېنىڭ ئالدىڭدە بىر كەمەندر گەدا بولدى.

دۇئايى جانىڭ ئەيلەپ، كۆككە چىقتى بۇلۇلىڭ ئاھى،
سەلامەت خاھىڭ ئولدى خەلق بارى ماھى تاماھى،
ماڭا ھەم بىر نەزەر قىل ئەل سارى لۇققى ئەيلەكۈنۈڭ گاھى،
نىياز ئەھلى قاتارىدە ساڭا، ئېي خۇبلەر شاھى،
ئالەر بىرلە مېنىڭ ھەم كارۇ بارىم ئىلىتىجا بولدى.

مۇھەممەد ئۇمەتى تەڭرى تەڭلا بەندەسىدۇرسەن،
كى تەختى بەختىنىڭ بىر خۇسرەۋ فەرخۇندەسىدۇرسەن،
سەرىرى ھۇسنىنىڭ شاھەنشاھى زىبەندەسىدۇرسەن،
سېپەرنىڭ سەئادەت ئەختەرى تابەندەسىدۇرسەن،
شەرەف بۇرجى ئانىچۇن ساڭا تۇرمەقلەكىغە جا بولدى.

سىنى جىسىمىڭ سەزادۇر ساقلاماڭ گۈل بەرگى كۆزۈمچە مەردۇمىڭدەك جايىدۇر تۇرساڭ نەزەرن ئىچىرە، بۈزىڭىنى پەرتەۋى ئۇرى سەفا بەسىر ئىچىرە، پەرسەن يَا مەلەكسەن، يوقسە مىسىلىڭ يوق بەشەر ئىچىرە، نېچۈنكىم كۆرگەن ئەل خۇلقىڭىنى ساڭا مۇبىتلا بولدى.

ئەسىرىڭ نېچۈن ئولماي، شەئى ئەميرى خۇبلار بارى، قارانغۇ كېچەنى يارۇتىنامىرى روپىڭ ئەنتۋارى، ئۆزىڭىلۇق لۇققى ئەيلەكىم ۋەسىلىڭ ئۇچۇن ۋەسىلى قىلۇر زارى، سېنىڭ شەۋىكمەتدىن ئۆزگە يوق دۇرۇرۇر ۋەسىلىڭ خەربىدارى، كىم ئاشا ھۇسن بازارىدە نەقدى جان بەها بولدى.

(«بەيازى ھەزىسى» 65 - بەت)

، بەرلە رەھىمەتلىكىمەن - فەجىەتلىكىمەن رەھىمەتلىكىمەن،
، بەرلە رەھىمەتلىكىمەن لەلە ئەھىمەتلىكىمەن،
، بەرلەشىمەن رەھىمەتلىكىمەن رەھىمەتلىكىمەن،
، بەرلەشىمەن رەھىمەتلىكىمەن رەھىمەتلىكىمەن،

، بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز - بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز،
، بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز بىلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز،

، بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز بىلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز،
، بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز بىلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز،
، بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز بىلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز،
، بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز بىلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز،
، بەرلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز بىلە ئەلمانجاپىرىنىڭىز،

رەيالىرىنىڭىز بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن

بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن

بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن

مۇخلىس

لەنەللەنەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن

مۇخەممەسلەر

لەنەلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن

زېھى خۇبلار سەرەسى شەمىسى رۆخسارىتىڭگە سەللەمنا،

«ئەلەمنەشرەھ» يۈرەكلىك قەلبى ئەنۋارىتىڭگە سەللەمنا،

نىگاھىتىڭ مەھىزى رەھمەت چەشمى خۇمماრىتىڭگە سەللەمنا،

قەدىڭىدىن سىدىقى بولسۇن سەرۋى ئەفتارىتىڭگە سەللەمنا،

قايو بىرنى دەيىن باشدىن ئاياغ بارىتىڭگە سەللەمنا.

تۇۋەيلىڭىدىن ھەمە شانىڭە نازىل ئاياتى لەۋلاڭ،

ياراتتى زىينەتىڭ دېپ ئەرش كۇرسىيۇ يەتى ئەفلاڭ،

ھەبىي ھەق ئېرۇرسەن ۋەسفىڭە ئاجىز ئېرۇر ئىدرارك،

تىلەپ ئۇمەمەتتى ھەقدىن تاڭلا ئازاد ئەيلەسەتىنى باڭ،

دېگىلەر ئەھلى مەھىشىر قۇربۇر ئەنۋارىتىڭگە سەللەمنا.

قۇدۇمىڭ ئېرگە تەگدى بولدى ئالىم غەرقەئى رەھمەت،

سۈجۈد ئەتدىڭ خۇداگە ئېردى ئول دەم مەتلەبىڭ ئۇمەمەت،

دېدىڭ «ئەلفىق فەخرى» تەرك ئەيلەپ لەززەتى شەۋۆكتە،

قەناعەت ئەيلەدىڭ بەتىخىدە باغلاب تاش ھەر سائەت،

چىكىپ سەن ئۇمەتتىم دېپ رەنجۇ ئازارىتىڭگە سەللەمنا.

غۇلاغۇل كۆكدىن ئۆتسە گەرم ئولۇپ مەھشىرىنى بازارىي
ھەمە نەفسىن تىلىپ ئول يەردە قىلسە نالماۋۇ زارىي
ئاداشگەن ئاسىلارغە سەندىن ئۆزگە كىم بېرۈر يارى،
ئوشۇل سائەت پەريشان ئولسى يۈزغە سۇبىلۇڭ تارى،
ھەمنى قۇتقارۇر زۇلۇنى گىرىبودارىتىگە سەللەمنا.

كى ئەبۇ بەكرىنى ھەققىدە سانىيى ئەسنسەينى ئىزھۇما فىلغار،
ئۇمەر شەئىنەدە ھەق ئايىدى ئەشىدەئى ئەلەل كۇفقار،
تەرەھەھۇم رۇكىتەن ئۇسماň نازىل ئەيلەدى غەفقار،
كېلىپدۇر بەيتەغۇن فەزلەن بەشەنئى ھەيدەرى كەررار،
بۇ يەڭىلۇغۇ رۇتبە تاپگەن تۆرت سۆيەر يارىتىگە سەللەمنا.

ھەمە ئەزۋاجى پاكىڭ بىرىرىدىن تازىبىۇ تەرددۇر،
خۇسۇسەن فاتىمە ئايىنەدەك سافۇ مۇتەھەرددۇر،
ھەسدن بىرلە ھۇسەينىڭ بەھرى نۇرىدىن ئىككى گەۋەرددۇر،
سەھابەڭ كەنۇجۇم رەخشىنە مىسىلى ماھى ئەنۋەرددۇر،
باشتىگە چەتر ئولان ئەبرۇ گۇھەر بارىتىگە سەللەمنا.

ئىكى ئالىم ئارا سەندىن بۆلەك دەريايىي رەھمەت يوق،
بۇ دەرييا ئىچىرە زۇرىياتىخىدىن ئۆزگە دۇررى قىيمەت يوق،
تەرقىلىڭ بىخەتمەرددۇر كىمكى پەيرەۋ بولدى ئاقفت يوق،
قىيامەت كۈن يەنە سىزدىن بۇرۇن ساھىب شافائەت يوق،
ھەمە مۇھىتاج ئېرۇر مەھشىرە دىدارىتىگە سەللەمنا.

فۇرۇغى مىھرو مەھ خۇرشىدى رۇخسارىڭ زىياسىدۇر،
مۇبارەك گەردى پايىڭ دىدەلەرنى تۇتىياسىدۇر،
قىبۇلى ھىيى ئەكىبدەر كىمكى شەرئىڭ ئاشناسىدۇر،

كۇشىش ئەت خاتىرىمغۇ رەۋزەئى پاكتىڭ ھەۋاسىدۇر،
ئۆپۈپ دەي قەبرى پاكى فەيزى ئاسارىتىڭە سەللىمەنا.

تۇتار ئالەمنى تۈشىسە يەر بىزىغە شەھپەرى جىبرىل،
ئۇلۇغۇدۇر جىبرەئىلدىن ئىككى ھەسىسە قۇربى مىكايل،
قىياس ئەت بول مەراتىب فەزلى ئەزرايىلۇ ئىسرايىل،
شەبى مىئراج چاکىر بولدىلەر بىر ئىككى ئۈچ مەنزىل،
پېتەلمەي قالدىلار دەپ سىررو ئەسرايىتىڭە سەللىمەنا.

ئولۇپ خارج ئىككى ئالەمدىن ئول شاھەنشەھى ئەئلەم،
مەقامى لى مەئەلاھنى بولۇپ دىدارىگە مەلھەم،
دىدىڭ كۆپ سىرنى مەخفي لەب ئىمدىس ئول رازىگە مەھرەم،
قىلىپ خىلۋەت ئەراغە بۇ مۇھەببەت رىشتەدىن مەھكەم،
قىلان نازۇ نىياز ئول لۇتفۇ گۇفتارىتىڭە سەللىمەنا.

كى قىلىدىڭ بىر زەماندە تەڭرىدىن ئىلم ئۆرگەنىپ رىجىئت،
تەمامى ئاسىغە سەۋغا كەتۈرىدىڭ نامەئى رەھمەت،
زېھى كەتمەك، زېھى كەلەمەك، زېھى مەتلۇب، زېھى شەفقت،
تىرىھى جان رىشتەسىغە نەئىتىدىن دۇرداھەئى زىينەت،
دېسۈنلەر ئەھلى مەئى: مۇخلىس، ئەشئارىتىڭە سەللىمەنا.
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 124 - بەت)

نە خۇش سورەت ئېرۇركىم تىينەتىڭە ماۋەتنىن مۇھتاج،
ئاياغىن گەردىگە رەيھانى رۇمۇ مۇشكى چىن مۇھتاج،
كەلامىن شەرەپتىخ قەندۇ شەھدى شەكەرىن مۇھتاج،

مەنى شاھىم ئىزىغە خۇسۇرەۋۇ رۇمى زەمدىن مۇھىتاج
قارا خالىخە لەئلۇ گەۋەھەرۇ دۇرۇ سەمنىن مۇھىتاج

فۇرۇغى ئارەزىدىن ئىكتىسىپى نۇر ئەيلەر مەھ،
كۆزىن مەردۇملارىدىن كەسبى ئەسۋەد ئەيلەدى سۈرمەھ،
قاشىن سەرخەتىدىن مەشق ئەتتىلەر توغرايى بىسىللەھ،
لەبىدىن نۇكتە ئايىتۇر ۋەقتى تامىسە قەترە سۇ ناگەھ،
تەلاش ئەيلەر ئىچەي دەپ قەندۇ قۇرسى ئەنگەبىن مۇھىتاج.

بەهارە كەۋەسەر ئىچەرە يوق ئانىڭدىك بىبەھا گەۋەھەر،
ئانىڭ شەئىنە نازىل بولدى بەلكى سۈرەئى كەۋەسەر،
سەفاتى رەھمەتن لىل ئالەمەندۇر، خەتمى پەيغەمبەر،
ئەققىق كۆرسە لەبىن، دۇر كۆرسە دەندانىن تىلىن شەكەر،
ياقا ئۇشلاب قىلىپ تەھىسىن دېپۇرلەر ئافەرنىن مۇھىتاج.

ئۇدۇر شاھى ئەۋەدنا ئىككى ئالەم ئاثا مەخزەندۇر،
مۇبارە ئىسمى پاكى تۆرت مۇسەھەف ئىچەرە رەۋەشەندۇر،
مەلەك تا ئىنسۇ جىنگە بەلكى ئەۋاسافى مۇئىيەندۇر،
بەلەندۇ پەست ئالەم مەھۋەشىمنى خاتىرىدەندۇر،
 يولىخە جەننەتۇ كەۋەسەر ئىزىغە ھۇرى ئەين مۇھىتاج.

نەبىلەر سۇرئەت ئەيلەپ بولماي ئانىڭ گەردىغە ھەمراھ،
ھەمەدىن ئەفزەلۇ ئەشرەف لەقب ئاثا ھەببۇللاھ،
ئەمىنى ۋەھىي ئۆلۈپ جەبرەئىل بولماي سىررىدىن ئاگاھ،
دەمىگە يۈز مەسها رازىگە يۈز مىڭ كەلىمۇللاھ،
 يولىخە بەرقى رەفرەف پەيکىغە رۇھىلئەمن مۇھىتاج.

ئىجازەت بولدى بىر شەب ئەملى ھەقدىن سەيرى گەردۇنخە،
بۇراقىن گەردى بولدى سۈرمەئى چەشم ئاي ئىلە كۈنخە،
نەكم خالق دېدى جىبرەلدىن ئول تۇشتى مەزمۇنخە،
ئىجابابەتسىز ئەمەس قىلغان دۇئاسى زاتى بىچۇنخە،
ئانىڭ بىر غەمزەسىغە نەچە يۈزمىڭ مەھىبىن مۇھتاج.

نەسەودەتقە لەب ئاچسە خەلق ئارا شەھدۇ شەكەر سۆزلۈك،
نىگاهى مەھىزى رەھمەت ۋەسى مازاغىل - بىسەر كۆزلۈك،
تۆفەيلىدىن ھەمە ئالىم يوق ئېرىدى زاتىغە ئۆزلۈك،
لىئۆمەرىك تاجلىك پەيۋەستە ئەپرۇ ۋەززۇغا يۈزلۈك،
ئەلەمنەشرەھ يۈرەكلىك شەفقەتىغە ئىنسۇ جىن مۇھتاج.

لەھەددىن باش كۆللى يەنى نەفسى دېيۇپ يۈرسە،
كۆرۈپ ئۆز نامەسىن ئىسيان ئىلى فەريادۇ ئاھ ئۇرسە،
غەزەب ئەيلەپ زەلالەت ئەھلىنى دەۋزەخ سارى سۈرسە،
رىدا بونىغە سالىپ مۇستەفا ئۇممەت دېيۇپ تۇرسە،
كۆزىن دۇردا نەسىخە بەلكى رەبىل ئەلمىن مۇھتاج.

مۇھەممەد مۇستەفا نامىغە قۇرسە ئول زەمان تەختى،
تۇرۇپ تۆرت بۇرجىدە تۆرت چارىيارۇ ئورتەدە رەختى،
تەلاتۇم قىلسە رەھمەت بەھرى ھەزىزەت يىغلاسە سەختى،
ھەبىبىم دەپ كەلىدى مەغىرەت ئىنئام ئېتىر ۋەقتى،
نىگاھىغە تەمامى ئەۋۋەلىنى ئاخىرىن مۇھتاج،
كۆتەرپ پەردا زاھىر بولسە ئول كۈن ئەبىو نۇقسانىم،
ھەبىبىڭ ھۇرمەتىدىن قىلىماغانلىق شەرمەندە رەھمانىم،

میسالى مۇرى ئاجىزىمن قولىم تۇتگىل سۇلىيمانىم
ياسالىسى تەختى شەفقەت قىلغالى ئولتۇرسە سولتاشىم
يۈزىغە ئەنبىياۋۇ ئەۋلىيالار مىن بېرىن مۇھتاج.

كى قىلدىم نەقدى ئۆمرىم سەرف بىجا راھى مەغرۇرگە،
ئەبەس ئۆتتى مەھۇ سالىم خەيالى مانتمۇ سۇرگە،
كى ۋەقت ئۆتتى ئەتىپبالار دەۋا قىلماسدۇر رەنجۇرگە،
مۇھەممەد ھۇرمەتى، يَا رەب، كەرمەن قىل جان تەلاشۇرگە،
پەناھ بىر بولسە ئىمانىمغا شەيتانى لەئىن مۇھتاج.

تەمامى تاغلارغە كۇھى ئىسيانىم ئېرۇر ھەمسەڭ،
سەگۇ بۇزىينە بىرلە خوڭ ئېلىدە سۇھبەتىدىن نەڭ،
گۇناھىم كىسرەتىدىن ۋەقتى شەفقەت يولىدە بولسەم لەڭ،
ئەبۇبەكرۇ ئۇمەر ئۇسمان ئەلى ئىلکىم تۇتۇپ سۆدرەڭ،
ئېرۇرەمن خاكسىزگە چارىيارۇ نازەننەن مۇھتاج.

ئېشەكدهاڭ يىال ئاقاردى بار بىرلە بارى ئائەت يوق،
كى مەھىزى سۇرەتىم سۇرەتگە لايدق پاك سىرەت يوق،
غۇلامكۇندە ئىمەن خوجەمغە مەندەن ياخشى خىدەت يوق،
جەلىلا، يولغە كىرسەم زادى رەھ غەيرەز كەسافەت يوق،
ئېرۇرەمن رەھمەتىڭ يَا كەرمەتلىكەرەمن مۇھتاج.

تۇتۇپ ئېلکىم خلاس ئەت مەئسىيەت بەھىنە ئاقمىشىمن،
قالىپ گىردابى زۇلمەت ئىچەركىم ھەريانە باقمىشىمن،
 يولۇم كۆرسەت سۇ ساقىپ رېگ تۇفانە ئولاقدىشىمن،
نىڭارىم رىشتەئى ئىسىمن دۇرى نەتتىگە تاقمىشىمن،
ھەم ئول ئېفگە ئېتىشىدە ئەخلىسى خاتىر ھەزىن مۇھتاج.
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 128 - بەت)

مۇقىمى

مۇھەممەد ئەمنىن خوجا مىرزا خوجا ئوغلى مۇقىمىي 1850 - يىلى ئۆزبېكستاننىڭ قوقان شەھىرىدە كەمبىغەن ھۇنارۋەن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، 1903 - يىلى 53 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ ئانسى بىى ئايىشە تەربىيە كۆرگەن ئوقۇمۇشلۇق ئايال بولغاچقا، ئوغلىنىڭ ئەتراپلىق تەربىيەلىنىشىگە ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلگەن. بىى ئايىشە ئوغلىنىڭ باشلانغۇچ ساۋاتىنى ئۆيىدە چىقىرىشىغا يېتىكچىلىك قىلغان. مۇقىمىنىڭ ئەدەبىيەتقا بولۇپمۇ شېئىرىيەتكە بولغان ھەۋىسىنى ۋە قىزىقىشىنى ئانسى ئويغانقان. كىچىكدىن ئەقىلىق ۋە تىرىشچان ئۆسۈپ يېتىلگەن مۇھەممەد ئەمنىن خوجا دەسلەپتە قوقاندىكى «ھاكىم ئايىم مەدرىسىسى»⁵⁵، كېيىن بۇخارادىكى داڭلىق مەدرىسىلەرde ئوقۇپ ئىجتىيات بىلەن ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئۇ 1876 - يىلى قوقاندىكى يەر قۇرۇلۇش مەھكىمىسىدە مىرزا بىلىق قىلغان. دادسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئىقتىسادى قىيىنچىلىق سەۋەبىدىن قوقاندىكى «ھەزرتە مەدرىسىسى» دە پاناهلانغان، 1887 - يىلى تاشكەنتكە بېرىپ رۇس ئەدەبىياتى، شېئىرىيەتى ۋە تارىخى، شۇنداقلا رۇس مەدەنىيەتىنىڭ يېڭىلىقلەرى بىلەن تونۇشقان ھەم تەرەققىپەرۋەر ئىجادكارلار بىلەن دوستلىشىپ ئىجادىي ھەكارلىق ئورناشقان. بۇ ھال ئۇنىڭ ئىجادىيەتىنى يېڭى بىر يۇنۇلۇشكە باشلىغان

ئەدەبىي ئېقىمنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە تەرەققىيەنقا يۈزلىنىشى مۇقىمىنىڭ نامى بىلەن باغلۇق بولۇپ، ئەينى دەۋرىدە مۇقىمى باشچىلىق قىلغان ئىلغار پىكىرلىك شائىرلار ئۆز ئەندەمېرىيەن ھاياتىدىلا ئەمەس، بىلكى ئومۇمىي ئىجتىمائىي پىكىرىنىڭ ئەندەمېرىيەن تەرەققىياتى تارىخىدا يېڭى بىر سەھىپە ئېچىپ يېڭى بىر ئەدەبىي ئېقىمنى شەكىللەندۈرگەن.

مۇھەممەد ئەمەن خوجىنىڭ ئىجادىيەتى ياشلىق دەۋرىدىن باشلانغان. ئۇ «مۇقىمى» تەخەللىؤسى بىلەن ئىجاد قىلىپ شېئىرىيەتتە ئاجايىپ تالاتتىنى نامايان قىلغان ۋە نۇرغۇنلىغان نادىر ئەسرلەرنى يېزىپ بىزگە قالدۇرغان. باشلانغان مۇقىمىنىڭ ھاياتى، ئىدىيىسى بىلەن تونوشۇش، ئۇنىڭ ئىجادىيەتىگە قىرقىش ۋە تەتقىق قىلىش ھەمە ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى توپلاش ۋە قوليازما ھەم تاش باسما ھالىتتە ئەل ئارىسىغا تارقىتىش، شائىر ھايات ۋاقتىدىنلا باشلانغان بولۇپ، بۈگۈنگە قەدەر داۋاملاشماقتا.

يار ئەگەر لۇتف ئەيلەمەس، جەبرۇ جەفا ھەم قىلماسۇن، قىلماس ئېرسە ماڭا غەيرىگە ۋەفا ھەم قىلماسۇن. سۇنبولى زۇلۇنى كەبى ئاشۇفتە ئەيلەپ ھەر نەفەس، كاڭۇلىدەك رۇزىگارىنى قارا ھەم قىلماسۇن، گەر ئىشىتمەس بولسا باشلاردە فىغانۇ نالدىسىن، گۈل يۈزىن كۆرسەتمەسۇن، بۈلبۈل نەۋا ھەم قىلماسۇن. دەر دۇ غەم ئىشقىدە كۈنكۈندىن فۇز وۇراق بىلمەسە، بىر مۇسۇلماننى ئۆزىگە مۇبتىدا ھەم قىلماسۇن. يىغلاماقدىن خىرە بولدىيۇ دېمىش فەرياكىم، كۆزگە باسقان ئىز لارنى تۇتىيا ھەم قىلماسۇن.

قۇچماسام نازۇك بىلدىن بىر يول ئاخىر مۇنچە ھەم، قامەتىمنى غەم يۈكى بىرلە دۇتا ھەم قىلىماسۇن. گەر كەفى پايدىغە قويىماقغە مۇناسىپ كۆرمەسى، يىغلاطىپ كۆز ياشمىي رەڭگى هىنا ھەم قىلىماسۇن. ياكى بىر ئاخشام كېلىپ ۋەسلىنى بىر كۆرسەتمەسى، رەڭگى رۇيىمنى بۇ ياخلىغۇ كەھرەبا ھەم قىلىماسۇن. كەلمەسى كۆڭۈل سوراپ گاھى مۇقىم ئەغىيارسىز، بۇيىلە ئەۋۋەل ئىشق ئۇتنى دىللارغا جا ھەم قىلىماسۇن.

(«بىياز» 144 - بەت)

ئەقلى ھۇش ئۇچتى باشىمەن ئەي پەرى دىيۋانەمەن، بىر ئىلاجى قىل ئەچىرە بولماين ئەفسانەمەن. دەردو سوزۇ ئەشكى ئاھىمنى قىياس ئەت شەمئىدىن، شامدىن تا سۇبەي دەم ھەجرىڭىدە ئۆرتەپ يانەمەن. ئۇل زەمانىكىم يېراق ۋەسلىكىدىن ئۇلدۇم تا بۇ دەم، ھەر كېچە يادىڭىدە مىڭ يول ئۇيقوۇدىن ئۇيغانەمەن. لەھزە ئى زەھرى غەمىڭ يۇتقاقدە تاقفت قالمادى، ئۇش ئېتىپ ۋەسلىڭ مەيدىدىن ھەم قەچان بىر قانەمەن. خامە مۇڭگان كۆز قەراسىدىن يازىپ ئەھۋالىمى، ئەرزە ئى قىلدىم ئىشت مەئىسۇ مۇشتاقانەمەن. ئاھكىم سەنسىز قەرارى سەبرى ئارامىم كېتىپ، بىر يىلان چاقغان كىشىدەك ھەر تەرەف تولغاھانەمەن. نەۋىبەتى جامىم تولا قۇيىكىم كەرەمدىن ساقىيا، ھە قەدەمە تا قىلاي يۈز لەھزە شەش مەستاھەمەن. مۇلکى ھىندى، مەرۋىدىن كەلسەم تاپاردىم ئىتتىبار، شۇل ئېرۇر ئىبىيم مۇقىمى مەردۇمى فەرغانە مەن.

(«بىياز» 146 - بەت)

شىتاب ئەيلەپ يۈرەرەد ناز و ئىستىخناalarىڭ باردا دۇر،
 قايان بارسالىڭ ئەنىڭچۈن شۇرىشۇ غەۋغاalarىڭ باردا دۇر،
 ھەمىشە ۋەئىدەگە مانىء چىقار شۇلدۇر گۈمانىمكىم،
 توسوپ يولدىن يۈبىرمهس ئاشقى شەيدالارىڭ باردا دۇر،
 ئەگەر ئىنسان قىلسام سەرۋى قەدلەر خەيلىدە، جانا،
 ئەجەب خىلىئەت ياراشقان قامەتى زىبىالارىڭ باردا دۇر،
 باقىپ ئايىنەگە دەركار ئەمەسىدۇر سۈرمەلەر قويماق،
 قارا ئاهۇ كۆزىدەك نەرگىسى شەھلاalarىڭ باردا دۇر،
 خەلاس ئۈلماق مۇئىنەر دامى زۇلغىڭدىن ئىلاجىم يوق،
 باشىمەدە موبىي سەردىن ھەم فۇزۇن سەۋىدارلارىڭ باردا دۇر،
 ئۇرۇلگەن باغى ھۇسنوڭ ئىشىكىدە قۇفامۇ ئالتۇن، لەئىت
 ۋەيا كەمزۇللارىتىدە لەئىلدىن تۈگەمەلەرلەرلە ئەللىك باردا دۇر،
 نى دەپ رەشك ئاتەشىخە كۆيىمەسۇن جانى مۇقىمنى،
 مۇدام، ئەي نازەنسىن، بېگانەدىن ئاشناalarىڭ باردا دۇر، مەلە
 («بەيار» 147 - بەت)

رەھىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن
 رەھىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن
 تا ئۆزۈڭنى بەزم ئارا ئەيلەدىڭ، نەئەنەن بىرىمەتلىكىنەن
 بىنىهايەت زارۇ شەيدا ئەيلەدىڭ، مەلەن بىرىمەتلىكىنەن
 قامەتتىڭنى سەرۋۇ رەئىنائەيلەدىڭ، مەس بىرىمەتلىكىنەن
 قۇمرىلەرنى ئاتەش نەۋا ئەيلەدىڭ بىرىمەتلىكىنەن
 لېيەلەر بىرىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن بىرىمەتلىكىنەن
 ئەي دىلىپەر، ناز ئافەردىن بىگانە، مەلەن بىرىمەتلىكىنەن
 كۆرەمىسى ئەمدى اسەندەك جەۋان زەمانە، ئازان
 ئەيلەپ كېتىپ ھەر ئىشكە بىرىن بەھانە،
 (تىم 441) يۈرەك باغرىم ئېزىپ ئەدا ئەيلەدىڭ.

فەتانەتلىك، ئەي ياخشىلار سەرۋەرى،
بەشەرمۇسەن، يَا مەلائىك، يَا پەرى،
جەفا قىلسالىڭ كۆپ ئاشقىنىڭ دەفتەرى،
ئى گۇناھىم مەنگە تەنها ئېيلەدىڭ.

لەبلەرىڭدىن لەئلى ئەدەن شەرمەندە،
تىشلەرىڭچە گەۋەھەر دەريادە بەندە،
كەم بولۇردى گۈل چىھەرەلەر خوقةندە،
قايسى باغدىن نەشۇر نەما؟ ئېيلەدىڭ.

داگدە رەشكى رۇخسارىڭدىن لالەمر،
تاۋۇس ئېيلەر ئىشقىنىڭ بىلەن نالەلەر،
خىجالەتدىن ئاي يۈزىنە ھالەلەر،
بۇ مەلاھەت قايدىن پەيدا ئېيلەدىڭ.

ئەۋۋەلىدە چىكىپ ئەندۇھۇ ھىجران،
ۋىسالىڭدىن تابقان چاغىمە دەرمان،
قىلىپ كاكۇللارنى ھەر يان پەرسان،
ۋابەستەئى چەندىن بىلا ئېيلەدىڭ.

ۋەسىلىڭ ئېرىدى مۇقىميا مۇرآدىم،
تەغافۇلدىن ئىشىتمەدىڭ فەريادىم،
يۈز ئۆلۈرۈپ باز ئۈستىغە جەللادىم،
قاشلارىڭدىن دار بىرپا ئېيلەدىڭ.

(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 176 - بەت)

* كىتىپلىرىنىڭ كەنارىسى

* قىلىملىرىنىڭ كەنارىسى

* www.uyghurkitap.com

تا ئۆزۈڭنى مەھفىل ئەرا قىلىمادىڭ،
ئاشقىلارنى زارۇ شەيدا قىلىمادىڭ،
غەيرەز دىلىڭ سەڭكى خارا قىلىمادىڭ،
ئۆلدۈم دېدىم، زەررە پەرۋا قىلىمادىڭ.

ئەۋۋەلىدە جانا يۈزىڭ كۆرسەتىپ،
ئەبرۇ كەمان مىزگانلاردىن ئۆق ئاتىپ،
مەسۋانە جانبەخشىلە ئۇرگەتىپ،
جۇرمىم نېدۇر نەزەر ئەسلا قىلىمادىڭ.

تۈشۈپ سانسىز باشلارىمغا ماجىرا،
بىنىهايىت غەمەخە بولۇم مۇبتەلا،
ئەيلەپ كەرەم نەۋەبىتىمىدىن، ساقىيا،
مەخمۇر ئىدىم مەستۇ سەھبا قىلىمادىڭ.

قاشلارىڭخە قۇربان قاشى قارالار،
كەلامىخە هەيران تۇتى ئەدار،
خۇشتارىڭخە ئەيلەپ ذەق جەزار،
ھەرگىز ئەندىشەئى فەردا قىلىمادىڭ.

قامەتلەرىڭ سەرۋى باغى نەزاكەت،
لەبلەرىڭدىن مەۋچ ئۇرغايى لەتافەت،
ئەي يۈسۈفى تەختى مىسرى مەلاھەت،
يەقۇبىڭنى دىيىدە بىينا قىلىمادىڭ.

ئاقشاملارى بىزم ئەيلەشىپ تا سەھەر،
شۇم رەقىبلەر مۇرادىغە يەتتىلەر،

مۇقىمىغا ئەمما ئەيلەپ ۋەئەلەر،
ۋا دەرىغا، ھېچ بىر ۋەفا قىلمادىڭ.
(«بەيازى ھەزىنى» 98 - بەت)

*
ئەمدى سەندەڭ، جانا، جانان قايدىدەدۇر،
يۈزۈڭنى كۆرۈپ گۈل باغدا بەندەدۇر،
ئىشقىباڭ ئوتى تاكى جانىم تەندەدۇر،
ئۆزۈم ھەر جايىدەمن كۆڭلۈم سەندەدۇر.

مېھرىباڭ ئوتى تاكى توشتى جانلارگە،
پەرۋايىم يوق زەررە خانۇمانلارگە،
لالە كەبى تولۇپ بەغىرم قانلارگە،
ئۆزۈم ھەر جايىدەمن كۆڭلۈم سەندەدۇر.

ئەرتەۋۇ كېچ فىكىرۇ زىكريم خەيالباڭ،
بىر سورىمادىڭ نېلەر كەچتى ئەھۋالباڭ،
ئەسلىرىمۇ تۈشۈپ شىرىن مەقالىباڭ،
ئۆزۈم ھەر جايىدەمن كۆڭلۈم سەندەدۇر.

ۋاقىف ئېرىمەس كىشى سېنى ئەسلىڭدىن،
تاكىم دېسىم پەرى سېنىڭ ئەسلىڭدىن،
ۋا دەرىخا جۇدا بولدۇم ۋەسلىڭدىن،
ئۆزۈم ھەر جايىدەمن كۆڭلۈم سەندەدۇر.

يوق سەن كەبى مەلاھەتلىك يىگانە،
كۆرگەيمەنمۇ ۋەسالىڭنى زەمانە،

بۇلۇپ خەلق ئىچىننەدە مۇنداق بىفسانە،
ئۆزۈم ھەر جايىدەمن كۆڭلۈم سەندەدەدەن
سۇلتانىسىن بارچە خۇبلار نەدىمىش،
دائىم ئېرىدى دۇئاگوپى قەدىمىش،
باۋۇجۇدى سورماي ئۆتىدىش مۇقىمىش،
ئۆزۈم ھەر جايىدەمن كۆڭلۈم سەندەدۇر.
(«بەياز» 65 - بەت)

*

*

تاکىم جانا جىلۋە بۇنىاد ئەيلەدىڭ،
ئاشقىلىقنى ئۆز باڭ ئىجاد ئەيلەدىڭ،
ئىشلارنىڭنى جەۋۇرۇ بىداد ئەيلەدىڭ،
كۆزلەرىنىڭنى مۇنداغ جەلالاد ئەيلەدىڭ.

قىلماي كەتىدىش ھەرگىز ۋەسىلىڭخە ۋاسىل،
مۇددىئالىر نېتىم بىر بولسا ھاسىل،
ئاشناalarگە ئەيلەپ نازۇ تەغافىل.
بىگانەلەر كۆڭلىن ئاباد ئەيلەدىڭ.

بۇلبۇل قىلۇر گۇل يۈزۈڭخە نەۋالار،
سۆزلەرىنىڭخە بولۇر تۇتى ئەدالار،
قۇمرى سايراپ نىگە بولماس شىيدالار،
قامەتىڭنى سەرۋى ئازاد ئەيلەدىڭ.

گەرچەند ئۆتۈپ سورماسالاش ھەم زەمانلار،
تلەي بولساڭ ھەر يەردە بول ئەمانلەر،

بىر دېمەدىڭ لېكىن قىلىدىم فەغانلىرى :
 «دەردىڭ نېدۇر مۇنچە فەرياد ئەيلەدىڭ؟»

دائىم نەھان بولۇپ ئەلدىن كەثارە،
 يوللارىڭدە يىغلاپ تۈرددۇم دۇ بارە،
 رەھم ئەيلەمەي قىلىماي ئۆتىدىڭ نەزارە،
 مەگەر قاتىسۇغ دىلىنى فۇلاد ئەيلەدىڭ.

خەلق ئىچىندە بەسى بولددۇم ئەفسانە،
 چۈغز يەڭلىغ سورسە جايىم ۋەپىرانە،
 گاھى خۇد مەن گاھى بىخۇد دىۋانە،
 ھەر نى قىلىدىڭ سەن پەربىز اد ئەيلەدىڭ.

ئۆزگەلەرنى ھەر دەم مەستى جام ئەيلەپ،
 مۇقىمىنى رۆزگارى شام ئەيلەپ،
 بىر باقىشىدە كۆڭۈل قۇشىن رام ئەيلەپ،
 چەشمىڭ مەرددۇملارىن جەللاد ئەيلەدىڭ.
 («بىياز» 66 - بىت)

جانا، ئول كۈن ئەزم دىيار ئەيلەدىڭ،
 كېلۈرەمن دەپ كۆپ ئىنتىزار ئەيلەدىڭ،
 دۇدى ئاھىم تۈرە شەرار ئەيلەدىڭ،
 بىۋەفالىڭ ئەجەب شىئار ئەيلەدىڭ.

يوللارىڭدە، ئەيا شىرىن شامايىل،
 تۇرۇب ئېرىدىم رەقىب بىلەن مۇقابىل،

ماڭا باقماي ئۆتۈپ نازۇ تەغافىل،
لۇتقۇ كەرمەن ئەلغە ئىزەر ئېيلەدىڭ.

قىلىدىڭ سەھەر رۇزە ئىچىرە ئىزەم ئېيلەپ،
كېلۈرەمن دەپ ھەيتىغەچە خىرام ئېيلەپ،
كەملەر بىلەن ئەخشاملارى بەزم ئېيلەپ،
كۈندۈزلىرى سەيرى بازار ئېيلەدىڭ.

كەلگەنىڭدە، ئایا ماھى تەبانىم،
قالىمىش ئېرىدى دىللارىمە ئەرمانىم،
ئىشىتىمەسەڭ ئاخىر مۇندىغ ئەفحانىم،
ئەۋۋەلىدە نېگە خۇشتار ئېيلەدىڭ.

ئەي نازەنن، ئاشىقلارىڭ سانى يوق،
كېلىگىل، ساڭا مەندەك قەدردانى يوق،
بىر كۆرەرغە مۇشتاقەمنۇ جانى يوق،
ئايىنەنى مەھۋى دىدار ئېيلەدىڭ.

ئەرتەۋۇ كېچ ئەسىدىن چىقىماس خەيالىڭ،
جىلۋە ئېيلەپ نەزەرلەردە مىسالىڭ،
مەست ئىكەنمەن باادەسىدىن ۋىسالىڭ،
تاشلاپ كېتىپ ئەمدى ھۇشيار ئېيلەدىڭ.

ۋا دەرنىغا، قىلماي ئەھدىڭگە ۋەفا،
جۇدالىغۇنى كۆردىڭ رەھم ئەتمەي رەۋا،
ھەسرەتتىڭدە ئەلقىسىسى كىم دىلرە با،
مۇقىمىلىنى دىيدە خۇنبار ئېيلەدىڭ.

(«بىياز» 68 - بەت)

مسکن

موللا قوشاق تاشمۇھەممە ئوغلى 1880 - يىلى تاشكەنتتەدە تۆمۈرچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ 12 يېشىدا «مسکن» تەخەللۇسى بىلەن شېئىر يېزىشقا كىرىشكەن. تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن تۆمۈرچىلىك، نازايلىق، باققاللىق بىلەن شۇغۇللانغان.

مسىكىنىنىڭ غەزەل، مۇرەببە، مۇخەممەس، مۇسەددەس، رۇبائى قاتارلىق لىرىك شەكىللەردىه يازغان ئەسىرلىرى جەملىنىپ توپلام قىلىنغاندىن باشقا يەنە نۇرغۇن ئەسىرلىرى «ئەرمۇغانى خىسلەت»، «سوغانى خىسلەت»، «بەيازى مۇھەللا»، «سوغانى سىدقىي»، «بەيازى ھەزىينى» قاتارلىق توپلاملارغا كىرگۈزۈلگەن ۋە «شۆھرت»، «تۈركىستان ۋىلايتىنىڭ گېزىتى»، «سەدائى تۈركىستان»، «تۇران» گېزىتلىرى ھەم «مائارىف ۋە ئوقۇتقۇچى»، «يەرى يۈزى» ژۇرناالىرىدا ساقلانغان.

غەزەللەر

(تىپ - ٢٤ «تەللىك رەلخەممەت»)

گۇنەھ مۇلکىدە يوق مەندىپك ئەسىرى ناتەۋان، يارەب، ھىدايەت قىلماساڭ تاڭلا بولۇر ھالىم يامان، يارەب. ئەجەب دەرماندەۋۇ بىمۇنەكى بەختى قارادۇرمن، بۇ غۇربەت ئىچەرە سەندۇرسەن ماڭا بىر مەھربان يارەب. جەھانە كەلدىمۇ ھەرگىز ئىبادەت قىلمايمىن سەنگە،

کەچۈرۈم ماهۇ سالىمنى گۇنە بىرلە چۈز، يا رەب
يىگىتلىك فۇرسەتىدە قىلىمادىم ئاھۇ نەدامەتلەر
نە سۇد ئەمدى قارىپ كۆڭلۈم چېكەر دادۇ فيغان، ئوشۇل رۇزى جەزادە قىلماغىل شەرمەندە مىسكىنى،
بەھەققى سەيىددۇل كەۋەنین رەسۋىلى ئىنسۇ جان، يا رەب.
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 160 - بەت)

مەھۋاشا ھەرمدىن چىق ئارەزىڭ نىمایان قىل، «نەتىجە»
ئايۇ كۈنى خىجلەتتىن ئىبر ئىچىغە پىنوان قىل.
ھۇسۇنۇ قەددۇ چەشمىڭنى كۆرسەتىپ چەمەن ئىچىرە،
گۈلۈ سەرۋۇ نەرگىسىنى رەشك ئوتىغە سۇزان قىل.
مەھۋى ناز ئېتىر بولساڭ ئاشىقى ھەزىنلەرنى،
تاشلە كاكۇلىڭ، جانا، ھەر تەرف پەريشان قىل.
دام ئېتىپ قارا زۇلفىڭ يۈزگە دانە خال ئېيلەپ،
جان ئالۇر ئىسە قەسىدىڭ ساڭا تىغ ئەمەس ھاجەت،
بىر نىگاھ ئېتىپ، ئىدى شوخ، غەمزە بىرلە ئاسان قىل.
ئۇشبو جانى قىمەتى بىر ئۇپوشىكە تەڭ ئەتمە،
سەن ھەم ئەمدى، ئى جانا، بۇسە نەرخىن ئەرزان قىل.

نالىلەر قىلۇر تاكى مىسكىنى فېراقتىدە،
لۇتق ئېتىپ ئانى ھەركۈن ۋەسلى ئۆيىغە مىھمان قىل.
(«ئەرمۇغانى خىسلەت» 27 - بەت)

بەرلىك دەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن ئەپتەك دەن سەن
بەرلىك دەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن
بەرلىك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن
بەرلىك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن
بەرلىك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن ئەپتەك دەن سەن

هۇۋەيدا

لساھر نەھىئە دېھلىلىكە رېنگلىقىشىھە ئەپەزچە شەقىمىھە
لەھەقىمە سەڭالكە رېنگىچە ئەھىمە كەنگەمە مەسىھاماعەن ئەغاھەن
ئەممىھە.

خوجا نەزەر غايىب نەزەر ئوغلى ھۇۋەيدا 18 - ئەسەرەد
ياشاب ئىجاد ئەتكەن ئۆزبېك كلاسسىك ئەدەبىياتى مۇنىرىدىكى
يىرىك نامايدىنلىرىدىن بىرى. ھۇۋەيدانىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي
پائالىيىتى توغرۇلۇق قولىمىزدا تولۇق مەلۇمات يوق، ئەمما
ئۇنىڭ بىزگىچە يېتىپ كەلگەن «دىۋانى ھۇۋەيدا چىميانى» ۋە
«راھەتى دىل داسىتانى» ھەم قولىيارما ۋە ئاش باسما ھالەتتىكى
شېئىرى پارچىلاردا قەيت قىلىنغان مەلۇماتلارغا ئاساسلىنىپ
تۆۋەندىكى خۇلاسىگە كېلىمىز.

ھۇۋەيدانىڭ دادىسى غايىب نەزەر ئىشان ئوش شەھىرىدە
(هازىرقى قىرغىزستاننىڭ ئوش شەھرى) تۇغۇلغان بولۇپ،
شۇ يەردە ئۆسۈپ يېتىلگەن. قەشقەرگە كېلىپ ئاپاقي خوجا
ھۇزۇردا بولغان ۋە ئاپاقي خوجىغا مۇرد بولغان، كېيىن
ئۆزبېكىستاننىڭ پەرغانە ۋىلايىتىكى چىميان دېگەن يېزىغا
كېلىپ ئولتۇرالاشقان ۋە مەسجىت ھەم خانقلار بىنا
قىلىپ، تۈركۈم - تۈركۈملەپ مۇرىد تەربىيەلىگەن، شۇنداقلا
بىر ئۆمۈر خەير ساخاۋەت ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولغان.
غايىب نەزەر ئىشاننىڭ ئوغلى ھۇۋەيدانىغا «خوجانەزەر» دېگەن
ئىسىمنى قوبۇشى ئۇنىڭ پۇتون ۋۇجۇدىنى بىر ئۆمۈر تەرىقەت
ئىشلىرىغا بېغىشلىغانلىقىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.
شۇنىڭ ئۇچۇن بىز ئىشان غايىب نەزەر خوجىنىڭ ئۆز ئوغلىغا
«خوجانەزەر» دېگەن ئىسىمنى لايق كۆرۈشى ھۇۋەيدانىغا ئاپاقي

خوجىنىڭ نەزىرى چۈشكەنلىكىنى ئىپاپادىلەش ئۆچۈن بولما
كېرەك، دەپ پەرەز قىلىمىز ۋە ھۇۋەيدا بەلكى قىشىقىردا
تۇغۇلغان بولۇشىمۇ مۇمكىن دېگەن گۇمانى قاراشنى ئۆتتۈپىغا
قوىيمىز.

هۇۋەيدا بالىلىق ۋە ياشلىق مەزگىللرىدە چىمایاندىكى مەدرىسىلەر دە ئىلىم تەھسىل قىلغان بولۇپ ئاتا تىلىنى ناھايىتى پىشىق بىلگەندىن سىرت ئەرەب، فارس تىلىرىنى قېتىرلىقنىپ ئۆگەنگەن ۋە بۇ ئارقىلىق شەرق مۇسۇلمان ئەدەبىياتىنى بېرىلىپ تەتقىق قىلغان. ئۇ «هۇۋەيدا» (ئۇچۇق، ئېنىق، ئاشكارا، يورۇق) ياكى «هۇۋەيدا چەميانى» (چەميانلىق هۇۋەيدا) دېگەن تەخلەللۇسالار بىلەن كەڭ ئىجتىمائىي مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىرىك شېئىر ۋە چوڭقۇر پەلسەپەۋى ھەم دىداكتىك خۇسۇسىيەتكە ئىنگە بولغان ئىپىك شېئىلارنى ئىجاد قىلغان، ئۇ يەنە مەكتەپ ئېچىپ مۇدەرسلىك قىلىپ تالىپلارنى تەربىيەلىپ بېتىشتۈرۈش ئىشى بىلەنمۇ مەشغۇل بولغان. 1780 — 1781 - يىللەرى ئەتراپىدا ۋاپات بولغان

سەندىن ئايىرغان دۇنياىي مەككار،
كۆڭلۈمىتى ئاندىن ئەمدى ساۋۇتكىل،
ئەي پادشاھىم، قاچقان قولۇڭمەن،
ئېيلەپ تەرەھەمۇم ئالدىڭ تارتىكىل،
سەندىن بولەكنى هەرگىز دېمەسمەن،
ۋەللاھى بىللاھ. سۆزۈمەخە بتىكىل،
مەھمانىڭ ئۆلدى بۇ تۈن ھۇۋەيدا،
كۆڭلىنى ئاۋلاپ ياخشى كۆزەتكىل.

(«بىيازى ھەزىنى» 69 - بىت)

* * *

ئەرزىمنى ئايىدىم بادى سەباغە،
يەتكۈرسە ھالىم ئۆل دىلرەباğە.
قىلسە خۇدايمىم كۆڭلىن مۇلايمىم،
رەھم ئەيلگىيەمۇ مەن مۇبتەلاğە.
قىلغايىمۇ خىرىن ئۆز قولى بىرلە،
بارسام كويىغە مىسکىن گەداغە.
دېدى رەقىبلەر يارغە يامانلاپ،
سالدى جۇدالىغ نەيلەي ئاراگە.
ئاهىم ئىشتىسۇن ھالىمنى سورسۇن،
بىر رەھم قىلسۇن مەن بىنھۋاگە.
ئىز لىب تاپالماي ھەسرەت قىلالماي،
كۆڭلۈ ئۆزەلمىي قالدىم بىلاغە.
ئىشىقىدە جانىم قىيىنالغانىدىن،
ئاھۇ فىخانىم چىقىماسى سەماغا.
ھەر كېچە بىدار ئۇمىدى دىدار، قىمۇتى
ئېيلەپ مەنەم زار ئۆل بىۋەفاغە.

يارىم قاياندۇر ئەشكىم رەۋاندۇر سالدىم خۇداغە.
 ھەركىم ياماندۇر سالدىم خۇداغە.
 خەيلى رەقىبان بولدى فەراۋان،
 مەن زارۇ ھېزان رازى قەزاغە.
 كۆڭلۈمەدە يوقدۇر زەرزە گۇمانىم،
 كىمكى ياماندۇر سالدىم خۇداغە.
 ھالىمنى ئايتسام يارىم ئىننانماس،
 ئەمدى قويۇپمەن يەۋمۇل جەزاغە.
 «يارىتىز كىشىنى پەرۋاسى يوقتۇر،
 سوپىدۇم سەنەمنى قالدىم بەلاغە.
 دۈشمەنكەرنى نازۇ نەئىمەدە،
 پەريۋەش ئەيلەپ سالدى غىناغا.
 دوستىنى يارىم رەنجۇ گەلەمەدە،
 قويىدى ئەل ئىچىرە جەۋار جەفاغە.
 مىسکىن ھۇۋەيدا سەبرۇ تەھەممۇل،
 ئەيلەپ ھەمىشە يىخىلار خۇداغە.

(«بەيازى ھەزىنى» 79 - بەت)

مۇسەممەن

ئەي نازى قەلمىرۇينى شاھى،
 ئىقلىمى كەرەشمەئى خەم كۇلاھى.
 جەۋرىڭدە مەن گەدائى راھى،
 ئەھۋالىنى ئەيلەدىڭ تەباھى.
 چىقتى فەلەك ئۇزۇرە دۇدى ئاھى،
 سەنسەن بۇ جەھاندا دادخاھى پەلەت

ئار ئەتمە ئەسپىرى مۇبىتەلادىن،
دەردىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن.

ئەي زۇلغى بىنەفسە خەتنى رەبىان،
جەۋۇرۇ سىتەمىڭدە باغرىمىز قان.
خار ئىلىكىدە چاڭدۇرۇ گىرىبان،
غەم شامىدە بۇلبو لۇم خۇش ئەلھان.
چۈن تۈتىئى زارنىشە كەرسىستان،
مۇشتاقى لەبىنگىدە دېرىمن، ئەي رجان:
ئار ئەتمە ئەسپىرى مۇبىتەلادىن،
دەردىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن.

بۇ گەردىشى دەۋرى زالى گەردۇن،
جامى تەرەبىمنى قىلىدى ۋازۇن.
چەشمىڭ فەتتائىلە زارۇ مەفتۇن،
فيكىرى زەنەقىخەلە بەختى ۋازۇن.
زۇلغۇڭ سىياھى ئىلە كۈنۈم تۈن،
يادى دەھەنخەلە ئۆلۈم ئەكىنۇن.
ئار ئەتمە ئەسپىرى مۇبىتەلادىن،
دەردىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن.

سەن مىھرى سىپەھرى نىلى سىما،
مەن ھەجرۇ غەمىڭدە ناشىكىبا.
سەن گۈلشەن ئارا بەھارى ھىرا،
مەن نەرگىس ئائىچى قىلان تەماشا.
سەن خۇسرەۋۇ مەسەندى تەمەننا،

سەن دىلبەرى قىرمىزى قىباپوش،
مەن خۇنى دىلىم بىلە ھەم ئاغۇش،
سەن جان قولۇڭدە مەي قىلىپ نۇش،
مەن رەشك فىيالە مەستۇ مەدھۇش،
سەن غەيرى سۆزىنى ئەيلەيۈپ گۇش،
مەن شىفتەنى قىلان فەرامۇش.
ئار ئەتمە ئەسلىرى مۇبىتەلادىن،
دەرىدىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن.

تا ۋالھەئى سەرۇ سەر بەلەندەم،
قۇمرى كەبى زارۇ دەردىندەم.
خۇنخۇردەئى لەئىلى نۇش خەندەم،
ئىشق ئوتىخە گوپىيا پىسىندەم.
فۇرقەت بىلە نېچە مۇستەندەم،
زەنجىرى جۇنۇنىغە پايى بەندەم.
ئار ئەتمە ئەسلىرى مۇبىتەلادىن،
دەرىدىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن.

رايىلاڭ نەقدەدەر كى ناز ئىلە خو،
تۇتمىشدىرۇرۇر، ئەي نىكارا، مەھرۇ.
مەن داغنى نىياز ئارا كەماھۇ،
ئايىنى ۋەفادىن ئولمەن ئايىرۇ.
بىز جەۋىرىدە گەر سىپەرى مىنۇ،
ھەم جانغە يەتۈرسە تىخى ئەبرۇ.

ئار ئەتمە ئەسرى مۇبىتەلادىن،
دەردىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن.

ھەسەرەت بىلە جىسمى ناتەۋانىم،
يەنجىلىدى جۇرمۇ چىقىپ فىغانىم.
كۆز مەنزەرى ئۆزىرە مىھمانىم،
ماڭەندە تەننەم ئىچىدە جانىم.

ئەي تەختى ۋۇجۇدەدە كامانىم،
هاشا ئولسە غىرىغىلە ئەسەر بىانىم — بايتكەن
ئار ئەتمە ئەسرى مۇبىتەلادىن، — ناھىمەن بىلە
دەردىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن. — بايتكەن

كويۇڭىدە ئېرۇر گەدا ھۇۋەيدا،
سۇلتانى سەرىرى جا ھۇۋەيدا،
ۋەسىلىڭ تەلەبىدە تا ھۇۋەيدا،
ئۆز لوكىنى قىلان فەنا ھۇۋەيدا،
شەۋقىلىڭ بىلە ئاشنا ھۇۋەيدا،
زەۋق ئەھلىغە مۇقتەدا ھۇۋەيدا،
ئار ئەتمە ئەسرى مۇبىتەلادىن،
دەردىڭ بىلە تۈنۈ كۈن ئاشنادىن.

(«بەيازى ھەزىنى» 73 - بەت)
ئەھلىتىپ : رەپالى : ئىلىشىن، لفەقىھىن — ئەھلىتىپ
لەپەقىھىپ، ئەھلىتىپ، ئەھلىتىپ : ئەھلىتىپ — ئەھلىتىپ
ئەھلىتىپ : ئەھلىتىپ، ئەھلىتىپ — ئەھلىتىپ
ئەھلىتىپ : ئەھلىتىپ، ئەھلىتىپ — ئەھلىتىپ
ئەھلىتىپ : ئەھلىتىپ، ئەھلىتىپ — ئەھلىتىپ

سۆز لۈك سەنگىزلىك
ئەتلىك بىشىخىزىچىزلىك

ئەمەنلەمەن بىشىخىزىچىزلىك
ئەتلىك بىشىخىزىچىزلىك

ئابدار — سۇلۇق؛ سۇغىر بىلەن ئەتكۈچى سۇ، پارقىراق.

ئابى ھېۋان — ھاياتلىق بەخش ئەتكۈچى سۇ، ھاياتلىق سۇيى.

ئادا — ئاپىت، بالا — قازا؛ ئارال، چۆل، جەزىرە.

ئاداب — ئەددەپلەر.

ئارا — جىلۋە، جۇلا؛ زىننەت، بىزەك؛ بىزىگۈچى.
زىننەتلىگۈچى.

ئارايىش — پاراۋانلىق؛ پەرداز، زىننەت، بىزەك.

ئارەز — يۈز، جامال، چىراي؛ يۈز بەرگەن، كۆرۈلگەن،
هاسىل بولغان؛ ئەرز قىلغۇچى، دەرد تۆككۈچى.

ئارىق — بىلگۈچى، توئۇغۇچى.

ئازۇرەد — كۆڭلى ئاغرىغان، رەنجىگەن، دىلى ئازار يېگەن.

ئاسا — كەبى، ئوخشاش، ... دەك، ... تەك؛ تىنچلاندۇر-

غۇچى، راھەتلەندۈرگۈچى.

ئاسار — يالدامىلار، ئاسار ئەتقىلىمەر، ئەستىلىكلىمەر.

ئاستانە — بوسۇغا، ئىشاك؛ ساراي؛ پايىتەخت.

ئاسىيا — تۈگەمن؛ چۆرگىلىمەك، پىرقىرىماق.

ئاسىيان — ئىسيانچى، توپلاڭچى؛ گۇناھكار، ئازغۇن؛

ئاشۇفتە — ھودۇققان، ھاياجانلانغان؛ پېرىشان بولغان؛

ئاشق؛ تارقاق، توزىغان.

ئاشيان — ئۆي، ماكان، ئۇۋا.

ئاغار — باشلاش، باشلىنىش، باشلامچىجاھىنھى — بىھەت
 ئاغوش — قۇچاق، باغير؛ قوللاش. قەن، دىن، سەھىھ — بىھەت
 ئافق — دۇنيا؛ ئۇپۇقلار. جەنلەك، نەلمىھىزىھى — خېلىدەت
 ئال — قىزىل، هال؛ ئۇرۇق - تۇغقان، قېرىندىاش؛ لخانىدان.
 ئال ئەبا — يۈڭدىن توقۇلغان قىزىل تون، بىھى — تىسىھەت
 ئالۇد — ئارىلاش، بۇلغانغان. قىللىك، بۇھىت — رەققەت
 ئامادە — تەييار، تېيار لانغان. قىلىمەت — شەھەنھىزەت
 ئامى — بىلىمسىز، ساۋاتىسىز.
 ئانچۇنان — شۇ قەدەر، ئىنتايىن. نامىيەت — دەسەت
 ئاهى سەرد — سوغۇق نەپس، ئۆھ تارتىش، ئاھى ئۇرۇش.
 ئاۋارە — سەرسان، سەرگەرداش، ئىنگە - چاقىسىز.
 ئايىن — ئادەت، قائىقە، ئىزىام، رەۋوش، ئېرىز، ئۇسۇل؛
 مۇراسىم؛ ئوخشاش، كەبىلىيە، مەكھەتىم — دەشەت
 ئايىنە — ئەينەك، كۆزكۈلەتىنەت، ئەتكەنەت، دەتىيەت — دەشەت
 ئەبتەر — قىسقا؛ قۇيرۇقى كېسىلگەن؛ ئەتقىجىسىز؛ ناچار،
 ئەرزىمەس؛ كالته قۇيرۇقلۇق. يىلان بىلەلىسى — بىلەسى
 ئەبرەر — بولۇت.
 ئەبرار — پاك، گۇناھسىز، توغرا ئادەم؛ ئەتقۇدار، دىندار.
 ئەبرەقاش؛ ھىايى، دەنەتلىكىنەت، دەنەتلىكىنەت — دەنەتلىكىنەت
 ئەبلەھ — ئەخمىق، دۆت، دىتسىز لەپەت، لەشكىل — ھەقىقەت
 ئەبىنائى — بالىلار؛ ئوغۇللار. بىلەكىنەت، كەلىل — لېتىنەت
 ئەجزاى — پارچىلار، كابولەكلىر، سقىسىملاز، سەقىرى كېلىر. بىلەت
 ئەجۇبە — ئاجايىپ، ئەجەبلەندۈرگۈچى.
 ئەددەم — يوق، كەيىقلۇق، تابۇت، بولۇش، ئۆلۈم؛ — مەلتەت
 ئەدل — تەڭ، باراۋىر.

ئەدىم — يوق بولغان، مەۋجۇت ئەمەس، موڭكىن بولمىغان.

ئەدۇ — دۇشمن، رەقىب، لىاۋۇ.

ئەرباغ — كۆز بويىماق، ئالدارمچىلىق، سېھىر، ئۆزىكىن، قىلىماق.

ئەرىسات — مەيدانلار بىلەن ئەلماننىڭ ئەرىسى — بىلەن ئەلىخانى.

ئەرقىق — تەر، نەم؛ هاراق.

ئەرجۇمەند — قەدرلىك، ھۆرمەتلىك، ئېسىل، ئەزىز، بىلەك.

ئەرز — يەر.

ئەرسە — مەيدان.

ئەرغۇۋانى — قىزىل.

ئەرمۇغان — تۆھپە، ھەدىيە، اتارتۇق.

ئەرۇس — توپى، بىيىكى توپى بولغان قىز.

ئەزۋاج — خوتۇنلار، جۈپلەر.

ئەزىم — نىيەت، قارار، كۆڭلىگە پۇكىن، ئەقىست.

ئەسىتا زىيلەر — ئەرمەن ئاتلىرى، ئەرەبىستان ئاتلىرى.

ئەسراار — سىرلار، يوشۇرۇن ئىشلار، مەخپىيەتلىكلەر.

ئەسرو — كۆپ، نۇرغۇن؛ ناھايىتى، ئىنتايىن.

ئەسقەر — سېرىق.

ئەسەباب — ساھابىلەر، سۆھبەتداشلار، دوستلار، ئىنگىلەر.

ئەسۋەد — قارا.

ئەشىار — اشىئىرار، ئەلخەنلىك، ئەلپ — ئەلەنلىك.

ئەشرەف — ئۈلۈغ، ھۆرمەتلىك، قەدرلىك، شاراپەتلىك.

ئەشۇلە — ناخشا، قوشاق.

ئەغىنيا — بايلار، دۆلەتمەنلەر.

ئەغىيار — دۇشمنلەر، رەقىبلەر، دىيازىلار، كەچىلپەر — ئەلەنلىك.

ئەفتادە — ئاجىز، يېقىلغان، تاشلاندۇق، بىچارە، كەمبەغىل،

ئامرات، خاراب.

ئەفزۇن — كۆپ، ئارتۇق.
 ئەفسىر — ئەلىتاج، تەھكىلە، سەكانچى، بېجىف — بىلەنەت
 ئەفسۇنساز — سېھىرگەر؛ گەپدان، داستانچى. تىاپىشكەن
 ئەفشاڭ — چاچقۇچى، تۆكۈچى. ئەنەن ئەنەن — بىلەنەت
 ئەفكەندە — كەمەر؛ خار، تاشلاشىدۇق. سەجىدە — نەمەنچەن
 ئەفئى — زەھەرلىك يىلان.
 ئەقب — ئارقا، ئارقىسى، كەينى، سوڭ. باھى — بىلەنەت
 ئەقب — ئەۋلاد، نەۋەر، چەۋەر، كېيىنكى، ئارقىدىكى.
 ئەقدە — باغلىماق، چەگەمەك؛ تۈزۈمەك؛ قۇخاتام؛ توي،
 ئەنەن ئىكاھ؛ مەسىئۇلىيەت. باھى، ئەنەن ئەنەن — لەنەت
 ئەقرەبائى — دوستلار، بۇراھەرلەر، يېقىنلار، قېرىندىشلار.
 ئەقەلل — ئىنتايىن ئاز، ئىنتايىن تۆۋەن، ئەڭ تۆۋەن، ئەڭ
 ئاز.
 ئەكسەر — ئەڭ كۆپ؛ كۆپىنچە، كۆپەركى! ئەن — قەمەت
 ئەكمەل — ئەڭ تولۇق، كامىل، كەمەل، كەمەل، پۇتون. بىلەنەت
 ئەكىنۇن — ئەمدى، هازىر.
 ئەلەم — نىشان، ئالامەت، بەلگە، بايراق. ئەب — بىلەنەت
 ئەلفىراق — ئايىزلىماق، ئايىزلىش، جۇدا بولۇش.
 ئەلقار — ياخا قوي، تاغ قويى.
 ئەلھان — ناخشىلار؛ سايىشلار؛ ئاۋازلار. بىلەنەت
 ئەلۋىدائى — ئېسەن يول، ئاللاغا تاپشۇرۇم. بىلەنەت
 ئەم — دەۋا، شىپا.
 ئەمۋات — ئۆلۈكلەر، جەسمەتلەر، مېيتلار. بىلەنەت
 ئەممە — دادسىنىڭ بىر تۇغقان ئاپىسى ياكى سىڭلىسى.
 ئەمۋال — ماللار، بايلىقلار، مۇلۇكلەر، بويۇملار.
 ئەنباز — ئورتاق، شېرىك، تەڭداش. بىلەنەت
 ئەنبەر ئەفشاڭ — ئەنبەردهك پۇرالقىق، ئەنبەر چاچقۇچى،
 خۇش پۇراق تارقاتقۇچى.

ئەنبىيا — پەيغەمبەرلەر.

ئەنjam — نەتىجە، خۇلاسە، ئاقۇشت، ئاخىرلىشىشلىرىنىڭ.

ئەنجۇم — يۈلتۈزلار؛ ئۇنچە - مەرۋايىتلار، ئۇنچە - ئۇيۇشما، جەمئىيەت، كېڭەش ئورنى.

ئەندەلب — بۇلبۇل، قىيىچ، رىسمەتكەن، دىكەن - بىققۇتى.

ئەندۇھەن — غەم، قايدۇغۇ، ئەندىشە، خاپىلىق، ئەندۇھەن - بىققۇتى.

ئەنقا — سۇمۇرغ، قارا قوش، رىۋايمەتلەرە ئېيتىلىدىغان قاف تېخىدىكى قوش، قىپىلىق، ئەنقا - ئەنقا.

ئەنۋار — نۇرلار، يورۇقلۇقلار، روشنلىكلىر، ئەنۋار - ئەنۋار.

ئەھەق — ئەڭ لايىق، ئەڭ مۇناسىپ، تېگىشلىك.

ئەھباب — دوستلار، يارانلار، مەھبۇبلار، ئەھباب - راھىمەت.

ئەھرمەن — شەيتان؛ دۇۋە؛ ئەجدىها، ئەھرمەن - ئەھرمەن.

ئەھقەر — بەك تۆۋەن، كەمىنە، خورلانغان، ئەھقەر - ئەھقەر.

ئەھمەد — ماختاشقا ئەڭ لايىق، مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ سۈپەت نامى.

ئەھمەر — قىزىل، قىپقىزىل، ئەھمەر - ئەھمەر.

ئەھىيا — قايدۇلار؛ تىرىك؛ تىرىنلىدۇرۇش، ئاجانلاندىرۇش، ئەھىيا - ۋۇجۇدقا چىقىرىش.

ئەۋراد — ۋەزبىلىر، ئەۋراد - ئەۋراد.

ئەۋراق — قەغىزلىر، سۇۋاراقلار، ئەۋراق - ئەۋراق.

ئىيىار — ئالدامچى، ھىلىگەر، قۇقۇز، سەرسان، تېڭىرقاپ يۈرگۈچى.

ئىيىام — كۈنلەر، ۋاقتىلار، چاغلار.

ئىجاز — ئاسمانىلار، پەلەكلىرى؛ كەمپىرلىر، ھەيار خوتۇنلار.

ئەلام — مەلۇم، مەلۇم قىلماق، ئۇقتۇرۇش.

ئەئمال — ئىشلار، قىلىمىشلار ئەمەللەر.

ب

باد — شامال؛ هاۋا؛ گاز؛ ئەپس، دەم.

بادە — مەي، شاراب، ئىچىملىك؛ بىسىمەت، رەبى.

بادى سەبا — تالىش شامىلى.

باران — يامغۇر.

بارەها — قورغان، قەلئە، توساق، قورشاۋ تام.

باڭ — قورقۇنجى، خەۋپ، زىيان.

بالا — ئېڭىز، ئۆستۈن؛ ئۆڭزە، ئېڭىزلىك.

بالىش — ياستۇق.

بانى — قۇرغۇچى، بىرپا قىلغۇچى.

باۋەر — ئىشەنجى، ئىشەنچلىك.

باڭ — ئاۋاز، ئۇنلۇك، شاۋقۇن.

بەتن — ئىچ، قېرىن، قورساق.

بەخشىش — ئەسان، ھەدىيە، تارتۇق، سوۋغا؛ ئەپۇ،

كەڭچىلىك؛ ئىئانە، سەدىقە.

بەدر — تولۇن ئاي.

بەدلهەقەب — يامان نام، يامان ئاتاق.

بىرار — ھوسۇللۇق، باي، مول، مەي باغلىغان؛ بەختلىك.

بەرایا — كىشىلەر، ئىنسانلار، خەلقلىر.

بەرایيا — كىشىلەر، ئىنسانلار، خەلق.

بەرەھنە — ئۇچۇق، يالىڭاچ.

بەرف — قار.

بەرەم — توپلىنىپ قالغان، چىگىشلىشىپ قالغان، زەربە، شىكەستە.

ئارىلىشىپ كەتكەن، زەربە، شىكەستە.

بەرنا — ياش، كېلىشكەن، يېقىمىلىق.

بەرىك — مۇستەھكمەم، مەھكەم، بەك، ساغلام.

بەرىن — يۇقىرى، ئېگىز.

بەسىر — كۆز، كۆرۈش قۇۋۇتى:

بەسى — ھەممىسى، كۆپ، نۇرغۇن، زىيادە، تولا، ئارتۇق.

بەشەر — ئادەم، ئىنسان، كىشى.

بەغايدىت — غايىت دەرجىدە، شۇنداق ھەم.

بەلااد — شەھەرلەر، دۆلەتلەر، جايilar، رايونلار، قەلئەلەر.

بەلەند — ئېگىز، ئۇستۇن، يۇقىرى.

بەلەد — بازار، رايون، كىچىك شەھەر.

بەم — يۇقىرى ئاۋاز، بوم ئاۋاز، چالغۇ ئىسۋابىلىرىنىڭ يوغان ئاۋازى.

بەناگاھ — تۇيۇقسىز، ئۇشتۇمۇت، بىردىنلا.

بەنى — ئەۋلاد، ئۇرۇق.

بەھم — ھاسىل بولماق، بىللە بولماق.

بەھرۇ بەر — دېڭىز ۋە قۇرۇقلۇق.

بەيياز — ئاق، ئاق قالغان، بوش؛ شېئىرلار توپلىمى (بىر قانچە شائىرنىڭ شېئىرلىرىدىن تۈزۈلگەن توپلام).

بەيت — ئۆي، خانە، جاي، يۇرت.

بەيتۈل - ئەھزان — غەم ئۆبى، ئاغەم خانە.

بەيزاڭ — ئاق، پارقىراق، ئاپتىپ، قۇياش.

بەئىد — بىراق، ئۇزاق.

بەئىد — كېيىن، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن. بەمەس — رەسمىسى
بەڭزەمەز (مەڭزەمەس) — ئوخشىماس. بەتكەن لەغاچىمىز
بوزاق — موزايى. راھە، كاش، نەقىخە، دېچە — ئىسىپ
بۇراق — مۇھەممەد ئەلەيمىسسالام مىئراج كېچىلى منگەن
ئات. سەنەغۇش، دۈنچە، ئەتكەن دېچە — ئىسىپ
بۇردان — ئۆتكۈر، كەسکىن.

بۇم — هۇقۇش؛ جاي، مۇلۇك؛ تېرىلىمىغان يەر.
بۇنىاد — ئۆل، ئاساس؛ سەۋەب؛ ۋۇجۇدقا چىقارماق، بارلىققا
كەلتۈرمەك. بەتكەن ئەتكەن، دېچە، ئەلمالى — لىسىپ
بىئەبا — تارتىنمايدىغان، پەرۋاسىز، ئېرۋەنسىز. بەتكەن
بىتەمىز — ئەقىلسىز، پەمىسىز. بېتىتىن، دەتكەن، دەتكەن — رەپل
بىچۇن — ئوخشىمايدىغان. لەڭچىلىق، لەڭلەن، لەڭلەن — زېتسىپ
بىدار — ئويغاق، ئۇيقوسىز، لەئۇيقوسى قاچقان. بىر — ئەللىك
بىدەرەم — پۇلسىز، يوقسۇل، گادايى، كەمبەغەل. بىر
بىسامان — پەرشان، يوقسۇل، گاڭىرىغان، تېڭىرقۇغان.
بىسەر — باشىسىز؛ هوش. كاللىسى تاجىدا ئەمەس. بايىل
بىكەس — ئىنگىسىز، كىشىسىز، يالغۇز، يېتىم، غېرىب؛
تاشلاندۇق. بەتكەن، دەتكەن، دەتكەن — ئەتكەن
بىمەلال — ئېغىر كۆرمەسىلىك، توسالغۇسىز، ئەركىن،
ئازادە.

بىنەزىر — تەڭداشىسىز، ئامىسىلىسىز. بەتكەن — ئەتكەن
بىنەۋا — مەھرۇم، يوقسۇل بىچارە، بەھرسىز، ئۇلۇشىسىز.
بىئىبا — ھاياسىز، نومۇسىسىز، ئۇيياتىسىز، ئار نومۇسىنى
بىلمەيدىغان. بەتكەن، دەتكەن، دەتكەن — ئەتكەن
بىئىشتىباھ — ئېنىق، شۇبەمىسىز، شەكىسىز. بەتكەن — ئەتكەن
بىدىل — يۈرەكسىز، قورقۇنچاق؛ ئاشقى؛ مەھسەرتلىك. بىر
بىريان — كۆيمەك، ئۆرتهنمەك، كاۋاپ بولماق. — ولغىب
بىستەر — ئورۇن - كۆرپە. بەتكەن، دەتكەن — ئەتكەن

بىسىل — سويماق، ئۆلتۈرمەك، بېشى سویۇلغان، قەتلى قىلىنغان. — بىسىار — كۆپ، نۇرغۇن، تولا، مول. بىلا — بولمىغان، ائەمەس. كەلىخىغان ئەمەھەنە — بىلەم — خۇپ، خەتىر، قورقۇنج، ۋەھىمە.

پارسا — سالماق، ئېغىر - بېسىق؛ ئۆزىنى يامان ئىشلاردىن تارتقۇچى. پاس — هۆرمەت، ئېتىبار، زىئايدە. پاسىن — ئەمەنلىك لە ئەمەنلىك — لەشپ پاس — هۆرمەت، ئېتىبار، زىئايدە. پامال — يەنجىلگەن، ئاياغ ئاستىدا قالغان ئەغىزى — ئەسپ پاي — پۇت، ئاياغ، تاپان؛ ئۇل، ئەنگ، ئاساس، ئاستى؛ ئاغ ئەغىزى. پايدار — پۇتلۇق، امپىرىكلىك، يۆلەنچۈكى باز ئاساسى بار؛ پايدار — مەڭگۇ، دائىمىي، ئۇزاق، ئۇزۇن. قەتكەلىك — رەھىپ پايدەست — پاناهە جاي؛ پۇتى باغلانغان؟ سەختى — راكەمب پەرتەۋ — نۇر، شولا، يورۇقلۇق. پەربؤەش — گۈزەل، پەرى يۈزلىك. پەزىزلىك — قوبۇل قىلغۇچى، ئەسىتە. ياققۇچى. پەشىن — لىيۇڭلۇق، لىيۇڭدىن توقولغان. پەسىلە — لېشپ پەلد — مەينەت، ئېپلاس؛ يارىماس، رەزىل، قەبىھە. پەيام — خەۋەر، ئۈچۈر، دېرىك. پەيرەۋ — ئەگەشكۈچى، ئىزىدىن ماڭخۇچى، ئىز باسار. ئەنەپ بېيgam — بېشارات، خەۋەر، ئۈچۈر. بېيكمىتىجى — ئەنلىك بېيكان — ئوق؛ تىكمىن كەرىپىك. — ئەنلىك

پەيکەر — يۈز، چىرايى سۈرهەت، قىياپەت، ئالگەۋەدە. سەك
پەيۋەست — تۇتاشقاڭ، قوشۇلغان، دادائىم، ئۈزۈلۈكسىز؛
قوشۇمچە؛ چاپلانغان. — نىغەن
پەيۋەند — تۇتاشماق، ئۇلاشماق، تېتىشمەك. — بىك
پۇر — كۆپ، تولا، تولۇق، پوتۇنلىي، بول. — نىبى ئاك
پۇيە — مېڭىش، يۈرۈش. ساپىسماپ. — نەھەن
پىچ — تولغانىماق، بۇرۇلماق، ئورالماق؛ چىرمالماق؛
پۈكلەنمەك.

پېچو تاب — تولغانىماق؛ قىينالماق، سىقلىماق. — بىلەت
پىشۇ پەس — ئىلگىرى ۋە ئاخىر، بۇرۇن ۋە كېيىن. بىتەت
پىر — قېرى، ياشانغان پېشقەدەم، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگۈچى،
پېشۇ، تەجربىلىك. — بىلەت، بىتەت، تەجىختىت
پىراھەن (پىرەھەن) — كۆينەك.

تاب — قىزىتما، ئىسىستىما؛ يورۇق، پارلاق؛ ھارارەت؛
تولخىماج؛ ئىشىمە، ئۇرۇمە؛ كۈچ - قۇرۇقەت.
تابەكەي — قاچانغىچە. — لىمان رالشەنە — ئالىپەت
تابىئە — ئەگەشكۈچى، بەتەۋە، بويىسۇنخۇچى؛ پۇقرا، خەلقەت
تار — تالا، يىپ؛ چاچ. — لىمالا سىلىنىسە، نىغەن
تارەم — گۈمبەز، ئۆگۈرسى گۈمبەز شەكىلىك ئېڭىز ئۆي.
تارۇ پۇد — ئارقاق - ئۇرۇش. — لىمان بېجە، ئامىلىخە
تازە — بېڭى، ئەمدىگىنە. — لىلەتە جىھەق — نەھەن
تاق — گۈمبەز؛ پەشتاق؛ ئىشىك. — لىسلەقە — ئەن
تاكەي — قاچان، قايىسى ۋاقتى. — نەھەن
تالىب — تەلەپكار، تەلەپ قىلغۇچى، ئىزدىگۈچى، خالىغۇچى.
تالىئە — چىققۇچى، كۆرۈنگۈچى؛ بەخت، دەتلەي. — ئەن

تاھیر — پاک، تازا، پاکىز، سۈزۈك.

تاۋان — تۇلەم، هەق.

تاۋۇس — توز؛ گۈزەل، كۆركەم.

تاýير — قوش؛ ئۇچماق؛ ئۇچىدىغان.

تاڭ يوق — ئەجەب ئەمەس، ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس.

تەئەددى — زورلۇق، يولسازلىق، زۇلۇم، تاجاۋۇز.

تەب — قىزىتىما، ئىسىستىما، بىزگەك كېسىلى.

تەبا — خاراب، يامان، چۈشكۈن، بۇزۇق، چىرىك.

تەباھ — «تەبا»غا ئوخشاش.

تەبدىل — ئۆزگەرتىمەك، ئالماشتۇرماق.

تەبل — دۇمباق، ناغرا.

تەبىء — تەبىئەت، مىحىز، خاراكتېرى؛ تالانت.

تەجەللى — نۇرلانماق، جىلۇتلەنمەك، جىلۇھ، نۇر.

تەخمىر — ئارىلاشتۇرماق، خېمىر.

تەدارۇك — ئورنىغا كەلتۈرمەك؛ ئىزدەپ تاپماق.

تەر — ھۆل، نەم؛ يېڭى، پاکىز.

تەرانە — ناخشا، ئاھاڭ، كۆي، مۇقام؛ ئازوْز ئىلمىدە رۇبائىي وەزىنىڭ نامى.

تەرەبناك — خۇشال بولماق، شادلانماق.

تەرەششۇھ — سۇبىۇقلۇقنىڭ تېمىت چىقىشى، بىلىنېپ قالماق، سېزلىپ قالماق.

تەرەننۇم — كۆي، ئاھاڭ، مۇزىكا رىتىمىغا تەڭكەش قىلماق، كۈيلىمەك، جۆر بولماق؛ سايىرماق.

تەرەھەنوم — رەھىم قىلماق، مەرھەممەت قىلماق، ئايىماق.

تەرد — قوغلىماق، سۈرگۈن قىلماق.

تەرز — سۈرەت، رەۋىش، يوسۇن، تەرتىپ.

تەرسا — خىرىستىئان ياكى ناسارا دىنسىغا ئېتىقاد قىلغۇچى.

تەرك — تېز؛ كەچمەك، تاشلىماق، قالدۇرماق، قويماق.

تەرناۋ — سۇ ۋە ئېرىگەن قار — يامغۇر سۇلىرى ئېقىپ چۈشۈش
 ئۈچۈن ياسالغان نۇ ياكى تۇرۇبا ۋە ياكى كىچىك ئېرىق.
 تەزەررۇءى — يالۋۇرماق، يېلىنماق؛ زارلانماق.
 تەزەللىم — شىكايات قىلماق، دادلىماق؛ رۇلوم چەكمەك.
 تەسەررۇف — قولغا ئالماق، ئىختىيارىغا ئالماق، تارتىۋالماق،
 ئىگىلىمەك.
 تەسخىر — قولغا كىرگۈزۈمەك، رام قىلماق، ئېلىنىدۇرماق،
 ئۆزىنگە قاراتماق، بېقىندۇرماق.
 تەغافۇل — بىلىپ تۇرۇپ بىلمەسىلىككە سالماق، غەپلەتتە
 قالدىرماق، تۇيىماي قالماق، تۇيۇقسىزلا بولۇپ قالماق.
 تەقدىدمۇم — ئىلگىرىلىمەك، ئالدىدا بولماق.
 تەقسىر — كەمچىللەك، نۇقسان، ئېۋەن، ئېھىب؛
 تەقسقاراتماق.
 تەكەللۇم — سۆزلىمەك، گەپ قىلماق، سۆزلەشمەك.
 تەكىننە — كېپەنلىمەك.
 تەلاتۇم — دولقۇن، مەۋچى، دولقۇنلارنىڭ بىر - بىرىگە
 ئۇرۇلۇشى.
 تەلئەت — يۈز، چىrai، گۈزەللىك.
 تەلخ — ئاچىق، تەمسىز، تېتىقسىز.
 تەمدەننا — تىلەك، ئىستەك، ئۆمىد، ئازارزۇمە - تەنەنەت
 تەممەت — تاماملىماق، ئاخىرلاشماق، كېيىن، ئاخىر، تامام.
 تەمۇغ — دوزاخ، جەھەننەم.
 تەمىزلىك — پاك - پاكىز - پاكىزلىك - دابىل - دابىللىك
 تەمېز — ئايىرماق، ئاجراتماق، پەرقىلەندۇرمەك.
 تەناب — يەر ئۆلچەشتىكى ئۆلچەم بىرلىكى ۋە يەر ئۆلچەش
 ئەسۋاپى.
 تەنناز — نازلانغۇچى، جىلىۋىدار، كېلىشكەن.
 تەھەممۇل — سەۋىر - تاقەت، چىدام، ئېغىرلىقنى كۆتۈرمەك.

تەھەت — چىن... دىن، تېگىدىن، ئاستىدىن
 تەھزىب — تازىلاش، پاكلاشتۇرۇش، پاكلەق، پاكلق.
 تەھسىن — ياخشى كۆرمەك، ماختىماق، ئاپىرىن ئوقۇمماقنى بىكى ئادىسى
 تەھۇر — پاكلق، پاكلەق، تازىلەق. لغامە — رەقىقە
 تەۋان — كۈچ - قۇۋۇتەت، چىدام.
 تەۋەللا — دوست تۇتماق؛ يالۋۇرماق، ئۇمىد قىلماق. سەختە
 تەۋەھەم — قورقماق، ۋەھىمىگە چۈشمەك.
 تەۋقى — مارجان؛ گۇناھكارلار بويىنسىغا سېلىنىدىغان ھالقا.
 تەيىرلە — قوش؛ ئۇچماق. رەلمەلە رەلمەفە
 تەيران — ئۇچماق؛ ئۇرلىمەك. ئامىلىك
 تەڭشىپ تار، سىقىق، قىستاتىك، زېچ. لەندەن
 تەئىمەر — ئۆي، ھويلا ئارام؛ تۈزۈش، ياساش، رېمونت
 قىلىش
 تۈمى — جەنەت دەرىخى، گۈزەل دەرەخ؛ كېلىشكەن قامىت.
 تۈلان — بېش ياشلىق ئات. دۈچەن ئەن قەقائە — وەقەڭلەتە
 تۈئىمە — تاماق، ئۆزۈق، لوقما.
 تۈجىجار — سودىگەر. ئەلىمان ئەپ، دىرىپىچە، ئەپ — تەنەتەت
 تۈراب — توپا، تۈپرەق، تېير. سەخت، ئەمچىك — خاتىت
 تۈربىت — قەبرە، تۈپرەق، يەير. سەتىتىن، ئەپالىتىن — ئەنەنەت
 تۈرفە — ئاجايىپ، ھەيران قالدۇرىدىغان، غەلتە؛
 قىزقارلىق.
 تۈش — پايدا، ئۆسۈم؛ مېۋە، يېمىش؛ نەنچە؛ مۇكابات
 تۈغىيان — كەلکۈن؛ توپىلاڭ، ئىنسىيان. رەلمەلە — سەيىھە
 تۇنو — ئاچقىق، غەزەپ، غەزەپلىك.
 تىر — ئۇق.
 تىرە — غەم - غۇسىسە؛ قارا، قاراڭغۇ، يۇلغانغان.
 تىرى باران — سەقئوق يامخۇرى، يامغۇرداك ياغدۇرۇلغان ئۇق.

تشه — پالتا. رقْنَلْقَهْ رِيَاهْ رِقْنَلْيِيغْبَهْ — رِيَاهْ
تفل — گوّدهك، كىچىك، نارهسىدە، بالا. بِلَكَهْ — بِلَكَهْ
تىينەت — تەبىئەت، الخُولق، خاراكتېر، يارتىلىش. — نِخْتَهْ

ج — جىلى، بِلَكَهْ لِقْشَلْ — بِلَكَهْ
جا — ئورۇن، ماكان، يەز، رجاي. رقْلَمَالْفَنْقَهْ — رِيَنْبَهْ
جام — قىدەھە، ئاياغ، پىيالە. رقْشَلْ نِنْبَهْ — نِنْبَهْ
جامە — كىيىم. رقْبِلْقَهْ فَامْسَىھْ — رِيَبَهْ — لِبِيَهْ
جامى جەم — جەمشىتىڭ جامى. لە، رقْلَمَالْكَهْ دُوكَ — دُوكَ
جانبى — تەرەپ، تامان، ياق، تىيان، لەجەھەت. — شاقَهْ
جاھا — مەنسەپ، دەرىجە، مەرتىۋە، ئورۇن. اىنسىتى
جاۋىد — مەڭگۈ، ئەبەدى، دائىمى. رقْلَمَالْكَهْ
جبىبار — جەۋر قىلغۇچى، زۇلۇم سالغۇچى، غەزەپلەنگۈچى؛
ئۇلۇغ ۋە قۇدرەتلىك.

جەبن — ماڭلاي، پېشانە.

جەددىد — يېڭى، يېڭىدىن، يېڭىلىق.

جەرەس — قوڭخۇراق، كولدۇرمَا.
جەلال — ئۇلۇغلىق، بۇيۇكلۇك.
جەليلە — مەرتىۋىلىك، ئۇلۇغلىق، قەدىرىلىك.
جەناب — دەرگاھ، ھۆزۈر، بوسۇغا؛ مەرتىۋىلىك ۋە
دەرىجىلىك كىشىلەرگە ئېھىتىرام سۆزى.

جەھر — ئۇچۇق - ئاشكارا؛ سەممىي، تۈز؛ ئاۋازنى يۇقىرى
كۆتۈرمەك.

جەھىم — دوزاخ، جەھەننم. بِلَكَهْ بِلَكَهْ بِلَكَهْ — بِلَكَهْ
جەۋلان — كەزمەك، يۈرمەك.
جەيب — ياقا، يانچۇق (قويۇن)؛ كۆڭۈل، دەل. — بِلَكَهْ
جوپى — تەلەپكار، ئىزدىگۈچى. — شەل لەڭەم، — نِخْتَهْ

جۇدد — سېخىلىق، قولى ئوچۇقلۇق.

جۇرئى — ئوتلام، يۈتۈم.

جۇرم — گۇناھ، ئەيىب، خاتا، قاباھەتلەك.

جۇز — ئايىرم، بۆلەك، قىسمەن.

جۇزىء — باشقا، ئۆزگە، يات.

جۇستىجو — ئىزدىمەك، ئاختۇرماق، قىدرىماق.

جۇنبىش — قوز غالماق، جۇش ئۇرماق، قاينىماق.

جۇنۇن — مەجنۇن، ئاشق، سەۋادىي.

جۇيیار — ئېرىق - ئۆستەڭ قىرغاقلىرى.

جۇء — ئاج، ئاچلىق، ئاچارچىلىق.

جىرتەك — ئىچى قارىلىق قىلماق، بىراۋىنىڭ بېشىغا چۈشكەن

بەختىزلىكتىن خۇشال بولۇپ ئىسىرىتماق ۋە چاۋاڭ

چالماق، مەسخىرە قىلىپ كۈلمەك، مازاق قىلىپ چاۋاڭ

چالماق؛ چاۋاڭ، ئالقىش.

ج

چابۇك — تېز، ئىلدام، يۈگۈرمەك؛ شوخ، ئۇيناق؛

چەۋەنداز.

چاپ — باسما، مەتبىئە؛ بېسىلغان سۈرهەت.

چارگاھ — كلاسىك مۇقاملاردىن بىرىنىڭ نامى.

چاشت — چوش ۋاقتى.

چال — خەندەك، ئورا، سۇ چوڭقۇرلۇقى.

چاھ — قۇدۇق، ئورا، يەر ئاستى ئۆي، گەمە؛ چوڭقۇرلۇق.

چەپ — كاج، تەتۈر؛ سول، تەتۈر، ئەكسى.

چەقىر — چىدىر.

چەراغان — رەڭگارەڭ نۇر، پارقىراق، يالقىراق، پارلاق.

چەرخ — ئاسمان - پەلەك، كۆك؛ چاق، ئايالنغۇچى، يۇمىلاق؛
 چەمبىرىك ئادەۋىر، زامان؛ تەقدىر، تەلىي. — بىسىنە
 چەۋگان — ئات مىنپ تۇرۇپ تاياق بىلەن توپنى ئۇرۇپ
 ئۇينيايدىغان ئويۇن، مۇشۇ ئويۇندا توپنى ئۇرۇدىغان تاياق.
 چەھار — تۆت. — بىرىملىك، بىرىملىقىلىك — ئەڭلەنە
 چۈزى — ھۇۋۇقۇش، مۇشۇكىپلاق. — بىرىملىك، بىرىملىقىلىك — بىرىملىقىلىق
 چۈنان — باھانە، سەۋەب، كېمىشقا. لەقلەشىلىك — تايىنە
 خ — بىرەنە دەخلىقىلىق — بىرىملىقىلىق
 خاڭىزىپ، بىرەنە دەخلىقىلىق — تايىنە

خار — تىكىن، ئۇچ. تەپ، تەپلىقىلىق — تەپلىقىلىق
 خار — تاش، قاتىق تاشسىمان بۇيۇم؛ قىممەتلىك ئېپەك
 توقۇلما. — لەكتىسىقىدە، لەكتىسىقىدە — وەلەنە
 خاك — توپا، تۇپراق، توزاڭ؛ يېر يۈزى؛ خار - قەدىرسىز.
 خاكسار — قەدىرسىز، خار، تۆۋەن، پەس، ئەرزمىدىس؛
 چاڭ — توزانلىق، بولغانغۇچى؛ توپا بىلەن تەڭ.
 خاكى — توپىدىن بولغان، توپىغا مۇناسىپ؛ توپا رەڭ؛
 كۈلرەڭ؛ چاڭ - توزانلىق؛ پاسكىنا؛ كەمتىر؛
 خالى — ئانسىنىڭ ئاچىسى ياكى سىخلىسى. — نەقەللىك
 خالىق — ياراتقۇچى، بار قىلغۇچى، خۇدا، ئاللا. — ائەنە
 خامە — قەلمەم.
 خاۋەر — شرق، كۈن چىقىش؛ قۇياش. رەنگىنە — نەقەنە
 خەبىس — يامان، يارىماس، ئىپلاس. لەخەنە — ئەنەنە
 خەتم — تۈگىمەك، تاماڭلانماق، پۇتەك؛ ئەڭ ئاخىرى؛
 مۆھۇر بasmاق.
 خەدەڭى — ئوقىيانىڭ ئوقى. لېھەنە، ئەنەنە — ئەنەنە
 خەر — ئېشەك؛ دۆت، ئەقلىسىز. تەنەنە — نەنەنە ئەنەنە

خەرۋار — ئېغىرلىق، ئۆلچىمى (بىر ئېشەكلىك يۈك).

خەسم — دۇشمەن، رەقىب، قارشى، مۇقاپىل.

خەشم — ئاچىقى، لەغىزەپ.

خەلەل — كەمچىللەك، امنۇقسان، ئېۋەن.

خەلاق — ياراقۇچى، ياسىغۇچى.

خەم — ئېگىلگەن، پۇكۈلگەن، ئېڭىشىكەن، ئەگىرى - بۇگرى.

خەيرات — ياخشىلىقلار، ئېھسانلار.

خەيرباد — خوشلىشىش، ۋىدىالىشىش.

خەيل — گورۇھ، توپ، دۆۋە.

خۇتۇت — خەتلەر، يېزىقلار.

خۇجەستە — قۇتلۇق، مۇبارەك، بەختىيار.

خۇدېن — تەكەبۈر، شەخسىيەتچى، ئۆزىنىلا، كۆرىدىغان.

خۇدکام — شەخسىيەتچى، ئۆز مەقسىتىنىلا كۆزلىگۈچى.

خۇدنەما — ماختانچاق، شوّھەرتىپەرس.

خۇر — قۇياش، كۈن، ئاپتىپ.

خۇرەد — ئۇشىاق، زەررە، گۈل زەررلىرى، گۈل چاڭلىرى؛ ئالىتۇن، بىسىلە لەخۇرىقىندا، بىرىمەت - رەڭە.

خۇرشىد — قوياش، كۈن، ئاپتىپ.

خۇرۇش — پەرياد، پىغان، ۋارقىراش، قىچقىرىش، غەۋغا، شاۋقۇن - سۈرەن.

خۇسۇف — بىشىل، كۈكۈمىتۈل.

خۇسۇف — ئايىنىڭ تۇتۇلۇشى.

خۇشرو — گۈزەل يۈزلىك، چىرايلىق، سۆيۈملۈك، گۈزەل.

خۇشك — ئۇسسىغان، سۇسلىغان، قۇرغاغىق، سۇسىز، قاخشال.

خۇفييە — يوشۇرۇن، مەخپى.

خۇلد — مەڭگۈلۈك، ئەبەدىلىك؛ جەتنەت.

خۇلد بەرنى — جەتنەت.

خۇلۇس — خالىسىق، توغرىلىق، ئاخامقەن سەھىپ — رەھا،
خۇنەسە — رەزىل، ئىپلاس، يارىماس، ئېبلەخ؛ ھەم ئەركەك،
ھەم چىشى جىنسى بىلگىلىرى بولغان ھايۋان ياكى ئادەم،
خۇن فىشان — قان چاچقۇچى، قان تۆككۈچى، قانخور، ئەن اه
خىدىمەت — خىزىمەت، ئىش تىل، قەناعىلە ئەقىقەت — رەھا،
خىرام — مائىمەق، يۈرمەك، چىرايلىق، مېڭىش، — زىلەم،
خىرامان — ئۆزىنى ھەر تەرەپكە تاشلاپ، ناز بىلەن، چىرايلىق
ماڭماق.

خىرە — تۇتۇق، گۈڭگا، قاراڭغۇ، سۇنۇق، مىسىكىن،
خىرىقىن، قىيىن، قىيىن، قىيىن، قىيىن، قىيىن، قىيىن، قىيىن،
خىرەد — ئەقىل، هوش، پاراسەت.

خىرقە — دەرۋىشلەرنىڭ، ئۇستىدىكى كىيمى؛ يىرتىق، كونە
چاپان، كونا رەخت، مەمتىق، ئەنلىپ، مەھافەت، تىسەت،
خىسال — خىسلەتلەر، سۈپەتلەر، خۇلقىلار.

خىلئەت — شاھ تەرىپىدىن تەقىدىم قىلىنغان تۇن؛ تۇن،
تەلپەك، كىيمىم — كېچەك، كېچەك، كېچەك، كېچەك،
خىيابان — چوڭ ھەم كەڭ كوچا ياكى يول، گۈلزار ئىككى
تەرىپى گۈل - گىياھ ۋە دەل - دەرخەلەر بىلەن ئورالغان
چىرايلىق، كوچا، تىماغ، دۈلە، ئەنلىپ، مەقىنتى -

خىيش — ئۇرۇق - تۇغقان، قېرىندىاش، يېقىن، يېقىن،
خىيشۇ تەبار — ئۇرۇق - تۇغقان، يارۇ بۇرادەر. - نەھەن،
تەممىسىت، بىنەت، ئەنلىپ، دەنلىپ، ئەنلىپ -

دادگەر — دەر دەكە دەرمان بولغۇچى، ئەررەز ھال ئىشىتىكۈچى،
ئادالەتلىك، دەنلىپ، دەنلىپ، دەنلىپ -

دارلى - ئىگە بولغۇچى، ئىگە لىلگۈچى، كۈچلۈك، قۇدرەتلىك،
باي.

دارايى — يېپەكدىن توقۇلغان نازۇك توقۇلما، شاهى، ئىتلەس؛ بايلىق، مۇلۇك.

دارو — دورا، دورا — دەرمەك، مەلھەم.

دارۇلەھرار — جەننەت؛ ئاخىرەت، ئۇ دۇنيا.

داغى — قىزىق؛ قايغۇلۇق، ماتەملەك؛ تېخى، يەنە، ھەمدەنلىكىنى ئادىسى.

دامان — چەت، ياقا، ئىتەك، ئۆڭكۈر.

دايمى — ئېنىڭ ئانا، بالا باققۇچى.

دەراز — ئۇزۇن، ئېگىز.

دەرەخشان — پارلاق، پارقىراق، يالتىراق.

دەر بەدەر — سەرسان، سەركەردان، ساياق، ئۆيىمۇ ئۆيى كېزىپ يۈرگۈچى.

دەركار — كېرەك، لازىم، زۆرۈر، كېرەكلىك.

دەست — قول، بېلەك؛ قېتىم، مەرتەم؛ يۈنىلىش، ئورۇن؛ تۈر، خىل، دەرىجە؛ هالت، كۈچ، تەسىر؛ ئىقتىدار.

دەستگىرنى — تۇنقولۇن، ئەسىر؛ ياردەمچى، قوللىخۇچى.

دەفەتەن — بىردىنلا، توساتىن، كۈنۈلمىگەندە، بىر يولى.

دەفىمى — يىوقاتماق، يىتتىرمەك، ياندۇرماق، قايتۇرماق، كەتكۈزمەك.

دەم — تىنىق، نەپەس؛ چاغ، ۋاقتىت، لەھزە؛ قان؛ ياش.

دەها — يەنە، تېخى، يەتىمۇ.

دەهان — ئېغىزلار، تۆشۈكلەر.

دەھەن — ئېغىز، تۆشۈك.

دەھر — زامان، دەۋر؛ دۇنيا؛ ئالىم؛ تەقدىر، قىسمەت.

دەۋۋار — ئايلانماق، پىرقىرمماق؛ دەۋر ئەتمەك؛ باش قايماق.

دەير — بۇتخانا، ئىبادەتخانا؛ دۇنيا؛ مەيخانا؛ گۈمبىز.

دۇن — رەزىل، پەس، تۆزەن، كەم، ئاز.

دوندۇق — يۇمىلاق، يومىلاققىنە كەلگەن چاققان چىرالىق، يۈز.

دۇ — ئىككى.

دۇختەر — قىز، قىز بالا، قىزچاق.

دۇخۇل — ئېرىشىش، داخل بولۇش، كىرىش.

دۇد — توتۇن، ئىس، توتىك، دۇت؛ ئوتلىق، پىغانلىق، ئاچقىق.

دۇداغ — لەۋ، كالپۇك، ئېرىن:

دۇدە — كۆيە، قۇرۇم، كۆيۈنە، ئىس، چىراغ ئىسى.

دۇدەم — ئىككى بىسىلىق پىچاق، خەنچەر.

دۇرۇد — سالام، دادۇئا، ئىبادەت، سوراش.

دۇرۇغ — يالغان، ساختا، ئالدام.

دۇگاھ — ئۆزبېك كلاسسىك ئالته مۇقام سىستېمىسىدىكى

ئۇچىنجى مۇقام گۇرۇپىسىنىڭ نامى.

دۇمە — چارروسوسىدىكى تۈرلۈك مەركىزىي ۋە مەھەلللىۋى

ئورگانلارنىڭ ئومۇمۇمىي نامى.

دېباچە — باش، باشلىنىش، تۇنجى، باشلانما؛ كىرىش سۆز،

كتابىنىڭ بىرىنچى بېتى.

دقق — ئىنچىكە، نازۇك.

دىگەر — باشقما، ئۆزگە.

دىلجو — كۆڭۈل سورىغۇچى، كۆڭۈل ئىستىگۈچى،

كۆڭۈلدىكىنى تاپقۇچى، گۈزەل.

دىلخراج — ئۆزبېك خەلق كۆيلىرىدىن بىرىننىڭ نامى.

دىلسۇز — ئۆزبېك كلاسسىك كۆيلىرىدىن بىرىننىڭ نامى؛

كۆڭۈلنى كۆيدۈرگۈچى، جان كۆيەر.

دىلفىگار — دىلى ئازار يېگەن، كۆڭلى بۇزۇلغان، كۆڭلى

ۋەيران بولغان.

دىيىدە — كۆز.

دىيىدەئى — كۆز، قارىچىقى، كۆز، گۆھىرى.

راز — سىر، يوشۇرۇن، مەخپى؛ رەڭ، بوياق.

راست — ئۆزبىك كلاسسىك ئالىتە مۇقام سىستېمىسىدىكى نامى.

راگب — ئارزو قىلغان، خالىغان، تىلىگەن، قىزىققان، ئىزدىگەن، مايىل، مەيلى بار، رىغبەتلەنگەن.

راك — كلاسسىك مۇقا٠مالاردىن بىرىنىڭ نامى، نەغمە؛ هىيلە - نەيرەڭ؛ ياغاچ قاچا؛ جەڭ دۇمبىقى.

راھىپەيمما — يولۇچى، يول يولگۇچى.

رەبات — قونالغۇ، كارۋان ساراي، ئۆتەڭ، لەڭىر.

رەبىء — باهار پەسىلىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلى، ياز بېشى، كۆكلەم چىغى؛ ئەتىيازلىق تېرىلغۇ.

رەجائ — ئارزو، ئۆمىد، ئىستەك، تىلەك، ئۆتۈنچ.

رەجەت — قايتماق، يانماق، ئەكسىگە قايتماق.

رەخ — چەك، سىزىق، چىگرا؛ يول - يول، تارام - تارام.

رەخت — مال - مۇلۇك، كىيىم - كېچەك، ئۆي جابدۇقلىرى.

رەخش — نۇر، يورۇقلۇق، قۇياش؛ خۇشاللىق، بەخت؛ ئات، ئارغىماق؛ مەلۇم يۇلتۇزنىڭ نامى.

رەخشان — پارقىرالپ تۇرىدىغان، ياللىراپ تۇرىدىغان، نۇرلىنىپ تۇرىدىغان.

رەز — ئۇزۇم، تەڭ، ئال.

رەززاق — ھەممىگە رىزىق بەرگۇچى (ئاللانىڭ سۈپىت نامى).

رەزم — ئۇرۇش، جىدەل، جەڭ.

رەسۇل — پەيغەمبەر، ئەلچى.

رەشك — ئىچى تارلىق، قىزغانچۇقلۇق، كۈندەشلىك.

رەف — تەكچە، ئويۇق، دېرىزە تەكچىسى.

رهفاه — باياشادلىق، موللۇق، مەئىشەت، كەڭ — كۇشادىلىق.
 رەھىمەت — بؤيۈكلىك، ئۇلۇغلىق، يۇقرىلىق، بۈيۈك
 مەرتىۋە، ئۇلۇغ دەرىجە. قىلىقىن، نىسقىلىق — نېقى
 رەفتار — مېڭىش، يۇراوش، قەدەم بېسىش. بەقى — بەقى
 رەفق — يولداش، دوست، بۇرادر. سەقىم، سەقىملىك
 رەم — ئۇرۇمك، چۆچۈمك، قورقماق، قاچماق،
 تارقالماق.
 رەممەد — كۆز ئاغرىقى، يىغلاش نەتىجىسىدە كۆز ئېقىنىڭ
 قىزىرىشى.
 رەممەق — ئەڭ ئاخىرقى تىنىق، جان ئۆزۈش دەقىقىسىدىكى
 ئەڭ ئاخىرقى نەپەس.
 رەمز — ئىشارەت، ئىما، ئۆزئارا بىلىشىدىغان يوشۇرۇن
 بىلگە.
 رەها — ئەركىن، ئىختىيارى، ئازاد. قىلىمغاڭە — رەقى
 رەھمان — ھەممىگە رەھم قىلغۇچى (ئاللانىڭ سۈپىت ئامى).
 رەۋۇزە — باغ، جەننەت؛ قەبرە.
 رەۋۇنەن — مای، ياغ.
 رەۋوش — قائىدە، يول، يوسۇن، ئەلىيۈرۈش، مېڭىش.
 رەئىيەت — خەلق، پۇقرا، ئازام.
 رەئى — گۈلدۈرماما؛ ئوت ئاتىدىغان بىر خىل قورال.
 رۇتبە — مەرتىۋە، دەرىجە، ئەمەل، ۋەزىپە، يۈكىسەكلىك،
 ئۇلۇغلىق.
 رۇز — كۈن، كۈندۈز.
 رۇزگار — تۇرمۇش، تىرىكچىلىك، كۈن كەچۈرۈش،
 كۈندىلىك تۇرمۇش لازىمىلىقلرى؛ دەۋر، زامان، ۋاقت،
 ئەسىر.
 رۇزۇ شەب — كۈندۈز ۋە كېچە.

رۇزى — كۈندىلىك ئوزۇق، نېسىۋە، تىرىتىلىك ئاستىقسىز،
كۈندىلىك.

رۇش — قىلىقسىز، بەتقىلىق، بەتتۇرى، ئەخلاقسىز،

رۇھ — روھ، جان، كۆڭۈل، قەلب كەيىپيات؛ جەۋەھەن، ماهىيەت؛ پەرسەتە.

رۇھئەفزا — روهلاندۇرغۇچى، جانغا مەدەت بەرگۈچى. — ۶۹

رۇھەللاھ — جەبرائىل.

ربا — ئۆسۈم، مىجازانە.

رېز — توڭكۈچى، چاچقۇچى، ئاققۇزغۇچى. — ۷۰

رېسالەت — پەيغەمبەرلىك، ئەلچىلىك.

رېسمان — ئاغامچا، يىپ.

رېش — ساقال.

رېشىۋە — پارا؛ ئوغۇت.

رېفق — مۇلايمىلق، ياؤاشلىق، يېقىمىلىق، يۇمشاقلىق بىھىم

رېند — مەيھۇر، مەئىشەتپەرەس؛ ناز ظۇك تەبىئەت؛ غەيرى؛

ياسانچۇق، بايۋەچە؛ بېپەرۋا، ئېرەنسىز، لاغايالاپ يۈرۈدىغان.

رېياز — گۈللۈكلىر، باغچىلار.

رېياء — ئىككى يۈزلىمە، ئۆزىنى يالغاندىن اياخشى قىلىپ

كۆرسەتمەك.

ز

زادە — بالا، ئەۋلاد، تۇغۇلغان.

زاكىر — يادلىغۇچى، ئەسلىگۈچى، تەكرارلىغۇچى، زىكىر

قللغۇچى.

زال — ياشانغان، قېرى؛ كەمپىر، موماي؛ دۇنيا؛ ئاسمان.

زالى فەلەك — ئاسمان. دېنلىكىلە، عىلىكىتە — نەھەن
 زاھىد — دىندار، تەقۋادار، سوپى، ئىبادەتمەن. — بەھىن
 زەبت — تۇماق، ئالماق، ئىشغال قىلماق. مشىلى — ئەھىن
 زەخمن — جاراھەتلەك، يارىلانغان، يارىدار. بىز — وەھىن
 زەرد — سېرىق، سېرىقلقىق؛ دۆبۈلغا، ساۋۇت. — بىيغىن
 زەرفى — قاچا، كوزا، ئىدىش؛ ساپ مال سېلىنىدىغان قۇتا.
 زەكى — ساپ، خالىس؛ ئۆتكۈر، زېرەك. — ئەلىن
 زەلىل — خار، قەدىرسىز، تۆۋەن، خاراب، پېقىر.
 زەم — قوشۇش، جەملەش، بېرلەشتۈرۈش، كىرگۈزۈش.
 زەمىر — ئىچكى دۇنيا، كۆڭۈل، يۈرەك، قەلب، ۋىجدان، سىر.
 زەنەخدان — زىناق، ياخاڭ، ئېڭەك ئاستى.
 زەھراب — زەھەرلىك سۇ، پاسكىنا سۇ، يۇندا، سۈيدۈك.
 زەڭ — كىر، دات، چالى - توزان.
 زۇبدە — نەتجە، جەۋەھەر، تاللانغان؛ كۆپۈك.
 زۇد — تېز، تېزلىك، ئالدىرىماق.
 زۇلال — ئىنتايىن سۈزۈك ۋە پاكىز ئارامبەخش سۇ.
 زۇلۇف — چاج، كوكۇلا.
 زەلالەت — ئازغان، ئاداشقان، يولدىن ئېزىپ كەتكەن.
 زۇنۇب — گۇناھلار، ئېيبلەر، خاتالىقلار.
 زى — ئىنگە، ساھىپ بىسىلىك، تەھەنە، بىرەنە - نەھەن
 زىر — بىرەرسىنىڭ تېگى، ئاستى؛ پەس، تۆۋەن.
 زىرۇ بەم — تۆۋەن ۋە يۇقىرى ئاۋار، ئىچىكە ۋە بوم تاۋۇش.
 زىرى پا — ئاياغ ئاستى، پۇت ئاستى، تاپان ئاستى.
 زىكىر — ئەسلامىمەك، يادلىماق، سۆزلىمەك، بايان قىلماق،
 تىلغا ئالماق.
 زىلزىلە — يەرنەۋەش، قىمىرلاش، مىدىرلاش. — بىسىلىس
 زىمنە — تىرىك، جانلىق، اىبەرددەم. — تىنەن - مەھەنەس

زىنەتگان — تىرىكلىك، ھاياتلىق، ھاياتىي
 زىھاک — كۈلکە، كۈلۈش، كۈلمەك، قىتىلماڭ
 زىھى — ياخشى، گۈزەل، ئاپىرلىن، تەنپەندىگەن ياخشىنىڭلىكىلىسى
 زىۋەر — بېزەك، يارىشىق، بېزەك، يارىشىق، بېزەك، يارىشىق
 زىبىنەنە — بېزىگۈچى، يارىشىقلىق، كېلىشكەن
 زىيائى — نۇر، يورۇقلۇق، يالقىراق، سپارقىراق، ھۆزۈرۈچى
 ژالىھ — شەبىندىم؛ ياش، كۆز يېشى
 ساكن — ئولتۇراقلىق ئاھالە، تۇرۇشلۇق ئاھالە، بىر جايدا
 تۇرىدىغان؛ قىمىرىلىمايدىغان، جىمبىتىت، تىنچ
 سال — يىل؛ دەۋىر، تارىخ؛ ياش؛ قىرىلىك — تەھامان
 سالۇ ماھ — يىل ۋە ئاي، كۈنلەر
 سامان — كۈچ، قۇدرەت، قابىلىيەت، لاياقەت، تەرتىب
 ئىنتىزام؛ ياردەم، ئىلاج
 سامىئى — ئاڭلىغۇچى، ئىشىتكۈچى
 سانىئى — پەيدا قىلغۇچى، ياسىغۇچى جىللىك
 ساھىب — ئىگە، خوجا، ھەمراھ، ھەيولداش، ھەجاناب
 ساھىر — سېھىرگەر، جادوگەر، كۆز باقلۇغۇچى
 ساپىر — باشقۇر، ئۆزگە، كەزگۈچى، ساپاھەت قىلغۇچى
 سەئادەت — بەخت، ئىقبال، تەلەپى، اھلىتىنەت

سه با — تالىڭ ئاتار، ۋاقتىدا چىقىدىغان يېقىمىلىق شامال، تالىڭ
 شامىلى . قىسا ھەمبا . لغاتىندا بىشىسى
 سهبات — چىڭ، مۇقىم، شۇرۇنلۇق، بىر جايغا قارار تاپقان.
 سهباھەت — گۈزەل، چىرىايلىق، ھۆسندار، ئاق جىيۈزلىك.
 سهبىزه — يېشىللەق، كۆكلەم، مايسال، شىپەتلىق
 سهبۈكبار — يەڭىل، چاققان، ئايدىكى يەڭىل . بىشىسى
 سهبۈھ — تالىڭ ۋاقتىدىكى ئىچكۈلۈك (مهى) . نەھەنەتلىق
 سهبىل — يول، تەرقى . نەھەنەتلىق
 سهتارۇل - ئۇيۇب — ئىيىبلەرنى ياكى ئۇقسانلارنى ياقۇچى .
 سەخت — قاتىسىق، مۇستەھكمەم، قېتىپ قالغان، رىلە
 سەدبار — يۈز مەرتەم، يۈز قېتىم، نۇرغۇن قېتىم .
 سەدر — رەئىس، چوڭ ئەمەلدەر؛ كۆكەركەن، باشلام، تور؛
 شېئىرنىڭ بىرىنچى مىسر اسىنىڭ بىرىنچى سۆزى ؟
 سەرپاش باش . باشلىق ئەنلىك ئەنلىكلىك — نەمەنەتلىق
 سەراب — تومۇز كۈنلىرىدە يېراقتىن سۇغا ئوخشاش ئىلىلىداب
 ئەن كۆرۈنلىدىغان ئېقىلمى . ئەلت، ئالىپ، قىلىمىقلىق — لغەتلىق
 سەرپەسەر — ئۇ باشتىن بۇ باشقىچە، بۇ ئۆتۈنلەي، باشتىن -
 ئاياغ . ئەنلىق ئەنلىق ئەنلىق
 سەرا پا — باشتىن - ئاياغ، بۇ ئۆتۈنلەي، تاماamen، ھەممە .
 سەر چەشمە — بۇلاق بېشى، بۇلاق بوبىي؛ سەۋەب؛ يىلىتىز،
 نېگىز .
 سەرخۇش — شىركەيپ، كەيىپ بولغان، كەيىپى (بار...) ئامىن
 سەرد — سوغۇق . مەلىپ بەپى، بېلەن ئەلاكە لەسىلەن — نەمەنەتلىق
 سەرمىر — تەخت، ئورۇندۇق، كارىۋات . بەنەن — بەنەن
 سەررىشتە — يېپ ئۇچى؛ ئەقلەن، ئەنقتىدار، لاقابلىيەت؛
 بىلمەك، خەۋەردار بولماق . بەنەن ئەنلىكلىك — نەمەنەتلىق
 سەرزەنىش — سۆكمەك، ئەيىبلەمەك، كايىماق، تاپا - تەنە،
 هاقارەت، دوق، جىمىلىمەك . بىشىپ دەغىمە — بىشىپ

شەرسەر سوغۇق، ناھايىتى قاتىقق سوغۇق شامال www.yghurkitap.com

سەرشار — لق، تولغان، لىقىمۇ لق.

سەرفەراز بېشى ئېگىز، بېشى ئۈستۈن، ئېسىل، ئالىيچاناب؛ شەرەپلىك، شەرەپ قازانماق؛ شادلانماق.

سەرگەشتە — بېشى ئايلاڭان، گاڭىزراپ قالغان، سەرگەردان، چۆچۈگەن، ھەيران قالغان.

سەرنىگۇن — بېشى تۆۋەن؛ مىسىكىن؛ ئاستىن — ئۈستۈن، كۆمتۈرۈلگەن؛ شەرمەندە.

سەرۇق — تىك ۋە تۈز چىرايلق ئۆسەدىغان خۇش قامىت تىرى خىل دەرەخ، تاغ تېرىكى؛ سۆيگەن يارشىڭ كېلىشكەن قامىتى؛ يار.

سەزۋەر — يولباشچى، يېتەكچى، رەئىس؛ قەبىلە باشلىقى؛ ئىگە، خوجا، خوجايىن.

سەرۋى خرامان — نازاكەتلىك يار، گۈزەل يۈرۈشلۈك پاڭىلەمەھبۇب.

سەفا — يېقىملق، پاك، تازا، ساپ؛ يورۇق، روشەن؛ نىخۇر سەنلىك؛ مەئىشەت؛ مەككىدىكى بىر ئورۇن نامى.

سەفىد — ئاق، ئاق تۈسلۈك.

سەفەھە — سەھىپە، بەت؛ كىتاب.

سەقەر — دوزاخ، جەھەننەم.

سەقىل — ئېغىر، قىيىن.

سەك (سەگ) — ئىست، كۈچۈك.

سەكىن — ئاستا، ئالدىرىمىي، پەم بىلەن، چاندۇرمىي.

سەم — زەھەر، ئۇغا.

سەما — ئاسман، كۆك؛ يۇقىرى، تورۇس.

سەماۋات — ئاسمانلار، كۆكلىر.

سەممەد — ھېچ نەرسىگە موھتاج بولىمىغان.

سەممەر — مېۋە، يېمىش؛ ئەتىجە، خۇلاسە.

سه‌موم — ئىسىسىق شامال، هالاكتلىك شامال. — ئەتھىس
 سه‌نم — بۇت ۋە ھەيکەل؛ گۈزەل يار، مەھبۇب. — ەنچەس
 سه‌ندان — قاتىقى؛ سەندەل. — ەنھەپ
 سه‌ھاب — بولۇت، تۇمان. سەھاب دايىل — ەنھەپ
 سه‌ھەل — ئاسان، ئۇڭاي، يەڭىل؛ ئەرزىمەس. — ەنھەپ
 سه‌ۋاد — قارا، قاراڭخۇ؛ يېرىق؛ شەھەر، ئۆلکە،
 تېرىرتورىيە؛ قارا چېكىت؛ بەلگە، نىشان. — ەنھەپ
 سه‌ۋادىئى — تەلۋە، تەنتەك؛ خىيالى چېچىلغان؛ بېرىلگەن.
 سه‌ۋەت — ئاۋاز، تاۋوش؛ ئاھاڭ، كۈي، مۇقام؛ شاۋقۇن؛
 ئۆزبېك كلاسسىك مۇزىكىسىدا كۆينىڭ ئاساسىي قىسىدىن
 كېيىن كېلىدىغان ئاخىرقى قىسىمى. — ەنھەپ
 سه‌ۋەن — گۈلنىڭ نامى، بىر خىل ئۆسۈملۈك. — ەنھەپ
 سه‌ئىد — بەختلىك، راھەت - پاراغەتلەك. — ەنھەپ
 سه‌يد — ئۇۋەل ئۆزلىنىدىغان جاشوار، ئۇۋۇلماق. — ەنھەپ
 سه‌يقل — پارقىراق، پارلاق؛ پەدازلىماق، يالتراتماق،
 جۇلاندۇرماق. — ەنھەپ
 سه‌يىد (سه‌يىد) — خوجا، ئىگە؛ ئاقسۇڭەك؛ جاناب،
 تەقسىر؛ باشلىق، يولباشچى؛ پەيغامبەر ئەۋلادى. — ەنھەپ
 سه‌ئىد — بەخت، ياخشىلىق. — ەنھەپ
 سه‌ئىي — ھەرىكەت، تىرىشىش، ئۇرۇنۇش، تائىنلىلىش لەتسى
 سوز — كۆيدۈرمەك، ئۆرتمەك، قىينىماق. — ەنھەپ
 سوزان — كۆيىگەن، كۆيۈپ تۇرغان، يالقۇنلۇق ئەئۇرتەنگەن،
 ئەلەملەك. — ەنھەپ
 سوڭرە — كېيىن. — ەنھەپ
 سوي — تەرەپ، ياق، ئاتامان. — ەنھەپ
 سۇ — نۇر، يورۇق؛ يۆنۈلۈش، نىشان، تەرەپ؛ كۆرۈش،
 سۇبەق قۇقۇقتىن لەخانىمەت لەقىسى، لەخانە لەقىسى — ەنھەپ
 سۇبەھ — تالڭى، تالڭ ئاتار ۋاقتى، تالڭ چېغىنى قىاءللىلىك. — ەنھەپ

سۇتۇر — قۇرالار، رەتلەر، يوللار، لاقاتارلار.

سۇخته — يانغان، كۆيگەن؛ كۆيۈك، يارا، جاراھىت.

سۇد — پايدا، نەپ، بەھرە.

سۇر — هايۋان مۇڭگۈزىدىن قىلىنىدىغان كاناي ياكى سۇنایىقىنىڭ ئەنلىرىنىڭ بىكىرىنىسى.

سۇراخ — تۆشۈك، ئۆڭۈر، بوش، بېكار.

سۇرۇد — ناخشا، قوشاق، كوي؛ نەغمە، مۇزىكا؛ كۆيىلمەك.

سۇرۇر — خۇشاللىق، شادلىق، سۆيۈنۈش، ھېسسىياتى.

سۇكۇنات — توختىماق، توختاپ قالماق، جىمجمىتلىق.

سۇللا — يۈزى قبلىن، بېزەڭ، ئادەمنى بىزار قىلارلىق

سۇۋار — منگەن، ئاتلىق، مىنەمەك، ئاتلانماق.

سۇچۈك — تاتلىق، شېرىن، لەززەتلەك، مەززىلىك، چۈچۈك.

سىگاھ — كلاسىك مۇقاملاردىن بىرىنىڭ نامى؟

سېۋەر — سۆيمەك، سۆيۈملۈك، يارا.

سېپاس — ماختىماق، ياراتىماق، تەشكۈر، اوهەمەت، شۈكۈر.

سېپارماق — سۈمۈرمەك، يۇتماқ، ئىچىمەك.

سېپەر — ئاسمان - پىلەك، ئاسمان گۈمبىزى.

ستارە — يۇلتۈز.

ستايىش — مەھىيىلىمەك، ماختىماق، ياخشىلىق بىلەن سۇپەتلىمەك.

ستەم — ئازاب، جەبىر - زۇلۇم.

ستەمگەر — زالىم، زۇلۇم سالغۇچى.

سىدىق — راستىچىل، چىن سۆزلىك.

سىدق — چىن، راست، توغرا.

سىراب — سۇغا قانغان، سۇغا تويۇنغان؛ مولچىلىق، باياشادلىق.

سېرىشاك — كۆز يېشى. ئەمەنلىكىننىڭ رەقىلىلىك — تەھاھىش سفات — سۈپەتلەر، خۇسوسييەتلەر. ئەمەنلىكىننىڭ كەھىش سفلە — پەس، پەسکەش، پىخسىق، خەسىس باڭ سەھىت سفاهان — ئۆزبېك كلاسسىك مۇقاھىلىرىدىن بىرىنىڭ نامى. سلە — ئىنئام، سوۋغا، تارتۇق، بهخش.

سېمبىر — كۆمۈش بەدەن، ئاق بەدەن؛ ئاپىاق، گۈزەل سەمنىن — كۆمۈش، كۆمۈشتىن ياسالغان؛ كۆمۈشتەك ئاق. سىنە — يۈرەك، كۆكەك، كۆكس؛ ئۆپكە. سەھەت — ساقلىق، سالامەتلىك، ساغلاملىق.

سەھى — تىك، تۆز. قىلىنىڭ زەقلىقىنىڭ شەقى — خەلەھەت سەھى — يېگىت، نەۋىقىران، ياش. ئەمەنلىكىننىڭ دەشكەنلىكىننىڭ شەھەت شاش — تاشكەنت شەھەرنىڭ بۇرۇنقى ئاتلىشى. شاکىر — شۇكۇر قىلغۇچى، ياخشىلىقنى ياخشىلىق بىلەن قايتۇر غۇچى.

شامىل — ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان؛ تېكىشلىك؛ يېپىلغان؛ ئوراپ ئالغان.

شانە — تاغاق؛ قوقۇرغا، دولا سۆڭىكى.

شايدى — ئېتىمال بىلکى، چىغى.

شايستە — مۇۋاپىق، لايىق، مۇناسىب، مەقبۇل.

شب — كېچە، تۈن، قاراڭغۇ.

شەباب — ياشلىق، يېگىتلىك.

شەفتا — تارقاق، چۇۋالچاق، چىچىلاڭغۇ.

شهر — گۇناھ، يامانلىق، ياشۇزلىق.

شەرارە — ئوت، يالقۇن، ئۆزچۇن، تاۋالنىش، پارقىراش.

شهرارت — يامانلىق، بۇزۇقلۇق؛ ئۇچقۇن يالقۇن www.yghurkitap.com

شهرر — شولا، يورۇقلۇق، ئۇچقۇن، يالقۇن

شەش — ئالىتەمىسىخە مۇقىمۇنىڭ ئەشلىكىسىپى دەپەتلىرىنىڭ كەنگەرلىرىنىڭ ئەشلىكىسىپى دەپەتلىرىنىڭ

شەفىء — شاپائەت قىلغۇچى، تىلىۋالغۇچى؛ ۋاسىتىچى ئەشلىرىنىڭ ئەشلىكىسىپى دەپەتلىرىنىڭ

شەقاوەت — بەختىسىزلىك، پاجىئەلىك؛ يارىماسلىق؛ ياؤقۇزلۇق.

شەكەرخەندە — تاتلىققىنە كۈلۈش، ئۇماققىنە كۈلۈمىسەرەش، تەبىسىم.

شەمامە — خۇش پۇراقلۇق، مەززىلىك.

شەمايىل — خۇلقىلار، سۈپەتلەر، تەبىئەتلەر، ئەخلاقلار.

شەمىشاد — تىك ۋە تۈز چىرايلق ئۆسىدىغان بىر خىل دەرەخ؛ يارنىڭ خۇش قامەت بويى، يارنىڭ چىرايلق چېچى.

شەمەد — شام، چىراغ، يورۇقلۇق، يورۇق.

شەھد — ھەسەل، بال.

شەھرەۋەر — پادشاھلارنىڭ ياخشى سۈپەتلەرنى مەدھىيىلەش يۈزسىدىن لەقەم ئورنىدا ئاتلىشى.

شەھسەۋار — ئاتلىق شاھ؛ چەۋەنداز، ئات مىنىشكە ماھىر.

شەۋق — ئىشق، ھەۋەس، مۇھەببەت، تەلەپ، كۆڭۈل قويۇش، بېرىلىش، كۈچلۈك ھەۋەس، مۇھەببەت ئۇتنىڭ لاۋەلدىشى.

شەيتەندەت — شەيتانلىق، ئالداراچىلىق، يارىماسلىق، ئازدۇرغۇچىلىق.

شەيخ — ئۇستاز؛ باشلىق، ئېشان؛ مازار باققۇچى؛ قېرى، ياشانغان.

شەيخۇ شاب — قېرى ۋە ياش، ياشانغانلار ۋە ياشلار.

شەئىشەئە — نۇر، يورۇقلۇق، ئاپتىپ، قالشولا.

شور — چۈقان، ۋاراڭ — چۈرۈڭ، قالايىقانچىلىق، پاراكەندىچىلىك؛ قىزغىنلىق؛ چاڭقاڭ مۇھەببەت. شورۇ شەر — پىتنە — پاسات، پىتنە — ئىغۇا، غەيۋەت — شىكايدەت.

شۇئاڭ — يورۇقلۇق، شولا، نۇر سىزېقلىرى. شۇئائى خەت — قۇياش ئەتراپىدىن تارقالغان نۇرلۇق (شوللىق) سىزقلار.

شۇد — بولدى اقسىل تەلىفە، نەھىخ، نىساجىپ — بىلغىلە شۇكۇفە — گۈل، غۇنچە، چېچەك. نىڭالى يەملىپ شۇكۇھە — شۆھەرەت، شەۋەكتەت، داڭقى سافىسە — نەڭلە كاڭلە شۇئۇر — بېلىش، تۇيۇش، سېزىش، ئاڭلاش؛ دېپەم، ئىدرەك، ھۇش، ئەقىل.

شۇئەلە — نۇر، شولا، يورۇقلۇق، يالقۇن باڭىتە — بىھىجىدە شىتاب — تېزلىك، سۈرئەت، ئالدىرىماق؛ تەت، — بىرەنە شىرەۋار — قەن — ناۋات ۋە مېۋە — چېۋىلەر، شېرىنلىكلەر، تاتلىق — تۇرۇملار بېتىخىلىك، بېتىخىلىيە:

شىشە — ئەينەك؛ پەنجىرە؛ بوتۇلکار، ئەينەك قۇتا. شىكاف — چاڭ، دەز، تۆشۈك، يېرىتىق، بىتىتە — نەڭلە شىكەن — سۇنۇق، پۇكۇڭ؛ بابۇز ولىوش؛ سۇندۇر غۇچى ماڭلە شىكۇھە — شىكايدەت، زارلانماق. شىكىب — سەۋىر، تاقەت، چىدام.

شىكىبا — سەۋىرچان، تاقەتلىك، چىدا ماللىق. شىلقىم — بېزەك، يۈزى قېلىن، ئاج كۆز، ئىبراؤنىڭ ھال ئەھۋالغا باقماي نەرسە سورايدىغان. شىلەنە — نەڭلە شۇھە — ناز — كەرەشمە، ئەركىلەش، شوخلۇق؛ ھەرىكەت، پوزىتىسىيە؛ ھىيلە - مىكىر؛ ئىشارەت؛ ئادەت، زەۋىش، يوسۇن؛ قانۇن - قائىدە؛ ئۇسلۇب؛ ئىستىل. شىلەنە

رقىلىپەنلىقىمىكالە ئاشقىغ - قالغان قىلغۇچى - قىلىنىشىقى ئەتكەنلىك
 غارتى - تالان - تاراج، بۇلاڭچىلىق، قاراقچىلىق، خەنۋىلەجەنلىق
 غەنەنەمەت.
 غارتىگەر - بۇلاڭچىنى، قاراقچىنى، تاجاۋۇزچىنى، ھۆجۈم
 قىلغۇچىنى. قىلغۇچى - تىنەرىشىم
 غازە - ئۇپا؛ ئەڭلىك.
 غافىل - پەرۋاسىز، بىخۇد، غەپلىكت باسقان، خەۋەرسىز،
 بىلمىي قالغان.
 غاۋلاماق - ھوسۇلسىز، زېرائەتلەرنىڭ بويىغا ئۆسۈپ كېتىپ
 ھوسۇل بەرمەسلىكى.
 غائى - ئەڭ ئاخىرقى، ئاداققى.
 غدېغەب - ئېڭىك (ئاستىنىقى لەۋەنىڭ ئاستىنىقى قىسىمى).
 غەبى - دۆت، ئەقلىسىز، تەندەك، ئەلىبابىت - بالتىن
 غددار - ئازارغۇن، خائىن، ساتقۇن، ۋاپاسىز؛ زۆلۈم
 قىلغۇچى؛ ھىيلىگەر، ساختىپەز؛ خەيانەتكار.
 غەرۇ - دەھشەتلەك نالىھ - پەرياد، شاۋاقۇن - سورەن.
 غەزالان - كېىىكلەر، جەرەنلەر.
 غەزالە - چىشى كېينىك، غالجاق.
 غەففار - كەچۈرگۈچى، مەغپىزەت قىلغۇچى، گۇناھدىن
 ئۆتكۈچى.
 غەففور - كەچۈرۈم قىلغۇچى، ھەمەخېرىت قىلغۇچى.
 غەللەت - يالغان، خاتا، بېئەلىش.
 غەلتان - يۇملاق؛ ئايلانغۇچى.
 غەمزە - نازى - كەرەشمە، جىلۋە.
 غەمزەدا - قايغۇنى يوقاتقۇچى، خۇشااللىق ئاتا قىلغۇچى.
 غەنى - باي، مۇلۇكدار، مىسالە - نەنەلە ئەن خەسەر
 غۇلام - يىگىت، ياش ئوغۇل بالا، خىزمەتكار يىگىت.

غۇلمان — يىگىتلەر، ئوغلانلار، ئوغۇل بالىلار. — نىڭىز
غۇمای — ياۋا ئوت.

غىرۇڭ — پەرياد، ۋارقىرىماق، چىرقىرىماق. — بىرىھە

غىرپۇق فغان — پەرياد ۋە پىغان، نالە ۋە زار. — ئالىغە

غۇنۇق - بىلەن ئوقۇلشىپ ئەتلىك: ئەنلىيەدە - نانە

فارىغ — بوش، بىكار، قۇرۇق، قۇتۇلغان، بوشىغان، يەڭىلىلىكىن؛ ئورۇندىپ بولغان، تۈگەتكەن.

فاقە — يوقسۇزلىق، كەمبەغىللەك، مۇھاتاجلىق.

فەتەت — ئەقلەي قابىلىيەت، زېھنى ئۆتكۈرلۈك، زېرەكلىك پاراست.

فەتان — جەلىپكار، مەپتۇن قىلغۇچى، ئۆزىگە تارنقوچى؛ پىتنىچى، ئارىنى بۇزغۇچى.

فەتە — ئېچىش؛ ئېلىش؛ ئىشغال قىلىش، يېڭىش.

فەر — بېزەك، يارىشىق؛ ھەشەمەت، سۆلەت؛ نۇر، پارلاقلىق.

فەرامۇش — ئۇنتۇماق، ئەستىن چىقارماق.

فەرەھ — خۇشاللىق، شادلىق، قۇۋانچ.

فەرتۇت — بەك قېرىپ كەتكەنلىكى ئۇچۇن ئىشىدىن چىقىپ قالغانلىق.

فەرد — يەكە، يالغۇز.

فەردا — كەلگۈسى، كېلەچەك، تائىلا.

فەراش — خىزمەتچى، يۈگۈر - يېتىمچى؛ ئورۇن سالغۇچى؛

مەسچىت، مازار ۋە مەدرىسىلەرنى سۈپۈرۈپ تازىلىغۇچى

فەرساي — ھالىسىز لاندۇرغۇچى، چارچانقۇچى.

فەرسۇدە — كونىرىغان، تىتىلغان، توزغۇغان، ئەسکەرىگەن.

فەرەش — گىلەم؛ كۆرپە؛ يايماق، يانقۇماق، بىيىملەغان، ياقۇزۇلۇغان.

فەرىد — تەڭداشىز، مىسلىسىز بىققان، ئەلىپەن، ئەپەن، ئەپەن، ئەپەن، ئەپەن.

فەزا ئەك — كەڭ، بۇشلۇق، ئوچۇقلۇق؛ كەڭ زېمىن، كەڭ زېمىن، چۈلچۈش بىكى ئەپەن.

فەزل — ئۆستۈنلۈك، ئەۋزەللەك، ئارتۇقلۇق؛ ئىلىم - پەن، تالانت.

فەزىلە — ئارتاۇق، زىيادە؛ بەدەندىكى كېرەكسىز ماددىلار.

فەسانە — ھېكايە، داستان، چۈچەك، ئەپسانە، رىۋايمەت؛ سەرگۈزەشتە.

فەۋەت — ئۆتۈپ كەتمەك، يوقالماق، قولدىن كەتكۈزمەك، تۈگەپ كەتمەك.

فۇرقەت — ئاييرلىش، جۇدالىق، ئاييرلىماق، مەھرۇم بولماق.

فۇرۇزى خەمسە — بەش پەرز؛ ئىمماڭ ئېيتىش، ناماز ئوقوش. روزا تۇوش، ئۆشىرە - زاكات بېرىش، ھەج قىلىش قاتارلىق بەش مەجبورىيەت.

فۇرۇغ — نۇر، يورۇقلۇق، شولا.

فۇزۇن — ئارتۇق، زىيادە مول، چەكىسىز، ھېسابلىسىز، ھەددىدىن ئارتۇق.

فۇنۇن — پەنلەر، پەنلەرنىڭ يىعىندىسى. فۇرۇن — تېزدىن، دەرھاىل.

فرەدەۋىس — باغ؛ جەننىت باغچىسى، سەكىز جەننىتنىڭ بىرىنىڭ نامى.

فرىب — ھېيلە، مىكىر، ئالدام، ئالداش، ساختا.

فسق — بۇزۇقلۇق، ناپاكلىق.

فسان — چاچقۇچى، تۆككۈچى.

فىكرەت — پىكىر، خىيال، لەپىكىر قىلىش، ئويلاش، بىسەنە.

فيگار — قىينالىماق، ئازابلاماق؛ ياربلاغان، جاراھەتلەك،
ياريدار، اڭلا نەتھەمچى نەتھەلە لەھاتىپ ھلىنمسىج
پىتھەلە نەتھەسىتە نەتھە رەزىدە ئامامچى، ھېلپە — ھەستە
تىق بىرىمىسىتە بىن لەخنلىق.

شەھىپەن — پەندەن بىرەن ئەتكەن ئەتكەن راڭ بىبى — ھەستە
قارۇن — باي، تۈگىمەس بايلققا ئىگە بولغان بىرىكىشىنىڭ
نەتھە ئىسمى، قىغىتايىق بۇغاڭە ئەشكەن ئەشكەن — نەتھە
قاسىدەشىلە ئەلچى، خەۋەرچى، تەخت توشۇغۇچى؛ ئىنتىلگۈچى،
نېيەت قىلغۇچى، ئادەم بەدىنى؛ دانە، تال بىچ — ئەنھەنلىق
قالىبە قېلىپ؛ ئادەم بەدىنى؛ دانە، تال بىچ — ئەنھەنلىق
قەبا — پەرچە، تون، كەمزۇل.

قەرب — يېقىن، يېقىنلاشقان، قوشۇلغان.
قەرنىن — باغلانغان، قوشۇلغان، چېتىلغان؛ ئوخشاش ...
دەك؛ جۈپ، پار؛ ھەمرا، شېرىك.

قەرىيە — يېزا، قىشلاق، ئاۋۇل.
قەسەب — كاناب رەخت؛ ئۇنچە؛ قۇمۇش؛ ئۇگە بوغۇم؛ كانايى،
نەپەس يولى.

قەلب — يۈرەك؛ باش، مېڭە؛ ئىچكى دۇنيا؛ غەيرەت،
باتۇرلۇق، جۇرئەت؛ مەركەز، ئوتتۇرا؛ ئاستىن - ئۆستۈن
بولماق؛ ئۆزگىرىش؛ يالغان، ئوبىدۇرما.

قەلتەبان — زىنا قىلىشقا تونۇشتۇرغۇچى كىشى، ئىپلاس،
رەزىل ئادەم.

قەند ئالۇد — شبکەر ئاربلاشقان، قەندەك تاتلىق، شېرىن.

قەۋى — كۈچلۈك، قۇۋۇھەتلەك، پالۋان سۈپەت.

قەيد — بەند، باغلانغان؛ كىشەن.

قۇسۇر — قەسىرلىر، سارايىلار، ئوردىلار؛ نۇقسان،
كەمچىلىك.

قۇلۇپ.

قۇل — قۇل — بۇلدۇق — بۇلدۇق، مەيدىڭ ياكى سوپىق
 جىسىمنىڭ بوتۇلكا ئاغزىدىن چۈشكەن ئاولۇمۇن ئاپارىتىلىرىنىڭ
 قىتىئە — پارچە، بۆلەك؛ غەزەل ياكى قىسىسىدىن ئېلىنغان بىر قىسم بېيت.
 قىتمىر — بىر تال ئوت، بىر تال خەس؛ كۆپ ئەمەس؛ چۈشىنىڭ ئەمەس؛ مۇھىم ئەمەس-قىلىش ئەمەس-قىلىش
 قىران — ئۆلۈش، قىرىلىش؛ ئۆلۈم؛ ئۆلتۈرۈش، قىرغىن
 قىلىش؛ دۆلەت، مەملىكتە ئېقىنلاشماق، بىر لەشمەك.
 قىسمەت — بۆلۈش، تەقسىم؛ ھەسسى، ئۆلۈش. تەقسىم
 قىلىۋ قال — گەپ سۆز، سۆز - چۆچەك، بىر - بىرىگە قارشى
 سۆزلەر.

ك
 كار — ئىش، خىزمەت، كەسىپ، ھەرىكەت؛ پايدا.
 كاست — كەم، كەمچىل، يېتىشىمىسلىك، كېمىيىش.
 كاشانە — ئۇيى، خانە، ئۇۋا، ماكان.
 كاكۇل — چاج، كوكۇلا.
 كام — ئېغىز، تاڭلاي؛ مۇراد، مەقسەت، ئىستەك، تىلەك، ئازارۇ؛ بەھرىمەن بولۇش.
 كامран — ۋۇجۇدقا چىققان، ئازارزۇسى ئەمەلگە ئاشقان؛
 بەختلىك، بەختىيار؛ قۇدرەتلىك، ھۆكۈمران.
 كەبىك — كەكلىك.
 كەبىكى دەرى — تاغ كەكلىكى.
 كەبۇد — ئاسماڭغا ئوخشاش.
 كەرامات — كارامەتلەر.
 كەرامەت — سېخى، مەرد، كۆكسى - قارىنى كەڭ؛ قەدىمەت،
 قىممەت، ھۆرمەت، ئېپتىرام، ئابرۇيى، يۈز؛ مۆجبىزە،
 كارامەت.

كەران — ييراق، نېرى؛ چېڭرا، ئۆلکە؛ ئۇچ، ئۇپۇق، ئەڭ
 چەت بۇلۇڭ؛ دېڭىز قىرغىقى.
 كەرمەن — مەرھەمەت؛ ئېھسەن، ياخشىلىق، سېخىيلق،
 ئۇلۇغلىق.
 كەردار — ئىش، ھەرىكەت، قىلىق، قىلىماق، ئەتمەك،
 ئۆسۈل، ئىستىل.
 كەرددە — ئورۇندىپ بولغان، قىلىپ بولغان؛ ھەرىكەت.
 كەرىم — ئالىيجاناب، مەرد، سېخى؛ ھۆرمەتكە سازاۋەر ئەر.
 كەز — قالتىس.
 كەزلىك — قەلمىتراج، كىچىك پىچاق.
 كەسافەت — قويۇقلۇق، قېلىنىلىق، زىچلىق، تولۇقلۇق؛
 بۇلغانغان، ئەخلەمت، تەرمەت (نجاسەت).
 كەسر — سۈنماق، ئۇشتۇرلماق؛ سۈنۈقلۇق، غەمكىنىلىك،
 شىكەستىلىك، جاراھەتلىك.
 كەسەرت — كۆپ، ئارتاپق، نۇرغۇن، مول.
 كەف — قول، ئالىقان؛ يۈز، سىرت، ئۆست؛ تاپان؛ چاۋاك؛
 بىر ئۇچۇم، بىر باغلام؛ تاختاي.
 كەلەۋە — چاقتا ئېگىرىلىپ تەكشىلىنىپ ئورالغان يىپ ياكى
 ئىپەك.

كەلسى — خىستىئانلار ئىبادەتخانىسى.
 كەمەند — سىرتماق، سالما.
 كەمیاب — تاڭسۇق، نادىر، كەم تېپىلىدىغان، ئاز، بەكلا.
 كەنار — ييراق، چەت، قىرغاق، گىرۋەك؛ قۇچاقلاشماق.
 كەھكەشان — سامان يولى.
 كەۋەسەر — جەنەتتىكى بىر بۇلاقنىڭ نامى.
 كەۋەكەپ — يۇلتۇز.
 كۇتىباپ — كاتىپلار، يازغۇچىلار، پۇتۇكچىلەر، ئەپل — مادە
 كۇشا — تىرىشچان، ئىجتىهااتلىق. قىمىتىق - قىلىك — وەنەم

كۇشاد — ئوچۇق، كەڭ، ئازاده؛ ئۇنوق مۇقىپەقىيەت،
غەلبە.

كۇشاڭەش — تىرىشچان، ئىجتىھاتلىق.

كۇشتە — جەسەت، ئۆلتۈرۈلگەن؛ نەرسىلەرنى ئېزىپ ئارىلاشىم
ھالىتتە ياسالغان دورىلار.

كۈلچە — گىرده، يۇمىلاق نان، يۇمىلاق.

كۈللى — پۇتكۈل، بارلىق، جىمىكى، ھەممە —

كۈنچ — بۇلۇڭ، پۇچقاق.

كۈھ — تاغ.

كۈھسار — تاغلار، تاغلىق جايilar.

كۈھكەن — تاغ قازغۇچى؛ پەرھەات.

كۈھلە — سۈرمە، پەرداز بۇيۇمى.

كىرام — ئۇلۇغلار، قەدىرلىكلەر، ھۆرمەتلەكلەر.

كىردار — قىلىق، ھەرىكەت، ئىش.

كىسۇھەت — كىيمىم - كېچەك، ئۈستۈاش.

كىشۇھەر — ئىقلىم، مەملىكتە، ۋىلايەت.

گاۋ — ئۆكۈز، كالا.

گەبر — ئانەشپەرسىن، ئۇنتقا چوقۇنغۇچى.

گەران — ئېغىر، ۋەزمىن؛ قىممەت؛ ئەزىز.

گەرد — چالى - توزان، توپا؛ ئۆزۈق؛ ئۇپا.

گەردون — ئاسمان - پەلهك، كۆك؛ دۇنيا؛ تەقدىر، قىممەت.

گەرم — قىزىق، ئىسىسىق؛ قىزغىن، يېقىمىلىق، ئوچۇق
چىراي؛ چاققان؛ ئاچىقى يامان.

گەلە — پادا، توب.

گەنج — بايلىق، قىممەت باھالىق كەم تېپلىنىغان-نەرسە.

گەندە — يارىماس، ئەرزىمەس؛ سېسىق؛ يامان. نېبىھە
 گوي — توب، چەۋگان، ئويۇندا ئوينلىدىغان توب.
 گۇدار — كۆيگۈچى، ئېرىگۈچى؛ كۆيۈش، ئېرىش.
 گۇستاخ — ئەدەپسىز، تارتىنمايدىغان، ھېيىقمايدىغان؛
 ھاكاۋۇر؛ ئەندىشىسىز.
 گۇشە — يوشۇرۇن، پىنهان، خىلۋەت، بۇلۇڭ - پۇچقاق.
 گۇفتار — گەپ - سۆز، سۆزلىش، اگەپ قىلىش، سۆھبەت.
 گۇلئەندام — گۈزەل، چىرايلىق، خوش پىچىم، كېلىشكەن،
 نەپىس.

گۇلبار — ئۆزبېك خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى مۇھەببەت
 قوشاقلىرىنىڭ نامى.
 گۇلباك — سۆزۈك ۋە ساز ئاۋاز، بۇلۇلنىڭ ئاۋازى.
 گۇلجهبىن — گۈل يۈزلىك، گۈزەل، چىرايلىق.
 گۇلغام — گولدەك، گولگە ئوخشاش، گۈل رەڭ، قىزغۇچ.
 گۇلگەشت — گۈلزارلىق، گۈللەرى ئېچىلىپ تۇرىدىغان
 گۈزەل مەنزىرىلىك جاي، ساياهەتگاھ.
 گۇليار — ئۆزبېك خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى مۇھەببەت
 قوشاقلىرىنىڭ نامى.
 گۇمراھ — يولدىن چىققان، يولدىن ئاداشقان، يولدىن
 ئازغان.

گۇن — ... رەڭلىك، ... تۈستىكى، ... بوياقتىكى.
 گۇنا گۇن — خىلمۇخىل، رەڭمۇرەڭ، تۈرلۈك - تۈمنىن.
 گۇنجى غەم — غەمگە تولغان، غەمگە پاتقان، غەمنىڭ
 كۆپلۈكىدىن.
 گۇھەر — گۇھەر، چىنتاش؛ ئۇنچە، بېرلىيانت، قىممەتلىك
 تاش.
 گۇھەر ئەفسان — گۇھەر چاپىدىغان، تۇرلىنىپ تۇرىدىغان؛
 گۈزەل ۋە مەندار قىممەتلىك سۆزلەرنى ئېيتىدىغان.

گىرپىان — ياقا (كىيىمنىڭ ياقىسى).
گىريان — يىغلىخان، ياش تۆككەن.
گىريه — يىغا، يىغلىماق، ياش، ياش ئاققۇزماق؛
گىزبەڭ — كولدۇرمىلارنىڭ جاراڭلىق ھەم ياخراق
گىيسىو — ئۆرۈلگەن چاج، چاج ئۆرۈمىرى.
ل

لالەگۈن — قىزىل، لالەرەڭ، لالىگە ئوخشاش.
لامەكان — ماكانسىز، جايىسىز؛ بوشلۇق.
لامىء — پارلاق، يالتراتق، پارقىراپ تۇرىدىغان.
لايمزال — پۇتمەس - تۈكىمەس، ئەبدىي، مەڭگۈ.
لتائىقى — لەتپىلەر.
لەزگى — خارەزمنىڭ شوخ مۇزىكىلىرىدىن، بىرى ۋە شۇ
مۇزىكىغا ئورۇندالغان ئۇسۇلنىڭ نامى.
لەف — ئورىماق، تۈگىمەك، بوغقا ئىچىگە سالماق؛ مىللەنمەك.
لەفزام — سۆز، ئاغزاڭى سۆز، گەپ؛ ئېپادە.
لەيلە — يالغۇز بىر كېچە.

لەئىب — ئويۇن.
لەئىل — قىزىل، لەئىل، ياقۇت، جاۋاھىر، ياقۇتدىن
ياسالغان.
لەئىلى بەدەخشان — بەدەخشان ۋىلايتىدىن چىقىدىغان داڭلىق
قىزىل ياقۇت.
لۇتقى — مۇلايمىلىق، يۇمىشافلىق، ياخشى كۆڭۈل، ياخشى
ئىنلىكىيەت، رەھىمدىللىك، كەڭلىك، ياخشى مۇئامىلە، ياخشى
پۇزىتسىيە.

لول — هایاسىز، ئۇيياتىسىز، نومۇسىلىز، نەتھىز — نەنھەن
لولى — الكوچىلاردا ناخشا ئېتىپ يۈرگۈچى ئايال؛ پاھىشە.
لقاء — كۆرۈشمەك، قۇچاقلاشماق، يۈلۈقماق؛ يۈزىمەن
لۇغاتىمىز لەغىتەن لەغۇتىلەنەن، نەڭلەمەن — نەنھەن
لەخانىم — نەن لەغۇتىلەنەن بىخىشىمە.

لەكىپىھەكەلە ئەلمىتىق، بىلەنىمەن، بىلەنىتىمەن — سەمالەن
ماڭام سەرا بىت قايتۇرغۇچى، تەھىسىر تەلەنگۈچى؛ مانەم توْتۇقۇچى.
ماجىرا — ۋەقە، ھادىسە، ماجىرا، جىبدەل، جاڭچال؛
قاراملىق، تەۋەككۈلچىلىك.

مادام — بار، بارلىق؛ رەھمىشە، دائىم؛ خەممىسى؛ ۋاقتىنچە.
مار — يىلان.

ماسىۋا — باشقا، ئۆزگە، غەيرى.
ماغار — كۆكۈرۈپ قالماق، بىخسىپ قالماق، بۇزۇلماق،
چىرىمەك، ئىچىپ قالماق، دات باسماق.
مانەند — كەبى، ئۇخشاش، تەڭداش، ئەينى، بىلەنى
دەك . . . تەك.

ماھ — ئاي؛ گۈزەل، چىرايلىق.
ماھرو — ئاي يۈزلىك، گۈزەل، چىرايلىق.
ماھۇ سال — ئاي ۋە يىل.
ماھۋەش — ئايغا ئۇخشاش، گۈزەل؛ يار، ھادىمەن
مەڭال — نەتىجە، ئاقىۋەت، ئاخىر، خۇلاسە.
مەتائى — ندرسە، ئەشىيا، تاۋار، سېتىلىدىغان مىال، ماتا؛
مۇلۇك؛ مەززىلىك يېمەكلىك.
مەتلەب — مەسىلە، ئىش؛ مەزمۇن؛ تىلىك، ئارزو،
ئىستەك، مەقسەت، مۇددىئا.
مەتئۇم — يېمەكلىك، ئۇزۇقلۇق.
مەجازىي — كۆچمە مەندىكى، كىنайىھە قىلىنىغان،
ئۇخشىتىلغان؛ ياسىما، ئويىدۇرما.

مەخزەن — خەزىنە، ئامبار، مال قويىدىغا ئورۇن.

مەخۇمۇر — مەست، كېپ، مەستلىكى تولۇق.

مەدارىس — مەدرىسىلەر، مەكتەپلەر (دىتىي مەكتەپلە).

مەدفۇن — كۆمۈلگەن، دەپنە قىلىنغان، تۆپىغا كۆمۈلگەن، يوشۇرۇپ قويۇلغان، يوشۇرۇلغان.

مەراتىب — مەرتىۋىلەر، دەرىجىلەر، قېتىملار؛ سالاھىيەتلەر،

ئەمەللەر، ئورۇنلار، مەنسىپلەر؛ ئەھۋال، ئىينى ئەھۋال.

مەرد — ئەر، ئەر كىشى؛ مەرد، باتۇر، غىيرەتلەك،

ھىممەتلەك.

مەردۇد — رەت قىلىنغان، قايتۇرۇلغان، قوغلاڭغان؛ مەلۇن.

مەرددۇم — خەلق، كىشى، ئادەم، كىشىلەر، ئادەملەر، كۆز

قارىچىقى، كۆز گۆھىرى.

مەرغۇب — خۇش كۆرۈلگەن، ئارزۇ قىلىنغان؛ سۈپەتلەك،

ئىلا دەرىجە؛ راۋان؛ قىزىزىق؛ يېقىمىلىق، سۆيۈملۈك.

مەرغۇل — چىرمالغان؛ بۈدۈر چاچ، جىڭىگىلەك چاچ.

مەرقەد — ئۇخلايدىغان جاي، ياتىدىغان ئورۇن، كارۋات؛

گۆر، قېبرە، مازار.

مەرقۇم — يېزىلغان، بايان قىلىنغان، سۆزلەنگەن، يۇقىرىدا

ئېيتىلىغان، رەقەملەنگەن، خاتىرىلەنگەن.

مەركەب — ئات، ئات - ئۇلاغ، مىتلىدىغان ھايۋان.

مەرھەم — مەلھەم، جاراھەتكە چاپلىنىدىغان ياكى

سۈرتۈلىدىغان دورا.

مەرۋە — خۇش خەۋەر.

مەرىز — ئاغرىقى، كېسەل، دەرد - ئەلم؛ ئاجىز بايغان.

مەزەللەت — توۋەتلەك، خورلۇق، كەمىستىلىش، خارلىنىش،

ئەرزىمەس.

مەزىرەئە — تېرىبلغۇ يەر، ئېتىز؛ يەر؛ تېرىقچىلىق.

مەزەھەر — تاشقى كۆرۈنۈش، سىرت، ھادىسە؛ ئىپادە،

گەۋدلىنىش؛ كۆزقارە اش.

مهزيد — ئارتۇق، كۆپ، كۆپەيگەن. تىيىتلىكىن — وغىنەتە
 مهساجىد — مەسجىتلەر. ئەتكەن، ئەتكەنچە، ئەتكەنچە
 مەسائى — كەچ، ئاخشام. ئەتكەنچە دىلغاھ پەلەفتە — وغىنەتە
 مەستۇر — يوشۇرۇلغان، مەخپى، پەرە ئىچىگە ئېلىنىغان،
 كىشىگە كۆرۈنمەيدىغان، بىپىق، بىپىلەغۇچى، قاپلاڭغان،
 بېكىتىلگەن؛ رەتكە تىزىلغان، قۇرلارغا كۆچۈرۈلگەن،
 سىزىلغان. ئەتكەنچە، ئەتكەنچە، ئەتكەنچە
 مەسەرەت — شادلىق، سۆيۈنۈش، خۇشاللىق.
 مەسەرور — سۆيۈنگەن، شادلانغان، خۇشال بولغان، خۇرەم.
 مەسکەن — ماكان، تۇرار جاي، ئۆي، قورۇ.
 مەسىندەد — يۈكىسەك دەرىجە، يۈقىرى ئورۇن؛ تەخت؛
 ھۆكۈمرانلىق ئورنى؛ تابانچە.
 مەسەھە — قول سۈرتۈش، قول بىلەن سىپاش، تەرمە ئالغاندا
 باشنى يۈيۈش، قول بارماقلىرى بىلەن مەسەھە تارتىش.
 مەسەھە — سىلىغۇچى؛ ئىيىسا پەيغەمبەرنىڭ لەقىمى.
 مەسەھە — سىلىغۇچى، پاناه بولغۇچى؛ ئىيىسا پەيغەمبەرنىڭ
 لەقىمى.
 مەشام — بۇرۇن، دىماغ، پۇراش ئورنى، بۇرۇن تۆشۈكى.
 مەشرەب — ئادەت، تەبىئەت، خۇلق، هال، رەۋىش.
 مەشۋەرەت — كېڭىش، مەسىلەت، كېڭىشىش،
 مەسىلەتلىشىش.
 مەغىرەت — ئەپۇ قىلىش، كەچۈرۈش، كۇناھىدىن ئۆتۈش،
 رەھىم قىلىش.
 مەغمۇم — غەمكىن، قايدۇلۇق، غەم باسقان.
 مەقام — ئورۇن، تۇرۇشلىق جاي، ئىمەر، ماakan؛ ئىدارە؛
 مەنزىل؛ ئۇنىۋان؛ دەرىجە، مەنسىپ؛ مۇقام، كۈي،
 ئەھاڭ. ئەھىم ئەھىت ئەھىت، پەلس، سالىھ — نەھە
 مەقدەم — مەلۇم جايىدىن قايىتىش، قەددەم قويۇش، قەددەم قويغان
 جاي ۋە پەيت. دېلىك، ئەن ئەن خەلخە، ئەن ئەن خەلخە

مەقدۇم — ئىمكانييەت، مۇمكىنچىلىك؛ قولىنىڭ كېلىغان، كۈچلۈك، قۇدرەتلىك.

مەقھۇر — مەغلۇپ بولغان، يېڭىلگەن، بويىسۇندۇر وەغان، قەھىر - غۇزەپكە ئۇچرىغان.

مەكارە — بازار، كىچىك بازار (يېزا بازارلىرى). مەكتۇم — يوشۇرۇلغان، سىر تۇتۇلغان، مەخپى.

مەكرۇھ — نەپەرتلىك، كۆڭلى تارتىمىغان. مەلاھەت — يېقىمىلىق، ئۇماقلقىق، گۈزەللەك، تاتلىقلق.

مەلائىك — پەرسەتلىر. مەلەخ — زىيانداش ھاشارات.

مەملۇ — تولغان، توشقان، تولوق.

مەنال — دۇنيا، بايلق.

مەنzer — كۆرۈنۈش، سورەت، شەكىل؛ ئايۋان، بالىكون؛ كۆزەتخانا.

مەنزۇر — نەزەرگە ئېلىنغان، كۆزگە ئېلىنغان، ئېتىبار بىلەن قارالغان؛ دەلىلەنگەن.

مەنزوومە — شېئىرلار توپلىمى.

مەھ — ئاي؛ چىرايلىق، گۈزەل، كۆركەم.

مەھەك — تاش (ئالتۇن كۈمۈشلەرنىڭ ساپلىقىنى ئايىرىش ئۈچۈن بۇ خىل مېتاللارنى سورەكەيدىغان تاش).

مەھتاب — ئاي نۇرى، ئاي يورۇقى، ئايىدىڭ؛ ئاي؛ يالتراق، پارقىراق، جۇلالىق، نۇرلۇق.

مەھجۇر — ئايىلىپ قالغان، جۇدا بولغان، بىراقتا قالغان.

مەھر — توپلۇق، توپلۇق مال.

مەھرم — يېقىن، سىرداش، دوست، تۈغقان، قانداس.

مەھز — خالىس، ساپ، تازا؛ نوقۇل، پەقتە، يالغۇز؛ پۇتۇنلهي.

مەھزۇن — غەملىك، قايغۇلۇق، خاپا، غەمكىن؛ يەل

مەھفىل — جاي، مەنزىل، سورۇن؛ مەجلىس، بىزىمە ئۆمەك، ئۇيۇشما، جەمئىيەت. رقىلىڭلاسىتە
 مەھفىل ئارا — بىزىمىنى قىزىتتۇچى. رەمالەتە — ئافىتە
 مەھمىز — ئاتنى ماڭدورۇش، دېۋىتىش ئۈچۈن ئۆتۈكە ئورنىتىلغان حالقا. ئەلەپ ئەلەش — اھىمە
 مەھۋ — تۈگەتمەك، يوقاتماق؛ يوقالماق، غايىب بولماق؛
 مەھۋەش — ئاي يۈزلىك، چىرايلىق، ئايغا ئوخشайдىغان. مە
 مەۋاد — ماددىلار، نەرسىلەر، مەسىلىلەر، ئىشلار، نەرسىنىڭ ئەسلىي، تۈۋى، يىلتىزى. ئەنەن ئەستەن فە
 مەۋازىءە — ئورۇنلار، جايىلار، يېرىلەر، ماکانلار. ئەنەن فە
 مەۋەت — ئۆلۈش، ۋاپات بولۇش. ئەنەن ئەنەن فە
 مەۋىرىد — يول، كېلىدىغان، كېلىشكەن؛ ۋەزىنلىك، ۋەزىنگە سېلىنغان ئۆلچەملىك، ئۆلچەنگەن. ئەنەن ئەنەن فە
 مەۋسۇل — تۇتاشتۇرۇلغان، قوشۇلغان؛ بىرلەشكەن، ئىتتىپاقلاشقان، قوۋۇشقان. ئەنەن ئەنەن فە
 مەۋلەۋى — ئىگە، خوجا، ساھىب؛ ئالىملار ياكى سوپىلارغا بېرىلىدىغان ئاتاق ياكى ئۇنىۋان. ئەنەن ئەنەن فە
 مەيىكۇن — قىزىل، مەيى رەڭلىك. ئەنەن ئەنەن فە
 مەيىال — بىرەر ئىشقا بەك بېرىلىلىپ كەتكۈچى، كۆڭۈل قويغان. ئەنەن ئەنەن فە
 مەئىتەل — توختاپ قالغان، توختىلغان. ئەنەن ئەنەن فە
 مەڭجەر — نقاب؛ پەنجىرە. ئەنەن ئەنەن فە
 مەئىدۇم — يوق بولغان، مەۋجۇت بولمىغان، يوقتىلغان. ئەنەن ئەنەن فە
 مەئىرۇز — كۆرسىتىلگەن، كۆز ئالدىغا قويۇلغان؛ ئەرز، ئەرز قىلىنغان. ئەنەن ئەنەن فە
 مەئىزۇر — ئەپۇ قىلىنغان، كەچۈرۈم قىلىنغان، قوبۇل قىلىنغان. ئەنەن ئەنەن فە

مەئىسىيەت — خاتا، گۇناھ، گۇناھلىق؛ ئىسىيان ئاسىيلىق، ئىسىيانكارلىق.

مەئلۇل — خاتالىق، گۇناھلىق، ئىللەتلىك؛ ئامۇرقى، كېسەل.

مەئۋا — باشپاناه؛ تۇرار جاي، ئورۇن؛ سەككىز جەنەتنىڭ بىرىنىڭ تامىلىق، ئەلمەتلىق، ئەلمەتلىك.

مۇئەسىر — يېقىمىلىق، تەسرىلىك، يۈزەككە تەسىز قىلغۇچى، قەلبىدە ئىز قالدۇرغۇچى.

مۇئەللا — يۈكسەك، ئېگىز، ئالىي.

مۇئەنبەر — خۇش پۇراقلقىق، ئەنبىردىك پۇراقلقىق، خۇش پۇراق ماتېرىياللار بىلەن پۇراقلقىق قىلىنغان.

مۇتاپىبە — چاقچاق، ياتا گەپ، قاراتما سۆز، هەزىزلىق.

مۇتەخخىر — ئاخىرقى، كېيىنكى، كېچىككەن، ئارقىدا قالغان.

مۇتەسىسەل — ئۇدا، كەينى - كەينىدىن، ئارقا - ئارقىدىن، بەك يېقىن.

مۇتەسىل — تۇتاش، ئۆزلۈكىسىز، ئارقىمۇ ئارقا، دائىم.

مۇتەھەر — تازىلانغان، پاكلانغان، پاكىز، پاك.

مۇترىب — سازەنە، چالغۇچى، كۈيچى، ئاخشىچى.

مۇجىتەھىد — تىرىشقۇچى، ئىجتىھات قىلغۇچى.

مۇخالىق — قارشى، زىت، ئەكسى، ئوخشىمايدىغان، مۇۋاپىق كەلمىدىغان، مۇۋاپىق بولمىغان.

مۇختار — ئەركىن، ئازادە، مۇستەقىل.

مۇختەسەر — قىسقا، ئىخچام، قىسقارتىلغان، ئىخچاملانغان.

مۇدام — دائىمىي، ئۇزاق زامان تۇرغۇچى.

مۇر — چۈمۈلە، ئۇشاق جانۋار؛ ئاچقىق، تەمىسىز.

مۇراقىبە — كۆزىتىش، كۆتۈش، كۆتۈپ تۇرۇش؛ ئويغا پېتىش، پىكىر قىلىش.

مۇرسەلىن — ئەلچىلەر، پېيغەمبىرلەر، ئەنبىيالار.
مۇرشىد — يول كۆرسەتكۈچى، توغرا يولغا باشلىغۇچى، پىرى،
 ئىشان.
مۇرغ — ئۇچار قاتان، قوش، پەرزەنت، توخۇ.
مۇروۋۇھەت — ئالىيجانابلىق، ئاق كۆڭلۈلواك، ئادەمگەرچى-
 لىك، سېخىيلىق، مەردىك، باتۇرلۇق.
مۇرقى — تەسىرلىك، ئېرىتكۈچى.
مۇزەھەب — ئالالتۇندىن ياسالغان، ئالالتۇندىن ھەل بېرىلگەن
 ئالالتۇن بىلەن زىننەتلەنگەن.
مۇزتەر — ئامالسىز، چارسىز، قىيىن ئەھۋالدا قالغان،
 نېمىھ قىلارنى بىلەمەي قالغان، ئىختىيارى ئۆزىدە
 بولىمغان، مەجبۇرلانغان.
مۇزتەرىپ — تىترىگەن، بىر - بىرىگە ئۇرۇلغان، تەشۇشتە
 قالغان، تىنچسىزلانغان، قىسىلغان، قارارسىزلانغان.
مۇزد — ئىش ھەققى، ھەق، تۆلەم.
مۇزر — زىيانلىق، زەرەرلىك، پايدىسىز.
مۇزىدە — خۇش خەۋەر.
مۇسەخخەر — بويىسۇندۇرۇلغان، كۆندۈرۈلگەن.
مۇسەففا — سۈزۈك، اپاكىز، تازا، ساپ، يېقىملىق،
 تازىلانغان، ساپلاشتۇرۇلغان، ناچار نەرسىلەردىن
 ئايىرلەغان.
مۇسەللەم — بويىسۇندۇرۇلغان، قايىل قىلىنغان، تەسلام
 قىلىنغان؛ شۇبەسىز، ئىشەنچلىك.
مۇستەدام — دائىم، ھەمىشە، ئۆزلۈكىسىز، ئەزەلدىن.
مۇستەفا — ئىلغانغان، تاللانغان، سايىلانغان، ئىختىيار
 قىلىنغان.
مۇستەمەند — بىچارە، ئامالسىز قالغان، موھتاج؛ غەمكىن،
 قايغۇلۇق، گىرپىتار.

مۇسەھەف — قۇرئان؛ كىتاب.

مۇسىقە — مۇزىكا، مۇزىكا ئەسوٽابلىرى، چالغۇ، ساز.

مۇسىقار — چالغۇ ئەسوٽابنىڭ نامى؛ ئاۋازى ساز ئاۋازىغا ئۆخشایيدۇ دەپ پەرفەز قىلىنغان ئەپسەنۋى قوش.

مۇشتاق — ياخشى كۆرگۈچى، قىزىققۇچى، ئارزۇ قىلغۇچى، تىلىگۈچى، ئىشتىياق باغلىغان.

مۇشقىق — شەپقەتلىك، مېھرىبان، مەرھەمەتلىك، مۇلايم.

مۇشك — قارا رەڭلىك ئىنتايىن خۇش پۇراق نەرسە؛ چاج، كۆزنىڭ گۆھرى.

مۇغ — مەپپۈرۈش؛ ئاتەشپەرەس، ئونقا چوقۇنگۇچى، مەجۇسى.

مۇغان پىرى — مەيخانىچى («پىرى مۇغان» مۇ دېپىلىدۇ).

مۇغىتهنەم — قۇلايلىق، پايدىلىق؛ غەنئىمەتلىك، پەيت، پۇرسەت؛ مۇۋەپەقىيەتلىك.

مۇقابل — قارشى، قارشى تۇرغۇچى، زىت.

مۇقەددەر — تەقدىر بىگە پۇتۇلگەن، تەقدىردىكى.

مۇقەررەب — بېقىن، سىرداش، دوست، سۆھبەتداش.

مۇقەللەد — تەقلىد قىلىنغان، دورالغان، تەقلىد قىلغۇچى، دورىغۇچى، ئۆخشاتقۇچى.

مۇقەۋۇھەس — قايىر بلغان، ئېگىلگەن؛ تىرناقا ئۆخشاش، يايغا ئۆخشاش.

مۇققىيەد — باغلانغان، ئۇلاfangان، چېتىلغان، كىشەنلەنگەن.

مۇقتىدا — ئەگەشكۈچى، بويىسۇنگۇچى، ئىقتىدا قىلغۇچى.

مۇكەررەر — تەكرار، بېنىپ - بېنىپ، قايتا - قايتا، بېنىشلاب.

مۇكەررەم — ئىقىزەتلىك، ئابرۇيلىق، ھۇرمەتلىك، قەدرلىك.

مۇلازمىم — بىر ئىشقا يېپىشىقۇچى، بىر جايىدىن ياكى بىر ئىشتىن ئايرىلماي تۈرگۈچى، داۋاملاشتۇرغاڭىز؛ خىزمەتكار.

مۇلتەز — لەززەتلىكىن، بەھرىمەن بولغان، راھەتلىكىن.

مۇلتەمىس — ئىلىتىماس قىلىنغان، سورالغان، ئۆتونۇلگەن.

مۇلزەم — مات بولغان، تالاش - تارتىشتا يېخىلگەن.

مۇللا — يېتىشكەن ئالىم، ھەزرەت.

مۇنەۋەۋەر — نۇرلۇق، نۇرلاغان، پارلاق، يورۇق، روشنەن.

مۇنتەزىر — ئىنتىزار بولغۇچى، تەلمۇرگۈچى، ساقلاپ

تۈرگۈچى.

مۇنەفەئىل — ئازار يېگەن، كۆڭلى ئاغرۇغان، خاپا بولغان.

مۇنكىر — تانغۇچى، ئىنكار قىلغۇچى، تانغان، ئىنكار

قىلغان.

مۇنسى — دوست، ھەممەم، سىرداش، يېقىن، بۇراھەر.

مۇھەببىيا — تەبىيار، تەبىيارلاغان.

مۇھەببىر — ھەیران قالدۇرغۇچى.

مۇھەتمەل — مۇمكىن، ئېھىتىمال، چېغى.

مۇھلىك — ھالاڭ قىلغۇچى، ئۆلتۈرگۈچى، يوقانقۇچى.

مۇھىب — سۆيگۈچى، يارانقۇچى.

مۇئىاد — ئادەت، ئادەتلىكىن، ئۆگەنگەن.

مۇزگان — كىرىپىك، كىرىپىكلەر.

مۇنا — شبىھ؛ كۆكۈمتۈل، ھاۋارەڭ.

مۇنقار — قۇشنىڭ تۇمۇشۇقى.

مۇئىاج — شوتا، پەلەمپەي، باسبالدارق؛ مۇھەممەد

پەيغەمبەرنىڭ كۆككە چىقىشى.

مۇيان — ئۆتتۈرە، بەل، مەركەز، ۋاسىتە، سەھىلە، لەنمە.

ناب — ساپ، پاکىز، ئوچۇق، تازا؛ خالىس.
نادىرە — قىزىق، تاڭسۇق؛ تەنە گەپ، كۈلكىلىك سۆز.
نادىم — نادامەت چەككۈچى، ئۆكۈنگۈچى، پۇشايمان قىلغۇچى.
نار — ئوت، يالقۇن، گولخان.
ناردان — ئاچىقى؛ تەملىك، مەززىلىك؛ چۈچۈك.
ناز — گۈزەللىك، نەپىسىلىك؛ مەغرۇرلۇق؛ ئەركىلىمەك.
ئۆزبېاك خەلق كۈلىرىدىن بىرىنىڭ نامى.
نازىر — قارىغۇچى، كۆزەتكۈچى، بايىقىغۇچى؛ باشقۇرغۇچى.
ناسازا — ناچار، ناباب.
نافە — كىندىك، كىيىك كىندىكى.
نال — قومۇش، شېكەر قومۇشى.
نامەھەرم — يات ئادەم، غەريي ئادەم.
ناھى — تىلشۇناس.
ناۋەك — ئوق، كامان ئوقى؛ كىرىپىك.
نائىل — ئېرىشكەن، ئېرىشىش، ئىگە بولۇش.
نایاب — تەڭداشىسىز، ئاز ئۇچرايدىغان، باهاسىز.
نەئەم — دەل شۇنداق، دەل ئۆزى، بىللى؛ نېمىتلىم.
نەبات — ئۆسۈملۈك، مايسا، ئوت - چۆپ؛ ناۋات، تاتلىق.
نەبى — پەيغەمبەر؛ ئەۋلىيا، ئالدىن بىلگۈچى، ئەلچى.
نەخل — كۆچەت، دەرەخ، خورما دەرىخى.
نەدىم — يېقىن، سىرداش، دوست، سۆھبەتقىداش؛ مەسىلەمەتچى.
نەر — ئەركەك، ئەر.
نەرد — شاھماتقا ئوخشاپ كېتىدىغان ئۇتۇشماق ئويۇنى، دامكا.

نەرگىس — ئاق چېچەكلىك گۈل، سۇس سېرىق چېچەكلىك
گۈل.

نەزارە — قارىغۇچى، كۆرگۈچى، تاماشىچى.

نەزاهەت — پاك، ساپ، تازا، خۇش پۇراق.

نەزد — ئالدى؛ يان، قاش، بېقىن.

نەزى — يۇلۇۋېلىش، تارتىۋېلىش، سوپۇۋېلىش، ئېلىش.

نەزى جان — جان تالىشىش.

نەسىم — تالڭى شامىلى، مەيىن شامال، سالقىن شامال.

نەشات — خۇشاللىق، شادلىق، سۆبۈونج، روھلۇق.

نەشئە — خۇشاللىق، شادلىق، زوق، ھۆزۈر، كەپ،

سۆبۈونج، مەست بولماق.

نەشىئۇ نەمائى ئۆسمەك، ازورايماق.

نەفح — پۇدимەك.

نەقد — ئەڭ قىممەتلىك بايلىق؛ نەق پۇل؛ بايلىق.

نەكھەت — خۇش پۇراق، خۇشبۇي.

نەمائى ئۆپىيمەك، ئۆسمەك، ئارتىماق، ئاشماق.

نەممەك — توْز.

نەمۇدار — كۆرۈنمەك، كۆرۈنۈپ تۇرغان، ئېنىق، روشن.

نەهار — كۈندۈز، چۈش ۋاقتى.

نەھى — چەكلىمەك، مەنئى قىلماق، رۇخسەت قىلىنىغان.

نەۋ — يېڭى؛ تۈر، خىل، سورت؛ ئوتتۇراھال؛ ياخشى.

نەۋا — كويى، ئاھالىك، مۇزىكا، ناخشا؛ ئۇن، ئاۋاز، سادا؛

نالا، پەرياد؛ بايلىق؛ لەززەت؛ ئەۋلاد؛ كلاسسىك

مۇقاڭلاردىن بىرىنىڭ نامى.

نەۋىنەھال — كۆچەت، يېڭى چىققان دەرەخ؛ يىاش يىگىت؛ ياش

قىز.

نەۋەھە — زارلانماق، قاڭشىماق، يىغا - زار، مۇڭلۇق يىغا؛

ھۆڭرەپ يىغلاش، نالا - پەرياد قىلىش.

نهۋئى — خىل، تۈر، سورت. نەھىي — قومۇش، قوراي.

نەي شەكەر — شېكىر قومۇشى.

نەئى — سۈپەتلەش، تەرپىلەش، ماختاش، سۈپەت.

نۇش — ئىچمەك؛ لەززەت، زوق؛ شېرىن، تاتلىق، ھەسىل.

نۇقرە — كۆمۈش.

نۇكتە — گەپ، سۆز، ھېكىمەتلەك سۆز.

نۇكتەدان — ناتقى، سۆزىمن، سۆزگە ئۇستا؛ ھېكىمەت ئىگىسى، دانىشىمن، زېرىمەك، ئەقلىلىق.

نۇما — كۆرسەتكۈچى، بىلدۈرگۈچى.

نسار — چاچماق، تارقاتماق؛ پىدا قىلماق، قۇربان قىلماق؛ باشتىن پۇل ئۇرۇمەك.

نىش — نەشتەر، تىكىن؛ تىغ، ئانەيزەك ئۈچۈن.

نىقار — ئۆچ، ئاداۋەت، دۇشەنلىك، ئۇرۇش - جىدەل.

نىڭ بەد — گۈزەللەك ۋە خۇنۇكلىك، ياخشىلىق ۋە يامانلىق.

نىڭ نام — نام ئابرۇيلۇق، ياخشى ناملىق، ياخشى سۈپەتلەك.

نىڭاران — كۆتۈپ تۇرغان، قاراپ تۇرغان.

نىڭونسار — بېشى تۆۋەن، بېھوش، خارلانغان؛ ئاستىن - ئۇستۇن، دۇم كۆمتۈرۈلگەن.

نىل — كۆك.

نم — يېرىم، تولۇق بولمىغان، اپۇتمىگەن، ۋايىغا يەتمىگەن،

نىھىي پىشىغان، يېتىلىمىگەن.

نىھاد — تېبىئەت، خاراكتېر، خىسلەت، قىياپەت؛ ۋۇجۇد، جىسىم، تۈزۈلۈش.

نىھان — يوشۇرۇن، تەمھىپىي، غايىب. رېڭىخې بەيىمە

نەشىتىي ئەقەللىك — نېمىنە

ھ

نەشىتىي ئەقەللىك — نەمە

ھاتىق — چاقىرغۇچى، تۆۋىلىغۇچى؛ تاۋۇش چىقارغۇچى؛
غايىبىدىن ئاڭلاڭغان ئازاز بىرىتىپ ئەقەللىك — نەمە

ھادى — ھىدايەت قىلغۇچى، توغرا يول كۆرسەتكۈچى، يىول
باشلىغۇچى، يېتىكچى، داھى، باشلامىچىلە — رىشانە

ھازا — بۇ، ئۇشۇنىشى ئەقەللىك، ئەقەلتىپ — يېتى

ھازىق — ئۇستا، ماھىر، تەجربىلىك، بىلىملىك — ائەنە

ھافىز — ساقلىغۇچى، ياد ئالغۇچى، مامە ئەپپ — سۈخەنە

ھەبائى — بەھۇدە، بىكارغا كەتكۈزمەك؛ چاڭ - توزان - نەھەنە

ھەبىب — دوست، يار، مەھبۇب، سۆيۈملۈك. — نېغەنە

ھەدەف — نىشان، بەلگە، مۆلچەر لەنگەن جاي؛ مەقسەت، ئوي،
ھەدىقە — باغ، گۈلزار. — شەھەر ئەقەللىك — يەلمۇنە

ھەرف — نىشان، بەلگە؛ هەرپ؛ سۆز. — ئەقەللىك

ھەرىر — يېپەك، ئىنتايىن يۇپقا ھەم نازۇك توقۇلغان يېپەك
توقۇلما. — ئەقەللىك — نەھەنە، قېپىتىپ — ئەقەللىك

ھەز — لەززەت، تەم؛ ئۈلۈش، ئېسىۋە؛ بەخت، شادلىق.
ھەزار — مىڭ.

ھەزىن — قايغۇلۇق، مۇڭلۇق، غەمكىن، ھەسەرتلىك. — نېغەنە

ھەسىنات — ياخشىلىقلار، ياخشى ئىشلار. — نېغەنە

ھەسر — چەكلەمەك، قىسماق، توختاتماق؛ چىڭرا، لەچەك.

ھەسر — بورا، بورىيا، چىپتا.

ھەشر — قىمىرلاش، ئۆمىلىش؛ توپلىنىش، يېغىلىش.

ھەق — توغرا، راست؛ لاياقتەت، باها.

ھەممەل — 3 - ئاي (مارتىلىڭ ئەرەبچە ئاتىلىشى). — عەيتىمە

ھەمبەر — باراۋەر، تەڭ؛ يېتىشكەن.

ھەمچۈنان — ئۇخشاش.

ھەمد — ماختاش، مەدھىيىلەش.

ھەمئىنان — بىرگە بارغۇچى، يولداش، ھەمراھ. — رەپەنەن كەنالىش پىكىرىسى

ھەنۇز — بەندە، تېخى، تېخىچىلا، ھېلىغىچە، ھازىرغۇچە.

ھەۋادىس — ھادىسلەر، ۋەقەلەر، يېڭىلىقلار، ئۆزگەرسىلەر.

ھەۋاشى — ھاشىيەلەر، كىتابنىڭ چىتىگە يېزىلغان ئىزاهالار.

ھەي — تىرىك، جانلىق؛ يېزا، قىشلاق. بىشە - اىلە

ھۇدا — ھەق، توغرى يول. بەھەت، بىھەلە، لەنە - رەنلە

ھۇدۇس — پەيدا بولماق، بارلىققا كەلمەك. بىھەلە - زىغەلە

ھۇدھۇد — ھۆپۈپ. : تائىنەن مەكتەپ لەنلىك، دەھەبە - ئەلبە

ھۇرف — نىشانلار، بەلگىلەر، سۆزلىر؛ ھەرپىلەر. - بىبە

ھۇما — ئەئاق قۇش، ئەپسانلىلدەكى بەخت قۇشى. - رەھە

ھۇمای — قۇش، ئاق قۇش، بەخت قۇشى، ئەپسانئۇرى

خاسىيەتلەك قۇش. بىزەن: بەھاب، دەلىشە - رەنلە

ھۇمرا — قىزىل. ئەن وەھە لەقىيەن بىلەتتىن، ئەقىپەت - سەنلە

ھۇۋەيدا — ئېنىق، ئۆچۈق، روشن، ئاشكارا، لەلگىلىك.

ھىجاز — ئۆزبىك كلاسىنىك مۇقاھىلىرىدىن بىرىنىڭ نامى.

ھەرفە — ھۇنر، كەسىپ.

ھەرقەت كۆيمەك، مىائىماق؛ كۆيىدۈرمەك، ياندۇرماق؛ ئەغمەم،

قاىغۇ.

ھەفз — ساقلىماق، كۆزەتمەك؛ يادلىماق، ئەستە تۇتىماق؛

ساقلانماق؛ ساقلىماق، ئاسرىماق. ئاعىملەھە - سەنلە

لەپىچە، دەلىھە، ئەلھە - سەنلە

ئۇشلىغىي، ئەشىنىڭىزى - ئەشىنىڭىزى - ئەشىنىڭىزى - ئەشىنىڭىزى

لەل، بىتەقلىكا، بىتەل، داھەتە - رەنلە

ئۇترو - (شۇڭا، ئەشۇنىڭ دئۈچۈن؛ اقارشى) - ئەن - سەنلە

لەن مەقىتىلاڭ ئىچىلىشىتىپ، رېچىلىشىپ — بىلسائىغ.

لەن مەقىتىپ، دەنەنەنەن، دەنەنەنەن، ئۇ — كەلىكەممىتە — 18 لەن.

لەن ئاپىدە، دەن ئاپىدە ئىن سەكەنە ئىن سەكەنە ئىن سەكەنە دەن قىشلا — 14 لەن.

ئۇرپان — يالىڭاچ؛ ھەممە يېقى ئۈچۈق؛ غىلاپسىز.

ئۇزار — يۈز، چىرأي.

ئۇزىلەت — يالغۇز لۇقتا ئۆتىمەك.

ئۇزىلەتنىشىن — يالغۇز ئۇلتۇرغا ئۇرغا، يالغۇز ئىستقامتى

قىلغۇچى.

ئۇسرو — نىهايىت، بەك، ئارتاپقە، ئىنتايىن.

ئۇسروك — مەست.

ئۇشلاش — تۇتۇش پىلىك، ئامىنچى، ئامىنچى — بىسەمىشىتەن.

ئۇممان — دېڭىز.

ئۇممەت — پىيغەمبەرگە ئەگەشكۈچىلەر، پىيغەمبەرنىڭ دىنىغا

ئېتىقاد قىلىشقا ئۇندىگەن كىشىلىرى.

ئۇيلە — شۇنداق، ئاشۇنداق، ئۇنداق، ئۇنجىۋالا.

ئۇقىچە ئىقلىۋاڭ، دەلىلىشىغ، رەنمەنچىلى — تىشىتەن.

ئىشلىك، ئىشلىك، ئىشلىك، ئىشلىك — ئابىغى.

ئۇزە — يۇقىرى، ئۇستىدە، تۆپىسىدە، ھەققىدە؛ ئالدى.

ئۇلە يازدىم — ئۇلە يەدىم، ئۆلۈۋاتىمەن.

ئۇنەن مەيدىم ئۇنەن مەيدىم — ئۇنەن مەيدىم.

ئانلىقىندا، ئانلىقىندا، ئانلىقىندا، ئانلىقىندا — ئانلىقىندا.

ۋاجىد — ئىجادكار، ياراقۇچى، ئىختىرا قىلغۇچى.

ۋارىد — كەلمەك، بېتىپ بارماق، يەتمەك؛ كەلگۈچى،

مېھمان؛ تىزىمىلماق؛ كىرمەك؛ كىرگەن مال؛ يولۇچى؛

خەۋەردار.

ۋالىڭۇن — تەتتۈر، پەس، ئاغدۇر ولغان، ئاستىن - ئۇستىن - قىلىنغان.

قىلىنغان.

ۋاىسل — ئېرىشكۈچى، يېتىشكۈچى، ئۇلاشقۇچى، ئۇلۇغ، ئۇستۇن، يوقىرى
ۋالا — قىممەتلەك، ھۆرمەتلەك، ئۇلۇغ، ئۇستۇن، يوقىرى
ۋالە — ئاشقى، شەيدا، مەپتۇن؛ غەمكىن؛ ھەيران، ھەيدىن

قالغان، كەلەك، ئەنلىك، ئەنلىكلىك، ئەنلىكلىكلىك، ئەنلىكلىكلىكلىك
ۋاھى — بوش، مەنسىز، پايدىسىز، خىيالى؛ كونا.
ۋەدەۋەڭ — ئىنتايىن لەقۇ، ناھايىتى روۋۇدا.
ۋەرته — ھالاكمەت گىردايى، ھالاكمەتلىك جاي؛ دوزاخ.
ۋەرزىش — ئادەت، ئادەتلەنگەن؛ ھەرىكەت، پائالىيەت؛
كەسىپ؛ تەنتەربىيە، مەشىق؛ تېرىماق.

ۋەسق — ماختاش، مەدىھىيلەش، سۈپەتلەش، تەرىپىلەش
تەسوپىرلەش.

ۋەشىھەمس — قويياشتەك، كۈندەك، ئاپتاپتەك، قوياش كەبىي.
ۋەققى — ساۋاپلىق ئىش ئۈچۈن تەقدىم قىلىنغان يەر.
ۋەلە — ھەيران قالماڭ، تالاڭ قالماق؛ يەنە.
ۋەھىدەت — يالغۇزلۇق، بىرلىك، يېگانلىك؛ بىرداھەكلىك،
ئىتتىپاقلقىق.

ۋەھىشەت — ياۋۇزلىق، ۋەھىشلىك، ياۋايلىق؛ قورقۇنج.

ۋىدائ — خىيرلىشىش، خوشلىشىش، ئاييرلىش.

ۋېرۇر — بېرۇر.

ئېكىمەن — تېرىغان، تىكىمەن، ئۇندۇرگەن.
ئېكىمەك — تېرىماق، تىكمەك، ئۇستۇرمەك، ئۇندۇرمەك.

ئېڭىمەن — تېرىغان، تىكىمەن، ئۇندۇرگەن.
ئېڭىمەك — تېرىماق، تىكمەك، ئۇستۇرمەك، ئۇندۇرمەك.
ئېڭىمەن — تېرىغان، تىكىمەن، ئۇندۇرگەن.
ئېڭىمەك — تېرىماق، تىكمەك، ئۇستۇرمەك، ئۇندۇرمەك.

ئېبائى — رەت قىلماق، ئىنكىكار قىلماق.
ئېرىرام — قاتىقى تەلەپ، قىستاش، مەجبۇرلاش.

تىبتىلا — يولۇقغان گىرىپىtar بولغان، مۇپتىلا بولماق؛
دۇچار بولماق، باغلانماق، ئۇچرماق.

ئىتاب — ئاچىق، غەزەپ، قەھر، قىيناق.

ئىتمام — تامالىماق، يىتتىرمەك، تۈگەتمەك،
ئاخىر لاشتۇرماق.

ئىجىتمائى — يىغىلىماق، توپلانماق، جەم بولماق.

ئىجىتنىب — تارتىنماق، ساقلانماق، داجىماق، يىراق بولماق.

ئىختىرائى — يېڭىلىق ياراتماق، تاپماق، بارلىققا كەلتۈرمەك،
ياراتماق.

ئىختىلات — ئارىلاشماق، قاتشاشماق.

ئىدەر — ئىگەر.

ئىراق — كلاسىك مۇقاملاردىن بىرىنىڭ نامى.

ئىرسال — يوللىماق، ئۇۋەتمەك.

ئىزافەت — بىرىكىھەن، بىرىكمەك، قوشۇلغان، قوشماق،
باغلىماق، بىرىكتۈرمەك.

ئىسар — بېغىشلىماق.

ئىستىتاڭەت — كۈچى يەتمەك.

ئىستىغىنائى — تارتىنماق، نازلانماق؛ ىپوتىياتىزلىق.

ئىستىفسار — سورىماق، دېرىكىنى قىلىماق، سۈرۈشتۈرمەك.

ئىستىھان — تەرىپلىمەك، ياخشىلىق بىلەن ئىسلامەك،
بىراۋ توغرۇلۇق ياخشى سۆز قىلىماق.

ئىسقات — تاشلىماق، چۈشۈرمەك، ساقىت قىلىماق.

ئىسمەت — پاكلىق، گۇناھسىزلىق، مەسۇملۇق.

ئىشتىھار — شۆھەرت قازانماق، داڭق چىقارماق.

ئىشۋە — ناز - كەرەشمە، كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان ھەرىكىت
ياكى قىلىق.

ئىشقا — پاش قىلماق، ئاشكارلىماق، مەيدانغا چقارماق،
ئىكتىساب — كەسىپ قىلماق، ئۆگەنمەك، قولغا كەنۇمەك،
هاسىل قىلماق، تاپماق، قازانماق.
ئىلزاام — يېڭىلىش، قارشى تۇرالماسلق، قارشى چىقالماسلق.
ئىمداد — ياردەم بىرمەك، هەمدەمەد بولماق.
ئىناد — جاھىلىق، كاجلىق، بويۇنتاۋالق، ئۆز سۆزلۈك، باشباشتاقلىق، قىيىقلق، سۇبىپكتىپلىق.
ئىنان — تىزگىن، جىلاۋ؛ هەيدىمەك، ئىدارە قىلماق؛ ئىشلار، ۋەقەلەر.
ئىنایەت — مەرھەمەت، ئىلتىپات، ياردەم، ياخشىلىق.
ئىنتىخاب — تاللاش، سايلاش، رەتلەش.
ئىنجىل — خۇش خۇزۇر؛ ئاللاتائالادىن ئىيىسا پەيغەمبەرگە ئەۋەتلىكىن كىتاب.
ئىنساڭ — ياسىماق، بار قىلماق، كۆڭۈلدىن چىقىرىپ يازماق؛ ئىجاد؛ ئەسەر؛ خەت؛ قۇرۇلۇش.
ئىھىتراز — ساقلانماق، ئۆزىنى تارتىماق؛ ساق بولماق.
ئىھەتساب — ھېساب قىلماق، تەكشۈرمەك، تىننتىماق، تەپتىش قىلماق.
ئىھياءً — تىرىلدۈرمەك، جان كىرگۈزۈمەك، جانلاندۇرماق؛ ئىشقا ياراملىق قىلماق.
ي

ياسەمن — خۇش پۇراقلق ئاق چىچەكلىك بىر خىل دەرەخ.

ياستان — باش قويماق، يۆلەنمەك.

ياؤھر — ياردەمچى، مۇئاۋىن.

ياره — قىينىلىش، ئازاب، جاراھەت، يارا.

يەزدان — خۇدا، تەڭرى، ئىلاھ؛ پەرسەنەتىنە

يەغما — ئولجا، غەنیمەت؛ بۇلاڭ - تالان، تالان - تاراج.

يەك — بىر؛ يالغۇز يېگانە، بىرلا.

يەكسەر — پۇتونلەي، ھەممە، بىرنى قالدۇرماي؛ بىردىنلا.

يەمنى — ئوڭ، ئوڭ تەرەپ؛ ئوڭ قول.

يەۋمى — كۈندۈزدىكى؛ كۈندىلىك، بىر كۈنگە مەنسۇب.

رەننەجىاھىن ئەلتەنھىمە

ئەكەنلەكلىقىسىدە ئەملىخەنەن ئەچقىنەن

*

ئەللىق ئىشنىڭ يەلىنىڭ ئەنامە ئالىمەتىنى

(81829) رەننەجىاھىن ئەلتەنھىمە ئەچقىنەن

ئەللىق ئىشنىڭ ئەللىق ئەنامە ئەلتەنھىمە ئەچقىنەن

[General Information]
书名=花园微风 维吾尔文
SS号=40300763